Другий наклад.

ЧИСЛО I. МОНДЕР, АЛТА. ЛИСТОПАД 1936. РІК I.

ПЕРЕДНЄ СЛОВО.

В давних часах найуспішнішим середником до ширення Божого царства на землі й до поборювання Його ворогів була проповідь. Це наглядно бачимо на примірі св. Апостола Павла. Та з бігом часу обставини змінилися. Иногіміоці стали недоступними до проповіди. Отже треба було іншого рода оружжа, яким можна б було здобувати ті твердині.

Цим оружжям стала преса. В нинішних часах вона займає найважніше становище у боротьбі з ворогами Божого царства. Тому й слушно кажуть, що якби св. Апостол Павло жив у теперішніх часах, то він не мандрувавби з одного краю до другого, голосячи слово Боже, але осівби в котрімсь з осередків культурного світа, як пр. Льондон, Ню-Йорк і тамби на велику скалю редагувавби якийсь щоденник.

Як жовнірові є конечна вправа в орудуванні оружжам до осягнення успіхів у війні, так і нам, жовнірам Царя-Христа є конечна вправа у тім оружжу, яке відіграє так велику ролю в теперішній боротьбі з ворогами Христового царства.

Отже вправа в орудуванні пером у боротьбі за Христову справу – це головна ціль редагування нашого журналику " ПРОБЛИСКУ ".

Підрядна ціль – це практичне застосування набутих вже наук і вправа в писанні дописів та інших артикулів письменства на полі історичнім, літературнім і просвітнім.

В кого є охота до писання, хай попробує пера.

Не біймося помилок. Не милиться лише той, хто до нічого не береся.

Не біймося критики. Вона нам покаже, на що у писанні ми повинні звернути увагу, щоб воно могло осягнути свою ціль.

Най наші статті будуть короткі змістові, слова дібрані так, щоб не мучити читачів. В противнім разі шкода часу і паперу.

Хто чим цікавиться, най о тім пише. Релігія, політика, історія, поради, гумор – це все буде мати місце на сторінках " ПРОБЛИСКУ "

Тож до праці !

РЕДАКЦІЯ.

К[illegible]РА Й МОНАШЕСТВО.

До п[illegible]ржання й поширювання культури причинялися люди різних станів. Про культуру дбали царі й королі, духовенство, міщани й інші. І коли зайде бесіда про подвижників культури й просвіти, то не можна не згадати монахів. Вони то [illegible] мірі причинилися до [illegible] вигнання та розвою. І т[illegible], кажуть, що монахи то темні, непросвічені люди, котрі ніколи нічим корисним не займаються, не є згідне з правдою. Що воно дійсно так є, про те наглядно говорить нам історія.

Читаємо в історії, що в часі переселення народів, монастирі були найважнішим чинником в поширенні цівілізації. Дикі народи котрі йшли зо сходу, нищили по дорозі все, що попало. Жертвою їх варварства падали часто найцінніші памятки мистецтва й літератури. І коли б не було монастирів у тих часах, то здається сьогодні ніхто з нас не читавби писань Ціцерона, Цезаря, Вергілія, Горація та інших писателів старинної доби, котрі збереглися лише завдяки монахам. Коли господарська культура дуже підупала, підчас переселення народів, знову монахи взірцевим господарством давали приклад культури.

1492. р. Христоф Колюмб відкрив Америку, але мапу, яка довела його до так цінного відкриття, нарисував монах Мавро.

В середновіччу було дуже мало шкіл, але й ті, що були, існували переважно по монастирях.

Перейдім тепер до важніших винаходів. Далековид винайшов монах Бакон; стрільний порох монах Бертольд Шварц; окуляри монах Спіцца; астрономічний годинник [illegible], рівнож монах.

У нас на Україні від заведення християнства осередком культури була Києво-печерська Лавра. Тут ченці плекали науку й штуку, котра відтак звідси розходилася по всіх українських землях. Всякі цінні літературні твори в тих часах майже всі були писані монахами в монастирях, де вони й переховалися до наших часів.

Цих кілька примірів – а їх можна б ще більше навести – показують, що як де розвивалася культура й просвіта – то монахи й монастирі були першими з її розсадників.

НАУМ.

ЙОСИФ ГАЙДЕН.

Одного дня визначний німецький композитор Йосиф Гайден находився в товаристві славних музикантів. Повстало питання в який спосіб можна найліпше відсвіжитися по тяжкій умовій праці. "Шклянка доброго винця", сказав один. "А що до мене, сказав другий, то коли я чуюся умучений, покидаю працю і шукаю товариства"

"А що ти на то скажеш, Гайден?" спитав його один з присутніх. "Я беру коронку, спокійно відповів він, я завсіди маю її при собі, а коли відмовлю кілька десяток на коронці, то чуюся зовсім відсвіжений на тілі й умі".

--------oOo--------

АПОСТОЛ СВ. ЗЄДИНЕННЯ.

Історія нашої Церкви від початку схизми до Унії є записана дуже сумними рядками. Тоді вона замість розвиватися, хилилася до чораз більшого упадку. Замітними тоді були: упадок морального життя серед вищого духовенства, темнота серед низшого, а závіжество крайне серед народу. А Чин, котрий є оружжям Церкви та її опорою, також упав. Не було в нім ані [illegible] ности ані духа монашого.

Одним словом, життя духовне релігійне спало глибоким сном. Та добрий Господь не лишив без помочі своїх дітей, свого народу, що в прочім був доброї волі, лише не мав проводу. Він посилає йому великих людий, що підносять ту упавшу Церкву, привертають її до давньої світлости й блеску. Такими мужами були Потій, Рутський. Найбільшим одначе був св. Йосафат, що [illegible] та своєю величчю і світлістю притемнив всіх своїх сучасників. Він зачисляється до найбільших і найвизначніших мужів Східної Церкви.

В чім його значіння? В тім, що він відновив Чин Василіянський і скріпив Унію серед народу. Чин був дуже підупав і [illegible] відновив. То зробив св. Йосафат своєю наукою, працею, прикладом чесноти й святости та [illegible] навернув давній порядок в Чин, перестерігав, щоби правила були заховані, давав поучення своїм ученикам і сам був для них живим прикладом. Наслідки його праці були такі, що [illegible] побільшив він велике число членів свойого Чину повних запалу, ревности й готових до праці в користь св. Єдинення.

Другим його ділом було скріплення Унії серед народу. Іпатій Потій допровадив до Унії, тобто виєднав для неї горожанські права в державі, св. Йосафат скріпив її серед народу. Першим ділом в тім напрямі була реформа Чину св. Василія Вел. Проповідники відновленого Чину мали відтак піддержувати ці [illegible] серед народу. Як священик і епископ [illegible] з цілим жаром духа віддався [illegible] святій справі. Перед його очима завсіди стояли оті ідеали: [illegible] всі будуть єдиної [illegible] апостольською ревністю [illegible] [illegible] його [illegible] приєднати до Унії своєю святістю, лагідністю та проповідями. Де його праця не мала успіху, там мали його повстати [illegible] його ревности схизматики називали його "душохватом".

а він тішився тим титулом і бажав всіх притягнути до Бога. Многі завдяки його трудам і праці приступили до зєдинення, многі ще остали в блуді, але й ці мали покинути свій блуд.

То чого він не міг зробити своєю ревною працею вповні досягнути, зробив своєю смертю. Більше навернув він своєю смертю, як працею за життя. Найбільше завзяті й закаменілі вороги пізнали правду і пішли за нею. Всі його убійники з виїмком одного, а навіть найзавзятіший його ворог, Мелетій Смотрицький, приняв Унію. Кроні св. Йосафата завдячуємо то, що многі з нашого народу як також з нашого Чину померли мучениками за св. Зєдинення. Йому завдячуємо що ми сьогодні належимо до правдивої Церкви. Що Унія серед жорстоких переслідувань устоялася на наших землях, то причина головно в тім, що вона зросла зрошена кровю нашого великого Святого і має могучих заступників в небі. І для того всі зусилля ворогів, щоб її знищити серед нашого народу, були даремні.

В особі св. Йосафата маємо великого заступника перед Богом, примір до наслідування. Запитаймо себе, що довело св. Йосафата до тої великої святости? Ніщо інше, як любов правди і ревність для спасення людських душ. Це нехай буде і для нас дороговказом в житті. Це зробить нас великими мужами і гідними синами Відновителя нашого Чину св. Йосафата.

НАУМ.

ДО СВ. ЙОСАФАТА.

"Святий Йосафате,
[illegible] любови
[illegible] добрий, в ласки богатий,
[illegible] молитви.

Прекрасна перло в Христовій кор[illegible]

Звізда наших надій,
Най заховай в своїй обороні,
І від напрот возьми нас Твій[illegible]

[illegible] Празник 13,
[illegible] місяця.
[illegible] Календарія.

СВ. ІВАН ЗОЛОТОУСТИЙ ЯК ПРОПОВІДНИК.

У четвертім столітті найславнішими знатоками реторики був поганин Лібаній [illegible] своїм учеником з Антіохії [illegible] [illegible] Був св. Іван Золотоустий [illegible] тоді, замітивши його, [illegible] хотів би назначити своїм наслідником, [illegible] відповів: "Івана, якби християни не вкрали його від нас". [illegible] характеризує нам [illegible] св. Івана, що вже за життя [illegible] "Золотоустом".

[illegible]

ціла Держава признала Йому першенство [illegible] проповідництва і станить його на віки до наслідування для тих, що приготовляються на проповідників слова Божого.

І так від св. Івана Золотоустого сьогодні, по сотнях літ, можна сказати, що хоч замовкли золоті уста найбільшого проповідника св. Церкви, то його діла звенять далі по всьому світу.

РЕТОР.

---------XX---------

НА ЖИТНІ ДНІ.

Вже від літ, а року повівав жовто-блакитний прапор над княжим городом Львовом. Там під проводом своєї рідної влади, під [illegible] булавою, скоро темною відродженої колишньої держави св. Володимира. Вістка тої радісної події розійшлася по цілому світу [illegible] своєю радісною луною збудила з п'ятьсотлітнього сну неволі столичний город князя Льва. Стряс він з себе тяжкі кайдани і віддихнув свіжим повітрям свободи.

Та тяжко приходилося йому вдержати ту свободу, бо на неї напосівся віковічний ворог – лях. [illegible]

Але це святе діло [illegible] [illegible]

Тому вона не вдержала своєї свободи. [illegible]

натиском краще зорганізованої сили, попала в ще тяжчу неволю, як була до того часу.

Однак ця неволя то ніщо іншого як тільки "горнило", в котрім очистившися від тої моральної отруї, скріплено ідейно, відродиться до нового життя.

ОРЛИК.

oooooooOoooooooo

ПЕРЕДМОВА ДО НЕКРОЛЬОГІВ ЧСВВ.

Роки XX століття є вельми дорогими для нашого Чину й для нас, його членів. В них наш св. Чин, по відбутій реформі 1882 р. не лише високо піднісся у монашім житті й аскезі, але також широко і численно розсадив свої монастирі по цілім світі, як пр. в Галичині, Підкарпатті, Бразилії, Канаді, Румунії, Мадярщині, щоб заспокоїти потреби душ, боронити св. Церкву перед нападами різних, ворожо настроєних сект, зберігати католицьку віру в українськім народі [illegible] чи то в рідній країні чи на чужині. І много [illegible] Митрополит А. Шептицький [illegible] роля, яку відограв і відограє Чин св. Василія Великого в історії нашої Церкви і цілого українського народу".

[illegible] "Місіонар" [illegible] Канаді й інших краях світа розносить свої духовні [illegible]

[illegible]

З ПРИРОДИ.

Вулькани.

Вулькан - це місце, де добуваться на верх розтоплена камінна маса звана лявою, каміння, пісок, попіл разом з великою скільністю газів і водної пари. Він має вигляд стятого стіжка, на котрого верху або на боках є заглибини звані кратерами, якими вибухає вулькан.

Безпосередньою причиною вибухів вульканів є то, що у глибині землі, у розтопленім камені є велика скільність газів. Вода, що дісталася щілинами до горячого місця, або навіть до магми, перемінюється в пару. Та пара, маючи велику силу, разом з газами через щілини, які спричинило порушення шкаралупи землі.

Вулькани ділимо на діяльні і вигаслі. Діяльний вулькан є такий, що недавно вибухав і тепер можна сподіватися його вибуху. Знаком цього вулькану є те, що час від часу з него виходить дим і пара. До тих вульканів належить Везувій в Італії, Етна на Сицилії, Попокатепетль у Середній Америці, Пеле на острові Мартиниці і около 300 інших. Майже всі вулькани є близько моря, бо як бачимо, Тихий Океан і Середземне море є окружене ними.

Є ще вулькани вигаслі, то є ті, що за людської памяти не вибухали і не показують жадних признак, що ще колись будуть вибухати. Деякі з них заховалися в цілости до тепер, пр. на Кавказі - по многих остали лише горби застиглої магми, які м.і. знаходяться у великій скільности на [illegible]!

ПРИРОДНИК.

Чим більша буря, тим скорше перейде.

Послух є матірю щастя.

Смілість без знання, це огонь без світла.

І СВІТЕ

Загадки:

1. Що то за слово, що зложене з трох букв, котрого ще ніхто ніколи не вимовив добре?
2. До тебе належить, однак ти його дуже мало коли уживаєш, а твої товариші майже все?
3. Назви мене, а зломиш мене.
4. Має повно дір, а вода з него не тікає.
5. Чому сторожі є подібні до дня і ночі?
6. Бачимо, як робиться, але по зробленні вже його не бачимо.
7. Яка птиця ніколи не літає?
8. Яка риба має очі, між якими є найменша віддаль?

::::::::::::::::::::::

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ ?

Що гіпопотам їсть лише ярину?
Що життя мотиля переважно триває до пять тижнів?
Що Аляска різнається [illegible] частій Сполучених Держав?
Що літак робить 37 разів більше гуркоту як автомобіль?
Що з одного яйця струся можна зробити тільки яєшниці що з 36 курячих?
Що рухом людського ока контролює шість мушкулів?
Що славний маляр [illegible] ніколи без посту й молитви не зачинав малювати образа С. Божої?

МУДРІ ВИСКАЗИ.

Коли сум спить, не буди його.
І волосок має свою тінь.
Чим глибока ріка, тим тихше плине.

ПРОБЛЕСК

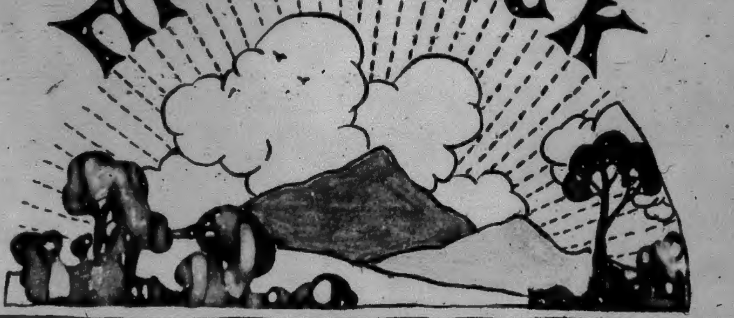

Грудень 1936-Січень 1937. Рік

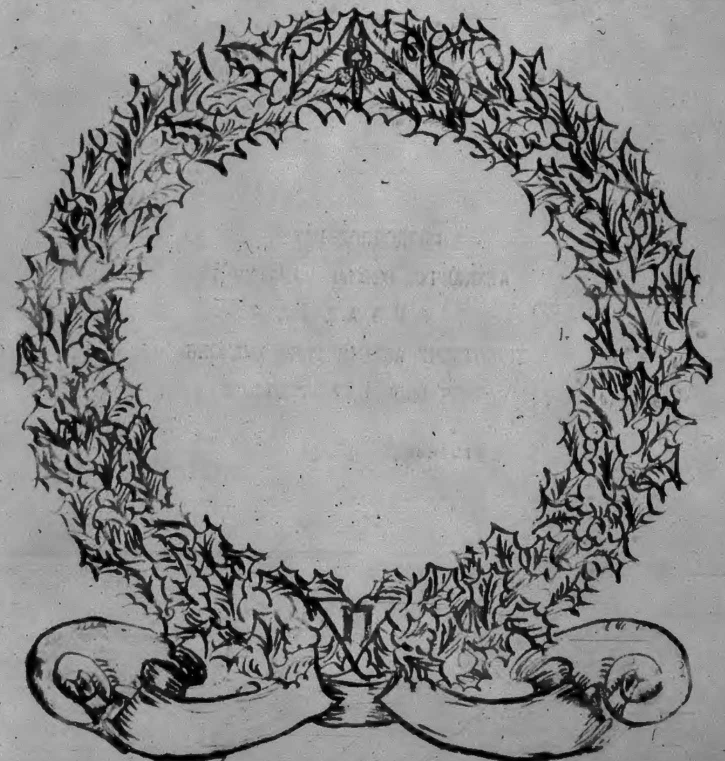

На стіл кладуть два хліби і запалюють свічку, яку уживають лише на Святий і Щедрий Вечір.

До святої вечері не засідають скорше, аж на небі появиться перша зірка. Заки сідають моляться і дякують Богові, що дозволив їм дочекати цего радісного дня.

Рідтак співають коляду і засідають до спільної вечері. Подають 12 страв, звичайно такі: риба печена і студжена, пироги з барабольою, капусти і сливок, голубці, сушені гриби, каша, борщ, варені яблока, сливки, чай і кутя. Насамперед діляться просфорою з медом, складаючи собі взаїмно желання. Є звичай кидати кутею до стелі і вірять, що як кому вона добре вчепиться, то буде добре вестися пасіка. Підчас вечері і по ній співають коляди. Страви лишають на столі через ніч, бо вірять, що покійники мають прийти на вечерю. Батько кидає по сіні оріхи й цукорки, а діти це збирають. Всі веселі, бавляться і колядують до пізної ночі. Молодь збирається і ходить гуртами з вертепом або звіздою від хати до хати. На фармах звичайно їдуть фірами.

На Різдво раненько сходяться люди на повечеріє до церкви, де співають пісню Пророка Ісаї: "С нами Бог, разумійте языци!". По церкві, залитій світлами і вбраній празнично цвітами, гомонить коляда і наповняє серце дивними почуваннями. По Службі Божій вертають люди домів і забавляються у себе, або йдуть до других у гості. Свят

На другий день ходить молодіж в краю колядувати попід вікна. Також церковні брацтва висилають у Свята своїх колядників, а зібрані гроші обертають на церковні цілі.

От, такіто гарні звичаї маємо на Різдво. Перейдім цілий світ, звідаймо всі народи, а не знайдемо ніґде подібних. Отже любім їх, зберігаймо, цінім як наші святощі. Нехай ті наші традиції, що пережили такі довгі віки а не затратились, і на далі живуть в нашім народі і нагадують Святу Ніч Вифлеємську.

(- Промінь-)

- К О Л Я Д А -

xxxxxxxxxxxxxxx

Зближається Різдво Христове. Якийсь небуденний, святочний настрій проймає душу. Вона розясняється. Думка переносить нас гень далеко, в ту щасливу ніч до Вифлеєму. Серце переймається любовію і вдячністю до маленького Дитяти-Ісуса. Всі ті і їм подібні чувства знаходять вислів у пісні, коляді.

З відки походить назва коляди, різні різно пояснюють. Загально кажуть, що від латинського слова "КАЛЕНДЕ", є ще інші пояснення на його етимольогію, між ними є таке: назва коляди походить від богині, що звалася Ладо. Празник в її честь, був празник ко-Ладу. З відси пісні, що їх співано підчас того празника, називаються коляди. Тому, як Різдво Христове припало в тій самій порі, що поганський празник ко-Ладу, то назва коляди з приняттям христіянства зістала на дальше. Ось назвою означуємо тепер ті пісні, в котрих співається про Різдво Христове.

Наші коляди нераз прості, бо складав їх нарід не-вчений, одная криється в них велика сила. Вони є витишеві живої віри душі, огріті теплотою люблячого серця, видна в них споживна святочна радість. Прикладом най буде такий короткий стишок: "Бог

" П Р О Б Л И С К "

Орган Бр. Гуманістів.
Виходить раз на місяць.
Редагує Колегія.

Предвічний народився". Слова прості, ті, не вишукані, але велика їх сила, глибокий їх зміст.

Наша словесність подає нам багато таких колядок. В кождій, щораз то нові слова, то нова мельодія, але все красна і повна чару. Ріжні є вони змістом. Одна висказує свою віру в Бога, котрий приняв на себе людське тіло і народився у вифлеємській печері. Друга з насолодою витає новонародженого Христа. Інша висловлює свою радість за той " Дар пребогатий " що з небесною війною на нашу землю. Є бувае коляда на Марію и Йосифа. Одно почування, що є замітне в кождій коляді, це почування радости. Та радість обіймає небо і землю і всіх людий від Адама аж до нас.

Тому і ми радіємо. Радіємо, бо прийшов на цей світ Христос, щоб нас відкупити і отворити нам двері неба. В кождій коляді можемо знайти скорики до тої радости.

(" [illegible] ")

УКРАЇНА ПО ВІЙНІ.

Чого плачеш Україно,
Чого зажурилась?
Чого твоя головонька
Сумно похилилась.

Нещаслива я вродилась,
Гірку долю маю,
Бо не бачу своїх дітей
У щасти, у раю.

Круток біда, кров та муки
Без кристів могили!
І скільки там моїх дітей
Де віки спочили?!

Стоять ниви неорані,
Попалені села,
Течуть ріки кроваві,
Поширені землі.

Сини мої нерозумні
Ворогам ділили,
Розділились, розібрались
По широкім світі.

Одні стогнуть по таборах
Тяжко звелися,
Другі Москві та Ляхові
За гріш продалися.

Сини мої нерозумні,
Порохобні діти,
Самі себе зруйнували.
Ой деж тепер жити?

Повалили Гетьманщину,
Тай самі упали,
А всю землю Українську
Вороги забрали.

Обдерали нас як хтіли
Тай виганяли з хати,
Бо не вміли за Вкраїну
Однодушно стати.

Віденівал Василь Смець
в супроводі бандури
у Мондері, 3-XII 1936.

НЕКРОЛЬОГ.

бл. п. о. Платонід Філяс Ч. св. В. В.

Вже 6 літ минає, як повстала свіжа могила недалеко дрогобицького монастиря. Вона від інших гробівців нічим не ріжниться але особа, що в ній спочиває, своїм святим життям, невсипучою працею високо вознеслася в очах Божих, а на землі лишила й душах християнських незатерту память життя святого і відданого для Божої справи.

Приближімся до тої могили, до тої особи та її споминів, котрі може за тих 6 літ, як ті цвіти на гробі, зівяли й припали пилом забуття.

Року 1930, 18 червня сумно заграли дзвони в Дрогобичі. Прощали вони в послідне скромного, покірного єромонаха ЧСВВ, а заразом великого місіонаря і невтомного робітника на українській церковній ниві, бл. п. о. Платоніда Петра Філяса ЧСВВ.

Бл. п. о. Платонід родився дня 27 вересня 1864 р., в убогій ремісничій сімї в Добрачині, в повіті Сокаль. Коли скінчив сільську школу, вступив до гімназії у Львові. Тут показалися незвичайні таланти й велика працьовитість о. Філяса. По укінченню гімназії отворився йому шлях на університет, а опісля до всіляких високих становиск і урядів; однак покійний не пішов туди, а вступив до Чину ОО. Василіян в добромильськім монастирі.

По укінченні новіціяту, а опісля фільософічних і богословських наук, приняв священство дня 15 серпня 1889 р. Перед молодим священником простелився новий шлях. То був час, коли молоді, реформовані Василіяни почали переорювати галицьке духовне поле, а на чолі їх станув бл. п. о. Філяс. То був час не такий як тепер, що нині християни-католики тішаться духовними здобутками як брацтва, набоженства, сповіди, місії і т. п. але тоді ширився радикалізм, православе, а по війні американські протестанти і сектанти сильно загрожували св. вірі й католицьким обичаям. Треба було людий святих, загартованих, щоби то все побороти. І якраз Боже Провидіння післало о. Платоніда. І дійсно зрозумів о. Філяс своє завдання і з цілою силою, з надією в серці на кращу будучину, зачав орати те занедбане поле своїми місіями, реколекціями, сповідями; зачав сіяти зерно правди, щоби колись Всевишній ласкаво глянув на ті золоті колоски, на плоди св. віри в українськім народі.

Для більшої єдности й побожности заложив в р. 1890 брацтво: "ВІНОК ПОЧИТАТЕЛЬОК РОЗПЯТОГО ІСУСА У СТІП ЙОГО СТРАЖДУЧОЇ МАТЕРИ". Та побачив, що брацтво і самі проповіди голошені по місіях, не много зроблять, бо з них користає лише незначне число людий. Щоби правди Божі були доступні до всего загалу, постановив о. Філяс, разом з Ігуменом львівського монастиря (теперішний Митрополит А. Шептицький) видавати що місяця часопис для народу. Першим редактором став о. Філяс і був від 1898 до 1900 р. Опісля по 20 роках знов був редактором від 1921 до 1926 р. Праця о. Філяса не обмежалася лише над народом, але й в Чині положив много труду у вихованні молодих Василіян. І так бачимо його на становищі професора фільософії у Львові,

[illegible] Богословія у Христинополі [illegible] ігуменував у [illegible] Жовкві, а в р. 1904 був Протоігуменом ЧСВВ до р. 1920. В часі світової війни був Апостольським Адміністратором. [illegible] згадати, що в часі свого життя два рази відказався від [illegible] церковної гідности — епископського [illegible]

Однак [illegible] о. Філяс [illegible] своєї праці не лише у Старому Краю, але й тут, в Канаді. Бо коли 1895 р. зачалася еміграція нашого народу до Канади, наші поселенці не лише [illegible] в тяжких матеріяльних обставинах, але й не мали духовної обслуги, бо не було [illegible] священиків. [illegible] зрозумів добре о. Філяс. Тому, за дозволом [illegible] для [illegible] до Канади і в 1902 р. перший раз побачив той [illegible] [illegible]

[illegible]

З ПРИРОДИ.

Горячі жерела і ґейзери.

Не вся дощева вода спливає ріками по поверхні землі. Велика часть випаровує, але часть тої води також просякає земну кору та йде в глибину землі. Там вона стікає в збірники, з котрих опісля дістається на поверхню землі у виді жерел. Коли такі збірники находяться глибоко під землею, то вода, яка з них виливає, буде мати вищу температуру. Коли пр. та вода має 40 ст. Ц. то ми при пильнім вирахованню довідаємося, що вона добувається з глибини приблизно одного кільометра. По більшій части такі жерела добувають ся зі щілин і тому часто можна подибати горячі жерела близько вульканів.

Є ще такі горячі жерела, що не виливають спокійно. Вони мов великі водограї, час від часу вибухають з великим шумом високо в гору. Такі жерела звемо ґейзерами. Про один такий ґейзер, що находиться в Ірляндії коло вулькана Гекля, оповідає якийсь мандрівник: "Приходите до великої кітловини, наповненої чистою, як хрусталь, водою. Все тихо і спокійно. Аж ось дається чути підземний гуркіт, вода в кітловині надимається, появляються баньки ґазів, і вода приснає на кілька метрів в гору. Все стихає. За якийсь час повтаряється той сам вид. Та зараз все зміняється. З глибини дається чути сильний лоскіт, а за кілька хвилин витрискує з нутра землі величава водяна струя, котра підноситься понад 100 метрів в гору, за нею друга-третя, за кождим разом вода підймається все висше і висше; в кінці витрискує остання найсильніша струя і все стихає, лишається тільки глибока кітловина".

Ту воду так викидає в гору водяна пара разом із ґазами, що повстають при хемічнім розкладі скал. Видно, що ця вода добувається з глибини де є температура кипіння води.

Славні такі ґейзери знаходяться в Ірляндії, в Народньому парку в Північній Америці і на островах Нової Зеляндії.

Природник:-

ooooOoOoooo

ВІСТИ З МОНДЕРСЬКОГО МОНАСТИРЯ.

СВЯТО ПАТРОНА БР. БОГОСЛОВІВ. З поміж многих днів, що мають характер монастирського свята є день св. Івана Дамаскина, Патрона Братів Богословів. Вже в його навечерія 16 грудня устроїли вони концерт в честь свого покровителя. На концерті були приявні, крім всіх Отців і Братів мондерського монастиря, Впр. о. Протоігумен, о. Добко з Піс Ривер, о. Сінчук з Едмонтону, о. Маґістер з о. Соціем і бр. Новиками.

Програма була слідуюча: 1) О Всепітая Мати, хор; 2) Вступне слово, Бр. Йосиф; 3) Я люблю дивитись, хор; 4) Поклін Вам, юнаки, декл. бр. Атанасій; 5) Закувала та сива зазуля, хор; 6) Реферат, бр. Маркіян; 7) Гамалія, хор; 8) 71 псалом (укр. стишок), бр. Василій; 9) Засяло сонце золоте, хор; 10) Кінцеве слово, бр. Віктор; 11) Боже Великий Єдиний, -гимн. По концерті відбулася спільна вечера, по якій о. Тит Палінкаш показував рухомі образи.

На другий день рано відправив Сл. Божу о. Солемнізант Дамаскин Попович; того дня обходив він свої іменини.

РІЗДВЯНА ПРОМОВА СВ. ОТЦЯ: Дня 24.XII всі Отці й Брати мали нагоду почути через радіо промову св. Отця, яку він виголосив з нагоди Різдва Христового.

ДЕНЬ СВ. МУЧЕНИКА СЕВАСТІЯНА. 31 грудня, - це був день Іменин Всеч. о. Професора С. Левчука. Рано Всеч. о. Солемнізант відправив Сл. Божу, під час котрої співав хор бр. бр. Схоластиків. В год. 9-ій зійшлися Отці й Брати до келії Всеч. о. Солемнізанта. В імени всіх братів бр. Підель виголосив коротку промову, в котрій висловив ~~ххх~~ желання з цеї нагоди а по тім слідувало гріяннє многоліттєвіє. Того-ж дня гостили в нашім монастирі Впр. о. Ігумен едмонтонського монастиря С. Дидик.

І С М І Т Т.

Проф. Історії: В котрій зі своїх битв згинув Александер В.?
Учень: Здається, що в послідній.

Желізничий вагон вже був переповнений, коли якийсь пан відчинив двері та іронічно запитав: Чи цей ковчег Ноя вже повний?"
Ні, дався чути голос з кутка, нам ще бракує осла - війдіть.

Учитель: То ти знову забув перо? А як назвав би ти жовніра, що пішов би на війну без кріса?
- Івась. Генералом, прошу пана професора.

Знаючи, що є зле а що добре, не можу собі представити, для чого я не міг би завсігди робити те, що є добре, уникаючи того, що є зле. (Б.Франклін).

Многі були би зістали мудрими, як би так вони не були собі уявили, що вже є ними.

Між хотіти, а хотіти, є різниця. Хотіти, коли нічо не коштує - така вода те до нічого. Хотіти, хотяй коштує - то є вода тих, котрі в житті хотять направду дійти до чогось. " Чи ви думаєте, що я роблю для того, що то є легке і мені справляє приємність?" Ось відповідь гідна великого мужа.

Не показуй по собі своїх переживань, пануй над собою і своїми почуваннями, чи в радости, чи у великому горю.

Хто вірно оцінює вартість часу, той в правничкй стає точним. Точність є обовязком кождої людини.

Не роби з себе комедіянта. Будь вдоволений зі всього, що подають. Не питайся про те, до чого не має тобі діла.

ВАЖНЕ ОГОЛОШЕННЯ: Бр. Мартин, перше лікар, перші двері на право від входових дверий, лічить всякі хороби, як кашель, горячку, пчихавку, і т. д. Тепер бере спеціяльний курс "СТАВЛЕННЯ БАНОК". Хто хоче його мати до своїх услуг, нехай вийде на двір без плащ.

ЧИСЛО 4.   Л Ю Т И Й 1937.   РІК 1.

В 300-ЛІТНЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ МИТР. РУТСЬКОГО.

Чи справді наша історія не знає великих мужів ? Чи не було великих енергійних людей в нашім народі? Чи від віків наш народ складався з простих мас, що в своїм невіжестві завсігди давалися верховодити чужим впливом? На ті питання історія дає нам заперечуючу відповідь. Одним з великих мужів Провідіння був Митр. Рутський, якого 300 літний ювилей смерти обходить ціла кат. Україна.

Він родився р. 1573 в селі Рута, коло Новгорода. Походив з кальвінських родичів, але був охрещений після обряду східнього. Його виховання та образовання було кальвінське: ходив до кальвінських шкіл у Вильні. По смерти батька удався до Праги і тут приняв кат. віру. На вість про це, мати відмовила йому дальшої помочі на скінчення студій. Мусів отже покинути Прагу. За радою о. Поссевина Т. І. пішов до Риму, до колегії св. Атанасія. Тут приняв східний обряд, зложив присягу додержати його до смерти. По скінченні студій в Римі вернув до Вильна.

По якімсь часі під впливом св. Йосафата вступив до ЧСВВ. Святість Йосафата мала великий вплив на ідейне серце Рутського й в наслідок пожиття з ним виробився внутрішно. Він вніс до Чина глибоку науку, ревність святих і відомости життя аскетичного західних монахів і вже тим много причинився до відновлення Чина.

[illegible] 1605 він став генеральним вікарієм на литовську провінцію [illegible] архимандритом св. Тройці. Совісність і ревність на [illegible] становищах розбудила у митрополита таке довірє, що той зробив його своїм помічником з правом наслідства.

По смерти Потія Рутський обняв митрополію. Тепер він мусів провадити борбу з ворогами схизматиками. Борба з року на рік збільшалася. Йому приходилося нераз видержувати найтяжчі атаки з боку ворогів. Він їх видержував своє силою [illegible], хоч нераз видавалося, що розбурхані сили ворожих наступів витопчуть його і чоло, ним керує. Але дух Божий був з ним і він все виходив побідником. За всіми разом приходилися добре то злі [illegible] [illegible] для Христової Церкви.

[illegible] мусів не тільки з [illegible], але також з духовенством [illegible], що з малими винятками [illegible] тішитися ділом [illegible] її оцінювати, почало ставитися до тої справи не то що обоятьо, але вороже. Митрополит часто не зазнав справедливості в самої [illegible] мусів нераз дивитися, як вороги нападають на Його Церкву [illegible] тої тяжкої праці, борби зі схизматиками, погорди зі сторони [illegible] латинників і на вид різних невдач часто роздиралося Його Серце, то Його дуже боліло, але тим не зражувався, бо була в нім [illegible] [illegible] душа.

Успіхи відповідали праці і понесеним трудам. В хвилі своєї смерти в втіхою глядів на зріст християнського життя серед [illegible] в часі Його смерти на єпископських престолах засідають [illegible] того достоїнства. Зреформований василіянський Чин мав [illegible] [illegible] вих і богобоязливих священиків. Світське духовенство також [illegible] [illegible].

[illegible] 1637 [illegible] з заслуги перед Богом і св. Церквою [illegible] Митр. Рутський, будучи свідомим, що побіда Церкви над ворогами [illegible] [illegible].

За Його заслуги для Церкви [illegible] обдарив [illegible] "Стовпом Церкви", "Подвижником Унії", "Руським Атанасієм" [illegible] дійсно на ті титули заслужив, бо коли прийшов на митрополичий престіл застав [illegible], а [illegible] полишив [illegible], що могло [illegible] в будучність на [illegible] ворогів. [illegible] [illegible] Його праця, що [illegible] [illegible] [illegible] 300 літ, хоч перейшла через [illegible] [illegible] стоїть і [illegible].

[illegible]

КОРОНАЦІЙНІ [illegible] ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ [illegible]

[illegible] держав [illegible] Британія [illegible] нова своїх коронаційних [illegible] [illegible] в тих дорогоцінностях [illegible] [illegible] англійських королів [illegible] 100-300 літ.

[illegible] [illegible] коронаційних [illegible] [illegible] історії [illegible] дорогими [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] смарагдів, 16 шафірів [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] до королевої.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Після старинного англійського звичаю много з цих дорогоцінних дорогоцінностей уживатимуть при короновані Юрія Шостого.

[illegible]

РУСАЛКА ДНІСТРОВА

(З приводу 100 літньої річниці її появи.)

[illegible] і попурі [illegible] роки дев'ятнадцятого століття для [illegible] в Галичині [illegible] української [illegible] [illegible] [illegible], а часто [illegible] рідна мова [illegible].

[illegible] такі [illegible], старалися піднести [illegible] Іван Могильницький [illegible] [illegible] [illegible] серед [illegible] [illegible] треба було [illegible] [illegible].

[illegible] "Дністрова Русалка", що [illegible] [illegible] [illegible].

"Дністрова Русалка" [illegible] [illegible] та [illegible] письменників, що [illegible] [illegible] мова й [illegible].

За [illegible] "Дністрова Русалка" [illegible] [illegible] поет [illegible] [illegible] була написана.

Та все ті [illegible] "Дністрової Русалки" [illegible] [illegible] початок [illegible]. "Дністрова Русалка" – це [illegible], що його [illegible] на галицькій [illegible]. За той протяг часу з того зерна виросло [illegible] дерево народньої освіти з широкими галузями літературного життя і [illegible] свідомости.

ДРУГЕ.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ

що від десятого до п'ятнадцятого століття було около 340 монастирів василіянських.

що історик [illegible] Томашівський знав 15 европейських мов.

що світ, що закидує старається про достойнства, як в чині, так поза чином, не [illegible] Рутський.

що нова назва нашого Чина "Чин Василіян св. Йосафата" була дана тому, щоб зазначити великі заслуги св. Йосафата в [illegible] Чину [illegible] [illegible] конгрегації [illegible] "Василіяни [illegible]" [illegible].

що Біблія переведена вже на 657 мов.

що найстарший чоловік на світі має 177 років і живе [illegible].

що [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

світ…

[illegible] ГОВОРІМ [illegible] ПОЗМИТАТИ [illegible]

[illegible]

стануть [illegible]

[illegible] від своїх [illegible] настоятелів [illegible]

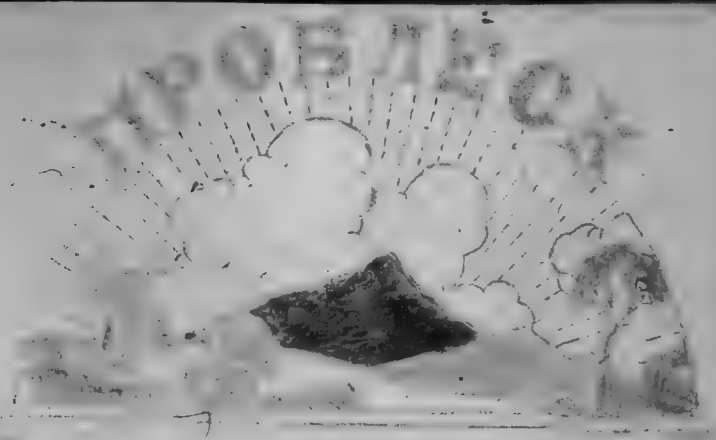
ПРОБЛЕС

ЧОМУ ШЕВЧЕНКО Є НАРОДНИМ ПРОРОКОМ.

Над Дніпром, в околиці Канева стоїть висока могила. Рідко хто на Україні не знає про ню. Тисячі що літа відбувають туди подорожі, щоб пошанувати память Тараса Шевченка, що в ній спочиває. І не лише на Україні, але порозкидані по цілім світі, Українці величають його, як свого найбільшого поета і народнього пророка. Чому ще ніхто з наших письменників не зажив такої слави як Т. Шевченко?

Найголовніше, через що Шевченка так славлять і поважають люди – це те, що він поет щиро-народний. Він сам вийшов зпід стріхи убогої сільської хати панського кріпака і сам зазнав того тяжкого життя. Тому його голос, то голос цілого поневоленого народа.

Коли йому вдалося визволитися з тої неволі, то він не забув на свій нарід, але ціле своє життя боровся проти насильства і кривд, а передовсім проти кріпацтва під яким стогнали мілійони його земляків. Про кріпацькі порядки він майже не в кожньому вірші розказує так, "історію правди, що перелякать саме пекло [illegible]". Він лише з обуренням звертався до своїх братів письменників, котрі не розуміли або не хотіли розуміти того [illegible] життя:

"Якби ви знали, паничі.
Де люди плачуть живучи,
То ви б ідилій не творили".

А що в дійсности дожидання народньої волі [illegible] на до сліз, видно з цеї записки.

Якраз 4 березня до недужого поета навідався [illegible] знайомих, Черненко. Тарас стояв біля вікна, спершися [illegible] на стіл; він був збентежений, очі і весь вид [illegible] очікування. Скоро ввійшов Черненко, замість звичайного [illegible] Шевченко спитав: "Що-є! Є манифест?" [illegible] Черненко [illegible] кови, зрозумів відповідь: "Так нема? Коли ж воно буде?" [illegible] ши, закрив лице руками і заридав... ..

[illegible] любови до України [illegible] погасити навіть [illegible] десятилітньої неволі [illegible] Шевченко [illegible] мало; тільки його серце хололо на згадку, що не [illegible] буде жить [illegible] його

"[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]"

[illegible]

[illegible]парохію у Вінніпегу. Але яка то була парохія! Церква [illegible] могла вмістити до. 40-50 душ. А парохіяни, хоч [illegible] їх було, та то ще були поділені; одні твердо трималися [illegible] віри, а [illegible] зітхали за православним еп. Тихоном. [illegible] то о. Матей, [illegible] його не зразило. Противно, зі співчуттям і жалем над тим [illegible] тим стадом, як добрий пастир своїми проповідями, щирими [illegible] добрим і живим прикладом старався [illegible] [illegible] Церкви ХристовоЇ. Згодом побудовано [illegible] церкву [illegible] св. О. Николая і відси о. Матей [illegible] розвивати [illegible] апостольську працю. Крім [illegible] Матей часто виїздив на [illegible] де чимало ширилася всяка [illegible] і віри [illegible] З фарми на фарму переїздав, не оглядаючись ні на літні [illegible] ні на зимові морози, їздив [illegible] стягав до хат вірних бо свою церкову не було ще і так [illegible] їх духовні потреби. Не менше визначився о. Матей [illegible] чують [illegible] Запомогового [illegible] св. О. Николая в [illegible]

У Вінніпегу не [illegible] о. Матей [illegible] 11 січня 1907 відїхав до Едмонтону, звідки на його місце виїхав о. [illegible] ЧСВВ. Тут був о. Матей аж до [illegible] [illegible] [illegible] і [illegible] Тут [illegible] церкви і монастир, а [illegible] [illegible] також [illegible] листопада [illegible] знова [illegible] [illegible] не довго. Бо в тій час ОО. Василіяни [illegible] стверджена новіціяту в Канаді. Коли це сталося, назначено о. Матея на магістра новиків. Сюди прибув у вересні [illegible] Тут [illegible] ширив він у серцях молодих монахів [illegible] [illegible] лежати чесноту та законну досконалість. Сам відзначався великою покорою, услужністю, та точним захованням [illegible] [illegible] в своїй особі [illegible] до [illegible] [illegible] - [illegible] о тім свідчить один з його новиків, тепер священик о. [illegible] ЧСВВ. Та вже скоро [illegible] листопаді зачав о. Матей хорувати, хоч уже перед тим прикрий ревматизм йому дошкулював. Нічого не помогла поміч лікарів. Порішено спробувати останнього ратунку - операції. 14 [illegible] відїхав до Едмонтону, де переведено операцію [illegible] По операції стан о. Матея критично погіршився. Лікарі [illegible] [illegible] [illegible] січня [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Гура ЧСВВ.

Величавий похорон о. Гури [illegible] [illegible] [illegible] та великого числа світського і монашого духовенства латинського обряду і всіх ОО. Василіян з Альберти. Народу [illegible] було богато [illegible] великої [illegible] і [illegible] [illegible] за душу [illegible] [illegible] [illegible] житття. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] не [illegible] [illegible] Христос [illegible]

[illegible]

[illegible]

Христос для чого є всім. [illegible] [illegible] мучить тебе спрага, - тоЇ ін жерело; гнобить тебе несправедливість [illegible]

[illegible] – А НОВОЗАВІТНІЙ [illegible]

(док. з 1-ої стор.)

[illegible] має [illegible] сонце, місяць і [illegible] Ісус є Сонце Правди [illegible] ти блеск Сонця, як світло [illegible] звізди представляють [illegible] представляє [illegible] Христа [illegible] голову [illegible] звізди [illegible] Церкви Христа [illegible] голова [illegible]

[illegible] ходили до [illegible] "Ідіть до [illegible]" [illegible] своїх вірних "Ідіть до [illegible]" [illegible] в тяжких [illegible] чи потребах [illegible]

[illegible]

-о-

[illegible] кожній [illegible]

-о-

[illegible]

-о-

[illegible]

-о-

[illegible]

[illegible] ?

[illegible] знаходиться там, де не повинно бути ? [illegible]

[illegible]

-о-

[illegible] Одиноким [illegible] "Пиккола[illegible]" [illegible]

-о-

[illegible] і можности [illegible]

-о-

Характер [illegible] з одної сторони [illegible] з другої чисте [illegible]

-о-

[illegible] як далька радість /Св. Бернар-

Число 6. Квітень 1937. Рік 1.

[illegible]

[illegible] знов, як Великий Піст, час призначений на відновy душі [illegible] побожність у їді та [illegible]

[illegible]

буде висловом нашої вдячности і високого цінення заслуг нашого великого [illegible] і виразом нашого [illegible] бажання [illegible] в цім великом [illegible] в історії нашої [illegible]

[illegible]

Він сидів [illegible] як [illegible]

[illegible]

[illegible] "[illegible] Васильку" [illegible]

[illegible]

[illegible] Латік поставав до [illegible] своєю [illegible] мовою, але [illegible] не чув [illegible] Ісуса [illegible] читати [illegible] відмовляв перед [illegible] свої речі [illegible] і тоді мати все говорила йому, що Дитятко Ісус [illegible] його. А тепер перший раз [illegible]

[illegible] хтось [illegible]

[illegible]

ПРОБЛЕСК

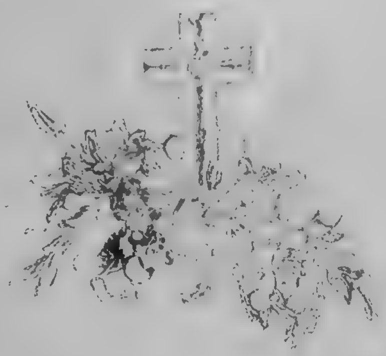

ПРОБЛЕСК

ПРОБЛЕСК

Число 9-10. Липень-Серпень 1937. Рік I.

1917 1937

Достойному Ювілятові

IX [illegible] [illegible]освященому

К[illegible] [illegible]

З нагоди [illegible]-ліття Їх Священства

складають свої [illegible] желання і
молитви до [illegible]вишнього, щоб
заховав нам Достойного Ювілята
на многі й благі
літа

Брі. Схолястики ЧСВВ.

в Мондері.

[illegible]

ПРОБЛЕСК

ЧАСТЬ ДРУГА

†

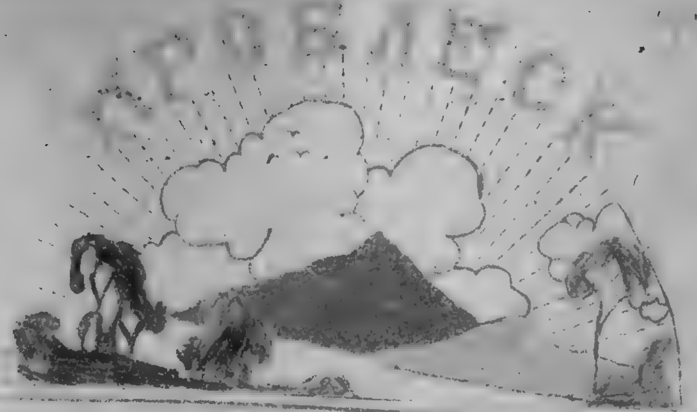

НАУКА ІСУСА-ДИТЯТИ ПРО УБОЖЕСТВО.

Тому 1937 літ наступила велика хвиля, предсказана пророками. Сталась найбільша подія в історії, що зробила рішучий перелім в житті релігійнім, моральнім і суспільнім та спрямувала душі й погляди, досі пануючі, в інший напрям. Сповнилося гаряче бажання роду людського. Сталося найбільше чудо. - Христос народився. Бог зійшов з неба на землю.

І здавалося б, що Божий Син, потомок Давида прийде на світ у царській палаті, оточений блеском могучости и слави, [illegible] серед великих вигод і [illegible] цього світа. Так приходять на світ царські діти, [illegible]. Та це був один [illegible] виїмок. - [illegible] - убогі стаєнка, [illegible] - убожество, [illegible] багацтва, вигод [illegible]. Хто [illegible] бідні [illegible] - Бога!

Чому так [illegible] світ шукає за щастям, [illegible] правдиве щастя [illegible] [illegible].

Христос приходить [illegible] що правдиве щастя [illegible] до цього - убожество [illegible] тільки то потіх [illegible] ще Христос до себе

[illegible] тільки [illegible] та сама історія, та досі не [illegible] не буде і не може бути [illegible] світі.

Таку науку дає нам Ісус-Дитя в день свого Різдва, не словами, бо Іс не може отворити уст і промовити, тільки [illegible].

Наум.

-----------о-----------

Мудрість захована,
Золото в скритку,
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

----о----

[illegible]

[illegible]

Число 2. Мондер, Алта. Лютий 1938. Рік II.

НАША ПРОГРАМА.

[illegible] згадка, [illegible] праці того [illegible]

[illegible] в часах [illegible] великі [illegible] великанського [illegible] сліди [illegible] що добачуємо не лиш [illegible] релігії та моралі, але [illegible] в суспільнім житті [illegible] подій, [illegible] основ [illegible] суспільної [illegible] вона розкладається, [illegible] цього [illegible] ненормальний, [illegible] не може так довше [illegible] теорії, [illegible] є доведено високої [illegible] великої

катастрофи, що [illegible] суспільність [illegible] ціла грудність, [illegible] цього [illegible] Гурінці [illegible] волі [illegible] досвід [illegible] видно, [illegible] великої [illegible], але вона мусить посідати [illegible] освіту [illegible]; вона мусить мати здорові [illegible] засади, вільні від всякого хвилювання [illegible] на життєвому шляху, вона мусить відзначатися силами і [illegible] характером і добрим. [illegible] надівсе має набути [illegible] легкости володіти найважнішим [illegible] оружжям т.є. [illegible] словом. [illegible] на успіх праці [illegible] суспільності.

([illegible] 5.

ПОТРЕБА ОДНІЄЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ МОВИ.

Найтривкіша підстава національного іскування народу це його рідна мова. Особливо для українського народу, для його національного розвитку й зберігання національної індивідуальности значення рідної мови є незвичайно велике. На це маємо безліч доказів у нашій історії від найдавніших часів. Нераз тратили ми все, осталась лише рідна мова й вона рятувала нас від останньої погибели. З цього слідує, що треба нам зрозуміти потребу всеукраїнської літературної мови. Треба створити собі одну літературну мову, що була б спільна й для Галичини, Буковини, Закарпаття, Америки, взагалі для цілого народу.

Міцний завязок такої мови вже є в українськім народі. Основу її поклали великі наші письменники: Котляревський, Квітка, Шевченко, Вовчок, Грінченко, Леся Українка і багато інших. За останніх 30 літ ця літературна мова наших найкращих письменників так глибоко розвинулась і набрала такої сили й краси, що нині займає одно з перших місць серед найкраще вироблених славянських мов. Зпоміж всіх говірок українського народу київо-полтавський говір є найчистіший, - цебто має в собі найменше домішки чужих мов. Тому він і став основою всеукраїнської літературної мови.

Цією мовою пишуть найкращі сучасні письменники як: Олесь, Черкасенко, Таксамо роблять і часописи, як краєві так і закордонні. Так повинні робити й всі свідомі українці - йти тією дорогою, що нам показали й показують наші мистці слова.

Велику шкоду отже роблять рідній мові ті, а головно інтелігенція, що не студіює своєї літературної мови, та засмічує її чужими елементами. Головно ж серед українців, що мешкають за межами Батьківщини, серед чужомовного населення і культури, помітний занепад літературної мови так у домашнім житті, як і в усіх своїх писаннях. Вживають вони звичайно мову літературну мішану з елементами чужими, або говором місцевим, цебто свого рідного села.

Конечно отже треба це направити. Треба створити одну соборну літературну мову спільну для цілого народу, де б він не жив. Щоб це здійснити, кожний повинен залишити вживання місцевого говору, а держатись лише одної тепер загально принятої літературної мови, що її основою є київо-полтавський говір. А це принесе великі користи для цілого народу, бо зеднає його розсипані частки в одну гармонійну цілість й створить з нього одну свідому націю.

ooooo0ooooo

Памятай все на твій рід;
За що страждав батько й дід!

Ти не вирід і не зайда -
Батька й матір пошануй.

""""""""""""""""""""

НАША ПРОГРАМА.

(прод.з стор.10Ї).

Тому наш кружок, свідомий цього великого будучого завдання, ставить собі за програму найперш в гуртові праці допомогти своїм членам скристалізувати свою індивідуальність, щоб вона була свідома своїх великих цілей та ідеалів, щоб надати її зміст життя. Ми хочемо освободитися з кайдан інерції, пасивности, з бажання поступати по лінії найменшого опору. Ми хочемо змобілізувати всі наші сили в один напрям - статися корисними й видатними діячами на ниві нашої спільности. Мусимо здобути собі здоровий критицизм і широкий світогляд. До цього має послужити нам крім обовязкової, також відповідна надобовязкова лектура великих учених та письменників. А через часті виступи на зборах, що відбуваються, що два тижні і через дописи до органу "Пролісок", наш кружок хоче дати кожному змогу набрати легкости й гнучкости у володінні найважнішим оружжям - писаним і живим словом, що нині ізза такого поширення преси й радія відграє таку великанську роль. Тому члени цього кружка, все вперед! Хай вас жадна трудність не страхає не завертає із цієї дороги. При енергії й усиллю осягнемо нашу ціль. Бо для сильних і енергічних нема нічого недосяжного сказав староримський письменник Горацій.

Левчук.

* * *

Прокіп Мерченко:

МОЛИТВА ЯКА ЙДЕ ДО МАРІЇ

У гостині.

Осінній був вечір. На дворі вітри гралися листям, що його зривали з дерев і кидали навмання по шляху. Дощів ще не було. Це уможливило колишнім членам Маріянської Конгрегації зїхатися до панства Левкових.

Гості скинули зі себе верхній одяг й удалися за господарем до кімнати біля їдальні.

"Прошу розміститися, де кому вигідніше - просив п. Левків - а щоб гості не скучалися чекаючи на о.Данила, ти Генко настав радіо".

Гості порозсідалися по мягких софах і кріслах, покритих зеленим плюшем, а Генка схоплювала радієво [illegible] воздушні хвилі. І ось рознеслась по кімнаті струя мельодійної музики.

- "Це станція У.[illegible].Р.С. з міста К", відхиляючись від радія пояснювала Генка. "Вкоротці будуть передавати дитячу програму. Думаю, що ніхто не спротивиться цьому".

... всіх Зоня Лазарук. Інші ...

... годину, стаці ... і по-слідує ...
..., Борис Квітки ... згода ...
... вино, зала ... то тільки хто ...
... ньям далі ...
про ...

[illegible]

Впр. о. Дидик, ігумен з Едмонтону, купили для "Проблеску" гектографічну тасьму. За це Їм щире "Спасибіг".

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

ВІСТІ З МОНДЕРСЬКОГО МАНАСТИРЯ НА СІЧЕНЬ.

Дня 3. I. закінчилася канонічна візитація впр.о.Прото-ігумена в мондерськім манастирі.

В днях 10-13. I. відбулися тридневі реколекції перед відновою обітів. Сама віднова відбулася дня 14.I. в день св. Василія В.

Дня 19.I. відбулися збори Брр.Схолястиків. Вибрано комітет, в котрого склад увійшли слідуючі особи: голова - бр. Маркіян, секретар - бр.Йосиф, редактор - бр.Атанасій, місто-редактор - бр.Вернард, писарі - бр.Севастіян і бр. Епіфаній, репортер - бр.Висаріон.

О Г О Л О Ш Е Н Н Я

До друкарні Б. Д. К. потрібно робітників. Робота легка - складати аркуші й розкидати черенки. Платня - після угоди. Зголошуватися до Управителя Б.Д.К.

Др. Више дає поради на всякі душевні й тілесні недуги. Хто потребує його услуг, нехай удасться до нього за посередництвом редакції "ПРОБЛЕСКУ".

-о-

Ф Р И З І Є Р

що замешкує кімнату на другім поверсі, під кутом північного вітру, послідні двері на право, задумує уступити зо свойого становища. Заки ще уступить, дає безплатно лекції кожного дня в тижні. Охотники, що задумують перебрати це становище нехай голоситься. Запевняється, що робота поплатна. Клієнтів ніколи не бракує.

Число 3. Мондер, Алта. Березень, 1938. Рік II.

У РІЧНИЦЮ ВИКУПЛЕННЯ НА ВОЛЮ.

Число 3

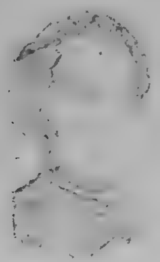

ПРОБЛЕСК

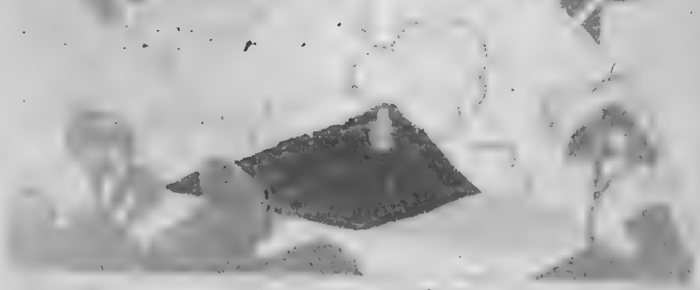

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ

Христос воскрес !

Христос воскрес! Христос воскрес!
Воскресла пісня [illegible]
І чудо-диво всіх чудес, -
[illegible] побіда [illegible]

[illegible] Христос воскрес!
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Христос [illegible] Христос воскрес
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] Воскресення Христове є основою [illegible] життя, воно є запорукою, що [illegible] воскресне [illegible] не вікувати [illegible] Батьківщина [illegible] воскресення [illegible] життя [illegible] інакше [illegible] життя [illegible]

Згадка на Христове [illegible] витревалости в житті [illegible] посутков [illegible] не датися перевагам [illegible] воно дійсно [illegible] в тім, що [illegible] ми - "Христос воскрес".

Галичанин

ВЕЛИКДЕНЬ

Був це день, що кулі з гармат та мерзерів продирали повітря, що [illegible] так сильно переслило димом понад село [illegible] [illegible] пороху; а геть з далека долітав глухий гуркіт скорострілів [illegible] стріли вже рідшали та [illegible] ще дірвали [illegible] стріх.

Тієї днини, берегом ріки Серет, вертав дідуньо [illegible] повітового міста. Зігнувся вдвоє, бо на плечах [illegible] [illegible] мішок, наладований всяким добром, що його [illegible] [illegible] були [illegible] повнені обаринками і цукерками [illegible] [illegible] для малого [illegible], Михася, що його дідусь [illegible] [illegible] любив.

Ідучи берегом річки, старушок часто [illegible] [illegible] сивий волос вказував, що це людина [illegible] старости та [illegible] знесилена.

Коло моста він станув, відложив мішок на бік, [illegible] [illegible] протилежного боку давсі чути голос: "Мамо, мамо! [illegible] [illegible] з міста. Я знаю, що для мене несуть обаринок", [illegible] [illegible] Михась, що весело забавлявся в саду під [illegible] [illegible] Вертівся [illegible], та [illegible] [illegible]

"[illegible], пустіть мене, я поскочу дідусеві [illegible] [illegible] в саду, а мамі приніс до хати [illegible]".

- "Добре, добре, біжи," каже мама. "Але лиш до моста [illegible] дідусь прийдуть на цей бік".

[illegible] пустився бігти, [illegible] Бровко з веселістю, [illegible] перебігає малого, [illegible] в болоті. Бровко став [illegible] [illegible] дідусь іде з мішком, та [illegible] [illegible] як це вже [illegible] часто [illegible] [illegible]

Дідусь спокійною ходою перейшов міст і [illegible] [illegible] по дідусевій [illegible], дістане і бублика!" [illegible] [illegible] Бровко [illegible] до [illegible], [illegible] старий [illegible] [illegible] - не [illegible] його син [illegible] мати, що [illegible] [illegible], [illegible] і [illegible] посадивши, що тато [illegible] [illegible], пішла [illegible] малому Михасеві.

"[illegible]", тішилася мама, [illegible] [illegible] докінчити слова, питаючи: "Дідусю, [illegible] обаринок?"

"Є, є [illegible] є [illegible] на тебе [illegible] [illegible] до пасок, але обаринок є". [illegible] [illegible] два [illegible] обаринки, та дав [illegible]. Михась [illegible] [illegible] дідуся [illegible] вимовив: "[illegible]". [illegible] [illegible] сюди-туди, а тут [illegible] лиш один обаринок [illegible] [illegible], перехилив головку [illegible] [illegible], що в повітовім місті [illegible] люди, [illegible] [illegible] та [illegible] розповідали про [illegible].

"[illegible], дитино, - каже дідусь до Михасевої мами - [illegible] [illegible]"

"[illegible], що Бог [illegible] [illegible] вийти [illegible] [illegible] підемо раненько до церкви, а [illegible] посвятить [illegible] [illegible] Михасевої [illegible]".

[illegible]

ти, - відчиняючи две[illegible]

- Дякую, пане [illegible]

- Трохи забар[illegible]

даючи плащ і капел[illegible]

Їх колишніх членів [illegible]

куди його завів п[illegible]

Стіл був гарно [illegible]

квітами. Посеред сто[illegible]

[illegible]кові лелії; їхні [illegible]

мимо вр[illegible]али під сильн[illegible] електричн[illegible]

Гості, помолив[illegible]

- Вскучилося [illegible]

- Ні, прошу от[illegible]

Ми слухали радія.

- Було що доброго?

- Діточа про[illegible]ка,- [illegible]

ліпше мені сподоб[illegible]

служив хлопцеві

Служ[illegible]

[illegible]іля о[illegible]

- [illegible] дуже,- [illegible]

- Дякую, пане [illegible]!

- [illegible]ому тобі Зоню, т[illegible]

вав [illegible]

- Бо, коли я чую та[illegible]

мисл[illegible] собі [illegible]

що тільки [illegible]

- [illegible]

- Так, [illegible]

- А знає[illegible]

Гості до[illegible]

- Чи на [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 5. Мондер, Алта, Травень, 193[illegible] Р[illegible]

ВІТАЙ Ц[illegible]

Маріюслав.

ТРАБЕНЬ

І знову завитав [illegible] – це [illegible] місяць цілого року [illegible] дерева і трави зазеленілися, [illegible] милозвучні хори пташок [illegible] якийсь милий настрій [illegible] питаємо, що за причина цієї радости?

Велика є причина цієї радости! [illegible] ся щире католицьке серце, [illegible] перед іконами і образами [illegible] молитви до Пречистої Діви. Сьогодні [illegible] й землі, і всі Її вітають [illegible] "Радуйся [illegible] Мати милосердя!"

Справді, чудово [illegible] милосердя. Сьогодні [illegible] ток, [illegible] одно чуваємо [illegible] ми. Сьогодні [illegible] мов діти в день [illegible] ки, що ледве чи коли [illegible] ном до стіп Марії, [illegible]

Як однак [illegible] гарно уважнів, престол [illegible] лосливого серця, [illegible] ви. До Марії кличе [illegible] ня, що в ній знайдемо [illegible] зложив Господь багатство [illegible] після своєї волі, особливо [illegible] якраз тепер, отвирає Пречиста [illegible] розділяє кожному, хто [illegible] благальну руку.

::::::::::!::::::::::

Галичанка

КУЛЬТ ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ [illegible] УКРАЇНЦІВ

Був час, що наші прадіди [illegible] Хоч світло Христової науки [illegible] успокоювали спраглі серця, [illegible] наші прадіди [illegible] культу [illegible]

[illegible] учені історики [illegible] обожествляли сили природи, і їх [illegible] з працею [illegible] народу. [illegible] Крім них головних [illegible] злих духів", [illegible] Учитель, апостол [illegible] приєднали для Його царства [illegible] нашу країну [illegible] Слова [illegible] свого народу довершили два [illegible]

ГРЕЦЬКІ ПИСЬМЕННИКИ І ЇХ ТВОРИ В УКРАЇНІ

[illegible]

[illegible] нальо[illegible]
[illegible] відпуст [illegible]
[illegible] церква, тоді на [illegible]
[illegible] разів Богород[illegible]

ooooooooooooooooooo

ІСТОРІЯ [illegible]

2. На чім писали в давнині

[illegible]ка дитини не потребує [illegible]
[illegible], до забави; [illegible]
[illegible] початковим [illegible]
[illegible] тоди винайти [illegible]
[illegible] служило їм дерево, [illegible]
[illegible] писали острим патичком [illegible]
[illegible] шнуркам вязали [illegible]
[illegible] такім матеріялі [illegible]
[illegible] шукати відповід[illegible]
[illegible] Греції, Сицилії, [illegible]
[illegible] дуже стариннй [illegible] ростини [illegible]
[illegible] вживають стравн до їдження, [illegible]
[illegible] виробляють із неї [illegible]
[illegible] роблять сандали, [illegible]
[illegible] дуже пригожим [illegible]
[illegible] потреби до більшої [illegible]
[illegible] - аркуші відповідної [illegible]
[illegible] аркуші такого [illegible]
[illegible]
[illegible] всюди [illegible]
[illegible] того матеріялу [illegible]
[illegible]

[illegible] Туни [illegible], від них [illegible] [illegible]

ІСТОРІЯ [illegible]

([illegible]чення)

З [illegible]

[illegible] по світі поширилась [illegible] краї Європи [illegible]

[illegible] друкарство [illegible]

[illegible]

[illegible] ПРОБЛЕСКУ ч. [illegible] стр. 5

(Отся коротенька історія [illegible] до [illegible] друкарства.

[illegible]

[illegible] потреба [illegible] цілі [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ВІСТІ З МОНЦЕРСЬКОГО МАНАСТИРЯ ЗА ТРАВЕНЬ

1. [illegible] о. Протосігумен виїхали до [illegible]
5. Сеймі [illegible] харектер моло[illegible] [illegible]
10-12 [illegible] Педве[illegible] і околиць. [illegible] [illegible] манастирі
13. [illegible] о. Протосігумен [illegible] до [illegible]
12. [illegible] статуту [illegible]
19. [illegible] [illegible]
21 [illegible]
2[illegible] [illegible]

Того ж дня [illegible]

2[illegible] [illegible] чих [illegible]
[illegible] [illegible]
2[illegible] [illegible]
31 [illegible] благословення [illegible]

По вечері [illegible] до [illegible]

[illegible]

Уже друкується [illegible] головкою "[illegible]" [illegible]

[illegible] Ч А Й [illegible]

[illegible] подає до відома всім [illegible] читачам і [illegible] "[illegible]" [illegible] за місяць [illegible]

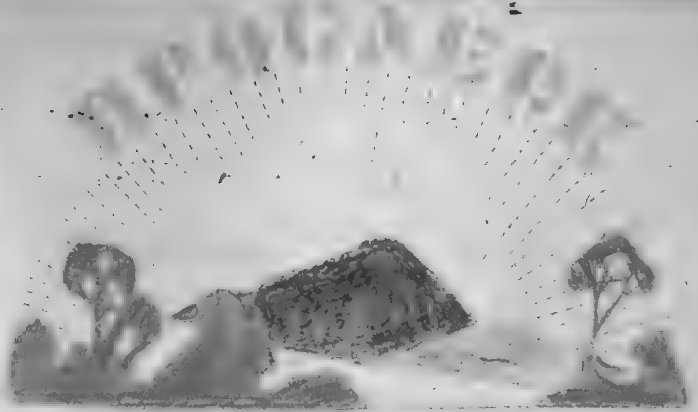

Число [illegible] Рік II

[illegible] 1955

І ЗАСІЯЛА НА КИЇВСЬКИ[illegible] ГОРАХ БЛАГОДАТЬ БОЖА

([illegible] Хрещення [illegible])

[illegible]

бл. п. о. Атанасій Филипів, ЧСВВ.
1870 † 1937.

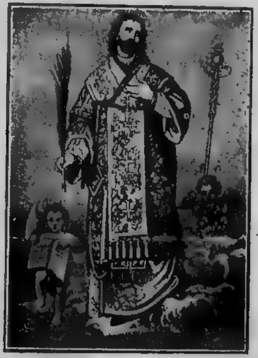

"ХАЙ ВСІ БУДУТЬ ОДНО!"

ПРО МУЗИКУ І СПІВ: Голос і спів; молодь і здоровля і спів; характер і спів; Українці - співучий народ; богослуження й спів; Чому(не)співати хором у церкві? то що.

НАУКОВІ РОЗ[illegible] ...ІЇ [illegible]ритмики, літе[illegible] природознавства техніки, гігієни, [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] МОНДЕР, АЛТА СІЧЕНЬ 1939 РІК III

[illegible]

"СОТВОРИ, ГОСПОДИ, МНОГАЯ ЛІТА!"...

СЛАВА НА ВИСОТАХ БОГУ А НА ЗЕМЛІ МИР

ЛЮДЯМ ДОБРОЇ ВОЛІ

[illegible]

СЛІВ ПРО МИР.

[illegible]

ЧОЛОВІЧ ... [illegible]

Сьвятий Василий Великий.

[illegible] ПРИГОТОВИТИ ВЕСЕЛИЙ НОВИЙ РІК

[illegible] візьми дванадцять [illegible] новим місяців вільних від [illegible] гадки цвильої терпкости, заздрости чи ненависти; обмий [illegible] добре [illegible] щоб [illegible] могло поначіпатись; [illegible] одним словом [illegible] вільні від всього минулого, щоб були [illegible] з цієї великої комори [illegible]

[illegible] місяці на тридцять або тридцять один [illegible] не старайся зробити [illegible] все [illegible] приготови один день [illegible]

[illegible]

[illegible] ВЕСЕЛИЙ НОВИЙ РІК.

[illegible]

А РІЗДВО ХРИСТОВЕ

[illegible] неба і землі
[illegible] стані бідних пастухів
[illegible] ся [illegible],
[illegible]
[illegible] всіх люде.

То ж днесь віддаймо тут Йому поклін,
І всі молімся та Його просім,
щоб позволив [illegible],
І [illegible] Його [illegible].
[illegible]

ПРОБЛЕСК

Друга Частина

Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ
ἀγαπητός. ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε
ἐν σοὶ εὐδόκησα

ПРОБЛЕСК

КАТОЛИЦЬКА АКЦІЯ [illegible]

[illegible]

[illegible]

уряду й християнського життя і є злучена з обновою Христового Царства".

Обовязок К.А. у душпастиря випливає не тільки з його уряду, але і з сути самої К.А.

Настали такі часи, коли віджено священиків до захристії а навіть і там їх переслідують. Інде священика стягнено до престола, сповідальниці й проповідальниці, - коли на вулицях і по домах проповідують вороги церкви й католицького світогляду на безчисленних проповідальницях нинішніх днях, часописами, кінами, театрами, журналами, радіями. Там священик не має вступу й тієї праці, що він там мав би сповняти, він не виповнить. Як ж її не зроблять світські люди, то вона буде несповнена! Тут К.А. показується невмолимою конечністю. Вона мобілізує всіх вірних Христового царства, і робить їх світськими апостолами. Вони є наче тими польовими вояками, що добирають краски одіння до терену землі, що в ній находяться, щоб тим ближче непостережно підійти до ворога.

К.А. має мати своїх світських апостолів у всіх ділянках суспільного життя: в родинах, школах, канцеляріях по містах і селах, по урядах - і ті апостоли мають всюди розсівати зерна євангельської правди. Крім цього К.А. є зложена з різних людей, що належать до всіх кляс суспільности й тому це більше може причинитися до обнови християнського духа.

Священик, посланець Ісуса Христа, не може не належати до діла, що його має на цілі привернути власть його царя, а це тим більше, що поміч духовенства й до успішности К.А. Байдужність духовенства потягає за собою байдужність світських. Рідкі є случаї, що в них жовнірі пішли б до наступу, якщо бачили б, що їхні провідники спокійно стоять з боку. Священик є пружиною і чинником, що оживляє кожну працю. Священик є сіллю й світлом К.А.

Наглядно говорить під тим оглядом св. Папа Пій XI. (до аргентинських епископів): "Що духовенство мусить взяти участь у сему ділі, можна заключити з факту, що хоч К.А. є світською діяльністю, однак без пильної й постійної співпраці священиків, не буде могла ні повстати, ні розвиватися, ні приносити властивих овочів".

Так отже К.А. є частиною священичого уряду, є душпастирським головним обовязком!

У нас звичайно називають практикуючим католиком цього, що кожної неділі й свята до церкви ходить, правильно приймає св. Тайни; а як вмирає, кличе священика; А нема мови про це, чи він старається приєднувати других для Божого Царства.

Для перших християн було це чимсь неприродним самому мати щастя, бути християнином а не старатися, щоб і ближній мав те щастя; самому найти світло, а не подати його другому, що сидить в темноті гріха; знати що Христос помер за всіх, а самому думати собі: що мене обходить, що другий пропадає, коби тільки я спас свою душу! Люди, що для них християнство стало правдивим спасінням, уважали це за гріх проти заповіди любови, не старатися про спасіння ближніх!! Вони не потребували візвання до праці в Христовому царстві. Їхнє апостолування було виливом їхнього внутрішнього вогню, було вибухом їхнього блаженого щастя!

(докінчення буде)

oooo0oooo

Наум.

ЗНАМЯ, ЯКОМУ ПРОТИВИТИМУТЬСЯ

При стрітенні у єрусалимській святині праведний Симеон, між іншими, сказав так про Христа: "це знамя, якому противитимуться". І правду сказав. Інакше не могло й не може бути.

Чи може світ інакше, як ворожо і з погордою ставитися до того, що голосить засади йому противні? Христос заперечує все, що миле й найдорожче людині думаючій по земськи, каже залишити дрібниці, а закликає до високих стремлінь: Будьте совершені, як Отець ваш небесний є совершений. Чи може любити світ того, що на кожнім кроці ганить його поведення. Чи може той, що його найсильніше пориває клич: вживай світа, поки служать літа, слухати того, що говорить зовсім противного: "відречися себе, бери свій хрест і так по мені ступай!"

Тут причина чому цьому знамені будуть противитися. І йому противляться. Коли ж противляться Христові, то послідовно й тому, що продовжує його місію. "Як мене післав Отець, так і вас посилаю, як мене вигнали, так і вас вижинуть".

Це пророцтво Симеона через всі віки сповняється й на особі Христа й на св.Церкві. Кожне століття, це свідок великих нападів на Христа й Його Церкву. Переслідування, єреси, магометанство, секуляризація, вмішуванняся світських людей до справ церковних, схизми, реформації, вільнодумство, увязнення папів, соціялізм, большовизм - все це є справдження Симеонового пророцтва. Та про Церкву, що збудована на скалі сказав її Основатель: "І ворота пекла її не переможуть".

-------::::: --- :::::-------

Анон.

ОДИН СПОСІБ ПРИЄДНУВАННЯ СОБІ ПРИЯТЕЛІВ

Недавно чув я від одного старенького та досвідченого священика таке: Людині тяжко жити на світі без правдивих, щирих приятелів.

Думаю, що кожний дуже добре відчуває правдивість цих слів.

Може ми нераз ставили собі питання: як можу зеднати собі приятелів?

- Щодня ми стрічаємо такого, що є спеціялістом в приєднуванні собі приятелів. Хто цей спеціяліст? Завтра як стрінемо ся з ним, то він це здалека зачне вертіти з радости хвостом. А як погласкаємо його, то він з радости майже не вискочить зо шкіри, щоб показати, як дуже він нас любить. А ми знаємо, що ця виява радости є щира, що він не хоче ані нам щось продати, ані дістати чогось від нас. Чи ви колись не застановлялися над тим, що корова заробляє собі на життя своїм молоком, курка-яйцями, канарок - співами, а пес - своєю звіриною, необлудною любовю ? Він є мистець в приєднуванні приятелів, бо він щиро показує, як він заінтересований нами, а не старається, щоб ми інтересувалися ним.

Висновок такий: Можеш приєднати собі більше приятелів у двох місяцях, коли будеш займатися другими, як в двох роках,

коли будеш старатися, щоб люди займалися тобою!

Будемо мати досить приятелів між людьми, коли їх щиро любимо. - Редактор магазину "Колліер" таке сказав одній групі? "Якщо автор не любить людей, люди не любитимуть його творів".

Гавард Терсон, король магіків, через 40 літ їздив по цілому світі. Більше як 40 мільйонів людей приходили на його представлення. Заробив два мільйони доларів. Який секрет його успіхів? Він сам оповідає, що до школи дуже мало ходив, бо втік з дому будучи ще малим хлопцем. Став "бомом". Їздив у "бакс-гарах". Навчився читати з афішів. Взявся до магіки. Хоч інші знали про магіку більше, як він, то однак він мав дві речі, і другі не мали: працю й любов. Працював з любови до тих, що платили, аби його побачити. Працював пильно. Кожний рух, кожне порушення лиця, кожна модуляція голосу була вирахована до секунди. Другі казали собі: "От маю перед собою зграю дурнів-туманів. Я їх легко обдурю". Він говорив: "Я вдячний тим людям, що приходять, щоб побачити мене. Вони уможливлюють мені заробляти на життя приємним способом. Я буду старатися дати їм моє найкраще". Він ніколи не виступав на сцену не сказавши собі кілька разів: "Я люблю своїх слухачів". Це його рецепта успішної праці й приєднування собі людей.

Той, що хоче проповідати людям, може багато навчитися від цього світського чоловіка...

000000 000000 00000

ЖИЙМО В ЗГОДІ Й ЛЮБВІ !

Тож жиймо, браття, в згоді і любві,
А Господь буде з нами все тоді,
І не опустить тут нас ніколи
В наших злиднях і борбі.

Бо згода межи нами - се одна
Для нас могуча зброя на врага.
Бо в нашій згоді він видить силу
Що для нього так грізна.

Слова й музика о.Володимира Стеха,ЧСВВ.

К.

ВЧІМОСЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.

На нас будучих священиків, тут у Канаді, чекає велика праця. Ми самі це бачимо й нам отці професори часто це пригадують. Представання з особами різної професії й світогляду вимагатиме від нас глибокої та основної наукової ерудиції. Однак передусім що нам тут у Канаді конечно потрібне, це знання англійської мови. Крім конечних наук богословії, філософії, латини, української мови та ще дещо з греки, ми мусимо посідати ще вистарчаюче знання англійської мови. Те знання англійського не має обмежитись тільки до того, щоб ми вміли сяк-так говорити, чи читати - це ще замало. Ми повинні її так опанувати, як свою рідну українську мову. Повинні нею так володіти, щоб могли в тій мові говорити проповіді, різні промови, писати статті, проводити дискусії з чужими, та взагалі до чого нам прийдеться її вживати.

Наші конституції теж нам поручають, щоб набути вистарчаюче знання мови того народу, чи держави, в якій живемо. Посередньо, тоді буде більше успіху, а менше непорозумінь та труднощів у виконуванні душпастирських обов'язків. Як сповідають нам наші молоді отці, тепер приходиться нам, чи то будь в якім товаристві, чи в дорозі, проводити розмови на всякі теми, а дуже часто з приятелями чи навіть з безвірниками вести дискусії. А без відповідного знання й вправи у говоренні англійською мовою ми будемо згублені [illegible]. Такі пригоди для католицького священика у Канаді не рідкі й на таке все мусимо бути готовими.

Але ще ізза одної причини ми повинні вміти англійську мову. Англійська мова це тепер найбільш вживана й розповсюджена мова во цілому світі. Всюди її вживають. Всюди її потребують. Найкращі книжки, чи то в оригіналі, чи в перекладах можемо знайти в англійській мові. Вже хочби задля своєї науки й знання, ми повинні її добре вчитися. Коли ж вчаться її н.пр. у Польщі, де вона рідко вживана, то тим більше тут у Канаді. Ми є Українці, але уроженці й горожани Канади й ми такі маємо під певним зглядом обов'язок цю мову добре знати. Це ж був би для нас докір, коли б хтось ліпше н.пр. з Галичини ліпше розумів і говорив по-англійськи ніж ми.

Однак це повище сказане не треба так розуміти, щоб ми легковажили й нижче ставили свою рідну українську мову. Ні. Свою рідну треба більше цінити, знати й шанувати. Але й чужої научімось, тим більше коли вона має таке велике значення в науці й житті нашім.

XXXXX XXXXX XXXXXX

- Одна американська газета (Денвер Реджистер) заявляє, на підставі певного доказу, що англійський король Юрій пятий умер, як член католицької церкви. В часі своєї передсмертної слабости його лікарі привели до себе кат. священика і з ним замкнувся через кілька годин. Священик уділив йому послідні тайни. Англійський архієпископ з Кантербері дістав вступ пізніше.

Кажуть, що ця інформація походить від члена англійської ієрархії

---оОо---

Чим більше ти ділишся своєю радістю з другими, тим більше вона росте.

---оОо---

ПОГЛЯД НА ІСТОРІЮ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

(докінчення)

Найтяжча доба історії ЗАКАРПАТТЯ це час мадярської реакції в роках 1870-1917. Австрія після програної боротьби під Садовою пішла на угоду з Мадярами й віддала українське ЗАКАРПАТТЯ на їх ласку й неласку. У всіх урядах і школах скасовано українську мову. Інтелігенцію перенесено в глиб корінної Мадярщини. До церковних богослужень заведено мадярську мову а [illegible] мадярські співи. Українські діти забирали силою до мадярського передшкілля, щоб їх легше змадяризувати. Інтелігенція совсім зденаціоналізувалася. Селянство віддано в руки жидівським лихварям, що за позички дрібних сум доводили селян процесами до втрати цілого майна. Вигнані зо своєї землі селяни масово емігрували до Америки. До світової війни покинуло рідну землю 500 тисяч українців із ЗАКАРПАТТЯ й виїхало за океан.

В обороні всіми опущеного й визискуваного населення виступив чужинець Едвард Еган, шотляндець. Він звернувся до уряду з меморіалом про страшну недолю селянських мас і до інтелігенції з докором, що покинула свого темного брата. Під проводом Егана розпочато акцію допомоги селянству, щоб вирвати його із страшної неволі. Але цей добродій закарпатського селянства згинув вбитий жидівськими руками. З вибухом світової війни почалось правдиве пекло на Закарпатті.

По упадку Австро-Угорщини утворилися на ЗАКАРПАТТІ три Народні Ради: західня-лемківська під проводом о. Єм. Торського, східня в Хусті під проводом [illegible] і середня в Ужгороді під проводом д-ра Семена Сабова. Ця остання схилялася у бік мадяр. Тимчасом Чехи зайняли ЗАКАРПАТТЯ по ріку Уж. Ю на основі ухвали пряшівської Ради з д-ром Бескидом на чолі та постанови закарпатських емігрантів в Америці під проводом д-ра Гр. Жатковича підписано угоду з Чехами на злуку ЗАКАРПАТТЯ з Чехословацькою Республикою (Ч.С.Р.) і 1919 р. на спільнім з'їзді делегатів Рад пряшівської, ужгородської та хустської в Ужгороді при участи американських висланників прийнято постанову за добровільним прилученням автономного ЗАКАРПАТТЯ до ЧСР. Під тієї умовою, що ЗАКАРПАТТЯ буде управляти собою самостійно та що долучать до нього західні землі, забрані тоді Чехами.

В імені Ліги Націй проголосив французький генерал [illegible] "Генеральний Статут" про організацію ЗАКАРПАТТЯ. Але др. Жаткович після однолітнього правління як голова директорії зрезигнував і тоді управа краю опинилася в руках Чехів. Чеський президент назначив губернатором спершу д-ра А. Бескида, по нім д-ра Грабаря, але вони не мали ніякої влади.

Мимо цього ЗАКАРПАТТЯ під пануванням Чехів мало більше можности розвиватися як під Мадярами. Хоч Чехи, як завзяті русофіли завжди підтримували москофільські партії на ЗАКАРПАТТІ проти українців, проте національна стихія постійно росла в силу й брала верх над москофільством. Про ту силу свідчить гамовно величавий Просвітянський конгрес в УЖГОРОДІ 16-17.X.1937, що в ньому взяло участь звиш 12 тисяч українців з усіх сторін закарпатської землі. "Ми скликали вас тут, щоб сам народ заявив, що на ЗАКАРПАТТІ є тільки один український народ. Ми боремося й поборемо!" Такими словами відкрив голова просвітянської організації конгрес [illegible]

площі князя Корятовича многотисячна маса народу зложила таку присягу: "Ми всі тут присягаємо перед Богом і цілим світом, що ні крихітки не зречемося наших національних прав і скоріше даємо себе розпняти за нашу правду, ніж мали б ми зрадити свій народ!"

Важні події, що відбулися в біжучім році є нам добре знані.

Також історія нам свідчить, що Мадяри від давна гнобили наших братів із-за КАРПАТТЯ й хотіли їх змадяризувати, щоб з українського імени й сліду не стало. Але найбільше нам шкодили власні зрадники русофіли, що в Польщі єднаються з Поляками, а на Угорщині з Мадярами, щоб їм запродувати в неволю власний нарід. Національна свідомість виплекана у власній державі й в українській школі розвіє духа національної зради. На нас лежить обов'язок помогти, чим можемо, КАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ, щоб рідна школа й правдива просвіта виховала свідомих горожан і достойних синів будучої Великої України.

.:::: ..::: .::::

Прокіп Марченко.

РІЗДВО ХРИСТОВЕ

(Початки свята й усталення дати)

(кінець)

В Каппадокії Григорій з Ніссы в (похоронній?) бесіді св. Василієві (+379) і в двох інших проповідях на св. Стефана доказує, що там вже 380 р. Різдво обходили 25. грудня.

В Антіохії на свято св. Філогонія св. Іван Золотоустий каже, що Христос родився 25. грудня. Ось його слова: "Наш Господь є також родився 25 грудня". Коли називають це "Різдво Непобідимого" [illegible] хто є так непобідимий як наш Господь? Або як кажуть, що це дата родження сонця — він є Сонцем справедливости!"

В 379. або 380. р. Григорій з Назіянзу завів свято Різдва в Константинополі та по його вигнанні 381 р. це свято пішло в забуття. Однак між 395 а 402 роками імператори Аркадій і Гонорій згодилися святкувати це свято 25. грудня. Різдво до Царгороду принесли Аркадій і Золотоустий з Риму, де його щороку святкували ще від апостольських часів. Однак Арос твердить, що Константин Великий завів це свято 330-35 року.

У Римі найраніші відомості про дату Христового Різдва походять з філокалійського календаря з 345. р. У статті під заголовком "Депозіціо мартірум", є таке: "Перший прихід Господа нашого во плоти (що в нім він родився у Вифлеємі сталося (25. грудня, четвертого дня) за панування Августа (у 42 р. і) в 5500 р. (від Адама)

На заході Собор Сарагоський (380. р.) ще не узнавав дати 25 грудня. Відень в році 361. ще святкував Різдво й Богоявлення в одній дні, але незвісно чи під датою 25. грудня чи 6. січня.

За часів св. Августина й св. Єроніма дата Різдва вже була 25 грудня.

Від четвертого віку кожний календар на заході зазначує 25 грудня як день Різдва Христового.

Однак це невідомо чи Схід прийняв цю дату від Заходу чи Захід від Сходу.

ВІСТІ З МОНДЕРСЬКОГО МАНАСТИРЯ ЗА СІЧЕНЬ

2. До мондерського манастиря прибув [illegible] Тернавських [illegible] і висвітлював дуже цікаві рухомі образи [illegible] ється. Их до моря звозується [illegible] "бум" відділяється де призначено [illegible] цікаві були ті [illegible] ві машини, що виконують найбільшу роботу.

[illegible] Протоігумен скінчили [illegible] реколекції.

4 [illegible] І Лесюк ЧСВВ виїхав до [illegible] ЧСВВ [illegible] 12 І 1939.

11-13 Реколекції перед відновою обітів під проводом [illegible] ЧСВВ.

17 [illegible]

[illegible]

[illegible]

Приготовляється до друку СТАТУТ [illegible]

---- xxxxxxxx ----

[illegible]

ПРОБЛЕСК

Число 2. Мондер, Альта, Березень, 1939. Рік III.

БЛ. П. СВЯТІШИЙ ВСЕЛЕНСЬКИЙ АРХІЄРЕЙ
ПАПА ПІЙ XI.
Упокоївся в Бозі дня 10. II. 1939.

ПАПА ПІЙ XI

[illegible]

Первосвященству. Дня 12.II.1922 по смерти Бенедикта пятнадцятого стає Вселенським Архієреєм Бог Папою з ряду прибираючи імя - ПІЙ XI.

За час свого Понтифікату розвинув широку й всесторонню діяльність. Це муж праці. Не було важнішої ділянки, де не звернув би особливішої уваги. Найперше звернув увагу на родину. Видає енцикліку, де викладає науку Католицької Церкви про життя родинне, подружжя. В окремій енцикліці підніс свій голос в обороні прав кривджених робітників. Багато причинився до розширення місій в Індії, Китаю, Японії. За його почином повстають місійні школи, захисти, семинарі. Сам висвятив 9-ох китайських єпископів. Дуже болюче відчуло його батьківське серце розєднення схизматиків і протестантів, тому видає окрему енцикліку, де закликає Схід до повороту до зєдинення дає вказівки як навертати протестантів. Його старанню завдячуємо, що справа повороту на лоно Кат.Церкви між англіканами є нині актуальна. Розвій і скріплення Католицької Акції започаткованої Папою Пієм X. завдячуємо Пієві XI., що дуже много старань її присвятив, уважаючи її зіницею свого ока.

Для Українського народу й церкви Папа Пій XI., вчинив дуже багато добра. З великим болем серця глядів на нашу недолю. Коли 1922 р. почув про голод на Україні, дав 1,500,000 лір як допомогу, а 30 зіброк роздав 26,000,000 обідів. Цілому світові поручив обходити 300-літню річницю смерти св.Йосафата, що чимало причинився до поширення українського імени. Як вступив на престіл, застав 5 єпископів, а нині є їх 15. В Римі власним коштом побудував величаву Колегію св. Йосафата для Українців. На перший манастир СС.Служебниць в Карпатській Україні жертвує 100,000 лір. Для Карпатської України дарує чудотворний образ Матери Божої. Благословить Карпатську Україну на нове життя і відразу посилає досвідченого єпископа.

Це все доказує, що батьківське серце Папи, що любовю й дбайливістю обіймає ціле християнство, щире й для Українців. Ставить нас на рівні з іншими народами, признає нам ті права, що й іншим, підчас коли другі народи про це не хочуть слухати. Тому на завжди імя Пія XI. в серці українця й в історії укр.Церкви зістане у великій пошані.

------оооооООООооооо------

ЗОЛОТІ СЛОВА З ЕНЦИКЛІК бл.п. ПАПИ ПІЯ XI

"Христовий мир у Христовому Царстві".

(Убі Аркано Деі)

"Кіна легко можуть творити упередження супроти одиниць, незгоди між народами, клясами суспільности й цілими расами".

(Віґіланті кура)

"Де немає побожности або вона занедбана, там і найсвятіші заняття й найвеличавіші обряди діються механічно і з привички; якщо немає в них духа, немає й життя".

(Ад католіці сацердоції)

"З Божого покликання й наказу священик це головний апостол і невтомний поборник виховання християнської молоді".

(Дівіні іллюс Маґістрі)

"Священик це головний окличник і побудитель до тієї святої покути й експіяції, до якої Ми закликали всіх добрих людей, щоб по змозі надолужити за ті безбожності, гидоти й злочини, що сьогодні так дуже безчестять і пустошать людський рід".

(Карітате Хрісті)

""""""""""""""""""

КАТОЛИЦЬКА АКЦІЯ Й СВІДКИ [illegible]

(кінець)

І доки в серцях християн горів [illegible] були світські апостоли. [illegible] в третім століттю [illegible] був одним з найславніших і [illegible] [illegible] все, що можуть, щоб [illegible] по всьому світі. І тоді деякі уважають собі за [illegible] [illegible] єднати Спасителеві нових вірних" [illegible] знову [illegible] таких християн. [illegible] все [illegible], щоб поширити [illegible] по всьому світі [illegible] рело [illegible] світового апостольства [illegible] [illegible] віра і радість [illegible] [illegible] найважніщої [illegible] успішного світового апостольства буде [illegible] вірних [illegible] [illegible] не [illegible] до [illegible] країв, щоб [illegible] [illegible] своєму місці, в своїй [illegible] свідченням, а будемо мати [illegible] [illegible] по своїм наверненні приходить до [illegible] відновив церкву в XIII ст. [illegible] [illegible] через світських [illegible] [illegible]

[illegible]

"[illegible] ока", тоді [illegible] [illegible] світських апостолів. [illegible] тоді [illegible] [illegible] до розв[illegible] [illegible] вірі добре її пізнаємо [illegible] переведемо [illegible] в життя!

----xxxxxxxxx----

Якщо маєш успіх, нехай діло за тебе говорить, а якщо невдачу, то нічого не говори.

Широкий [illegible] не все [illegible] шановну голову.
Одним ударом не зітнеш дуба.

-----xxxxxxxxx-----

Н. М.

ЯК ЧИМ ПРАЦЮВАТИ В МОЛОДОСТІ

[illegible] обдарованих [illegible] [illegible] вони можуть [illegible] [illegible] вони можуть принести [illegible] [illegible] окруження [illegible] [illegible]

[illegible] місто, [illegible] місто, [illegible] [illegible] дати собі [illegible] [illegible] Тому молоді [illegible] [illegible] [illegible] виховання [illegible] добрих [illegible]

[illegible]

[illegible] (Далі буде)

ПРОБЛЕСК

КВІТЕНЬ 1939 — РІК III

С. Римон

" [illegible] "

Тиха полуднева [illegible] золотим снопом [illegible] срібні струї [illegible] сяйво [illegible] на [illegible] Голготи та на поломану терасу [illegible] Єрусалиму. Жмась переймаюча тишина лягла над [illegible] ті громади неперечислені, що прийшли з цілої Галилеї [illegible] на празник Пасхи. [illegible] святого [illegible]

І вітри притихли.

Тільки [illegible]

[illegible]

Василіянин.

262-ИЙ НАСЛІДНИК БЕЗСМЕРТНОЇ ДИНАСТІЇ

Так воно вже є. Безсмертна династія Христових Намісників існувала, існує й існуватиме до кінця світу. Папа – це наче сонце серед ночі [illegible] не згасне. Хоч по [illegible] праціовитім житті скінчає Христовий [illegible] свої труди і руки до вічного спочинку, то [illegible] знову [illegible] кардиналів вибирає достойного і гідного Верховного Пастиря для Христового стада – [illegible].

[illegible] наслідство відбулося [illegible] березня [illegible] Божого [illegible], коли у Вічнім Місті вступив на трон [illegible] церкви [illegible] Наслідник Безсмертної Династії – Святіший Отець Папа Пій XII [illegible] Кардинал Евген Пачеллі. А 10 днів [illegible] величавих коронаційних торжеств зачався понтифікат того [illegible] Архирея.

Дзвони всіх католицьких церков довго дзвонили на честь нового папи. Серця католиків наповнювалися втіхою, а очі сльозами радости. Одушевлення не було кінця. – Вітали Намісника Христа. Вітали [illegible] Батька. Бажали Йому многих літ, складали побажання довгого правління на Апостольському Престолі, а найбільш молились за Нього [illegible].

І ми зза морської країни шлемо свій синівський привіт дорогому [illegible] – Його Святості Папі Пієві XII. Хай всемогучий Бог зволить наділити Його кріпким здоровлям, довгими літами й многими ласками, щоб під Його батьківською рукою Христове стадо кріпилось і зростало й якнайскорше здійснились слова Христові: "І буде одне стадо й один пастир".

""""""""""oOo""""""""""

о. [illegible] Трух ЧСВВ.

ПАПСЬКИЙ ГИМН

У Вічнім Римі, на скалі Петровій
Сидить Намісник всіх [illegible] Христа
[illegible] всіх людей [illegible]
Святої віри чесного життя
О вічний Боже, за Отця святого
Ми [illegible] мольби [illegible].
Святого Духа і [illegible] царство
Дай Йому нині і на вєкий час!

[illegible] світа [illegible]
Погляд [illegible]
І всю Вкраїну при скалі Петровій
[illegible] вірі скоро з'єдини!
О вічний Боже, за Отця святого
Ми нині шлемо щирі мольби враз
Святого Духа і [illegible]
Дай Йому нині і на вєкий час!

"""""" """""" """"""

[illegible]

...усь малозначну чесноту, жертву, скриту сльозу, тихе, святе бажання [illegible]

[illegible]

... Тобі робити ... отити ті діти ... Тобі ... Чи ... [illegible] ... Тобі ... вік

[illegible] ще одне слово. Ізза любови, що робить Тебе вязнем моєї душі ... Ісусе, ще одну просьбу. Зділай, щоб моє сь Причастя [illegible] ... Уже нині ... Тобі Ісусе за завтрішнє [illegible] Причастя.

[illegible]

Питав раз учитель своїх учнів, яке місце на землі є [illegible] знане? Учні різно відповідали; одні казали, що найменше є знані бігуни, де інші пустині в Африці, Гімалайські гори, пралісні [illegible] ... не догадались, що це людська душа є найменше знана. [illegible] наука, техніка є звернена на зовнішній світ. Гигантно радіо, кіно, [illegible] самоходи і інші речі тільки людська душа стала незвідже... [illegible] невідомою.

Вже старинні філософи уважали самопізнання за щось великого й важливого. Це була перша легенда, що її давали своїм новим учням: "Пізнай себе"

[illegible] Ще інший філософ сказав таке: нічого не шукай поза собою [illegible] нічого не шукай нічого поза собою, бо в тобі самім є багато речей, над котрими можеш ціле життя розважати

[illegible] галицького відродження вписувались в альбом [illegible] ... уміщували перед своїм підписом якусь приповідку ... [illegible] була Якова Головацького: "Пізнай себе - буде з тебе"

Тому самопізнанню стоїть одна перепона. Тяжко сказати собі самому правду. Кождий з природи є склонний про себе високо думати [illegible] визначним або за такого уходити, а самопізнання домагається, щоб у себе вглянути, добачити свої недостачі, немочі, убогість нашої душі; а таке самопізнання радше зневолює, як заохочує заглянути до свого нутра.

Одначе цю перепону не треба лякатися, але треба те побороти [illegible] вислід. Пізнання правди хочби як гіркої [illegible] не горонить і не понижає чоловіка, тільки підносить і ублагороднює його. Чоловік пізнає свої блуди не з пустої цікавости, але щоб [illegible] справитися. Роздумуючи над собою людина підноситься [illegible] ... і труди ... з висот ... бачить велич [illegible] душі і [illegible] вічного добра.

Самопізнанням збагачуємо і ублагороднюємо себе. Людська душа [illegible] що в ній все знаходиться. В душі находиться [illegible] ... нахил до доброго й склонности до злого, що [illegible] ... треба поборювати зло а плекати добро, чесноти. Однак [illegible] ... зло, якого не вглянеться в душу, не добачиться [illegible] ... З блудами так мається, як з гріхами, що [illegible] ... тільки самопізнання засвітить і чоловік [illegible] ... старається їх [illegible].

(Докінчення буде)

-------!!! !!!!!!-------

[illegible]

О Творче світа! як Ти великий
У тих предивних всіх ділах,
що їх створила перед віками
Твоя могуча тут рука

Бо Ти могучий цар над царями,
Ти володієш тут усі.
[illegible] не зберешся.
[illegible] Твоїх.

[illegible] світ, роз гарна Твоя світлина,
[illegible] котрії усе Тебе славить
перед Тобою клонить коліна
І Твою волю все творить

Тож ми покірно Тебе благаєм
[illegible] і о нас,
І хорони нас від всього злого
У кождій хвилі і кождий час.

[illegible]

[illegible]

(кінець)

Тепер всі клякали. Єпископ подавав св. Причастя [illegible] піднесену праву руку, а жінкам на руку [illegible] [illegible]

[illegible]

бр. Ард [illegible]

[illegible] ЧАСОПИС [illegible]

Над цією цікавою і актуальною темою [illegible] бр. богословів у мондерському манастирі. За редагування в укр. мові стояли дияконі Виссаріон і Теофіль [illegible] Нестор і Лаврентій доказували що більший успіх [illegible] в англ. мові.

Хоч англ. сторона була [illegible]

Однак ця дебата не принесла тієї [illegible]

[illegible]

[illegible] МАНАСТИРЯ [illegible] І ВЕРЕСНЯ

[illegible]

[illegible] Кресні [illegible] в [illegible] Мондері

[illegible]

[illegible] Мондері [illegible] гостили [illegible] композитор і його дружина пані Марія [illegible] у гостинниці [illegible]

[illegible]

7. Вечері дияконі-теологи уладили дебату на тему: Чи видавати часопис у Америці по українськи, чи англійськи? Укр. сторону боронили дияконі Виссаріон і Теофіль, а англійську дияк. Нестор і Лаврентій. Суддями були [illegible] Чому [illegible] показував кіно про диких звірів у Африці [illegible]

[illegible] кіно про ріст [illegible] і життя звірят

[illegible] порфірія [illegible]

[illegible] В мондерськім манастирі гостив [illegible] директор укр. фільмової продукції в Америці [illegible] доклад про укр. фільмову продукцію і її значення для українців [illegible]

[illegible] Дорогі Брати і Питомці! [illegible] українські [illegible]

Хоч ваші [illegible] цілі, то однак вам потрібно [illegible] Голівуд [illegible]

[illegible] фільмове діло [illegible] Голівуд [illegible] долярів на 10 мінут [illegible]

[illegible]

[illegible] українців у Канаді й тим [illegible] о. Труха, як проповідника.

Скінчив о год. 10.10

12. Преп. о. Консультор [illegible] ЧСВВ відправив [illegible] торжественну Службу Божу з нагоди коронації [illegible] Пія XII. [illegible] [illegible]

18. Бр. [illegible] ЧСВВ [illegible] на Перестуду.

19. [illegible] коротку бесіду про характер [illegible]

21. [illegible] до [illegible]

24. Закінчився двомісячний курс диківста в Мондері Алта

25 Впр. о Протоігумен приїхали з Вінніпегу

27 Бр Еліян Шеремета ЧСВВ вернув зо шпиталю

- вечері о А Трух ЧСВВ відїхав до Вінніпегу

(((((--- -)))))

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Д Я К У Є М О

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Впр. о. [illegible] Стахові ЧСВВ за 3.00 долари на пересилати наших газет і за мелодії та гарні вірші.

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

НОВІ ВИДАННЯ

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

[illegible]

[illegible] Мондер Алта. Рік 1939. Сторін 39. Формат [illegible]X12 цм. Наклад - 1000 прим.

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

ПРОБЛЕСК

ЧИСЛО 5-6 МОНДЕР АЛТА ТРАВЕНЬ-ЧЕРВЕНЬ 1939 Рік III.

[illegible]

[illegible]

(кінець)

[illegible] ... бажовi з свого [illegible] ... неоцінимих образів, [illegible] ... тіх та розкошів [illegible] ... в тоі [illegible] ... тірваи сильна воля і витривалість [illegible]

[illegible] ... сильної волі [illegible] ... чи не вийшов би він [illegible] ... чи буде він [illegible] ... такої [illegible] чужого [illegible]

[illegible]

[illegible] ... аж [illegible] ... дробе [illegible]

[illegible] ... ми [illegible] ... тасть [illegible]

[illegible]

[illegible] АВТОБІОГРАФІЯ

([illegible])

[illegible] ... перед [illegible] ... то, що [illegible] ... 1947 [illegible]

[illegible] значення [illegible] їх творів [illegible] тому, що треба було [illegible] робити [illegible].

Очевидно те, що [illegible] так як твори [illegible] і то в тої [illegible] її, або [illegible] інші [illegible] ці оцінки [illegible] до свого постання, а навіть [illegible] до висновку [illegible]

[illegible] до пролетарського [illegible] політики, був один [illegible] правдиво [illegible] дуже важкою [illegible] одну [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Олег

[illegible]

папу Адріяна Четвертого, котрий був галич... такої не хоті... ли прийняти до манастиря, чи наді... його до науки [illegible] ... кох літах [illegible] одному і манастирів, став найбільш освіченою людиною в тих часах.

Петрі, великий ... [illegible] ... свого учня ... доброго ... [illegible]

[illegible] ... теслог ... [illegible] ... ласові ...

Та говорити ... [illegible] ... гадати ... [illegible] ... сь ... цілого ... сердечні ... член поневол... ... шого ... і ... зень і ... у далекі дикі, ... стени ... часі ... його життя ... неволі, здобув ... свої славу ... але гарячок любові до свого народ... до своєї Вітчизни, ... він здобув ... [illegible]

[illegible]

****** ---- ******

Мі...

П А М' Я Т Ь

Що за сила - наша пам'ять! Вона становить більшу частину нашого життя ... [illegible] ... в тій чудовій ... [illegible] ... чить ... [illegible] ... в нашій уяві ... [illegible] ... часом ... [illegible]

... [illegible] ... дитинства ... [illegible] ... земля: все скоро ... [illegible]

[illegible]

ПРОБЛЕСК

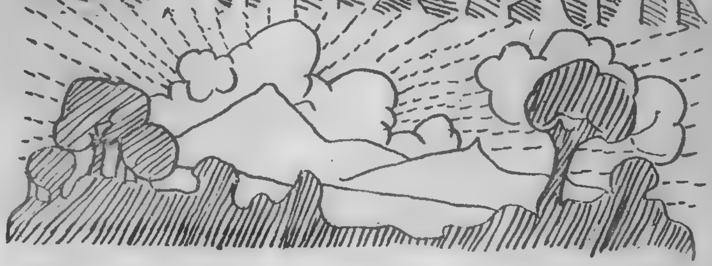

ЧИСЛО 7 МОНДЕР, АЛТА ЛИПЕНЬ, 1939. Рік III

1929 1939

У ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ

Є П И С К О П С Ь К И Х С В Я Ч Е Н Ь

нашого Улюбленого й Дорогого Владики

ЇХ ПРЕОСВЯЩЕНСТВА КИР ВАСИЛІЯ ЛАДИКИ

Ч С В В.

засилають щирий привіт і в молитевних просьбах до Вселаскавого Бога благають для Достойної Особи Їх Екселенції багато ласк, кріпких сил і многих літ на Єпископському Престолі в Українсько-Католицькій Дієцезії в Канаді

брати схолястики
Мондер

У ДЕСЯТИЛІТТЯ ЄПИСКОПСЬКОЇ КОНСЕКРАЦІЇ
ІХ ЕКСЦ. КИР ВАСИЛІЯ ЛАДИКИ, ЧСВВ.

У ДЕСЯТІ РОКОВИНИ КОНСЕКРАЦІЇ
ІХ ЕКСЦЕЛЕНЦІЇ ПРЕОСВЯЩЕННОГО КИР
ВАСИЛІЯ ЛАДИКИ, ЧСВВ.

В День Твій, ми в небо мольби гарячі шлемо -
щоби здійснились усі Твої задуми і бажання!
І віримо, що кращих днів ми ще діждемось -
І Ти у діядемі дорогім на сконання.

Поволі, поволі зза куліс щоденного турботного дня [illegible] ... незвичайного, щось радісного - виринає великий день [illegible] в ньому минувність славою вкривається, теперішність радістю [illegible] ... надією.

[illegible] День зазначить 14 липня 1939 року, коли мине десять [illegible] від хвилі Архиєрейських Свячень нашого дорогого й достойного [illegible] Високопреосвященного Кир Василія Володимира Ладики ЧСВВ.

[illegible] ідемо назустріч цьому Дневі, ідемо ми вірні [illegible] ... як нерозлучні члени того Христового Стада, щоб [illegible] на устах випросити в Всемогучого Бога [illegible] для Достойного Ювілята й зложити йому в стопах дар любови [illegible] послуху і надівсе велику подяку.

[illegible] з перспективи десять літ [illegible] в Канаді, бачимо великі діла [illegible] Їх Преосвященства для Католицької Церкви й свого рідного [illegible] народу.

- Його велике старання про зріст числа священиків і питомців [illegible] діецезії, часті пастирські листи [illegible] ... діецезії, участь в різних [illegible] ... що вироджує десять літ [illegible] ... достойну Особу Владики-Ювілята [illegible] у Канаді.

- подвійне відзначення Їх Ексцеленції [illegible] ... Оданокий [illegible] ... в честь [illegible] ... Елисавети, присутність на консекраціях інших римо-като[illegible] ... це все безперечно високо піднесло престиж україн[illegible] ... в очах чужинців.

[illegible] слушно належиться превелике признання праці й по[illegible] ... Дорогого Архиєрея.

[illegible] зупиняючися на цій десятій звізді [illegible] ... де зуміємо краще відзначити Їх достойні[illegible] ... Їхніх консекраційних роковин [illegible] ... до Всевишнього, щоб у Своїй великій доброті [illegible] ... Ювілята на Престолі Канади Церкви ще на многі, благі [illegible] літа!

Н.П.

НЕЗАБУТНІЙ ДЕНЬ РАДОСТИ Й ОДУШЕВЛЕННЯ

[illegible] ду в Канаді. [illegible] Сині Середньо[illegible] [illegible] Канаді [illegible]

[illegible] нетерпеливо [illegible] дня [illegible] пам'ятного дня 14. липня 1959 року [illegible] Едмонтону почал[illegible]

[illegible] неділя 14 [illegible]

[illegible] год. 3.00 рано тисячі [illegible]

[illegible] дні і для сестер. По тій непобачили [illegible] чи не праві двері [illegible] всіх при ХОЖИХ дверях [illegible] мелося виходити [illegible] тиснулися хто де [illegible] щоб дістатися до катедри. Катедра була [illegible]

[illegible] всі люди звернули свої очі до [illegible] дових дверей. Від єпископської палати [illegible] входила процесія [illegible] радість і одушевлення огорнуло людей. Багато [illegible]

Зачалася архієрейська [illegible]

[illegible] прочитав [illegible] Слові [illegible] Едмонтону [illegible]

[illegible] і добрі слова [illegible] передавали через [illegible]

По консекрації [illegible]

[illegible] починається нова сторінка історії нашої Канадійської Дієцезії!

ооооооооооооооооооо

У ДЕСЯТИЛІТТЯ

[illegible]
відступає час
[illegible] вас всі [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] десятиліття [illegible]
[illegible]

[illegible]
(Хоч [illegible] і Глум)
Вам Бог дастить, благословить
Отець владичих дум!..

Отець [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

СУТТЄВІ ПІДСТАВИ СХОЛАСТИЧНОЇ ФІЛОСОФІЇ

(Тяг далі)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

вона певно вважала б його за розбійника, або вбивника, або що найгірше за антиалькоголіка.

Не купив я револьвер на те, щоб убити себе, чи жінку - я ніколи не був так модерним, але на те, бо хотів її оборонити перед піратами, що вештаються в околиці, куди ми вдавались. Там це й досі є велике число підозрілих людей з данськими прізвищами.

Мій брат Сісил Едуард уродився, коли я вже мав 5 літ і по короткій павзі почав сперечатися. Сперечався до самого кінця. Я певний навіть, що він завзято сперечався з вояками, серед котрих він помер в послідніх днях світової війни. Оповідають, що коли мені сказали, що я маю братчіка, то моя перша гадка була про мою безграничну спрагу виголошування віршів і що я сказав. "Це дуже добре, тепер матиму слухачів". Але коли я справді таке сказав, то я помилився. Брат мій рішуче не згодився бути тільки слухачем, але дуже часто приневолював мене слухати його. А ще частіше бувало таке, що було двох бесідників заразом без жадних слухачів.

Коли люди питають мене - або кого іншого "Чому ти став католиком?", моя перша суттєва відповідь, якщо вона є початки відповідь неповна, є "Щоб позбутися гріхів". Бо нема жадної іншої релігії, що дійсно визнала б прощення людських гріхів. Це є стверджене здоровим розумом, і многим видається диваком, що Церква виводить, що гріх визнаний і належно спокутований є дійсно прощений і що грішник зачинає наново, так якби ніколи не грішив.

----- !!!!!!! !!!!!!! -----

Тіро.

П А М Я Т Ь

(Кінець)

Звичайно люди не запамятують імена просто тому, що не посвячують на те потрібний час та енергію. Оправдуються браком часу. Рузвельт не жалує часу на те. Наполеон III. не жалував його. Цісар Франції, хвалився, що не зважаючи на свої численні заняття він памятає на імя кожної особи, що він стрінув. Його техніка поединча. Як не дочув імя, попросив, аби особа повторила. Як це незвичайне імя, він попросив, аби ласкаво вимовити поодинокі букви. Підчас розмови він повторив імя кілька разів, і старався привязати його до памяти через асоціяцію з виразом лиця й загальним видом. Як це був знатний чоловік, то він ще більше потрудився Коли той відійшов, він записав собі його, подивився на нього, щоб дістати умовий образ. Все те бере часу, але великі люди на це не жалують!

Подумайте, що парохіянин подумав би, якби він отримав від свого пароха бодай писемне желання в день своїх іменин! Часто той-парох був би одинокий в світі, що зробив би йому таку приємність! А щоб помогти памяті, чи це так трудно з Новим Роком назначити на календарі всі іменини, ювілеї, річниці наших приятелів і знакомих?

Хто щиро прикладається до роботи, може розвинути велику память, але треба вправлятися якраз в тих речах, що ми забуваємо.

Не будемо памятати числа, коли будемо вправлятися в запамятування поезії, і на відворот. Ані не будемо памятати імена через вправу в запамятуванні подробиць.

[illegible] треба ще додати, що часом наші чуття перешкоджають нашій памяті. Скільки забуваємо, що мали йти до дентиста в означену годину [illegible], [illegible] що чекає нас. Або забуваємо імя немилої нам особи або подробиці немилої пригоди. Певно, що справа нашої памяти тут залежить від вправи опанування над нашими чуттями.

ВІСТІ З МОНДЕРСЬКОГО МАНАСТИРЯ

ЗА КВІТЕНЬ

[illegible] [illegible] виїхав с о. [illegible] ЧСВВ до Редвей [illegible] [illegible] що її будуватимуть [illegible]

ЗА ТРАВЕНЬ

1 [illegible] парох Редвей перебував у Мондері.
4 [illegible] геометрії бр. бр. Філософів I і II року [illegible] [illegible] був спільний підвечірок [illegible] Філософів і Теологів у лісі коло [illegible]
[illegible]
[illegible] Свої мові зваряння. Називається вона "Мова України" [illegible] [illegible] на рілю.
[illegible] ЧСВВ - Редактора "Світла" [illegible] в справі переїзду кількох Отців і Братів з Карпатської України до нашої провінції.
10 [illegible] [illegible] декав [illegible]
- [illegible] Слуги за просьбою о. Ігумена зачав викладати для схоластиків [illegible] [illegible] [illegible] складаємо [illegible] сердечну подяку за труд
14 Бр. Николай Гурко [illegible] [illegible]
- Друга укр. радіо-католицька програма [illegible]
15 Наш манастир відвідали впр. ОО. Провінціял Чина оо Облятів [illegible] Саскатун [illegible] з Едмонтон.
16 [illegible] листи від о. [illegible] Скубленого ЧСВВ в Римі (лист братів схоластиків в Ужгороду, лист о. В. Лара й лист [illegible] Скоропадського.
[illegible] Протоігумен виїхали до Чікаго віа Едмонтон
27-29 Перебували в нашім [illegible] Сіфтон ЧСВВ з [illegible] Ривер.
30 Брати Василь Стадника і [illegible] Редвей зачинат

судову новоЇ резиденціЇ. Вр.Йосфат верне 29.червня п.р.

ЗА ЧЕРВЕНЬ:

4. Вр.Боніфатій Слобода виЇхав зо шпиталю до дому в Ст.Майкел, [illegible] на курацію. Вр.Боніфатій перед [illegible] перестуди дістав воду в [illegible] [illegible] поволі вертає до здоровля.
- Треть [illegible] учительський [illegible] з Едмонтону.
- [illegible] шпиталі. [illegible] кількох [illegible].
7. Вр.Йосафат Король, ЧСВВ виЇхав до Ре[illegible] до помочі при будові [illegible].
8. [illegible] -теологія [illegible].
[illegible] великій салі [illegible] висвітлено говорючу [illegible] "ЗАКОН [illegible]". [illegible] тривало [illegible] годин.
11. [illegible] віденьс[illegible] виступи [illegible]
[illegible] статутом [illegible]

[illegible]

ЗА ЛИПЕНЬ:

[illegible]

ДЯКУЄМО

[illegible] за [illegible] за Променек, за лист [illegible]

[illegible] вересень.

[illegible]

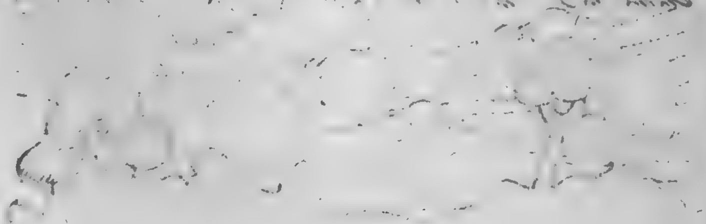

[illegible]

НАШ ҐОЛІОТ

Кажуть, що Каліґуля бажав, щоб Римляни мали тільки одну голову, щоб він міг їх стяти одним махом.

Причина всіх наших невдоводжень, усіх наших нещасть є одинока: наша боязнь зусилля, а зокрема зусилля в и т р и в а л о г о! Хто піддається тій боязні, той лінивий. Хто поборов у собі ту боязнь, доконав у собі те, що Каліґуля не міг зробити з Римлянами а що Давид дійняв, коли убив Голіота.

Чим тягар є для матерії, тим є лінивство для нашої природи. Існує певний стан душі, стан безсильної стало͏ї [illegible], що називається м'які[illegible], [illegible], [illegible], словом – лінивством. Це є стан засадничо природний, бо чоловік підіймається якогось сталого зусилля тільки під натиском необхідности. – Подорожні однородно заявляють, що в усіх [illegible]ваних народах спостерегли нездібність до витривалого зусилля. [illegible] ми самі не бачимо, як на очах вимикають Індіяни? [illegible] радше дати себе [illegible] "[illegible]", як взятися до регулярної праці, що дала б їм найкращий добробут. А про інтеліґенцію можна говорити за Спенсером: "На жаль, здається, що більшість людей ставить собі за ціль перейти життя, виджачи якнайменше думання". А учні? Ч[illegible] вони не стараються [illegible] бути іспитів коштом [illegible] життя [illegible]? [illegible]чаться звичайно кілька тижнів перед іспитом [illegible], замість через цілий рік послідовно переучувати предмет. Звонча[illegible] урядник, лікар, професор, живуть з набутого капіталу знання, а не [illegible] збільшається, то вже дуже поволі та дуже [illegible]. Їхні зусилля [illegible] зменшуються.

Без труду нема навіть приємностей. Приємність вимагає певного зусилля, напр. читання книжок, оглядання музеїв, прохід у лісі. Тому приємности вимикаються лінивому з поміж пальців, тільки тому, що не затисне кулака. Для нього життя стається пусте, безбарвне.

Засадничо однак лінивство не виключає [illegible] вибуху енергії. Люди нецивілізовані мають відразу не до зусилля нагального, але тільки до правильної сталої праці, що остаточно зуживає більше енергії і є [illegible] своє сталости. Лінивий скоро з [illegible] енергії скінчить [illegible] праці, щоб скорше та [illegible] відпочивати. – [illegible] підбити [illegible] державу. Та не вміли її [illegible]жати. Бо [illegible] сталости [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] увільнитися від [illegible] лінивства [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] "[illegible]". [illegible] "[illegible]"

[illegible] [illegible] кількість [illegible] на якість [illegible], кількість праці часто [illegible], як звертали б [illegible] на якість, то не [illegible] [illegible] книжок [illegible] бібліотеках [illegible] [illegible] Народній Бібліотеці нагромаджують 20 000 книжок. Не числячи денників та інших часописів та не нагромадженну там книжок, за 50 літ буде мати 1,000,000 книжок. Мільйон! Припустім, що один том виносить 2 центиметри. Мільйон книжок зробив би стос чотири рази вищий від гори Мт. Бла[illegible]

Лінивство робить велику шкоду не тільки другим, але передовсім самому лінивому. Лінивство – це самогубство! Коли ми є добровільно ліниві та без енергії, тоді стаємося [illegible], обезсиленими [illegible] [illegible] [illegible] закон природи є [illegible] або вмирати. Умираємо з духового голоду, умираємо [illegible], умираємо [illegible]!

[illegible] Христос [illegible] говорить: "[illegible] до Мене всі, що бажаєте [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]"

[illegible]

[illegible]

Уяви собі, дорогий читачу, вохку келійку, стіни потріскані і подірявлені, в них одне тільки віконце, що перепускає трохи світла до хати. Повітря затроєне випарами гниючих речей, що находилися на поблизькім смітнику.

[illegible] очам не хочеться вірити, що Св. Бернадетта жила в таких умовинах життя і тут виховалися на післанницю Пречистої.

Яка влучна в тім місці була згадка слів св. Письма: "Він випроваджує убогого з пилу і посадить між престолонаслідниками"

Св. Бернадетта виховалася в тій тверді [illegible] [illegible] "Скілько разів, як говорить одна з її товаришок, [illegible] її, коли вона [illegible] [illegible] зупи. То [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]"

[illegible]

[illegible]

" UFIC[illegible] "

Під таким заголовком прийшов до нас у першім числі офіційний орган Ліги [illegible] "[illegible]" [illegible] журнал, [illegible] гарний. [illegible] [illegible] французькій мові. [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] журнал [illegible] для українськ[illegible] молоді в Канаді. [illegible] потрібно свого журналу! [illegible] читає [illegible] то [illegible] доброго, релігійного журналу? [illegible] молодь "[illegible]" [illegible] "Укр. молодь", [illegible] з Канади...? [illegible] з охотою прийняло [illegible] на наших сторінках "[illegible]"!

[illegible]

Серед [illegible]

[illegible]

поб[illegible] на папері. Она не автономна, але залежна від релігії і [illegible]ого Законодавця. Она гармонійно лучить обовязок з правдивим щастям, як тако[illegible] остаточну орієнтацію і обективну ціль чоловіка. Середниками до остаточної цілі є акти[illegible] гуманні, що їх з[illegible] розум і воля [illegible] суспільности ставить чоловікові як ens sociale. [illegible] громаді людина найде [illegible], розвиває й удосконалює своє духовне й матеріяльне життя. [illegible] в громаді [illegible] власти, що так як людська натура походить від Бога [illegible] правила [illegible] та порядкування [illegible] суспільними потребами, стримуючи нахил до егоїзму.

[illegible] тім, що не слухаємо [illegible] сучасної модерної філософії, але [illegible] користати з схолястичної філософії. Бо [illegible] розумом і правдивою релігією. Присвоїти собі [illegible] цієї науки ніколи не буде для нас стратою часу, але противно, поможе до дальших студій та надівсе набереме [illegible] і скористаємо немало для цілого життя.

[illegible] cooooooo CCCCC CCCCCC CCCC

[illegible]

З [illegible] урочистістю відбувся черговий [illegible] укр[illegible] молоді [illegible]. Запопадливо програма [illegible] спортових [illegible] немалий [illegible] молоді масово [illegible], Торжество [illegible] відділи [illegible] Голгота [illegible] дисципліно [illegible] під управою [illegible]. По обіді [illegible] той же хор [illegible] молодих [illegible] та [illegible] молодих [illegible] її: [illegible] та [illegible] [illegible] і другими [illegible] вітер [illegible] [illegible] ...і.

-----::::-----

[illegible] З ГОЛОСАРНІ [illegible]

Вже два місяці добігає, як брати схолястики переводять свої вакації на фармі. За той час так представляється робота на фармі: Бр. Схол. [illegible] з бр. [illegible] 31 [illegible] сіна. Зібрали з [illegible] ів [illegible]. 9. серпня зачали жати пшеницю одною жниваркою. За пару днів вже жали 3 жниварками. Слід замітити, що цего року велика спека й посуха багато пошкодило збіжжю. Жниво закінчили 15. серпня.

Будова коло стайні для безрог іде скорим кроком. Вже всі опинилися на дасі. В той же сам час копают [illegible], керницю коло стайні. Стайня має такий розмір: 74Х[illegible].

ooooOOOoooo

ЩО ЧУТИ [illegible] ДРУКАРНІ?

Бр. Павло вже видрукував один [illegible] нового календаря "СВІТЛА" під іменем "КАЛЕНДАР ХРИСТИЯНСЬКОЇ [illegible]".

Бр. Маріян, управитель клішарні, вже виготовив 4 кліші. Всі вдалися [illegible].

Щодо самого будинку, то вже брати викінчують другий поверх, обкидаючи цеглою.

xxxxXXXXxxxx

Першу бібліотеку в Америці заложив Фра Альонзо де ля Вера Круз в місті Мехіко в семинарі св. Павла в році 1551.

xxxxXXXXxxxx

[illegible]

ПРОБЛЕСК

Число [illegible] [illegible]ондар Алта [illegible]овтень-Листопад 1939. Рік III

[illegible] І КАТОЛИЦЬКА АКЦІЯ

У державі нема ні класи ні одиниці що не була б обо-
в'язана до Католицької Акції. Сама ця назва вказує що завдан-
ня [illegible] є здійснювати засади нашої віри в усіх ділянкостях і
[illegible] цілім житті католика [illegible] своїм надприродним мот[illegible]
[illegible] всі обяви та розвої життя під панування Христа-Царя
[illegible] і [illegible] повною гармонією життя з навчанням
церкви приходить одність і мир, що є необхідним для добре у-
порядкованого життя [illegible] Так життя віри і засади не є
чимсь відірваним від прочої людської діяльности, але вимагає
[illegible] і переміняє на думки й діла справжнього католика
[illegible] життя і діяльності на осібні та незалежні час-
ті [illegible] не дається погодити з станом [illegible]
[illegible]

Це річ очевидна що К. А. (це є "повне католицьке життя)
стягає особливі обовязання й отворює для студента великі
[illegible]ожливості, щоб увійти в К. А. учень мусить жити по католиць-
ки якраз як учень його шкільне виховання мусить бути католи-
цьке [illegible]ого [illegible] життя мусить бути так як кожна інша частина
його діяльности [illegible] католицьк[illegible] Ідея К. А. не дається погоди-
ти з поділеним умовами життям де тільки дещо упорядковується
після домагань віри. Релігійне знання католицького учня му-
сить просякнути всі його думки та впливати на них. Отже те ре-
лігійне знання або знання своєї віри мусить бути настільки
розвинене щоб він міг осягнути свою ціль.

Католицький учень [illegible] є щирим католиком [illegible] не може
ввійти як [illegible] життєвий складник в життя церкви. Якщо його
релігійне знання не є розвинене до рівня свого умового життя
він мусить [illegible] релігії [illegible] [illegible] оцінити
[illegible] в його житті. Очевидно що чим більше
він [illegible] тільки воно стає [illegible]

[illegible] Божа [illegible] говорить [illegible] більше [illegible] Бог

xxxxXXXXXXXXxxxxxxx

[illegible] ЗВАНИ

[illegible] грошей і [illegible]
[illegible]

[illegible] спомини минулого літа.
[illegible] вертаючися з церкви дорогою [illegible] була пуста
[illegible] він був навіть дещо задуманий [illegible] (його родина недавно сюди переселилася). Про [illegible] не було багато, але нині вперше їх [illegible] вони [illegible] блищали свічками стелю і [illegible] Такі [illegible] Так! Такі са[illegible] висять у дома на стіні коло Бозі. По[illegible] в церкві також чув як співали [illegible] спів був [illegible] в нім було [illegible] надземське, та[illegible] цього не міг зрозуміти, але відчув.
- [illegible]!
- Що сину?
- Чому ті братчики не говорять і не [illegible]?
- А чому [illegible] Та ж вони і говорять і сміються, тільки [illegible] тоді [illegible] молиться.
- [illegible] коли сміються?
- [illegible] так, - весело відповіла мати.
- А чому вони носять такі чорні довгі сукні і чому на[illegible] такі [illegible]
[illegible]
[illegible] тільки хотів все [illegible]
[illegible] не діставши [illegible] скоро [illegible]
[illegible]
[illegible] більше настій[illegible]
[illegible].

[illegible] е всі брати переводили свої вакації на працю, [illegible] щтва і рільництва, щоб [illegible] ... [illegible] Хоч із сіл [illegible] жнива [illegible] ... [illegible] но [illegible]

-ooooooOOOOoooooo----

ПСАЛОМ 103

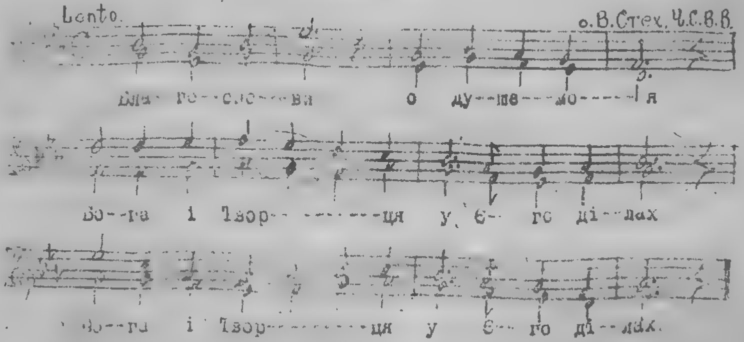

Благослови, о душе моя
Бога і Творця у Його ділах (2)

Не забувай о ласках Його
Бо все що маєш від Його добро (2)

Він милостив прощає твої
Усі провини і гріхи твої (2)

Він тя хранить від усего зла
У тій дорозі земного життя (2)

[illegible] мають папір і про королівську [illegible] На кінці [illegible] новаю повазь, від власну фільму, що її знимав з нашого манастиря [illegible] друкарні "Голгофти" [illegible] деяких Стців і братів. Остання [illegible] значно затемнена й длятого добре не вийшла.

[illegible] о. М. Потопич ЧСВВ виїхав разом з [illegible] до [illegible], він [illegible] о. Потоцький [illegible] на Стамфорд [illegible] у [illegible] Оркестра їде дальше до Чікаго на [illegible] курс дентистики.

[illegible] Протоігумена [illegible] Протоігумен прочитали в трапезі [illegible]. [illegible]

[illegible]

29 Про [illegible] Стамфорд [illegible] "журавлі") [illegible] 300 сторінок [illegible] в часі шкільної години [illegible]

30 [illegible] Протоігумен [illegible]

31 [illegible] о. А. Трух ЧСВВ виїхав до [illegible] 11-25 листопада [illegible]

— ШУКУЄМО —

Впр. о. [illegible] Стеховський ЧСВВ з [illegible]
Впр. о. [illegible] [illegible] манастиря [illegible]
Впр. о. [illegible] Ханасовський ЧСВВ [illegible] Стамфорд [illegible]
Впр. о. [illegible] ЧСВВ [illegible] Чікаго [illegible]

ПРОБЛЕСК

Число 1 [illegible] МОНДЕР, АЛТА, ГРУДЕНЬ, 1939 Рік III.

[illegible]

[illegible] в оригінальності [illegible]

[illegible] автор долучує аристотелівську філософію – головно термінологічні положення [illegible] ціль цього було дати читачам лиш остільки філософічного знання, остільки це служило до кращого зрозуміння теології.

[illegible] св. Дамаскина східня теологія має характер більш полемічний, оборонний перед

[illegible] кроками, а [illegible]

[illegible]

Тому [illegible]

[illegible]

"cowboy songs #5

XVI

[illegible]

[illegible] ... 6 о цвєть [illegible] ... співав [illegible] ... про Зоїд[illegible] ... де ве[illegible] ... е тільки читач Освета'

[illegible]

[illegible] до смерті [illegible] ... вів і [illegible] ... відсував свої [illegible] ... в ватика[illegible] ... два

[illegible] ходжувався [illegible]

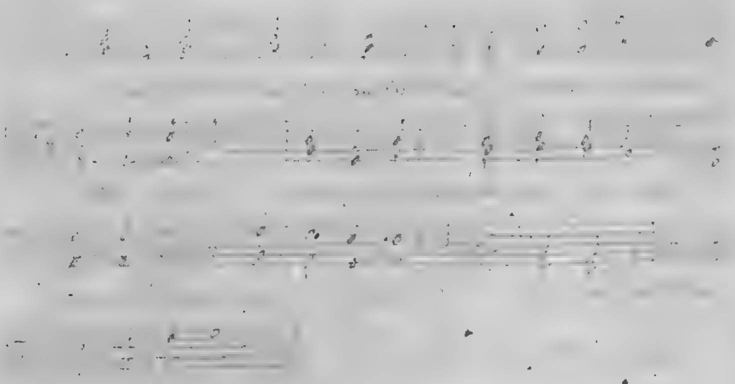

ВІСТІ З МОНДЕРСЬКОГО МАНАСТИРЯ ЗА ЛИСТОПАД

1 [illegible] і його відвезено до шпиталю
Впр. о Протоігумен виїхали до [illegible] вернули 7. ц. м.
2 Впр. о Ігумен і [illegible] ЧСВВ відправили заупокійну читану Службу Божу в другу річницю смерти бл. п. о. А. Филипова ЧСВВ
4 [illegible] о. І. Лесюк ЧСВВ висвітлював фільми в салі бр. бр. Філософів. Змістом були різні.
11 Впр. о Ігумен вислали листи через міжнародній Червоний Хрест в Швайцарії до наших Отців і Братів у Жовкві, Варшаві, Засянні, Лаврові й Львові.
13. Перший понеділок по св. Димитрію.
Впр. о. Ігумен в асисті дияконів відправили заупокійну Службу Божу за померших Отців і Братів нашого Чину. Співав хор братів схоластиків.
12-13. Впр. о Протоігумен перевели канонічну візитацію в нашім манастирі.
14. Впр. о Протоігумен їздили до Едмонтону.
15. Підчас обіду відчитано лист від [illegible] о. Архимандрити до Протоігуменату в Мондері. Побіжний зміст його такий:
З Галицької Провінції лишились лише манастирі в Засянню, Варшаві, може в Християнополі [illegible]
Богословів в числі 27 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] Отців і Братів [illegible]

[illegible]

23 [illegible] Протоігумен [illegible] обід від [illegible] о
[illegible] лист
о. [illegible] ЧСВВ [illegible]
[illegible] Отців [illegible] (о. [illegible] і [illegible]).
[illegible] Отці [illegible] Жакоти
[illegible]

ЗМІСТ

[illegible] СТАТТЕЙ, ЩО МІСТЯТЬСЯ В ТРЕТЬОМУ [illegible] "[illegible]".

1 9 3 9

[illegible]

Сучасні [illegible]

[illegible]

Америці [illegible]

[illegible]

Поучення

[illegible] Сучасні [illegible] [illegible] філософії [illegible]
[illegible] розвиток українського письменства ч. 5
[illegible] про літературу та [illegible] значення ч. 5-6
[illegible] загальний огляд [illegible] філософії ч. [illegible]
[illegible] релігія і наука [illegible]
[illegible] Іван Дамаскин і [illegible] ч. 12
[illegible] авторство "[illegible]" ч. 12

Автобіографія

[illegible] Честертон ч. 5 6 7

А.Б.

[illegible]

[illegible] вийс [illegible] Зрештою це зайва [illegible] читати його статтю [illegible] ємо на світ, то скоро [illegible] ального життя с [illegible] виглядок різних уто[illegible] доведені до [illegible] стану це [illegible] можемо бути [illegible] ті, з [illegible] ми вже судили [illegible]

[illegible] приміда [illegible] самого автора [illegible] та що це змінити віл [illegible] [illegible] він в [illegible]

[illegible] доходить з [illegible] [illegible] проблеми [illegible]

[illegible]

[illegible] дідусь [illegible]

[illegible] в Сусіда [illegible]

[illegible]

[illegible] проблемам [illegible] ще ані [illegible] почав з особливим [illegible] про статті [illegible] проблему суцільно [illegible] його відсутність на [illegible] чути по від 19[illegible] року, [illegible] очікуємо появи брошури [illegible]

[illegible] вийшло [illegible] цінного комітету [illegible] [illegible] (не питати [illegible]) [illegible] та тимто [illegible] ставлене при редакції [illegible]

[illegible] журналіст [illegible]

[illegible] в літературі [illegible] надіємо ні його [illegible] дальших ділах

The Aurora

AURORA

[illegible] ABERDARE, GLAM. APRIL 1933 NO. 4

[illegible]

AURORA

[illegible]

[illegible] OUR [illegible]

[illegible] of the [illegible] ... of our people [illegible] well ... [illegible] ... He [illegible] all ... [illegible]

[illegible] Mother of [illegible] ... [illegible]

URORA

[illegible] (GRECO-CATHOLIC) [illegible]
[illegible] FACULTY.

To compensate for [illegible] of the Ukrainian monasteries in Galicia, [illegible] Joseph II of Austria [illegible] replace them [illegible]. So in 17[illegible] the Austrian government [illegible] department (The Studium Ruthenum) at the [illegible] University. The lectures of this department were on philo[illegible].

[illegible] professor of the Studium was [illegible], [illegible], who taught philosophy. He [illegible] great [illegible] study of ethics and of moral [illegible]. [illegible] he was admitted to the [illegible] University. Later he left for [illegible], where [illegible] in the [illegible].

[illegible] professors of the [illegible] were [illegible] and [illegible] Ukrainian [illegible] lectures [illegible] University for [illegible]. [illegible] Later he became [illegible].

[illegible]

[illegible] of this division and, for [illegible], but it was of [illegible].

[illegible]

[illegible]

HISTORY OF UKRAINE.

Reign of Vladimir the Great (Continued)

[illegible] The Introduction of Christianity.

Up to this time Vladimir was a pagan (9[illegible]). Due to the fact that [illegible] his [illegible] and his grandmother were already Christian, he was converted. [illegible] hearing the words of the Gospel, he [illegible] interior struggle, but, by the help of God's grace, he overcame himself and consented to become a Christian. [illegible] Catholic faith and accepted [illegible]. Being himself baptized, he ordered his sons and all his subjects to do the same. To do this he [illegible] priests. But where was he to get them? From [illegible] It was the Greeks, who persuaded the [illegible] to kill his grandfather Sviatoslav; they were his enemies. [illegible] was he to call Greek bishops to his State [illegible] to his enemies the highest ranks? What more, the Greek Church [illegible] in the pagan nations; it lacked apt [illegible] the Ukrainians would have not at all understand the [illegible] of the Greeks.

[illegible] from which missionaries could have [illegible]. These were: Crimea (from the region under the Greeks) [illegible] B[illegible] both understood the Ukrainian [illegible] understand their language. From [illegible] could have taken priests as well as bishops (these were [illegible] with the Pope, but had their own Patriarchate). From Crimea [illegible] could come, the bishops being dependent [illegible] of Constantinople. Vladimir turned his eyes to [illegible], but because of special political [illegible].

[illegible] broke out and the [illegible] were [illegible] deprived of their throne. [illegible] Vladimir, their enemy, [illegible] that they would [illegible] wife. [illegible] agreed [illegible] the rebels and [illegible] refused. This irritated Vladimir, [illegible] (Greek colony in Crimea). [illegible] to the Emperors, they sent [illegible] desired to enter into [illegible] with [illegible] justification, but to raise the prestige of [illegible] in order to obtain for himself esteem and authority [illegible] the royal marriage).

[illegible] Vladimir [illegible] priests from [illegible] Ukrainians [illegible] to [illegible] the Church in Ukraine. [illegible] corresponded with the Pope [illegible] with his [illegible] a few bishops from Bulgaria. (The [illegible] is still in use in the Greek Catholic Rite). To [illegible] of Christianity, Vladimir built many [illegible] gave the missionaries financial support. Having [illegible] religion [illegible] he outlawed paganism in his [illegible].

AURORE

[illegible]

[illegible] ... which the Ukrainian [illegible] ... has been and yet [illegible]. This true religion of Christ [illegible] and morals. It has become [illegible] principles of our course of life. [illegible] of that leave Christ in [illegible] and assume the obligations [illegible].

[illegible] we are not for his each [illegible], but what more, the [illegible] each other. As we love and [illegible] show our affections [illegible] is as one great family [illegible] into one body.

[illegible] native nations. It cannot [illegible] the Blessed Virgin, the [illegible] they all loved their [illegible] said that He was sent [illegible] of Israel, [illegible]. The Blessed Virgin praises [illegible] His servant, being [illegible] has shown [illegible] of his [illegible] of [illegible].

[illegible] to one's nation. [illegible] in her apostolic labors [illegible] the national [illegible] nation [illegible] here in Canada. [illegible] refuse to grant [illegible] traditional [illegible] Catholic [illegible] Catholic [illegible]

[illegible]

(Strangers within our Gates)

[illegible]

... of verifying the life ... of our brethren in our fatherland ... will give anybody effective ...

[illegible]

(To be continued)

[illegible]

... venerated ... southern Ukraine ... Church ... danger to ... , for he was very ...

[illegible]

Бог предвічний

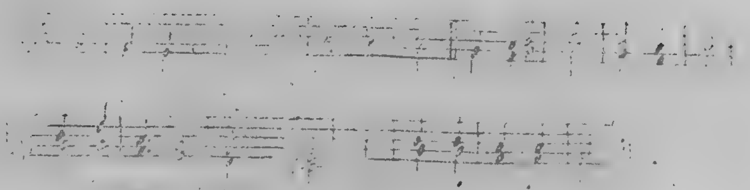

AURORA

AURORA

VOL. I. [illegible], ALTA. MARCH 194[illegible]. NO. 3.

THE CALENDAR PROBLEM.

[illegible]

[illegible] This is evident, [illegible] by our [illegible] And [illegible] it is diffi- cult [illegible] to change [illegible] unfounded [illegible] of [illegible] well to [illegible] of general opposi- [illegible] the new calendar among [illegible] people.

[illegible]

AURORA

SPORTS NEWS

One of the ... most creditable ... witnessed ... local ... [illegible]

[illegible]

EASTER EGGS

[illegible] everything in [illegible] Spring. However the [illegible] of a new creation of mankind by Jesus risen from the dead was probably an invention of later times.
[illegible] Easter Eggs in Spring before Easter [illegible] very busy [illegible]

[illegible]

[illegible] IN AFRICA [illegible]

[illegible]

[illegible] disturbed the house [illegible]

[illegible]

ПРОБЛЕСК

Видають Брати Схолястики ЧСВВ.

Виходить раз у місяць.

Надзвичайне Число. 25-го Квітня, 1940. Надзвичайне Число.

БЛ. П. О. НАВКРАТІЙ Н. КРИЖАНОВСЬКИЙ
Перший Протоігумен
Американсько-Канадійської Провінції
упокоївся в Бозі 10. IV. 1940.
в Стемфорд, Конн. Зл. Держави.

[illegible]

дорозі стоїмо — цей якраз помер, вже не живе. Пожив в перепрацюванню і безупинному подорожей по кольоніях з невтомним жаром і стараньм за Божу славу й спасення людських душ, вянули й підупадали Вони на силах уже в перших часах місіонарського життя. Перейшли в своєму житті чотири великі операції, та Боже Провидіння якось завжди заховувало Їх між нами. Однак чотири місяці тому, коли удар на серце перейшли по них сходах, уже більше по них не вернули.

Своєю смертю спричинили Вони велику страту для св. Церкви (св. Церква стратила в Них одного з найревніших працівників у Христовому винограднику), вірні стратили одного з найперших і найбільш улюблених священиків місіонарів, а всі законні особи стратили в Них доброго й журливого Батька, Опікуна, Учителя і Провідника.

Високопреподобний Отче Протоігумене! Мені як настоятелеві цього манастиря припав обов'язок зложити Вам привіт прощання. Гіркий це привіт для мене. Це сумне для нас усіх і це прощання. Ми думали зовсім інакше вітати Вас тут між нами. Ми сподівались, що ще довго втішатимемо Вашою присутністю, ми сподівались, що Ви окріплені на силах ще співатимете серед нас радісну воскресну пісню. Наші молоді ченці готовили на день Вашого іменин концерт. Однак так Господь зарядив, що замість Вас концертову пісню мусіли переміняти на сумне "Зо святими упокой".

Нині прибули Ви назад до цього дому, що з нього Ви виїхали тому чотири місяці, щоб докінчити своє життя, до цього дому, що його збудували Ви своїми власними руками, тяжко спрацьованими руками, щоб ми мали де молитися й вчитися, до цього дому, що був свідком Вашої ревности й святого життя. Заки Ви прибули до нас, то мусіли Ви відбути довгу дорогу й тому тепер кличемо до Вас: Спочиньте, спочиньте, хоч серед нашого плачу й сліз!

Дорогий Отче Протоігумене! Погляньте на нас із високого неба і благословіть нас осиротілих. Вставляйтесь за нами до Бога, щоб Вами започаткована праця продовжувалась і принесла плоди. Моліться за нас, щоб ми були з Вами в житті, як і є тепер при Вашій смерті, так колись і тішилися з Вами у вічному царстві.

А Ви, дорогі в Христі Браття і Сестри, що так чисельно зібралися на цей похорон нашого улюбленого Отця Протоігумена, не забувайте про Нього у своїх св. молитвах. Для Вас Вони жили, для Ваших батьків і дідів трудилися, для Ваших дітей не жалували нічого. Тому і Ви не забувайте про них ніколи. Старайтесь віддати їм цю останню християнську прислугу з якнайбільшою побожністю на цьому світі, а колись дасть Бог радіти нам із Ними в небі. Амінь.

Потім процесія з тілом Покійного ввійшла до церкви й зараз почалися урочисті священичі похоронні

богослуження що тривали до пізної ночі. Підчас [illegible] виголосив проповідь про життя й заповіт [illegible] протоігумена о. М. Романович. Около 10-ої години [illegible] зачали читати псалтирю, що тривала через цілу ніч.

День 17-го квітня був день похорону. На цей день управа міста наказала жалобу. Склепи й школа були позамикані. Від 6-ої години правилися безнастанно читані Служби Божі за душу Покійного. Того ж дня приїхали на похорон о. Осадець, ЧНІ. з Йорктону а з [illegible] оо. [illegible], [illegible] й Сестри Милосердя та Сестри Провидіння. [illegible] заступав Преосв. Архиєпископа [illegible] Мекдоналда з Едмонтону, що не міг приїхати особисто. З [illegible] польської парохії прибув о. [illegible].

О годині 10-ій почалася Архиєрейська Служба Божа, що її відправили Їх Ексц. Кир Василій [illegible] асистували [illegible] Осадець, Ігумен Дидик, [illegible] Бінцента [illegible] [illegible] В [illegible] ник, Т. Добко, [illegible] Попович. Діяконували [illegible] Пасічник. Співав хор братів схолястиків. Людей було [illegible] як на Різдво або Великдень; в церкві досліди [illegible] ні одного вільного місця. По Євангелії о. [illegible] проповідь в англійській мові - говорив менше більше так:

Їх Ексц. Архиєп. Мекдоналд не міг присутнім на [illegible] похорон ізза злих доріг. Тому він до мене [illegible] щоб я його заступив на похороні і зложив у [illegible] співчуття Отцям і Браттям нас. [illegible] прошу теж прийняти співчуття від моєї парохії [illegible] від двох [illegible] Сифтон і [illegible] Гревілю. Не маю заміру тут говорити про життя пок. [illegible] Ждановського, бо всі ви його дуже добре знаєте. Покійного Отця кожний любив. Він був цілий [illegible], що його [illegible] бачив у нім святого мужа. Ми мусимо признати те, що [illegible] чоловік доверши великих діл не тільки тут у [illegible], але і в цілій Канаді. Його смерть принесла велику страту для церкви взагалі, а з особна для Отців і Братів цеї парохії.

По Службі Божій Преосв. Кир Василій Ладика [illegible] виголосили похоронну, прощальну проповідь на [illegible] слідуючий:
> Блаженні умираючі в Господі, бо ті відпічнуть по своїх трудах.

Сьогодні ми віддаємо послідну прислугу тому, що 37 літ серед нас працював. Годиться про нього кілька слів сказати. Цей обовязок для мене припав. З покійним я жив 30 літ і його [illegible] знав. Знав я його святість, ревність, знав його як великогодобродія нашої іміграції. О. [illegible] не шукав слави, він ставив собі за ціль Божу славу й добро людських душ. Заледви покінчивши студія, його настоятелі висилають до Канади. Він поїхав. Тут бачив він великий брак священиків. Намагався стільки літ, щоб зарадити потребам нашого народу серед трудних, звісних усім піонірам умов висилкував свої останні сили, щоб рятувати душі. Через [illegible] літ працював у Манітобі. Їздив з місця на місце, рятував, кріпив, утверджував зо шкодою для власного здоровля. 1910 удається до Йорктону. Тепер ця околиця цивілізована країна. Тоді такою не була. Спочатку задумує скромно [illegible] щоб мати дах над головою. По тім старається про школу для дітей — повстає манастир сестер де рік річно виховується до [illegible]

[illegible] він часто говорив мені [illegible] [illegible] мати [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] і не [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] до [illegible] о. [illegible] [illegible] тільки великих діл за так короткий час [illegible] не [illegible] [illegible] [illegible] тільки [illegible] на труну його великого, святого духа.

[illegible] велися в нього так велика, вертлива [illegible] [illegible] для людських душ, що за них [illegible] [illegible] він хотів стати подібним до Христа він [illegible] [illegible] загрівали українські. [illegible] великих трудностях і [illegible] він перед [illegible] там просив помочі. [illegible] черпав свою [illegible] енергію.

[illegible] був чоловік досвіду. Він розумів серце українського народу, знав його потреби [illegible] знав о. [illegible] [illegible] від нього [illegible] добре [illegible] добро [illegible] радо, давав вказівки [illegible] служба його [illegible] [illegible] трудного положення [illegible] [illegible] [illegible] того [illegible] його [illegible] протоігумена [illegible] до послідної хвилі, що не [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] свої співчуття по втраті [illegible] [illegible]

[illegible] український [illegible] у Канаді [illegible] [illegible] о. [illegible] [illegible] [illegible] бачимо його [illegible]

[illegible] зібралися так [illegible] [illegible] [illegible] великого [illegible] місіонар[illegible] [illegible] остатнє промовляє до нас [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] свари [illegible] буде [illegible].

[illegible] відходить від нас [illegible] свої [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] і дуже [illegible] втратили так великого [illegible] [illegible] так і по смерті за нас молиться [illegible] [illegible] [illegible] його [illegible] [illegible] дав йому той вінець слави, що він [illegible] в [illegible] службі

[illegible] "Вічная пам'ять" [illegible] [illegible] [illegible]

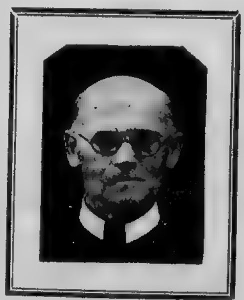

IN MEMORIAM

Very Rev. Father Provincial

Naucratius N. Kryzanowsky O.S.B.M.

April 10, 1940.

AURORA

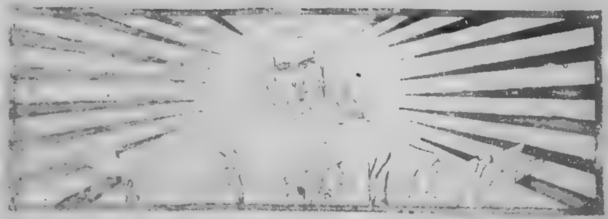

AURORA

[illegible] DECEMBER [illegible] 10 9

[illegible]

Fathers and Brothers of the Basilian Order at Mundare, Alberta.

I N D E X

AURORA FOR YEAR ENDING DECEMBER 19[illegible]

Religion

The Ukrainian Christmas Carol -O. P. 2.
Why Are We Called Greek Catholics -O. P. 6.
If Thou Wilt Be Perfect -O P. 17.
Mary Our Hope -P.A P. 22.
Hail, Thou Full of Grace -O. P. 33

Hagiography.

St. Basil the Great -O. P. 1
The Venerable Martyrs of Pidlasia -O. P. [illegible]
The First Ukrainian Saints-Martyrs -O P. 12.
St. John Damascene -O P. 27

Biography

Boris Hrinchenko -Bro. Parthenius P. 24

History.

History of Ukraine -R-A-Y P. 4,8,11,20,2[illegible],35
Role of the Basilian Fathers in Canada -O. P. 16,30,38.
The Cossacks P. 19,26,32

Memoirs

In Loving Memory of a Pioneer, -Z P. 11.
Excerpts From a Diary -O. P. 16,32.
Lest We Forget -O P. 31.

Necrology.

In Eternal Repose (E.) P. 8

Poetry.

Eternal God -O P. [illegible]
Prayer to St. Theresa of the Child Jesus -[illegible] [illegible]
Yearnings -S.[illegible] P. 1[illegible]
The Early Missionary -[illegible] P. 1[illegible]
A Little Prayer for June -S.[illegible] P. 2[illegible]
The Month of Mary [illegible]
[illegible]

Miscellanea

Self Cultivation in English [illegible] P. [illegible]
The Calendar Problem -[illegible] P. 9.
Funeral Address (E.) P. 10
1[illegible]th Anniversary of the Kobzar -A.C. P. 1[illegible]
Easter Egg -A.C. P. 1[illegible]
Sorrowful Ukraine -P.A. P. [illegible]7
From the Critical Side -[illegible] P. [illegible]
Assimilation -Tiro P. [illegible]
Ukrainian Traditional Christmas Customs -A.C P. [illegible]3

Writers contributing to the present volume.

Bro. Hilarion Adams - [illegible]
" Eugene Bilyk - R-A-Y.
" Gregory Chmilar - A.C.
" Parthenius Chmilar - [illegible]
" Ascenius Dydyk - E., C.
" Marion Porisky - Tiro, [illegible]
" Orestes Zasijbida - Z.

Дискусійн

Бр. Ард Верн – В якій мові належить видавати часопис для сучасної української молоді в Америці? – ч.3.

Принагідні:

Бр.Ард Верн – На зустріч потребі. ч.3.
Бр.Ард Верн – Китиця на могилу бл.п.Осипа Назарука. – ч.5-6.
Бр Ард Верн – Діймаюча втрата. Надзвичайне ч.
Бр.Ард Верн – Знову до праці. – ч.7-8.
Бр.Ард Верн – Діточий конгрес у Мондері.ч.7-8.
Бр.Ард Верн – Вшанували 40-ліття священства Впр.о. ігумена Созонта Дидика,ЧСВВ ч.7-8
Бр. Римон – Зміна Календаря ч.7-8.

Ювілейні:

В-н. Рік на Петровому Престолі. ч.5-6.
В-н. -40 років на Христовій ниві ч.5-6.

Різне

Як люди в різних мовах кажуть "Веселих Свят".ч.1.

Поезії:

Судомир – Моїй вітчині ч.2.
Судомир – Сонце ч.5-6.
Промінь Молитва за мир ч.3.
о.А.Трух, ЧСВВ – Йосафатові- Молоді Василіяни – ч.7-8.
о.А.Трух ЧСВВ. – У Вифлеємі дивне диво. ч.9.
о А.Трух, ЧСВВ. – Українська колядa. – ч.9

Поезії:

Судомир – Змарнована цвітка – ч.7-8.
Судомир – В Різдвяну ніч ч.9.

Пісні

о.В.Стех,ЧСВВ – Святий нам Княже Володимире. – ч.2.

КРИПТОНІМИ БРАТІВ, ЩО ДОПИСУВАЛИ ДО ОСТАННІХ ДВОХ РІЧНИКІВ ПРОБЛЕСКУ.

А.В. Бр.Ард Верн – Бр. Бернард [illegible] богослов II року
Акорос – Бр [illegible] гуманіст III [illegible]
Байда, Судомир – Бр. [illegible] Світський [illegible] III року
Б. – Бр. Боніфатій [illegible] богослов II року
Василіянин [illegible] – Бр. [illegible] фаній Пацак, богослов I. року
Є-м.,Левко. – Бр Єроній Химій, філософ II року
Зимовит, Птах – Бр. Іларіон Адамс гуманіст III року.
К.,П.Д. Олег – Бр. Пахомій Дидик богослов I року.
Маріослав,.. бр Римон – Бр. Мирон Ґацюк. філософ I. року
П.Г. – Бр. Петро Гевко, богослов II. року
Промінь,-Бр. Евгеній Білик філософ II. року.
П.М.- Бр. Полікарп Матвіїв. богослов II. року.
Скала- Бр.Севастіян Курило, богослов I.року.
Тіро,Т.-Бр.Маріян Горішний, богослов II. року.
Соловей-Бр.Віталій Підскальний, гуманіст III. р.

ПРОБЛЕСК

Видають
Брати
Схолястики
ЧСВВ.

Виходить
раз у місяць.

[illegible] стічними [illegible] зовсім не відповідні результати. [illegible] не вибирає певну дорогу, покладаючи [illegible] на цих результатів; [illegible] — але коли [illegible] вплив стає [illegible] з часом зливається з границями парохії [illegible] цілі організації — впливати на загал [illegible] знову потреба якоїсь [illegible].

[illegible] засади добірності; не [illegible] успішним способом. [illegible] що таких [illegible] Але саме така [illegible] в [illegible] організації членів самості [illegible] свідомими своєї цілі, що [illegible] до праці і тим стається успіш[illegible] ідеї!

[illegible] той нарід, що дбає про свою еліту, [illegible] противно — коли та еліта [illegible] цілий нарід [illegible] до упадку.

[illegible] прикладі маємо на старім Римі [illegible] як геніяльний полководець [illegible] у той момент коли цілий [illegible] свого [illegible] ворога [illegible] з одної сторони [illegible] здорова [illegible] [illegible] це [illegible].

[illegible] і [illegible] відзначив [illegible] і [illegible] що він з Картаги[illegible] збіраними утворив таке ві[illegible] [illegible] такого духа такої енергії та могучости [illegible] [illegible] землі, як [illegible] римському війську, що [illegible] такого страху, що воно [illegible] коли [illegible] Ганнібал зближав[illegible] [illegible] "[illegible] ante portas", всі [illegible] Римі [illegible] [illegible] своєю єдністю справ[illegible] [illegible] геніяльному проводареві [illegible] на те [illegible] [illegible] Рим з [illegible] [illegible] [illegible] Картагіни [illegible] з [illegible] землі [illegible] що Рим мав ще в той час здорову [illegible] еліту, [illegible] [illegible] [illegible] вона признала [illegible] свого противника і тому могла [illegible] холоднокровно придумати план [illegible] не тільки оборони [illegible], але також побідити свого противника. А геніяльний Ганнібал, що в своїх планах і операціях не зробив ані одної помилки, зістав побитий. А зістав побитий через підлість правлячої верстви Картагіни. Нікчемність тієї верстви посунулася так далеко, що для [illegible] вона [illegible] свого [illegible] перед своїм [illegible] ворогом. І ця нікчемна [illegible] верства запечатала остаточно долю Картагіни. Отже до чого може [illegible] нарід, коли там не найдеться відповідного числа здорової, зрівноваженої еліти! Навіть геніяльні проводирі нічого не поможуть, коли він [illegible] загинує

ВІСТІ З МОНДЕРСЬКОГО МАНАСТИРЯ ЗА ГРУДЕНЬ

4-12. Відбулися осьмодневні духовні вправи для декотрих домашніх Братів під проводом Преп. о. М. Романовича, ЧСВВ.
5. Преп. о. А. Трух, ЧСВВ. перенісся на стало до новіціятського дому.
6. Бр. Сильвестер Макарук заслаб і його відвезено до мондерського шпиталю.
7. День св. Катерини, патронки брр. Філософів.
11. Бр. Вікентій пішов до шпиталю.
13. День Імянин Преп. о. А. Труха, ЧСВВ.
17. День імянин Впр. о. Консультора Дамаскина Поповича, ЧСВВ. Рано о. Солемнізант відправив Службу Божу для брр. Схоластиків. Співали брр. Богослови
-- День св. Йоана Дамаскина, патрона брр. Богословів
19. День Імянин Впр. о. Вікарія Николая Когута, ЧСВВ.
-- Гостили у нашім домі п. Др. Н. Стрільчук і п. Адвокат К. Шкварок.
20. Почались різдвяні вакації.
-- Їх Екселенція Преосвящений Кир Василій Ладика загостили до нашого манастиря.
22. Їх Екселенція відправили в церкві праймарія
24. Святий Вечір. Загостили до нашого дому Преп. оо. Діонисій Джіголик, Мартирій Вінцентайло, ЧСВВ. і бр. Йосафат Пітура з Радвей. На спільній святій вечері були присутні ще Преп. о. А. Трух, ЧСВВ. і всі домашні Брати і [illegible] з новіціятського дому
-- Брр. [illegible]арій і Вікентій вернули зо шпиталю
25. Різдво Христове. О півночі Преосв. Кир Василій відправили Архиерейську Службу Божу в асисті оо. А. Труха, Д. Джіголика і дияконів. Співав хор брр. Схоластиків. Їх Екселенція теж зложили свої сердечні святочні побажання для людей
27. Брр. Схоластики в честь Їх Екселенції відіграли представлення "Месія". Були присутні всі з новіціятського дому.
29-31. Відбулися реноваційні реколекції всіх Отців і Братів під проводом Преп. о. Т. Лесіва, ЧСВВ.

✝

В Римі, дня 26 листопада, 1940 року, о годині 3. рано, в наслідок тяжкої операції на жолудковий боляк, упокоївся в Бозі о. Василь Володимир Скубльений ЧСВВ. Прожив 26 літ, із цього 11 в Чині.

Вістка про Його передвчасну смерть спричинила в нашому манастирі важкий, щирий смуток

В. Й. П.

ПРОБЛЕСК

Видають Брати Схоластики ЧСВВ.

Виходить раз у місяць.

Число 2. Мондер, Алта, Лютий, 1941. Рік [illegible].

[illegible]

[illegible] ЧСВВ.

([illegible])

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Раненько [illegible] по [illegible]
Та [illegible], росою.
[illegible]
Та [illegible]

А [illegible] все [illegible], буйна;
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] вітер з листками [illegible]
[illegible] садок у [illegible]
І [illegible] на цвітку дивився.

А [illegible] і [illegible] на покіс
[illegible] у полі,
[illegible]
[illegible] престолі.

[illegible] в небеснім раю;
[illegible]
І [illegible]
[illegible] на груди.

[illegible] докторизувались о. [illegible] Пеленський [illegible] Гутман [illegible] По- [illegible] Мирон Коцюба [illegible] Віктор [illegible] Вишиваний прот. [illegible] цей [illegible] було. З них докторизував о. [illegible] Хоміш [illegible] о. Атанас [illegible] Нестор Федина (тепер о. Нестор,- [illegible] зо своєї діяльности в Чікаго). Останньому також нале- [illegible] більша [illegible] часті заходи - вони були дуже на часі і надзвичайно [illegible].

[illegible] академічна колегія зростала в силу і здава- [illegible] Проскурову запевнене. Однак на ділі справа [illegible] з кінцем першого річника паралельно [illegible] [illegible] кожного дня [illegible] комфортове побу- [illegible] але [illegible] сотиться під [illegible] заняттями [illegible] [illegible] Особливо скрутне й [illegible] Проскурову коли о. проф. Попович [illegible] заявив [illegible] не може далі займатися [illegible] це [illegible] [illegible] до дальшої праці - а як про це [illegible].

[illegible]

ВИЗВОЛЬНІ ЗМАГАННЯ

[illegible] визвольних змагань [illegible] українські серця [illegible] віддавати праці [illegible] [illegible] не тільки словом [illegible] [illegible] життя [illegible] змагання це [illegible] [illegible] по всіх просторах української землі [illegible] українське серце [illegible] українська душа і [illegible] [illegible] тих [illegible] [illegible] хочуть жити. Це пісня [illegible] української душі і добува[illegible] [illegible] силу і завзяття в боротьбі за [illegible] від речі буде лише [illegible] в кількох статтях [illegible] перебіг цеї [illegible] [illegible] сили і [illegible] [illegible] визвольних змагань.

Проблиски визвольної думки...

[illegible] московська неволя, жорстокий царський [illegible] [illegible] на все, що українське, здусили на Україні [illegible] свідомість та змагання до цілковитої са- [illegible] українського народу від Москви. Ганебні [illegible] російського правительства з 1863 і 1876 років, що за- [illegible] уживати української мови в церкві, в державній ад- [illegible] в літературі а навіть у приватному листуванні, [illegible] генерал-губернатора Галичини гр. Бобрінського [illegible] як дбали про нас наші покровителі. Їх труди не бу- [illegible] інтелігенції, з винятком одиниці, перейшло у [illegible] і не було сили, ні можности цей перехід [illegible]

ВІСТІ З МОНДЕРСЬКОГО МАНАСТИРЯ ЗА СІЧЕНЬ

1- Їх Ексцеленція Кир Василій відправили Архієрейську Службу Божу в мондерській церкві. По Службі Божій Впр. о. Ігумен Н. Саварин, у імені всіх монахів, зложили Їх Ексцеленції побажання. з нагоди Іменин і Нового Року.
-- Гостили на обіді п. Др. Н. Стрільчук і п. Адв. Ю. Шкварок. Були також присутні Преп. о. А. Трух і всі домашні Брати і Новики з Новіціятського Дому.
2- Іменини Преп. о. Ігнатія Лесюка ЧСВВ.
-- Впр. о. Протоконсультор В. Бараник ЧСВВ. вернули з канонічної візитації на сході.
-- Преп. о. Мар'ян Пасічник виїхав до Вернон Б.К. до помочі о. Добкові підчас свят. Вернули 24-го цього місяця.
3- Бр. Василій Фединяк одержав габіт і тепер зветься Мартиніян.
5- Навечеріє Богоявлення. Були присутні Преосв.Кир Василій, Впр. о. Магістер В. Бараник, преп. о. А. Трух і всі домашні Брати і Новики з Новіціятського Дому.
6- Їх Ексцеленція відїхали до Вінніпеґу віа Едмонтон.
-- Бр. Сильвестер вернувся зо шпиталю.
-- Підчас вечері відчитано довгий лист з Риму від о. В. Ваврика. Він описав послідні хвилини і смерть бл. п. о. Василія Скубленого, ЧСВВ.
7- Сьогодні рано правили повечеріє, утреню і Службу Божу зо службою Різдва для ти людей, що ще не прийняли нового календаря. Їх було дуже мало.
9- Збори Видавничого Кружка Проблеску в справі статуту цього Кружка.
-- Бр. Михаїл Гнесько одержав габіт і зветься тепер Модест.
10-Впр. о. Протоконсультор В. Бараник виїхали на візитацію до Ванкувер, Б. К. Вернули 14-го цього місяця.
13 Відбувся "спецімен" брр. Філософів. 1-го року.
-- Бр. Севастіяна оперували на золудковий боляк. Операція вдалася. Після найновіших відомостей, стан його здоровля йде до кращого.
16 Відбулися вибори на новий персонал Проблеску. Головним редактором зістав на далі вибраний бр. Бернард Дрібненький. Заступником редактора - бр. Володимир Шевчук. Редактором-помічником - бр. Мирон Дацюк. Адміністратором - бр. Полікарп Матвіїв. Редактором англійської частини на далі бр. Пахомій Дидик.
20 Впр. о. Н. Когут відправив заупокійну Службу Божу в Пено, Алта., родинній місцевості бл. п. о. Василія Скубленого. Асистували Впр. о. Х. Кондратюк і бр. В. Шевчук.
26 Одержали габіт слідуючі брати: бр. Іван Зеленій, зветься тепер Доротей; бр. Василій Паньків, зветься Гавриїл; бр. Іван Прийма, зветься Мартин.
30 О. Сильвестер Коллар прибув з Чікаго до Мондеру.
31 Пів-річні іспити братів гуманістів.

- - - - - - - - - - -

ДЯКУЄМО:

Впр. о. Ігуменові А. Синишинові за щедрий дар на матони.

ПРОБЛЕСК

Видають Брати Схолястики ЧСВВ.

Виходить раз у місяць.

Число 3. Мондер, Алта, Березень, 1941. Р. 5.

В РІЧНИЦЮ КОРОНАЦІЇ

ЙОГО СВЯТІСТЬ ПАПА ПІЙ XII.

[illegible]

[illegible] XII

[illegible] XII [illegible]

[illegible] XII [illegible]

[illegible] одержані [illegible]

[illegible] католицького [illegible]

[illegible]

* * * * * * *

PRO PIO XII

[illegible]

Судомир.

ГЕТСЕМАНІЯ

Окутана нічною тьмою, залита місячним сяйвом стоїть Оливна Гора. [illegible]ерехтять зорі, спокійно пливе по небі білолиций місяць, тихо журчить потік. Легкий вітер колише гіллями пальм у Гетсеманськім городі, а столітні кипариси, нагнувшись до себе півшепотом ведуть свої приятельські розмови. На свіжій зеленій траві тисячами діамантів блестять краплини сріблистої роси. Земля спочиває спокійним сном. Тільки там у заглибі скали, з закритим руками лицем, клячить похилена стать.

Хто це? Чого Він там? Хто не [illegible] спочинку по денних трудах? Чиїх це повік не клеїть тихий [illegible] Хто ж це? Це Він - Христос. [illegible] місячним сяйвом осяяній лиці. Повні смутку [illegible] перед Ним [illegible] пересуваються картини [illegible] чорніла [illegible] терниста дорога [illegible] сталу [illegible] життя [illegible] не [illegible] Твою [illegible] як [illegible] [illegible] за них [illegible] але не як я хочу [illegible] на це [illegible] на цій Землі [illegible] так далеко [illegible] їх піде на [illegible] буде для них безвартісна [illegible] них все віддаю, за них життя [illegible] такі невдячні [illegible] серце [illegible] смутна аж до смерті [illegible] можливо, нехай минає мене ця чаша [illegible] як Ти.

[illegible] до холодної [illegible] дрож пробила Його тіло [illegible] тяжкою [illegible] по лиці і по одежі спливали великі капли [illegible] поту.

Легенько дихав вітер, тихо [illegible] дерева, шепотом говорили кипариси, журливо [illegible] потік і [illegible] перлами блистіла в місячнім сяєві роса на зеленій траві а дорогою ішла розярена товпа. [illegible] крики, горіли смолоскипи, страшний похід прямував до тихого Гетсеманського городу. Зближалась хвиля [illegible] Ірода [illegible] А там у горі клячав і молився Він - Христос [illegible] своїх ворогів.

\- - - - - - - -

(Два роди людей [illegible] що бояться Бога втратити і другі [illegible] бояться Його знайти.

[illegible]

[illegible]

[illegible] РІЧ[illegible] БОРОТЬБИ [illegible]

([illegible]: полягли Герої за волю [illegible] України)

Коби скорше з гір Карпатів зїхати в долину
І свобідно повитати славну Україну.
Ге[illegible], нумо, хлопці враз, гей, нумо, на приказ
[illegible] пострім, кульбаки [illegible] –
трублять труби на тривогу...

[illegible] гомін лунає пісні [illegible] по покритих
[illegible] обрами [illegible] Карпат [illegible]
[illegible] молоді легіни, [illegible] в руках, з піс-
[illegible] в боротьбу за волю.

Ішли [illegible] бій за волю народу, за свою владу; [illegible] політично зрілою [illegible] так короткий час [illegible] Володимира [illegible]
Ішли [illegible] бій [illegible] грудьми ставляли загату [illegible] наїзникові, що прийшов грабувати пробуджуючийся [illegible] народ.
[illegible] бій
[illegible]
[illegible] по їхніх трупах.
[illegible] потоки [illegible] Карпат [illegible] чорне море [illegible] Героїв.

Прийде день і поспадають окови з українського народу [illegible] стане паном на своїй землі. Тоді [illegible] на педистали [illegible] героїв ті, що клали своє життя на жертівнику любови [illegible] рідного краю – на жертівнику Божої любови найбільшім.

[illegible]мир. 2)

[illegible] ВОЛЬНІ ЗМАГАННЯ

Зорганізований [illegible] селянин поза [illegible] межі [illegible] робітник думали про [illegible] що могло поправити [illegible]. Говорилося справді тоді про автономію, навіть про [illegible], але про самостійність не думав ніхто. З початком [illegible] війни і цей рух притих. Росія затиснула над Україною свою залізну [illegible]. Позакривали всі українські товариства й часописи і почались арештування. Коли ж у 19[illegible] [illegible] почала програвати війну в Україні знов ожив визвольний рух та [illegible] знов по [illegible] соціяльнім а не національ[illegible] [illegible] такому стані застав Україну 1917-тий рік. [illegible] за скоро прийшов, бо нарід ще не був приготований – [illegible] прийшов і Україна пішла йому на зустріч.

[illegible] було в Галичині. Тут ішла боротьба не проти [illegible], як [illegible] уряду, але проти Поляків, що тут хо[illegible] створити [illegible] своєї держави. Серед цеї боротьби

[illegible] а при кінці XIX столітя [illegible] самостійницьким.

Інтелігенція, що ще тоді осталась [illegible] свого народу [illegible] його долі. Товари[illegible] "[illegible]" "[illegible]" "Дністер" "Соколи" і "Січі" ([illegible] 50 000 молоді) [illegible] освіту, піднесли свідомість а також і економічне життя народу. [illegible] скорим кроком. [illegible] будучність малювалася [illegible] вими красками.

З вибухом світової війни [illegible] "[illegible] України" [illegible] з побідою Австрії можна буде [illegible] рити з [illegible] України самостійну державу. [illegible] Галичина стала тереном боїв. Кровю [illegible] [illegible] плодючі ниви. На голови [illegible] градом посипались доноси й арешти. Багато жертв [illegible] в табори, багато повішено на придорожніх деревах. [illegible] про ці події, стає перед очима образ збурення Єрусалиму [illegible] року по Христі, коли здовж доріг на хрестах висіли [illegible] дей. Найбільше кривди наробили тоді Мадяри. [illegible] ми показали, що в них живе ще монгольська [illegible] [illegible] народня свідомість [illegible] на початку війни творить[illegible] легіон УСС [illegible] армії. Їхньому завзяттю [illegible] що [illegible] частинно устали. Та [illegible] виглядів на кра[illegible] не було. Хоч Росія в 1917 р. провалилась, Австрия стояла [illegible] сильно і ніхто не думав, що за рік і вона провалиться [illegible] почали показуватись прояви цього упадку Галичина [illegible] до самостійного життя. Зближився день 1-го листопада 1918 р.

[illegible]

СВ. ЙОСИФ, А [illegible]

Коли поглянемо на тихе життя Св. Йосифа, то спостережемо велику схожість між обставинами, що серед них Св. Йосиф перевів своє життя а життям [illegible].

Св. Йосиф мав ласку бути свідком народження Спасителя світу – священик має ту ласку, що на його слова щодня приходить з неба на престіл той самий Бог, що жертвується за гріхи світу. Св. Йосиф [illegible] руками Боже Дитятко [illegible] його серце наповнялось [illegible] священик [illegible] до свого серця ту небесну [illegible]. [illegible] Йосиф [illegible] Ісуса [illegible] Ірода – священик [illegible] радо віддасть свою душу [illegible] справу. [illegible] Йосиф [illegible] товариство Ісуса – [illegible] вечері [illegible] вільну хвилину, спішить перед [illegible] до Ісуса [illegible] терпіння [illegible] своїх [illegible] говорив з Христом [illegible] священик підносить своє с[illegible] серця і [illegible] [illegible]

[illegible] божої присутности [illegible] була [illegible] – це [illegible] престіл [illegible] [illegible] життю [illegible]

[illegible] Христом [illegible]

[illegible] Римон

ІСТОРІЯ КАТЕХИЗМУ

[illegible] "катехизм" [illegible] "catechesis" [illegible]

[illegible]

[illegible] смерти.

"The Thinker" – родина – показує чоловіка [illegible] мускулами, [illegible] їх натягнення [illegible] думанні. [illegible] тіло є "як на пружинах", то [illegible] є напнапсвана.

[illegible]

[illegible] МАНАСТИРЯ ЗА [illegible]

2 – [illegible] іатони
3 – Бр. Климентій [illegible] зо шпиталю.
4 – [illegible]
[illegible]
5 – [illegible] похорон [illegible]
[illegible] ЧСВВ. [illegible]
[illegible] ння. [illegible] хор [illegible]
– [illegible]
1[illegible] – Гостив [illegible]
1[illegible] – Бр. [illegible]
[illegible]
1[illegible] – Бр. [illegible] верну[illegible] зо шпиталю.
1[illegible] – Бр. [illegible] на бр[illegible]
17 – [illegible] почали [illegible]
[illegible] – [illegible] до друкарні [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] – [illegible]
[illegible] – [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] співав хор бр. схолястиків.
– [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

– [illegible] стилю [illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible] учителів [illegible] Юндері.
[illegible] "[illegible]"

* * * *

[illegible]

[illegible] проповідь про притчу [illegible]
[illegible] тої [illegible]
[illegible]

[illegible]

ПРОБЛЕСК

Видають Брати Схолястики ЧСВВ.
Виходить раз у місяць.

[illegible]

[illegible] праці і труд,
[illegible]
[illegible] будуть
[illegible]

[illegible]

[illegible] засвідчив, [illegible] о весь час [illegible] "евер - евер ленд" [illegible] пусти [illegible] по стра ні [illegible] ленд" [illegible] нічого з того, [illegible] в засіває сві [illegible] фата моргана [illegible] у власній голові.

"Вибір Звання" - Семп Шазрук.

"Bis orat qui bene cantat"

ПРОБЛЕСК

Видають
Брати
Схолястики
ЧСВВ.

Виходить
раз у місяць.

[illegible] по улицях Києва проходили сотки а то і тисячі [illegible] [illegible] Україну [illegible] [illegible] Сторінки [illegible]

[illegible] 5 лютого [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] по самостійно [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] в історії України акт, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] "[illegible] мир"

ПРАЦЯ

[illegible]

СНІДАНОК ПРОВІНЦІЇ

[illegible] 1:5 [illegible] [illegible] філософи і [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

- НОВІ ВИДАННЯ -

Catalogus Ordinis Basiliani Sti. Josaphat Provinciae Americano-Canadensis SS. Cordis Jesu 1941.

"[illegible]" [illegible] Конгрес [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Конгресового [illegible] [illegible] [illegible] духовної вправи для дітей [illegible]

ПРОБЛЕСК

Видають Брати Схоластики ЧСВВ.
Виходить раз у місяць.

Число 7. Мондер, Алта. Жовтень, 1941. Рік [illegible]

СЯГНІМО ПОГЛЯДОМ ВЗАД

Рефлексії з приводу Золотого Ювілею української іміграції в Канаді

П'ятдесят літ — час розмірно короткий в житті нації, але як багатий в зміст є цей простір часу в житті українського народу в Канаді. Коли під кінець цього півстоліття звертаємо погляд в нашу минувшину, добачуємо на кожному відтинку життя нашого народу постепенний і невпинний зріст до кращого. Правда, цей поступ міг був бути кращим, і ці Золоті Ювилеї могли б тішитися кращим розростом, так під оглядом релігійним, як і національним. (Подати до відома загальної причини чому так не є, це завдання, що з нього міг би як слід вивязатися тільки той, хто вже від довшого часу пильно обсервує життя нашого народу в Канаді.) Однак, коли взяти під розвагу ті трудноці й перепони, що їх ставляли з цілої протяги часу так свої як і чужі, цей поступ, особливо цей на релігійнім полі, є вдоволяючий.

Життя нашого народу в Канаді найкраще розвинулося на релігійнім полі. Це стається очевидне, коли поглянути в історію українського народу в Канаді. В піонірських часах нашої іміграції воно ледве жевріло. Виглядало, що воно не в силі буде встоятися перед напором розкладових чинників, що загрожували його існуванню. Однак так не сталося. Завдяки жертвенній праці наших Отців-піонірів ця загроза вже відійшла в історію і з цього джерела ми, що належимо до нової генерації, про ню знаємо. Тепер українці католики в Канаді згуртовані в одну дієцезію, що під вмілим і бачним проводом Преосв. Кир Василія Ладики ЧСВВ розвивається щораз до кращого. Замітним і потішаючим є зріст монашого й світського духовенства. Василіянський Чин, що в початках нашої іміграції числив тільки три члени, зріс до тієї міри, що кілька літ тому Апостольський Престіл ерегував нову Амер.-Канадійську Провінцію. Доказом зросту нашого релігійного життя є також широко розгалужені Братства, як рівнож постійно зростаюче число католицьких періодиків і видань.

Словом для релігійного життя українського народу в Канаді будучність є запевнена.

Менше відрадним є погляд на національний стан українського народу в Канаді. Не [illegible] в цій напрямі не то систематичної, але навіть зєдиненої праці. [illegible] на будучність досить непотішаючі. [illegible], навіть [illegible], приймає асиміляцію в [illegible] чи менше віддаленім часі як неминучу.

Головна причина цього невідрадного стану чи не релігійне розбиття. Бо як безперечно найбільша зєднююча сила українського народу в Канаді, це українська католицька церква, так найбільшим руйнуючим чинником, це незгода і розбиття на цім полі.

о. Бернард, ЧСВВ.

В.

УКРАЇНСЬКІ МІСІОНАРІ ПІОНІРИ В КАНАДІ

Український народ таки дочекався свого 50-літнього ювілею побуту в прибраній вітчині-Канаді. [illegible] в Канаді, поступ [illegible] хоча [illegible] понтуркою [illegible] як посідник. [illegible] до [illegible] [illegible] посідником [illegible] українською [illegible] огорблені, [illegible] і піонірів [illegible] своє [illegible] стратили в тих пятьдесяти роках. Тепер [illegible] радіють і [illegible] в пошані хилять голову [illegible] піонірам [illegible] [illegible] піонірів, [illegible] та [illegible] український народ в [illegible] культурі [illegible] [illegible] до українського народу, гратулюють йому і [illegible] [illegible].

Та хоч [illegible] з цікавости поставити питання, кто [illegible] зберіг це релігійне і національне обличчя українського народу в Канаді, кто його від [illegible] в тих перших початках і [illegible] [illegible], то відповідь [illegible] [illegible] українські місіонарі-піонірі. [illegible] [illegible] частину [illegible] [illegible] і [illegible] цього 50-[illegible]. [illegible] [illegible] українського життя [illegible] правдивім значінні того слова. [illegible].

ВІСТИ З [illegible] МАНАСТИРЯ

Травень

1 Архієрейська візитація [illegible]
2 [illegible] Андрій [illegible] [illegible]
3 Їх Ексц. [illegible] до [illegible] [illegible]
[illegible] протоігумен. Преп. о. [illegible] [illegible]
[illegible] до Едмонтону на 10-го [illegible] 11-го [illegible]
разом із [illegible] о. протоігуменом на консекрації [illegible]
Епископа Їх Ексц. [illegible] [illegible] Вінніпег.
9 Гостили в нас двох [illegible] із Едмонтонської семінарії
[illegible] Різевич і [illegible]
12 [illegible] до нас [illegible] із Едмонтонської
семінарії [illegible]
13 [illegible]
14 [illegible] Філос. [illegible] I-II [illegible]
17 [illegible]
18 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 25-24 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

1 [illegible]
[illegible]
10 [illegible]
[illegible]
13 [illegible]
[illegible] Світого.
[illegible]
[illegible]
20 [illegible]
[illegible]
27 Архієрейська [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

ПРОБЛЕСК

Видають Брати Студенти ЧСВВ

Виходить раз у місяць

Число 7-8 Йондер, Алта. Листопад, 1941. Рік 5.

З ПРИВОДУ ЮВІЛЕЮ ПРОБЛЕСКУ.

Шляхетними зусиллями молодих черців раділи, що засіди всі вихователі, коли ці зусилля молодих умів і сил в дусі [illegible] правил чи будучих станових законних обов'язків, то радість вихователів ставала тим більшою й наче подвоювалася в їхній душі. Одною із многих будучих ділянок молодих студентів являється саме праця пером чи письменницька праця.

Праця пером чи як її тепер називають письменницька праця є близькою у василіянському Чині від самих його початків. Вже святий його законодавець Василій Великий не лише як перший кодифікатор монаших правил у цілій католицькій церкві, але він є великим як адміністратор чималої частини тодішньої своєї просторої дієцезії. Але св. Василій є великим і у своїй письменницькій праці. Як людина всесторонно образована добре зрозумів значіння писаного слова. Тому як знаменитий апологет, моралист, догматист і церковний письменник у одній особі, перший подав письмом повну науку християнської аскези, що й досі по стільки віках остала свіжою й актуальною. Каппадокійські монахи, що їх число ще за життя св. Василія Великого дійшло до 80.000, [illegible] [illegible], шпиталів і реміснячих заведень для молоді, займалися в дусі свого Законодателя також і письменницькою працею в [illegible] Азії, Греції, Італії, й Іспанії.

Духовні сини св. Василія Великого, що по віх тисячі літ загостили на наші українські землі, старалися повпоїти [illegible] черти свойого святого Законодавця, відтворити також й працю пером, під яким небудь видом ця письменницька праця й не виступала б. Хоч тоді ці монахи-черці не підписувалися цим для нас тепер знаним скороченням "ЧСВВ", проте з [illegible] їхніх рук повиходили наші перші українські літописи, вони займалися вихованням нашої княжої й боярської молоді, у їхніх монастирях спочила ціла тодішня "книжна Русь," як її тоді називано. В передтатарській й потатарській добі василіянські монастирі на Україні стали не лише осередками святости, твердинями проти всякого зла, але й також культурними захистами перед турецькою й татарською навалою. Ціла наша українська давня література, хоч як небагата, то й вона

є ділом мозольної й витревалої праці монаха-черця. В обороні св. віри, в освячуванні душ і ширенні Божого царства послугувався також і наш другий родич, св. священомученик Йосафат.

Якщо глянемо ми й на теперішні часи, то знову приходимо до переконання, що до істоти й духа василіянського Чина, побіч святости, уділювання місій й виховування молоді, належить також і праця пером. Це безустанно підносив Заряд Чина на давних василіянських капітулах як прим. в Дубні, Гощі й Торокані, а з новіщих капітул Чина була утворена спеціяльна секція письменницько-наукова на Генеральній Капітулі в Добромилі, 1931р. дня 29.VI., де на 4-ому засіданні принято одноголосно таке внесення: "Собор кладе справу видавництва на серце всі настоятелям і цілому Чинові, та що цю так важну справу треба буде тепло поручити в архимандритських розпорядженнях для всіх." Це засадниче питання пера не поминув мовчанкою у Конституціях Чина при їх укладанні й великий папа Лев XIII., коли на першій стороні наших правил читаємо, щоб Чин достарчав для наших епископів "помічників учених, трудолюбних і щиро відданих..." Сьогодні "вченого помічника" без пера годі собі й представити.

Із досі сказаного бачимо, що письменницька праця у василіянському Чині є побіч інших його ділянок сущною прикметою василіянина. Щоб знайшлася ця сущна прикмета василіянина, то добромильська Капітула так дальше продовжує: "Тому треба в Чині св. Василія Вел. плекати та розвивати науку без огляду на це чи інше її блище призначення; треба науково підготовляти письменників і вчених між членами Чина, давати в змогу випускати в світ наукові праці членів Чина. До цього мають служити окремі і спільні наукові досліди членів Чина на всіх ділянках людського знання, передусім у ділянці богословія, філософії й історії Церкви, построювання і ведення наукових семинарів до домах наших студій, вироблювання наукових праць, відчитів, рецензій, докладів, тощо, видавання наукових публікацій, видань періодичних і неперіодичних, дописування до наукових журналів".

Але є там також і дуже важна заввага: "Відносно видавничо-письменницької праці популярної науки, треба запізнатися й опанувати правила й духа граматики й правопису рідної мови, вивчатися принайменше одної чужої мови, засвоїти собі методику й техніку видавничо-письменницької праці, вправлятися в писанні й легкому віддаванні думок, виробляти відчити, звіти, доклади, дописувати до органів, видавати публікації обчислені для найширших мас, переводити розумні реклями для католицьких видань, раціонально, постійно і свідомо пропаґувати друковане слово, ініціювати прилюдні відчити, та конференції." Ось які гарні й влучні напрямні для всіх початкуючих любителів пера!

З пятьлітнього огляду Вашого видаваного "Проблеску" можна з радістю й приємностю завважити, що чимало письменницького талану й вироблення ввели Ви й перевели у діло. Вашими молодими шляхотними успіхами у мозольній початковій праці всі ми Настоятелі щиро радіємо. Нехай у пятиліття появи Ваших спробних починань у "Проблеску" тішиться кожний [illegible] що то мимо стільки трудношів сірих, важких, монотон-

них схоластичних днів не знеохочувалися початковими труднощами, але знаходив і далі часу й охоти вправляти себе [illegible] будучій, колись становій, а так конечній життєвій ділянці.

[illegible]

О. [illegible]іль Сабарин, ЧСВВ.

[illegible]

Привіт "Проблескові"
з нагоди пятьлітнього його існування

[illegible]

ється гарне число молодих василіян-студентів.

"Проблеск" був через пять років тим видимим і потішаючим знаком, що молоді василіяни-редактори й співробітники "Проблеску"- є також повні захоплення для цієї історичної, українсько-католицької ідеї та що бажають приготовитись основно й усебічно до будучої апостольської праці між своїм рідним народом

Зрозумівши зокрема добре, яку велику ролю відіграє в душпастирській роботі преса, вони через пять років до своїх пильних гуманістичних та філософічних і богословських студій додавали ще свою надзвичайну працю видавання свого схолястицького журналу "Проблеску," що був доброю підготовкою до будучої, великої душпастирської діяльности.

Скільки любови, скільки думок вложили вони в "Проблеск" за 5 років! Релігійні й національні теми чергувались дібрано у кожному числі. Догматичні й філософічні, історичні й літературні начерки, актуальні статті, поезії й цікаві вісті в рідній, гарній, українській, а згодом і в англійській мові заповняли через пять років сторінки того журналу, що його залюбки перечитували приятелі "Проблеску" в самім Йонкерсі й далеко поза його межами.

Мило мені висказувати сьогодні свої думки на адресу молодих редакторів і співробітників "Проблеску," в питу річницю їхньої журналістичної праці, бо це значить давати засвідчення їхній ідейности та придатности до модерного душпастирства, що вимагає безумовно великої зручности в орудуванні так живим, як і друкованим словом; а до того вони добре приготовились через пятьлітнє видавання "Проблеску."

Це певне, що редагування журналу українською мовою збільшило їхнє знання різних предметів, так релігійного, як і національного характеру, а одночасно дало їм змогу поглибити своє знання української мови, що дасть їм колись змогу проповідувати успішніше гарним живим і писаним словом святу правду про Боже царство свому рідному українському народові, з чого, дай Боже, щоб скористала найбільше наша канадійсько-американська, українська молодь

Згадуючи це, прошу - прийміть, Дорогі Брати-видавці "Проблеску" цей ювілейний привіт свого старшого брата, що він ним вітає Вас у пятому році Вашої ідейної, терпеливої праці в видаванні свого судентського журналу.

Теперішні часи потребують багато душпастирів і місіонарів, великого модерного знання й стародавньої апостольської ревности; чи ж не годиться, щоб василіяни стояли в перших рядах таких вибраних Христових борців?

Прослава Найсвятішого Божого Маєстату й вічне щастя 45 мільйонів українських душ такі важливі справи, що для них ніхто ніколи не може надто багато приготовлятись, трудитись, посвячуватись, що для них треба використати кожну хвилину, змобілізувати всі свої сили. Тому з живою вірою в цю велику правду, починайте Дорогі Брати, свій шостий рік праці на сторінках "Проблеску" й у всіх своїх студіях із подвоєним захопленням, щоб тоді коли "божественна благодать" витисне на ваших душах святий характер священства, Ви змогли без перешкоди взяти в руки святий хрест, цей стяг Божого царства й піти сміливо між свій рідний, український народ, щоб проповідувати йому веселу новину про вічне щастя в державі Христа

Судомир.

КІЛЬКА ДУМОК З НАГОДИ ЮВІЛЕЮ

Ювілей Проолеску, як кожний ювілей взагалі будить багато споминів про події, труди, змагання, що вже перейшли до історії; кріпить радістю успіхами й надією; родить нові пляни й бажання; освічує минувшину й будучність. Не від речі буде в цей 5 літній ювілей існування Проолеску пригадати собі, що це Проолеск, чим він є для нас, яка його будучність?

Що це Проолеск? В першу чергу Проолеск, це школа, школа самостійного думання, ділання і передавання своїх думок другим. При цім це школа рідної мови, поправного писання і ясного вислову. Вчить самостійно ділати, бо поміщує тільки самостійні праці, а не приймає переписку чужих, а щоб самостійно ділати треба самостійно думати. Самостійність моєї думки виробляється пильною працею, головно добрим читанням. Само дописування дає вправу в виробленні ясного вислову, а також змушує до кращого пізнання рідної мови, бо щоб щось добре написати, треба не раз і не два заглянути до правописі, а особливо треба багато і дуже багато читати. До цього всього наче змушує нас праця при Проолеску. Отже Проолеск дає багато цінного матеріялу до читання, хоч це його другорядна ціль. Він є термометром нашої праці, є наче живчиком її зросту [illegible].

Яка його будучність? [illegible] без тривоги глядимо в будучність? [illegible] переглядаємо сторінки Проолеску, [illegible] нам [illegible] що буде далі? Чергування тих самих імен [illegible], що [illegible] вже не [illegible], то незадовго [illegible]. Чому? [illegible] не всі працюємо, а очевидно, не всі [illegible] свою працю на верх, не всі хочемо поділитися [illegible]. І тому саме з тривогою треба глядіти в будучність.

Як цьому зарадити? Треба всім взятися до праці. Нехай кожний буде переконаний, що від нього залежать долі Проолеску і що його обов'язком є його піддержувати.

Кожний з нас поза обов'язковими справами, має якийсь предмет, що його особливо займає. Чи це будуть справи релігійно-[illegible], історії, літератури, природознавства, [illegible] і багато іншого, що нас цікавить і займає, все це повинно відбитися на сторінках Проолеску. Хто цікавиться якимсь предметом, старається його ширше пізнати, [illegible] щось нового, свіжого, цікавого. Це якраз дає всі свіжі матеріяли до писання статей. Через таке писання [illegible] предмет, можемо [illegible] зацікавити других і воно також скаже нам скільки ми цей предмет опанували. Мале число дописів не є висідом того, що не можемо писати, але того, що мало цим цікавимося і не доцінюємо користей, що їх дає така праця, або також тому, що боїмося того, що скажуть [illegible]. Перше давало б про нас некорисне свідоцтво, а друге не повинно ніколи мати впливу на нашу [illegible].

[illegible] тих кілька думок, що насуваються в час цього ювілею. [illegible] додасть нам охоти до дальшої праці, що Проолеск [illegible] кріпився і [illegible] не один ювілей!

[illegible]

ПРОБЛЕСК - ХРОНІКА

Кілька рефлексій з приводу [illegible]

[illegible] часопис "Проблеск" [illegible] 5-ліття [illegible] перенести [illegible] (про що довідуємося з історії [illegible]) [illegible] до Америки [illegible] Європи.

[illegible]

[illegible] МОЛОДИХ ЖУРНАЛІСТІВ

[illegible]

бр Бернард ЧСВВ

ПРОБЛЕСК В МИНУЛОМУ Й БУДУЧНОСТІ

Із цим числом Проблеск [illegible] має за собою п'ять літ існування [illegible] часопису взагалі, це незначний протяг часу, [illegible] це п'ять літ [illegible] (розуміється більше попередніх, ні останніх), [illegible] цього уловним часописові чи говорячи більше конкретно, його видавцям.

При такій нагоді слід вглянути в сторінки минулого. [illegible] безперечно [illegible] щодо будучности.

[illegible] розуміється започаткування його. [illegible] доводити, [illegible] часопис [illegible] заіснувати.

[illegible] спостерігається [illegible]

[illegible]

[illegible]

= = =

[illegible]

Зелле бо[illegible]!
[illegible]

[illegible]

[illegible]

ПРОБЛЕСК

Видають Брати Схолястики ЧСВВ.
Виходить раз у місяць

Число 9 Мондер, Алта Грудень, 1941 Рік 5.

РАДІЙТЕ ЛЮДИ

о. А. Трух, ЧСВВ.

Бог зглянувсь на недолю світу
І сповнив слово завітне:
[illegible]
щоб нас [illegible] спасав.

Ісусе, [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] Тобі,
[illegible]

[illegible]

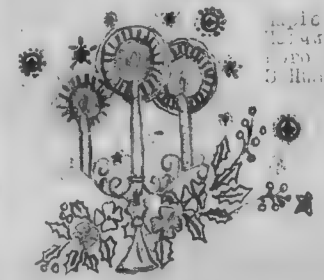

[illegible] і доброділям
Пересилають щирі бажання
[illegible] - Бр. Схолястики

Судомир.

ПЕРЕДРІЗДВЯНА НІЧ.

За горами високими
Сонічко сховалось,
Лягло спочить, знемоглося.
Всюди тихо стало
В світі Божому святому,
Тільки що тумани
Й сонні мраки налягають
І [illegible] кургани
[illegible] в далі гори
А там під горою
Доріжкою сніжистою
[illegible]
Іде старець. Біля нього
На ослі невіста.
Тихо йдуть. [illegible]
І [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Цесаря [illegible]
[illegible]
[illegible] до [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] де хто з хати
[illegible] іде далі
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] на сторону,
[illegible] на улиці,-
[illegible] багато.
-Іди собі - Йому кажуть -
[illegible] свято.

-Чого лізетесь по ночі?
Хай вас [illegible] другі.
[illegible] Госпо[дь], не озветься
[illegible]
Матері [illegible] не піде
[illegible]
Нехай собі спочивають,
Хай добро [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] на дорозі,
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] Хай і на це
Богу [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] далеку [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] в хаті
По важких, [illegible] трудах
Лягли спочивати.
Опівночі ясність ллється
І ангелів хори
Ллють с співами чудними
Аж ген до обори.
А над нею ясно, ясно
Зіронька сіяє
І голосить всему світу:
"Христос ся рождає."

- [illegible] -

II

І НА ЗЕМЛІ МИР...

Різдво Христове. У [illegible] [illegible] [illegible] світ [illegible] Божий народився. [illegible] вертепом трубить радість світові. [illegible] приносять людям [illegible]. [illegible] вселена звіщає християнському світові новину безмежної радости. Небо голосить [illegible] мир, бо Христос [illegible] Божий народився. [illegible] небо [illegible] Христового. [illegible] [illegible] Різдва [illegible] [illegible] Ісус [illegible] [illegible] і мир.

- - - - - - - -

Судомир

ЗВІЗДА

Нарис-спомин з передвоєнного галицького життя

[illegible] звізду [illegible] до тихого вечірнього неба. [illegible] [illegible] [illegible] вона. Але ця звізда не була така як ці, що їх Господь там [illegible]. [illegible] з паперу [illegible] трох [illegible]. [illegible] зробили, то не так [illegible] [illegible] треба і обручів і [illegible] була з [illegible]. [illegible] паперу таки треба було купити. [illegible] на 20 сотиків, а то [illegible] [illegible] то ми були б [illegible] часто [illegible], але [illegible] [illegible]. І було то з тою звіздою мороки [illegible], але в кінці таки була готова. [illegible] синій, третій зелений, а четвертий [illegible]. [illegible] що це нічого великого, от [illegible] як ми засвітили в ній свічку, [illegible] очима, засяяла красками. На середині, на тлі [illegible] паперу явились тіни образків. Покрутиш [illegible] і тіни пересуваються [illegible], тільки не [illegible], а з ліва в право. [illegible] передi Різдво, а [illegible] Єгипту, а там [illegible] і пастухи з клинками, козак на коні, три царі [illegible] Різдво і так довкола. Ми бігали оглядали, [illegible] і нетерпеливо чекали Свят-вечора.

[illegible] Зараз по св[illegible] вечері [illegible] на двір. [illegible] Білий сніг [illegible] починаємо [illegible]

[illegible] стар[illegible] [illegible] на Україну

[illegible] сніг [illegible] віл[illegible], [illegible] також [illegible] хати [illegible] від хати до хати [illegible] досягаємо, тільки [illegible] територія, [illegible] з [illegible] повітря, [illegible] сніг [illegible] і тоді [illegible] підемо [illegible]

[illegible] Так [illegible] [illegible] Чим.

- - - - - - - -

Н.С.

ДУМКИ ПІД СВЯТА РІЗДВА ХРИСТОВОГО

Велику радість викликує різдво в душі, коли людина думає про його значення для неї. Думка про це свято таком справляє [illegible] враження, коли людина пригадає собі його святкування в минулих роках.

Перед самим Святим-вечором особливі святі настрої огортають душу людини. Святі думки й почування охоплюють цілу її істоту. [illegible] напередодні так радісного праздника видається людині, що все святе, [illegible] належить до самого празника. Всі думки й почування стоять у звязці з Різдвом Христа. Людині видається, що всі [illegible], кожний рух належить до суті цього великого праздника. Ціле окруження викликує в її душі різдвяний настрій.

Як вже зійде [illegible], тиха, вечірня зірка, що своєю тихістю нагадує той мир, що про нього ангели співали пастушкам, тоді то ціла родина засідає до обрядової святої вечері. Як привітно буває тоді в хаті. По цілій кімнаті кухонна пара розносить запах з традиційних дванадцятьох страв, а розстелене сіно по підлозі [illegible] під столом робить хату мовби теплішою, вигіднішою. А коли з радісних грудей виллються мельодійні звуки коляди, тоді неодній людині превелика радість витискає сльози з очей.

Ще більше радіє людина, коли розважить, що Христос своїм різдвом показав її дорогу до вічної веселости й щастя.

Перед приходом Христа, скільки поту виляло людство в напруги в погоні за щастям. Задля щастя великі, могучі королі просторих держав наражали своє життя [illegible] проливали кров своїх підданих. Бистроумні філософи старинного світу напружували свої уми, шукаючи тієї мовби казочної дороги до щастя, але не могли вони найти її для людства.

Аж тут Христос Бог народився в Вифлеємській вертепі й ще як немовля простягає свої руки до людських душ і немов говорить до цілого світу "Віддірвіть ви від земських дібр свої серця, бо їх я сотворив і я є їх метою й щастям."

Веселою і розумною є ця наука Христова про щастя, та мало людей іде за нею. Бо не знають її, а є такі що знають про ню, але її не приймають бо вона вимагає трохи жертви. Треба отже вчителів людства, що вчили б людей менших здобувати більше; жертвованням коротко-тревалого, позірного земського щастя здобувати для себе [illegible] правдиве щастя.

А.Д.

РІЗДВЯНА НІЧ

(1941 [illegible])

Село спало під [illegible] зимової ночі.

Здавалось, [illegible]

[illegible] хати [illegible] одна до другої. [illegible] боялися нічних страхіть [illegible]

[illegible] церкві

[illegible] і село [illegible] вікна першої хати [illegible] друга, третя – село пробудилось [illegible] хати й зникали в тих самих дверях [illegible], навіть сніг не скрипів [illegible]

- -

[illegible] двi грушi, до[illegible] по обох боках [illegible] червону заграву [illegible] заграва [illegible] по [illegible] більше похмурими [illegible] богослуження, [illegible] глибокі зітхання.

[illegible] Божа.

В хаті хворої [illegible] вже догаряв. Заплаканий батько, мати стояли коло постелі своєї дитини [illegible] нетерпеливо ждали о. [illegible] - думав батько - може заблудив [illegible] [illegible] Сейчас [illegible] [illegible] розлючений [illegible] [illegible] О. Данило коротко [illegible] хати [illegible] і питав, що сталося [illegible] уділив йому [illegible] приготовив його до вічности [illegible] до дому.

[illegible] думав о. Данило [illegible] (Тільки перелік за одну ніч [illegible] радости, [illegible] Богу за те, бо ж [illegible] всі свої радости, втіхи пожертвував Тому, що вчора для нього пожертвував небо [illegible] вифлеємській стає ці [illegible]

ОО. ОБЛЯТИ А УКРАЇНСЬКА ІМІГРАЦІЯ

(з приводу століття приїзду ОО. Облятів до Канади)

На склоні золотого ювілею українського поселення в Канаді [illegible] [illegible] та [illegible] [illegible] місіонарями, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] історією [illegible] [illegible] [illegible] заслуг ОО. Облятів так у [illegible] у архіві чекають до вислідження [illegible] історикам.

Конгрегацію ОО. Облятів заложив о. Карло [illegible] де [illegible] (17[illegible]-18[illegible]) в році 1816. [illegible] єписко- [illegible] 17 лютого, 18[illegible] року папа Лев XII [illegible] [illegible] Конгрегації [illegible] [illegible] згрома- дження скоро розвивалося. В роках 1830-1871 політичні за- ворушення дещо [illegible] його зріст [illegible] того ОО. Облята були ще в силі. [illegible] тих роках рішили вони виїхати до Ка- нади з духовною поміччю тамошнім Індіянам і Ескимосам. 2. грудня, 1841 року станули перший раз ногою на канадійській землі чотири Облята ОО. Гонора, Телмо, Бадра й Лягієр. Ми- нуло століття. Нині їхнє Згромадження в Канаді не до піз- нання. В 1937 р. числило воно в Канаді й Злуч. Державах около 2300 членів [illegible] гуртувалися в 9-ох ерегованих провін- ціях. Свої місійні станиці [illegible] [illegible] колегії [illegible] [illegible] парохії мають від Британської Колюмбії до Квебеку. На далекій півночі поручено їм 5 Апостольських Вікаріятів. В оттавськім університеті, що є під їхнім наглядом, працю- ють 80 Облятів. Визначних і великих діячів видало Згрома- дження ОО. Облятів і для католицької церкви [illegible] як еп. Гранде, Легаль, Брейна, Ташей, Груар [illegible] ОО. Лякомб, Гралієй, Моріс Душовства, Ледук - це тільки деякі

[illegible] діла, життя [illegible]

[illegible] Той заслужений [illegible]

[illegible] ОО. Облятів [illegible] українська імі- грація [illegible] [illegible] ОО. Облятів [illegible] своїх [illegible], щоб можна було [illegible] братів і сестер [illegible] довгий час.

[illegible] [illegible] ОО. Облятів [illegible] еп. Гранде [illegible] [illegible] Ледук [illegible] - це постаті [illegible] [illegible] [illegible] їхніх турбот за долю [illegible] України [illegible] [illegible] [illegible] ОО. Облятів [illegible] [illegible] до Канади [illegible] [illegible] є [illegible] [illegible] іміграції

[illegible] Облятам [illegible] їх [illegible]

[illegible] вдячності

- - : - -

[illegible]

Н,

130-ЛІТТЯ УРОДИН МАРКІЯНА ШАШКЕВИЧА.

[illegible]-го листопада [illegible] 130 літ як [illegible] на світ галицький безсмертний Маркіян Шашкевич. Довгий це шмат часу. [illegible], що за той час [illegible] багато пережити – й забути. Однак память про ревного священика-поета не пришла цілком забуття. Ідеали Шашкевича далі продовжують своє [illegible]. Коли поглянемо на теперішній український нарід, бачимо, що та коротка діяльність [illegible] галицького [illegible]. Й не велика література [illegible] була справжньою зіркою просвіти народного життя. Бо [illegible] різних [illegible] та зорі сіяє, й в Бозі надія сіятиме що раз ясніше над царинами українського життя.

Тому хай память про цього великого мужа буде глубоко вирита в наших серцях. Особливо хай молоде покоління пильно вдивляється в цей взір самопосвяти для [illegible] народу. Поет Богдан Лепкий так [illegible] про Маркіяна [illegible]: "Шашкевич жив з народом і для народу [illegible]. [illegible] перший народний письменник, перший [illegible], перший борець за свободу думки, перший організатор товариств, щирий і невтомний працівник – є одним з наших народних героїв.

Великі є заслуги Шашкевича на [illegible] нашого народу. І в днях роковини його уродин віддаймо честь гідну багато заслуженому діячеві в нашій українській літературі. Хай його дух огорне нас і покаже нам шлях, що ним маємо вести наш нарід до кращеї будучности.

(прод. з стор 12)

Поезії:

Судомир – Радуйся Маріє – ч.5-6.
" – У [illegible] – ч.7.
" – Листопадові сни – ч.8.
" – [illegible] Різдвяна Ніч – ч.9.

о.А.Трух – Радійте люди – ч.9

Різні:

Р.-Григоріянські Служби Божі – ч.4

" – Катехізація дітей – ч.7

Пісні:

о.А. Трух – За Україну – ч.7.

[illegible] що допису[illegible] до [illegible] річника Проблеску.

Бр. [illegible] А. [illegible], богослов III р.
[illegible], богослов II року.
[illegible], богослов II року.
[illegible] Платон Сорока, ретор.
[illegible] Євген Білик, богослов I року.
[illegible] ретор
[illegible] [illegible], фільсоф. II року,
[illegible] ретор.
[illegible] Горицький, богослов III року
[illegible] ретор.

ВІСТІ ЗА ЛИСТОПАД.

5. Преподобний о. Атанасій Химій, ЧСВВ. (мимохідь кажучи, б. редактор Проблеску) відїхав до Вашинґтону, Зл. Держ. на ректора Богословського Семінаря.
10. Преп. о. Маркіян Насічник, ЧСВВ відїхав на стало до новозбудованого манастиря на Дервент, Алта.
11. Навечеря Іменин Впр. о. Ігумена [illegible] Савари[illegible], ЧСВВ. З цієї нагоди Преп. о. Вікарій зложив їм побажання від цілого дому, а відтак брр. схолястики уладили концерт в честь Св. [illegible] Йосафата. Слідуючі точки входили в програму концерту: 1. Се що добро – хор; 2. Вступне слово – бр. Віктор; 3. [illegible] діти України – хор; 4. Могили говорять – I. Свидецький – декл. – бр. Нікон; 5. І світає і смеркає – Шевченко-Біланський – хор; 6. Св. Йосафат декл. – бр. Іван; 7. Пісню слави – о. Трух – Китакевич – хор; 8. Зродились [illegible] – [illegible] – квартет; 9. Смерть Св. Йосафата – декл. – бр. Рафаїл; 10. Божія Матер [illegible] – [illegible] – хор; 11. [illegible] слово – бр. Іларіон; [illegible]. [illegible] бр. [illegible]. На концерті були присутні також [illegible].
12. [illegible] Службі Божій співав хор брр. схолястиків.
– Впр. о. Протоігумен вернули з Ванкувер Б.К.
13. Свя. Йоана Золотоустого, патрона реторів. На Сл. Божій співав хор брр. гуманістів під батутою бр. Віталія
– Куплено машину до шиття черевиків за 450.00
– Преп. о.Д. [illegible]голик, ЧСВВ. приїхав до нашого дому. Відїхав [illegible].
14. [illegible] до Монтреалю на канонічну візитацію.
17. [illegible] Впр. о. Вікарія [illegible] Сіянчука, ЧСВВ. Підчас Служби Божої [illegible], співав хор брр. схолястиків [illegible] бр. [illegible]
[illegible], патрона [illegible]. Підчас Сл. Божої співали пісні брр. Богослови.
[illegible] з [illegible]
[illegible], були також [illegible] з Новиціяту [illegible].
27. [illegible] до [illegible] задля [illegible]
28. Бр. [illegible] задля застуди.
30 [illegible] брр. Богословами и фільософами [illegible] мали перший виклад.

[illegible]:

[illegible] на рік 1942 III річник [illegible].

[illegible] Єпархіяльний Вістник 2-3 1941

– I – I – I – I –

ПОКАЗЧИК

до змісту 5. річника Прблеску:

Релігійні.

Промінь - Христос нас кличе- ч.2.
Судомир-- Гетсеманія - ч.3.
Д.Т. - Св. Йосиф, а священик- ч.3.
Бр. -- Христос Воскрес - ч.4
Бр. - Бог-чоловік - ч.5-6.
" - Св. Василій Вел.-ч.1.
Промінь - Спів у Церкві - ч.[illegible]
П - І на землі мир - ч.9.
П С. - Думки під свята Різдва Христового - ч.9.

Сезонові:

Судомир - На щастя, на здоровля, на той Новий Рік - ч.7
Р. - Артос - ч.4

Виховально-повчальні:

Тіро - Еліта - ч 1.
" - Дещо про думання -ч.3
" - Прилюдне читання - ч.5-6
Бр. - Праця - ч 5-6.

До Історії:

Судомир - Визвольні Змагання - ч 2.3.5-6,7.
Римон - Історія Катехизму - ч.3,4.

Спомини:

Бр. Ард Верн - Слідами Проблеску - ч.1,2,5-6.
Судомир - Звізда ч.9.

Драматичні:

Бр. Ард Верн - Сходить сонце волі - ч.4.

Оповідання:

А В.-Різдвяна ніч - ч.9.
І Т.-Святий Вечір Місіонаря - ч.9.

Принагідні:

Римон - Зміна Календаря - ч 1
В-н - На вічну память о.В.В Скубленому, ЧСВВ.ч.2.
В.- Значення Проблеску для молодих журналістів - ч.8.
" - ОО. Обляти а укр. іміграція - ч.9.
Судомир - Кілька думок з нагоди Ювілею - ч.8.
" - У першу річницю - ч.4.
Римон - Проблеск-Хроніка - ч.9.
Бр Бернард - Проблеск в минулому й будучності - ч.8.
Бр. Ард Верн - В річницю боротьби за волю - ч.3.
П. - 130 ліття уродин М Шашкевича - ч.9

Ювілейні:

В-н - Другий рік понтифікату Пія XII - ч.3.
Бр. Бернард - Сягнімо поглядом взад - ч.7.
В - Укр.місіонарі-піонірі в Канаді - ч 7.
о. Ніль Саварин - З приводу Ювілею Проблеску - ч 8.
о. А Трух - Вгору наш стяг - ч.8.
о. Д. Попович - У 5-літній Ювілей Проблеску -ч.8.
о.А. Химій - Привіт з нагоди 5-ліття Проблеску - ч.9.
о. А.Феціца - Привіт з нагоди 5-ліття Проблеску - ч.9.

Поезії:

Судомир - Моїм Другом - ч.1.
" - Лелія зо садка ЧСВВ. ч.2.
" - Гимн до Пресв.С. Христового - ч.2.
" - Pro Pio XII- ч.3
" - Весна - ч.4.

(прод. на стор. 10.)

AURORA

English Supplement

VOL. V. MUNDARE, ALTA. JANUARY 1941. No. 1.

O.

MARTYROLOGY OF UKRAINIAN SAINTS.

Preface.

"Saints flourish where the true Catholic Faith is in practice." Such is the general saying to which the Catholic Church, in her age-old experience through the centuries testifies, placing before her faithful and before the universe the countless numbers of her Saints of every people among whom the Catholic religion at some time prevailed.

The Ukrainian people too have their Saints. There are men and women of Ukrainian origin whom the Church has enrolled in her catalogue of the Elect and whom the Eastern Church (Ukrainian Greek Catholics) venerates in the solemn observance of their feast-days.

Yet within the first years of her conversion to the new religion and even in the pre-Christian period, before the year 988 when she embraced Christianity, Ukraine was a land of many Saints. She produced such holy personages as the saintly Princess Olga, her grandson St. Wladimir under whose reign Ukraine was converted and baptized, the holy martyrs Theodor and Iwan (cf. Aurora, April, 1940), the saintly brothers, Princes Borys and Hlib, sons of St. Wladimir, St. Anthony, founder of the monastic life in Ukraine, St. Theodosius, his disciple, St. Euphrosina and St. Paraskevia, all of whom the Catholic Church has recognized and proclaimed as Blessed.

In the past century another Ukrainian was elevated to the blessed rank of the previous nine when in 1867 St. Josaphat, bishop, martyr was sollemnly canonized by Pope Pius IX. Had it not been for the unhappy Greek schism and its baneful consequences in Ukraine resulting in her breach from Rome for several centuries (from about 1100 to her reunion with Rome in 1596) the martyrology of Ukrainian Saints today would, no doubt, boast a more copious contents, conformable to that of other Catholic peoples.

As it is, there are at present ten Ukrainian Saints acknowledged and actually venerated among the Ukrainians i.e. within the Ukrainian Greek Catholic Church. Others, as the Venerable Martyrs of Pidlasia (cf. Aurora, February, 1940),

who according to popularr belief equally share in the common opinion of blessedness, do not as yet enter into the calendar of Saints. The oration of the Church is only awaited to confirm their sanctity and public veneration.

The following treatise, therefore, commencing in the present issue and continuing with periodic releases in the subsequent publications purposes primarily, in summarical life sketches of the individual Saints, to acquaint ourselves as likewise others, with our native Ukrainian Saints, thereby rendering to them true and merited homage and, withal, serving to foster towards them a widespread and ever-increasing devotion.

---oOo---

P.M.

THE U. C. B.

The Ukrainian Catholics of Canada have launched some years ago a new organization known as the Ukrainian Catholic Brotherhood (U.C.B.).

The inspiration to form this much-needed organization among the Ukrainian Catholics we must attribute to Rev. Fr. Semchuk as likewise Rev Fr. Sulatycky, Prof. F. Mamchur, Prof J. Topushchak, Mr. M. Bilinsky and others. With truly apostolic zeal Fr. Semchuk and his helping associates set to work. "There was much to be done," as Fr. Semchuk writes. "The statute was to be formed, a program fixed to have something to work on, preparations to be made for the coming convention in Saskatoon and, moreover, a few thoughts to be directed towards the upkeep and survival of the newly-formed organ of the U.C.B. - 'The Bulletin'."

Though exceedingly difficult, as is every beginning, everything was accomplished with the best results. The Society also met with the approval and hearty encouragement of His Excellency Bishop Ladyka. Through the efforts of Rev. Missionary A. Truh, OSBM., the U.C.B. was extended with branches throughout the Dominion. Within short duration the membership soon rose to several thousand.

According to the statute of the U.C.B. (quoting the Diocesan Herald, No. 3, 1940) the Organization embodies the program of Catholic Action i.e. the partaking of the laity in the apostolate of the hierarchy. First comes the sanctification of its members. It needs strong and active characters who with zeal and sacrifice would be willing to do everything for the Catholic Church. Next, it stresses upon its members the obligation to promote the standing of the Ukrainian Commonwealth in matters of religion and nation - namely, to instill a greater knowledge and love of the Christian faith in every strata of our life individual, family and society, and also to cherisha greater national consciousness to cherish

the Ukrainian language, songs, customs and Ukrainian costumes. In other words, to cherish the Ukrainian culture based upon Christian civilization.

- - - o O o - - -

P. C.

SLOWO O POLKU IHOREWI.

Slowo o Polku Ihorewi (A Word of the Legion of Ihor) is an early specimen of Ukrainian literature. It is a ballad-epic. The memorial was discovered at the close of the XVII century by Count Musin Pushkin. The original was burnt during the conflagration of Moscow and only an inadequate copy has been saved. We are left to conjecture as to the author of the poem but there is sufficient evidence to prove that this is a product of the laity and not of the religious. From its context we may conclude that it must have been written about the year 1187.

The poem commences in a poetical fashion. The author pictures Ihor's first encounter and the glorious victory of the Ukrainian troops. The next day the enemy outnumbering the Ukrainian forces surrounded them from all sides. The author then describes the disastrous outcome of the battle.

The second part delineates Swiatoslaw's dream which foretold the unfortunate result of the battle, while the third part produces to view Yaroslawna mournfully weeping when informed of the shocking news. It seems that her sobbing is the cause of Ihor's escape. In the conclusion the author describes the great exaltation and enthusiasm with which the Ukrainians welcomed Ihor.

This poem presents characters animated with chivalry and nobility similar to the old epics of other peoples. As the early French epic poem this early Ukrainian ballad-epic is written in a refined language, utilizing many tautological phrases, beautiful comparisons and other figures of speech. In the beginning of the nineteenth century foreigners, caught in admiration of this amazing piece of poetry, translated this poem to study the degree of Ukrainian culture of that early age.

- - - - -

NOTICE

Of the contributors to Aurora for 1940 the name Bro. Polycarp Matwij - P.M. failed to be inserted in the Index of the December, 1940 edition.

With this issue the English Supplement of Aurora becomes a bi-monthly. The Ukrainian section continues to remain a monthly edition.

R-A-Y.

HISTORY OF UKRAINE.

Ukraine Before the Cossack Period.

At the beginning of the XVI century Ukraine found itself under the domination of Poland, Lithuania, Muscovy, Moldavia and the Turks. The freedom-loving Ukrainian people tried to regain their independence but were far too weak to overcome their powerful masters. One of the more notable trials was the disastrous rebellion of Michael Hlynsky in 1507. It was during this period that one of the most horrible features of all Ukrainian history appears. The reorganized tribes of Tartars renewed their incursions. Devastation followed in their wake. Towns were burnt and despoiled while the people were taken as captives to be sold in the slave-markets of the East. The vast and fertile steppes of Ukraine lay waste for many decades.

It seemed that the fate of Ukraine was doomed. No man would have predicted that there would surge up a new force which would call for action in reconstructing a new Ukrainian state.

The Origin of the Cossacks.

As mentioned above, the people inhabiting Southern Ukraine emigrated to the north-west because of the constant and ferocious incursions of the Tartars. Nevertheless, some braver individuals remained. Later, many of these headlong, rash men who loved nothing but adventures of war came back from their hiding places to the south. To be more successful, these warriors organized into groups. At the head of each group was an "otaman" which means a leader. The warriors were termed "Cossacks" from a Tartar word meaning "a foolhardy man of the steppe".

The true-hearted Cossack was a distinctly Ukrainian product. "The Cossacks of old," writes an historian of recent years, "would have been ashamed of their own name had they known that it would be applied to the half-savage regiments of the late Russian Empire."

†

FATHER BASIL WLADIMIR SKUBLENY, OSBM.

ROME, NOVEMBER 26, 1940.

In his 26th year, after 11 years in the Order and 2 years in the Holy Priesthood.

R. I. P.

AURORA

English Supplement

VOL. V. MUNDARE, ALTA. MARCH 1941. NO. 3.

O.

MARTYROLOGY OF UKRAINIAN SAINTS.

1. St. Olga, Princess.

The earliest authentic mention of Christianity in Ukraine comes to us from the middle of the tenth century during the reign of Prince Ihor. Recently introduced into Ukraine by way of her political and commercial contact with the Byzantine Empire, the newly established religion numbered its primitive converts and adherents mainly amongst the nobility and even within the royal court. Foremost among the neo-Christians was the royal Princess St. Olga, queen-wife of the reigning sovereign Prince Ihor. To her, Christianity in Ukraine owes its rapid growth and its ultimate triumph over paganism in the sequence of years. The Church in acknowledgement and remuneration of her saintly life and merits has conferred upon her the title of Blessed. Her feast in the Ukrainian Greek Catholic Church is observed on July 11.

Of the life story of this first Ukrainian Saint we are scantily informed. History has recorded but scattered data and this has been so profusely interspersed with tradition or altered to suit foreign purposes. Only within recent years by diligent research work the hidden truth in many instances has been revealed.

The first facts afforded us on the life of St. Olga are with year 945 when, on the death of her husband Prince Ihor, she assumes the role of regent queen in the name of her under-aged son Swiatoslaw. Of her earlier years or parentage we know nothing. Legendary truths portray her as of noble birth, or again as one of lowly rank, to whom in later years befell the enviable lot of the fabulous Cinderella.

With the year 945 we find Princess already to be a Christian. The exact date of her conversion, however, cannot be determinately settled. Likewise, the place and circumstances attending her baptism are so diversely interpre-

ted. There is sufficient ground to believe she was baptized in Constantinople before the year 945 by the Greek patriarch Theophylacte.

In her zeal for the spread of the new faith within her domain the widow-queen during her extended regency of 16 years (from 945 to 961) by word and deed encouraged the propagation of Christianity, seeking at the same time its recognition as the religion of the State. Reliable tradition ascribes to her the commencement of the famed Basilica of St. Sophia in Keiw. In accordance, seemingly uncontradictory would be to infer the further erection of places of worship and formation of Christian assemblies. She strove to establish in Ukraine an independent hierarchy and in this end appealed to Otto the Great, the most powerful Christian monarch in the West, for a bishop and priests. Political dissension with the Byzantine Emperor and existing abuses within the Eastern Church compelled Princess Olga to look westward for assistance. Her hopes were realized when in 961 bishop St. Adalbert arrived in Ukraine. The triumph of Christianity, however, was of short duration.

In 961 Prince Swiatoslaw being of age succeeded as rightful heir to the throne. With his accession paganism revived. Christianity though tolerated found no stimulus and rapidly declined. Bishop Adalbert, finding his mission futile, returned with his priests to his native Germany.

With her plans frustrated and before an unpromising future, the pious Princess, as dowager queen, passed her declining years in seclusion. She died in 969.

- - - - - - - - - - - - -

S.P.

TARAS SHEWCHENKO.

One of the most distinguished Ukrainian poets who not only is the pride and genius of our nation, but also merits comparison with the most outstanding poets of other nations is Taras Shewchenko.

Shewchenko was born at the time when Ukraine had but partially emerged from what had been the "dark ages" for her. Considering the impoverished state of his birth, one would deem the possibility of an exhibition of his talents improbable, for his parents were enthralled. He was soon liberated from the bondage of servitude with the aid of a few friends whose respect and interests he aroused with his ability as an artist.

He proved to be a skillful artist and a poet well meriting the eulogies which his contemporaneous critics bestowed on him and this inferentially brought him the glory of the greatest poet of Ukraine.

Shewchenko's poetry is adorned with distinct expressions of patriotism and sincere love of his native land and reflects

his knowledge of the past history and present customs, and these served him as an inspiration in many of his poems.

Shewchenko, as the national genius of Ukraine, will serve as an example of learning and patriotism for the posterity of his country in the future ages.

- - o 0 0 0 o - -

R-A-Y.

HISTORY OF UKRAINE.

Growth of the Cossack Movement.

These groups of refugees soon formed a separate organization under their leader Prince Dmytro Wyshnewetsky. They erected fortresses for themselves upon the island Chortycia amidst the inaccessible and perilous cataracts of the Dnieper River, encampments of great importance which in time gave birth to the mighty Cossack State - the Zaporogian Sitch.

From here the Cossacks made frequent incursions on the neighboring Tartars and Turks in vengeance for their recent pillages on Ukrainian land. In 1558 the Cossacks made an attack on Crimea and returned successfully with great spoil and booty.

The growing forces of the Cossacks was soon foreseen by the Polish State as an impending danger to the Polish Kingdom. It noted too, the wide masses of subjugated Ukrainians with confident watchfulness awaiting their opportunity of escaping from Polish yoke, lying in the future of the Cossack growth. Therefore, the Polish State compelled the registration of the Cossacks in the hope of limiting their numbers and activity, appointing at the same time leaders for them with bias to Polish policy. To this she added other stringent measures to keep the Cossacks from revolt. Nevertheless, the power of the Cossacks steadily grew and their name was winning fame and recognition throughout Europe.

The German ruler Rudolf II, and the Muscovite Czar also sent messages to the Cossacks imploring their help in their wars with the Turks. The Poles themselves at war with Turkey sought to reconcile the Cossacks to win them over and so receive assistance against the Turks. All this greatly added to the further glory of the Cossack name.

At the beginning of the XVII century the Cossacks renewed their aggressions upon the Turks; in their small boats they destroyed large Turkish fleets, or else crossed the waters and destroyed the enemy's towns. Similar events took place in 1614 when the Cossacks set on fire Sinope, Trapezunt and Constantinople. The heroes of these expeditions were Kishka, Sahaidachny and the legendary Hamalia.

* * * * *

P.M.

THE U. C. B.

(Continued)

As every new organization the UCB also had its difficulties. The majority of the Ukrainians could not understand its great significance. Therefore, the UCB in its origin was feeble. But under the diligent leadership of the Reverend Fathers and conscious laymen it slowly but intensely increased in membership gaining a stronger foothold in ever wider territories throughout the Dominion. Today, after eight years the UCB presents a long list of varied accomplishments.

In 1935 a students' home, Bursa, under the name of (Father) Markian Shaskewich was founded in Saskatoon. It was at first a rented house, then the UCB bought a home of its own. Here Ukrainian students have the opportunity to receive, besides their regular education, courses in religion, Ukrainian history, music, and others. Of those who have already had this advantage the UCB Home is held in high esteem. And, no doubt, it is doing a great part in the education of our Catholic Youth in Canada.

(to be concluded)

- - - - - - - - -

SPORTS NEWS.

Theologians Capture Hockey Honors.

The Brothers Theologians gained undisputed possession of the 1940-41 Inter-Faculty Hockey Title, hanging up three consecutive victories over the Scholastics of the 1st and 3rd years, in the Scholastic annual hockey play-off series. The winners took the three games with scores of 3-2, 4-2 and 2-0. The pennant was contested solely between the Theologians and Scholastics, as the Philosophers, former title-holders for two consecutive years, failed to muster their group this season, thus foregoing all chances of league entry and, perchance, victory.

In all three contests both teams appeared evenly matched. The Scholastics boasted a better forward line while the Theologians had the advantage in putting up a stronger guard.

Brother Bernard led the scoring list with 5 goals to his credit. Brother Patrick followed second with 3 out of a possible 4.

Brother Benedict refereed the first two games and Brother Orestes had charge of the third.

- - - - - - - - -

AURORA

organ of the Bros. Scholastics | English Supplement | published bi—monthly

VOL. V. MUNDARE, ALTA. APRIL, 1941. EASTER EDITION.

S. T. M.

CHRIST HAS ARISEN!

Tiny stars had disappeared.
It was a morn of peace.
'Mid splendour bright arose the Lord
Whose glory will not cease.

He suffered and He died for all -
Now arose to life again.
His crimson wounds, how bright they shine!
A new life He began.

The risen Christ has brought us peace,
Let all rejoice in Him;
For we one day will too arise
And praise forever Him.

Glory to Thee, Oh risen Lord!
Our Jesus, God and all!
You shed your blood and saved mankind,
You raised us from our fall.

* *

To All Its Readers

and Contributors

AURORA extends sincere wishes

for

A HAPPY EASTER

* *

A. C.

UKRAINIAN EASTER RITES.

Easter is celebrated among the Ukrainians with ritual ceremonies peculiar to this nation. The day calling to remembrance Christ's resurrection corresponds to the Jewish Passover, a feast commemorating the time when God, smiting the firstborn of the Egyptians, passed over the houses of the Israelites, and thus forced the Egyptians to liberate the enthralled Jews.

Since the Passover was only a symbol of our redemption through the ignominious death of Christ, our Easter is the completion of His Sacrifice, and therefore, sheds upon us joy and revives in us strong hopes of our future resurrection.

And thus the joyful ringing of the bells, wherein the children prove themselves to be masters of this craft, the glittering vestments which the priest dons for the service, the profuse illumination of the church and joyful Easter songs which attune themselves so pleasantly to our ears and transport thoughts on the wings of their melody to the celestial realms, and many other things which keep up the high spirits, which is the keynote that characterizes our feelings during the Easter time - all these combine to effect one big joy in the hearts of all the wayfaring Christians in this terrestrial pilgrimage.

The Easter services are commenced with a procession about the church. The priest carrying the Blessed Sacrament is accompanied by the people. They chant Easter canticles as they proceed slowly along, and the pealing of the church bells carry far abroad the joyful news. After the procession thrice about, the priest opens the door of the church with a cross. This opening signifies that Christ has opened heaven for us by purchasing with His death the liberty of mankind.

The rectangular piece of cloth trimmed with a golden fringe which bears upon itself the painting of the Apostles, the Blessed Virgin, and the dead body of Christ, which was carried along during the procession, is now laid upon the altar and remains there till Ascension Day.

During the Mass a loaf of bread mantled in a white cloth and bearing on top a large metal disk representing resurrected Jesus is placed upon the altar, recalling the memories of the time when the Apostles placed a loaf of bread on the dining table, and reserved a vacant chair for Jesus who used to descend from heaven and dined together with them.

During the Mass the Gospel is read in different languages, i.e. in the vernacular, Greek, Latin, Paleoslavic, and others, in order that all present might hear the joyful tidings of the Victory of Truth over evil.

The blessing of divers kinds of victuals which the people bring about as they come for the Easter services, has its attractive charm and significance. They arrange them-

(concluded on page 12)

P.

EARLY BOOKS IN UKRAINE.

The first schools that the early Ukrainian princes conscientiously and rapidly built were mostly those adhering to churches and monasteries, because the first literate people were the clergy and religious. The pupils in these schools were chiefly taught religion so that in later years they followed in the steps of their tutors.

In the monasteries the monks copied and wrote books till the invention of the printing press. The books written by them were masterpieces of great labor and often to complete one book it took many years. Hence, they were very rare, being products of beauty and art.

The early books were written in the Bulgarian language. It was very similar to that of the Ukrainians, so that there was little difficulty in understanding each other. In this manner the Ukrainians grew so accustomed to the borrowed language of their neighbors that they believed it to be the only one in which church services may be written. Their native language was neglected and considered as something low and unworthy. They held that God could not be praised in their ordinary tongue. And even the higher, intellectual classed thought that it was too common to be used in writing. Thus, books were written in the old borrowed church language.

Very few of these old books have survived till now, for in the course of years, due to frequent robberies many were destroyed. The greatest ravage of this sort was the Tartar invasion of the 13th century. Though the written literature was destroyed, yet the general enlightenment of the people was not suppressed. It even spread to Russia, where books were reproduced with some changes, for the Russians were a different people.

Though Bulgarian was the church language, in time, the Ukrainian element began to creep in. This could not be prevented, though steps were taken against it. The learned, upper classes fought against this innovation, believing it to be unbecoming Christians to use old pagan beliefs. Nevertheless, the portion of Ukrainian language prevailed in the old tongue and slowly developed in literature.

This may easily be proved by the fact that some of the customs and beliefs have maintained their position in the Ukrainian language till the present day, and are identical to those mentioned in the old books.

- - - - -

The library is an unestimable spiritual treasure, great in significance, not alone to the spirit, but also to the regulation of the physical and material life.

Dr. Osyp Nazaruk

UKRAINIAN EASTER RITES.

(continued from page 10)

selves in a semicircle and place their victuals before themselves, while the priest walks around and blesses each basket separately, making implications to God, imploring Him to come down with His blessings wherein the people might find their strength to wage war against evil, to ward off sickness, temptations, etc.

A week after Easter the people visit the cemetery and offer prayers on behalf of those who passed away. This tradition is praiseworthy, because it reveals that the people wish to share their joy with those whom they once loved.

ooo OOO ooo

A.C.

TRANSFIGURATION OF THE MISSION CROSS.

On an elevated ground, a piece of land which was then annexed to the monastic enclosure, but, in fact, bearing a different aspect from the one now, stood a mission cross. The scene it commanded bore a similar one to the adjacent districts, nothing which suggested something of the present view.

Looking ten years backwards, nobody would have admitted such a display of architecture, or rather the amount of work placed into it. As some rich, variegated silk, when disposed to catch the light, displays diverse tints of its interlacing threads, so the present Golgotha elicits something endearing, something which is indissolubly associated with the memory of its constructors, who have contributed on behalf of Rev. Father Bodnar in its promotion. It was a place where we displayed our efficiency in the matter of constru[illegible]

Present view on Golgotha

or rather it procured us a channel for exit of our energy.

I do not intend to detail all particulars of this edifice, or the "Golgotha", as we term it, but the main purport of this short issue is to portray a brief outlook of this structure.

Some twelve years backwards has this work been initiated by Rev. Fr. Bodnar, and ever since it has proceeded forward at a rapid pace. The whole structure is an effect of one underground chapel, another chapel above its level though some distance receded from the former's rear, and in the space running between them is a platform connecting the upper chapel with the roof of the bottom one.

On both sides of the upper chapel are two big recesses constructed of big rocks, where within them are located statues, one on each side - Christ the King on the left, and the Blessed Virgin on the right. Before the latter a fountain spouts forth a stream of water.

The Stations of the Cross are constructed along a pathway leading from the east side of the Golgotha. This path continues to lead halfway around the hill, until it reaches the top. On this place, a fairly large recess is constructed within the ground, and above the whole structure is erected an elaborately made iron cross, about thirty feet high.

(to be concluded)

- - - - - - - -

Golgotha in the first years of construction, 1933 Rev. Father Bodnar (in background) with group of Bros. Scholastics.

R-A-Y

HISTORY OF UKRAINE.

Hetman Bohdan Chmelnitsky.

The Cossack uprising under Bohdan Chmelnitsky, as one author cites, was brought about "by Polish tyranny over Ukraine." Murders, outrage, and confiscation of property were on the order of the day. The Polish armies encamped in Ukraine and mercilessly wasted the country. The Cossacks who fell into enemy hands were cruelly put to death, at the stake, beheaded or impaled.

Bohdan Chmelnitsky, who saw, knew and participated some of these horrors, raised on high the banner of revolt. His mighty Cossack armies, filled with the spirit of revenge and sympathy toward the wide masses of innocent Ukrainian peasants, crushed the Polish legions in 1648 at Zowti Wody and Korsun. This defeat was a terrible blow to Poland, who was for the first time overcome by Ukrainian troops, which steadily moved on toward her interior. The Cossacks fought heroically for their freedom. They gained fresh victories over the Poles at Pyliawcht and from there marched on Lwiw, which after a short siege was forced to submit.

From here the Hetman directed his steps homeward, to Keiw. The cause of this retreat was his small hope of being able to establish an independent Ukraine. He lacked confidence in his own strength.

In 1649 the two armies again met at Zboriw. The terms settled upon were undesirable for Ukraine and also for Poland. Wars followed anew in 1651. The Poles secured victory in consequence of the Tartar betrayal of Ukraine.

Chmelnitsky, seeking a new ally, looked forward to Moscow. The two signed a pact at Pereiaslaw in 16[illegible]. With her aid she renewed war with Poland and thus gained supremacy.

Moscow, overstepping the bounds of the Pereiaslaw pact, exercised increasing power over Ukraine. Chmelnitsky made efforts to sever relations. His untimely death suddenly cancelled all further plans in this movement.

Chmelnitsky died in 1657. He may rightly be described as the greatest figure in Ukrainian history since the era of princes. It was under his leadership that Ukraine reached the zenith of her glory. He was a genius who tried to build up an independent Ukrainian State, similar to the existing European states.

- - - - - - -

The Bros. Scholastics of the 1st and 3rd years opened up the volleyball series by a double victory over the Theologians in the first two encounters this season. They cinched the first game 21-12. In the second, after lagging behind on a 17-20 count, they surged ahead to win by a 1 point margin.

- - -

AURORA

organ of the Bros. Scholastics

English Supplement

published bi—monthly

VOL. V. MUNDARE, ALTA. MAY-JUNE, 1941. NO. 5-6.

S.T.M.

Streams break through, flowing on and on,
For winter frosts from them have gone,
And songsters in the valley sing,
Foretell of May and joy they bring.

'Tis May when flowers all awake
Blooming gaily for Mary's sake -
For the Holy Blessed Mother
Of their Lord, Divine Creator.

And all the world rejoices then,
So let us too, as mortals can;
Raise our hearts to Mary in May,
For Her protection always pray.

For Her protection always pray
Saying the ros'ry day by day;
Mary's help - the greatest of all,
For Jesus answers to Her call.

- - -

P.

FATHER MARKIAN SHASHKEWICH.

Commemorating the 98th Death Anniversary of a Great Ukrainian

On June 7, 1941, 98 years will pass since the death of Rev. Markian Shaskewich, the "Father of the Ukrainian Novel". His memory is dearly cherished by all Ukrainians, especially those residing in Halychyna (Galicia) amongst whom he lived and labored. His brief literary career, though ending abruptly at a premature age of 32, nevertheless gained him a

foremost place amongst the prominent in the history of Ukrainian literature.

Father Markian Shaskewich commenced a new era in Ukrainian literature in Halyczyna. It was he who first began to write in the native Ukrainian tongue. It was his enthusiasm and undaunted courage that introduced vivid Ukrainian in Halyczyna instead of the so-called "knyzna mowa", a jargon of Polish and Russian, which at that period was the literate language of the intelligentsia. He is, therefore, justly acknowledged as the reformer of Ukrainian literature and language in Halyczyna, introducing the active native element thoroughly Ukrainian, secluded from foreign influence and particles of speech.

Father Shaskewich is not only merited as a great lyric poet, but as a priest also his life is one long string of sacrifices and zealous deeds towards his country and fellow beings. His short life on earth is characterized by those virtues of simpleness and humanity towards others. He gave all he had to quicken the progress of learning and the culture of his people respecting God and country.

And in this month, now nearing the centenary of his death, let us be deeply grateful to him who endeavored to do his utmost for the good of his people. Therefore, let us commemorate with just recognition a man who, we believe, will shine as a glorious example in Ukrainian history for Ukrainians in all ages.

= = =

P.M.

THE U. C. B.

(Conclusion)

On the same excellent understanding of the needs of the Ukrainian people, the UCB also has its own paper edited by Rev. father Semchuk. At first only a monthly the Bulletin has in time developed into a regular bi-weekly, eight-page gazette, "The Future of the Nation".

This periodical is highly esteemed for the work it is doing among our people. Its various articles on Catholic faith and morals, national questions and everything that concerns a good Ukrainian Catholic, gives its readers true satisfaction and a wider viewpoint on the current problems of today.

The UCB also convoked and guided a Congress of the Ukrainian laborers in Winnipeg. This Congress, it must be acknowledged, was of no small significance. It is known to all that the Ukrainian community in Canada is composed mainly of laborers and farmers. Therefore, their attitude plays a very important part in the movements of the UCB. One can say that their needs are the needs of the UCB, their achievements the achievements of the UCB.

(Continued on page 19)

A.C.

TRANSFIGURATION OF THE MISSION CROSS.

(Conclusion)

I feel myself justified in taking for granted that the illustrations to this item have amply supplemented my rather meagre description of the edifice.

When we will take our stand on the exclusive ground of our achievements, a few pleasing reflections will gush forth to our mind and revive it with sweet memories, esp. those involved in the line of this construction. And, in fact, it would not go counter to Christian humility if I would venture to stress a few facts about those who have contributed to this work. Most probably they will thrust out their chests with the feelings of being vastly complimented, not because they claim any such compliment as due, but rather to evince their eagerness to do more for the glory of God.

In building this shrine many brothers have put into the structure a great deal of time and labor, and have sacrificed a good many of their leisurely strolls or some other distractions to contribute in some measure to this work. Many offerings also from secular people were laid under tribute, and no one can deny that they were not the best hoped for.

I believe that nobody who has contributed to this work will regret the expended labor. The time consumed at this work has squared itself out with an equivalent exchange, i.e. the exaltation at the time when one recites the prayers as he makes the Way of the Cross, or the sublime inspiration of the moment when one regards the illuminated Stations of the Cross, and the big cross itself bathed in light and the eager resplendent faces of the promiscuous crowd pouring

Scene on Golgotha during festival service.

within the precincts of the shrine. This seems to fill the heart with joy which requits all the painstaking efforts which were required to construct this shrine.

Thus it may be said that anybody who is not fortunate in the choice of means whereby to secure himself spiritual elevation, may pay a visit to this shrine and make the Way of the Cross, and without doubt, a very abiding impression will be left in the innermost recess of his soul. This sensation will come in defiance to the promptings of the heart, which will try to overcome the warnings of conscience.

Present view of Golgatha (looking west).

And, at times, when passions will be surging like the waves of the ocean after a storm, to his great relief, he will witness God's strength within himself, and as a sure consequence, will not be prevailed upon so easily by temptations to yield his ground, but will bear the cross in his heart till the end.

o o O O O o o

Sudomyr.

UKRAINIAN PEOPLE - UKRAINIAN LANGUAGE.

Every nation in the family of the world's nations makes an individual. Every individual has its desires, ideas and treasures. It guards, values and defends them. The Ukrainian nation makes an individual in the circle of nations. It has its ideas and treasures that will guard and defend them.

The first most precious treasure of the Ukrainian people is LIBERTY. On her altar they put many offerings and will not be afraid, nor betrayed. They will put their offerings until the sun of freedom will come.

The next valuable treasure is the LANGUAGE. None of the people could lose that treasure if they wish to be a nation. The Ukrainian people must conserve their language. It has protected them for many centuries in the critical positions of their being. As cement connects bricks into a building, so the language scattered all over the world makes of them a

nation. Anywhere the Ukrainian people are found, there must be a Ukrainian language. Especially, the Ukrainian youth must know, must use their mother tongue.

It is true that in newspapers, theatres and radios other languages are used. It is true that in schools, offices, stores, on the streets we must use a foreign language, but in our domestic life, in private and community life we must use our native language. Living in a foreign land "we must have two heads, one for our mother and for God (because here we can't use a foreign tongue) and another for everything else.

We are Ukrainians. We as a nation - a nation alive, large and glorious. Our language must be Ukrainian too. We can't borrow a foreign tongue when we have ours so beautiful and dear. We can't disgrace it and leave it to the contempt of others. Who disgraces his native language disgraces himself and other people scorn him as Shewchenko said:

"Who forgets his mother
By God is punished he -
Contemned by other people;
Expelled from homes is he."

Our call is, therefore: UKRAINIAN PEOPLE - UKRAINIAN LANGUAGE

oOo

P.M.

THE U. C. B

(Continued from page 10)

Furthermore, their faith and moral standing indispensably is that of the UCB. Is not the UCB to work in the line of Catholic Action? In our case it should especially be provided for the laborers, that is, give them a fuller knowledge of Christian principles and help put them into practice.

In Mundare, during the years 1939-1940, the Basilian Fathers, with the material maintenance of the local branch of the UCB, opened a "Choir Directors' School" (Diakivska Shkola). The courses included: religion, liturgical studies, church singing, history of Ukraine, oratory and leadership.

Today, the students of this school are sincerely putting into practice all they learned, thus bringing much aid and relief to the priest in parochial work.

We mention, with much tribute to the Alberta section of the UCB, the Ukrainian Catholic half-hour radio broadcast, every second Sunday, over radio station CFRN of Edmonton. The programmes were highly appreciated by all the Ukrainian people. In proof of this, the numerous letters of requests and recognition received throughout that time. In many a stray Ukrainian and lukewarm Catholic they served to rekindle fervor and love to their Church and forgotten nation.

Though present war conditions have made impossible the further broadcast of such programmes, the Ukrainians still fondly hope that they will again have the opportunity to listen to the Ukrainian Catholic half-hour in the near future.

In parish life and activities the members of the UCB are the best and most active parishioners - always ready and willing to assist the priest in whatever work he would have them do. They do not forget the poor homes, the bedridden in hospitals, the orphans, as well as performing many other charitable deeds in a truly Christian manner.

With great joy and consolation one watches today the rapid and widespread activity of the UCB. It has filled the long-felt need of a better Ukrainian Catholic organization in Canada. Inasmuch as the circumstances of today permit, it is furnishing action in everwidening spheres - all for the welfare of the Catholic Church and the Ukrainians of Canada.

\- - - - -

R-A-Y.

HISTORY OF UKRAINE.

Ukraine from 1657 to Death of Hetman Mazeppa.

Following the death of Bohdan Chmelnitsky, disorder reigned throughout Ukraine. The political faction and the upper wealthier classes recognized Iwan Wyhowsky as the new hetman, which choice proved infavorable in the common opinion of the remainder. These came forward firmly, refusing to authorize his accession. Rapidly increasing in power they appointed those to their own likings. These hetmen, generally, unqualified for such positions, abused their power, thus bringing about their deposition, and creating general discontent and misery in the country.

In their means to secure advantage over their oponments-pretenders, these hetmen allied both with the Russians and the Turks. In consequence, the management of the country was sadly neglected. This sad state of affairs was brought to an end by Hetman Iwan Mazeppa. His success was in larger part effected by his strong personality and his remarkable political abilities.

Mazeppa was a typical Ukrainian patriot. His intention was to form an independent Ukrainian State, and thus liberate the Ukrainian territories from under Russian rule. He found the occasion most convenient when Charles XII of Sweden, after his victorious campaign in Poland, entered Russia with a formidable army. Mazeppa, with 5,000 Cossacks joined Charles, and together they met the Russians by Poltawa, in 1709. Victory rested with the Russians, and the aged Hetman was forced to flee the country. He died soon after, in the same year, in exile.

* * * * *

AURORA

organ of the Bros. Scholastics

English Supplement

published bi-monthly

VOL. V. MUNDARE, ALTA. NOVEMBER, 1941. NO. 6.

TO PROBLESK ON ITS FIFTH ANNIVERSARY

The Press is a very important factor in society. Hence, it is that a pen in the hands of an evil man degradates and ruins mankind; while on the other hand the pen in the hands of a learned, religious person purifies, elevates strenghtens and improves man in his relations towards God and fellow citizens. May I without repetition, refer the latter statement to the presswork of Problesk.

And, without comment, it must be admited that Problesk, during its five years of circulation, has proved to be a work of hard labor, skilled writing and a product of good principles.

It is, therefore, that I, with sincere wishes, on the occasion of this fifth anniversary, say: Keep up the job.

Father Matthew Sianchuk, OSBM,
Praefectus Scholasticorum

From Rev. Fr. N. Kohut, OSBM., former Praefectus Scholasticorum and present Master of Novices:

On the occasion of the fifth anniversary of your Scholastic organ Problesk, I wish to congratulate you for the fine work you have been doing. Although very busy with your studies during the curriculum, you also found time to write interesting articles showing that you understand your high vocation and aim of our Order.

I have always found it a pleasure to read all you had published during the past five years and have also often heard words of praise and appreciation from others. So keep up, dear Brothers, even though difficulties may arise. Remember, great things are reached through struggles.

Rev. Fr. N. Kohut, OSBM.

CARRY ON AURORA!

As Aurora silently passes its first milestone, - the Fifth Anniversary of its beneficial circulation, - I take this opportunity to express to the Staff and co-laborers of this periodical my heartiest congratulations.

In the short span of its existence Aurora has done a great deal of good. It has won the affection and support of all its readers. Being as it is the product of many minds, it is colorful and interesting. It already has formed its own little tradition, - no small asset for any paper. It knows how to get along with little, - a wise policy for every beginning.

A paper such as Aurora has to my mind a twofold purpose. First, that of informing its readers with the instructive material of its columns. Second, that of giving the Brothers Scholastics the chance to experience in such a worthy and necessary enterprize as publishing a paper. In this happy anniversary we are glad to state that this twofold purpose Aurora has most successfully achieved.

The first aim was achieved with the kind cooperation of almost all of the alumni and present contributors who took turns in supplying the readers with many interesting articles covering the different phases of our national and religious life. The way Aurora has followed up our Basilian diary deserves thanks from every member of the Order.

The second purpose, which so far is still the principal one, proves, as it has done in the past, that good publishing requires experience and patience. "Et tamen fabricando fit faber" may well be recalled in this as in any other occupation.

But even though not all of those now contributing to this paper were to be publishers in the future years, the advantage they get out of such an enterprize should not be underestimated. Here they have that all-necessary chance for all students of expressing themselves. We know that any idea always assumes new clearness, definition and wider relations when it is expressed, as in talking or still better expressed in the highest form of expression, - that of writing for the public. Here every word must be weighed and coordinated and the responsibility thereof necessary assumed by the author. Can there be a better practice for those that will some day become the mouthpieces of the Holy Spirit?

And congratulating the Staff of Aurora for the fine work it has been doing for the last five years, we sincerely hope they continue their no easy undertaking with an ever increasing measure of success and improvement.

We are looking to the day when

Aurora will no longer twinkle
With the sparkling of a morning dawn,
But will shine and spread enlightment
With the brightness of a midday sun!

So, to God's Greater Glory

CARRY ON AURORA!

Father Ignatius Lesiuk, OSBM.

A. C.

A RETROSPECT.

The fifth year has closed in and we are looking back with a radiant smile at the outcome of our efforts in the line of journalism.

Prior to this time, the Brothers Scholastics have pondered and weighed this affair until ultimately they resolved in a final decision to issue forth a paper that might circulate primarily among the members of our Order. This was done with hesitation, for they launched upon a very tentative experiment, a test which was to reveal their aptitude and capabilities in this line of work, or disclose to them an embarrassing truth of inadequacy.

Yet these apprehensions did not damp to any marked extent the courage and confidence of those who have laid the decision to shoulder all difficulties that might be encountered on the way, trusting sanguinely to an expeditious operation of that enthusiasm which permeated everybody on this trend of work.

On November, 1936, their dreams took shape. These projects which once loomed only above the horizon, now became more corporeal. Life entered them. They began "to walk the world". The first edition of Problesk made its appearance.

Everybody awaited with impatience to have a glance at the first issue, to see the concrete effect of their exertions. And they did. This generated more confidence and hope, and the Brothers forged on. Some even worked themselves out to the point of exhaustion, but did not flinch under the strain. They repaired to Reverend Father Popovich for guidance and instructions. He, in turn, was only too eager to volunteer to them the benefit of his experience.

This line of work proved to be of great advantage to those who wished to improve themselves in expressing their ideas graphically and desired to acquire the rudimental impressions about publication. Incidentally, other notable features accrued to those aimed for, i.e. confidence in our own strenght and capability, profitable exercise and refinement in our taste as to the material for publication, discernment of our shortcomings and drawbacks with regard to this line of work, etc.

Now, as Problesk emerged with flying colors from the five years' test, and attained greater prestige and glamour, I set it my aim to congratulate those, who contributed their share in its publication, especially those who have initiated the work.

Although the major part of my contribution was in hand with Aurora (English Supplement), yet I find it proper and advantageous to solicit the attention of those who wished to lay under tribute their share of support and help to this journalistic activity, but, for some unknown reason failed, to reanimate themselves once more. It can be accomplished thus: If we find any surplus time over our studies, time

that we can dispose of at our will, let us invest it in constructing small items to Problesk or Aurora its English Supplement, and we will never regret the expanded labor

Initially, we will find it very difficult to produce anything, but constant and grueling exercise will gradually add greater ease and in time we will detect an appreciable difference between our former and present state of perfection This holds true with regard to all things. Therefore, let us get down to brass tacks at once.

= = =

Z.

THE IMPORTANCE OF WRITING.

As future laborers in Our Lord's vineyard we shall have the obligation of educating people morally. We shall have to to mould their minds in such a manner that they may lead good Christian lives, so that they may secure eternal happiness. Our ability to write will decide our success in no small measure.

The average Christian nowadays is a reader. Who can deny the power and influence that the written word has upon the life of the reader, be he young or old? For we know that the majority of people usually live according to principles which they read. The enemies of mankind realize this truth, by the great amount of printed matter circulated by them among the people. Why should not we combat the foes of man and souls with their own weapons?

The written word often has access to places and people where the writer himself has no opportunity to appear Often a person, out of pure prejudice, will not listen to a speaker's words, but he will, in the quiet of his studies, read his writings if it be but for the sake of curiosity.

There are other reasons advocating the importance of writing, especially that of English (as the author has primarily in mind), The time will come (one would rather it did not) when we shall be obliged, particularly in the larger cities where our people reside, to deliver our sermons, retreats and missions in English. If our English will be lacking, our listeners will be ashamed of their leaders, and our efforts at best will not be rewarded with the success due in proportion. The reason is clear. A leader must be above his followers, he must master a language better than they

But to learn to speak a language well, we must first master the soul of that language, i.e. we must be able to think in that language. Writing articles is a great aid to secure such an end. For there, every word we write usually is thought over. Thus our thinking power of the language

slowly but surely comes to be mastered.

As future apostles we shall be called upon to defend not only our Christian faith and morals, but also the Ukrainian people as a whole. To accomplish this task well, we must contribute to newspapers, magazines, or other publications. Here in Canada and America, where religion and the Ukrainian cause are sorely in need of defence and explanation, too much stress cannot be placed upon the importance of such writing, as articles, pamphlets and books on such subjects. As a rule, the importance and authority of written matter is judged according to the written style and composition.

To write well and interesting, to captivate the mind of the reader, to win him over to the writer's way of thinking, is no small task. To write well we must practice writing articles. No great writer, author or journalist of any or known fame ever achieved much success in a day. Only after long hours, days, perhaps many years of strenuous work did he acquire fame as a writer whose word bore authority with mankind. Every great writer had his beginning, his stumbling blocks to overcome. All this must be borne in mind if one is to follow in imitation.

Hence, our conclusion as advice for future contributors: "never put off for tomorrow, what you can do today".

- - - - -

P. M.

TO OUR CONTRIBUTORS.

Five years have elapsed. Five years of hardships, and serious labor coupled with delightful recreation. What a satisfaction it is to recall to memory those days of yesteryears when Problesk was hardly in its formation, and today, after a period of five years, to turn the pages of 4 neatly-bound volumes (the fifth awaiting completion with the December issue)! And what encouragement to keep up the work!

One may assign this achievement to the full understanding of the requirements of a good Ukrainian Catholic priest. For it was the only ideal and stimulus to continue this fine work, disregarding and overcoming the many difficulties. Many thanks to those who have so wholeheartedly contributed.

Still there is a right to complain. There are many who could have written, even promised to write. Others, who have handed in an article or two, and then for some unknown reasons worked themselves into a stalemate. Of course, nobody has any right to demand our assistance, because nobody knows if we have ample spare time, and, besides, there may be other reasons that prevent us from writing. But if it is lack of courage or an indifferent attitude, it is only just to remind ourselves of the many advantages Problesk affords

us to make the best of our leisure time and thus prepare ourselves adequately to the Holy Priesthood.

First of all, let me say that wielding a pen is not only necessary for those who intend to spend a great deal of their time in journalistic activities, but in our times it is an indispensable instrument in the hands of every worker in the vineyard of Christ, no matter in whatever circumstances he may find himself. Every Ukrainian Catholic missionary, parish priest, chaplain or professor can do better and more by using the pen. Catholic thought has to be presented in our times in a new manner and form according to the present circumstances. And to attain the right manner and form one needs practice and schooling.

Writing for publication is the best means for bringing out the best of one's talents. Aurora is at everyone's service in this matter.

There is another great motive encouraging us to contribute to the pages of Aurora. We may have read about it in many previous issues, and that is the much-needed-information on Ukrainian national and religious questions to an ever increasing number of readers. This lack of information alongside one-sided and false interpretations from unqualified sources demands ample supplement and much straightening. If we have no enthusiasm in this field at present, I dare say that in later life we will not have it either.

Therefore, why not make full use of our periodical? It offers one the opportunity to write either in Ukrainian or English. Surely one will not let his sole contribution from now on, be only the faithful reading of the various articles. But we invite all in the fifth anniversary of Aurora's existence to take a more active part, continuing, or as is the case, starting anew to fill the pages of Aurora with many interesting articles and contributions.

We look with much confidence into the future, which as is hoped will bring all its readers a better and greater issue of Problesk-Aurora.

- - - 0 0 0 - - -

A word of thanks to Rev. Father N. Fecica, OSBM., former Staff member and contributor to Problesk, for his congratulatory letter on the occasion of the fifth anniversary. The article included will appear in the December publication as the present issue (Ukrainian section) was already in print when the letter was delivered.

- o 0 0 0 o -

AURORA

organ of the Eros Scholastics

English Supplement

[illegible] MUNDARE, ALTA. DECEMBER, 1941 NO. 9

MERRY CHRISTMAS

Many a heart [illegible] with joy today;
[illegible] happier and gay
[illegible] Happy children sing -
[illegible] hearts and adore the King
[illegible] were dreary and sad,
[illegible] to make us all glad.
[illegible] Christ will bring through the year,
Rise ye in slumber for He is here.
Infinite love has brought joy and peace,
[illegible] that will never cease
[illegible] that were never gay
[illegible] Christmas Day.
[illegible] joyful, forget the past,
[illegible] this Christmas may be the best

- - -

THE [illegible] OF UKRAINIAN SAINTS

St. Vladimir the Great, Prince, Apostle

[illegible] throughout the Christian world, within recent years, [illegible] anniversary of the baptism of their native country Ukraine. In this memorable [illegible] they have not failed to acknowledge and pay homage to [illegible] efforts that salutary achievement was brought about, namely St. Vladimir the Great, prince and ruler of Ukraine who, as the ancient chronicle narrates, "is the new Constantine of the great Rome, who accepted baptism and bade his [illegible] likewise". To him Ukraine today is indebted for [illegible] to the true Faith. And he, for his great [illegible] life, merited in the cherished memory of [illegible] and the estimate of the Western Greek Church [illegible] alike) the title of Saint with the

To All Readers and Contributors

A MERRY CHRISTMAS
and
A HAPPY NEW YEAR.

AURORA

appendaged singular distinction of "Great and Apostle of Ukraine".

Though a central figure in the history of his nation, the life of St. Wladimir, especially the years of his conversion, remains to this day obscure and partially unsolved. For it has been the unhappy lot of the Ukrainian nation to witness the greater part of her history subordinate to an overseer's rule. Still more calamitous was the disintegrating effect of the religious schism, producing the century-long to present-day religious strife, rising even in excess to fanaticism. These two principal causes account for the fact that we today, and the world at large, know so little, and at most, with uncertainty those early years in the formation of our nation's history. What little has been unearthed from among that compilation of legend and fact, so adroitly intermingled by a censorial hand, critical Ukrainian historians, foremost among whom is the late Dr. Stephen Tomashiwsky, cautiously put forward. In track of such thoughts the biography of St. Wladimir can be sketched.

The life of our Saint unfolds itself with the year 97[illegible], when he ascends the throne of Keiw as Grand Prince, after having deposed his elder brother Jaropolk. As a conscientious ruler, his first care in the rebuilding of his vast empire was to strenghten it both in national unity and moral integrity. He found the old pagan religious wholly inadequate for this reform. Though still a pagan, he was propitious and even inclined to the new Christian religion which he found already so widely diffused among his subjects. He looked therefore to Christianity. Moreover, his own convictions led him on: the example of his pious grandmother St. Olga, the presence of Christians at the royal court, and his contact with the neighboring Christian countries and rulers. His interest in paganism slowly diminished, yet he dared not forsake it for purely political reasons, awaiting a more favorable opportunity.

The occasion offered itself in the year 987 when St. Wladimir, at the request of the beseiged Byzantine Emperor Basil II, came with his armed forces to the latter's aid. In promised requital for his services, the Emperor gave to Wladimir his sister in marriage, on the express condition that Wladimir become a Christian. He did so in the same year by the aid of the Greek clergy from Byzantium, at the hands of some priest in the remote town of Wasylew, in the proximity of Keiw.

(to be continued)

P.

CHRISTMAS.

Of all the old festivals which the Catholic Church practices throughout the whole year, nothing awakens stronger emotions and most heartfelt associations than days of the Christmas season. There is a tone which blends with our sociality, and lifts us to a state of hallowed and elevated enjoyment.

The services of the Church about this season are extremely tender and inspiring. They dwell on that beautiful story, which how often it is repeated, never grows tiresome, that is, the origin of our faith, and those scenes which accompany the announcement of the Birth. They graduate during the season of the Advent, and break forth in full jubilee on the morning that brought peace and good will to all men.

One does not recall of being moved to a greater extent of enjoyment and serene happiness, as at the Christmas season, when the congregation, en masse, joins in that simple, ever-beautiful, enchanting Christmas carol "Eternal God". The effect is so enthrancing that one could listen all day and night to such appealing melodies.

Christmas also is a beautiful arrangement, derived from the days of yesterday, which commemorates the religion of peace and love. It, moreover, has been the season of gathering together family connections, and drawing closer the family bands of kindred hearts which the cares and sorrows and pleasures of the world are continually striving to cast aside; in calling back children of the family which fortunes have launched into life and have widely aberrated from that paternal hearth, the rallying place of affections.

Thus, Christmas, with its simple memories, brings back those moments which recall those everlasting memories of unforgotten childhood days.

" " "

REJOICE!

Rejoice, my dearest brethren!
Our Lord, the King is born
Though many do not want Him -
Shall we Our Lord thus scorn?

Our earthly cares, my brethren,
In Him we shall them place.
Although the world refuses God -
We will live in His grace

S.T.M.

" " "

S.T.W.

THE HOLY CRIB OF THE CHILD JESUS.

During the Christmas period a great deal of our thoughts travel back to the place where Our Lord and Beloved Saviour was born. In our minds arises the question: What became of the crib or rather, the manger in which Jesus was lying after His birth?

A beautiful chapel now stands on the site of the poor stable of Bethlehem, and a vigil lamp marks the spot where the manger rested.

The holy crib or manger, in which Jesus was lying, remained in Bethlehem for a long period of time, as confirmed by St. Jerome. In the seventh century the manger was taken to Rome, in Italy. The main cause being that the Saracens had captured Jerusalem and would have destroyed this holy relic. To Rome, along with the crib, were taken a few pieces of rock taken from the Bethlehem cave, and to our times, kept in the oldest church of Rome, called "Maria Maggiore".

In the year 1586, for greater veneration, Pope Sixtus V built a separate chapel by this church. In this chapel, in a silver chest, is kept the holy manger of the God made-man. There also is a beautiful silver image which resembles the little Child Jesus. During Christmas bishops and priests transfer these relics to the high altar of the church of Maria Maggiore where the people venerate this holy manger with which, in close unity, lies the beginning of our redemption. During three days great crowds of people visit this church, like in the days of the first Christmas, when the shepherds and the Magi came to adore the Infant Jesus

Faithful children of Christ and His Catholic Church come to bow in humility before this dear-to-them manger, which became a glory to all and the crib of deliverance. In the heart of every Christian who has had the fortune to see this crib arises a deep love to the One, who through great love and mercy to mankind, became so little to make them big in His Kingdom and in their minds is pictured the holy night when Christ Our Lord was born.

Let us too, though we may never have the fortune of seeing these holy relics of Jesus, in humility and ardent love spiritually bow before the holy manger and tell the Infant Jesus on Christmas Eve that we really love Him and will serve Him as best we can.

= = = = =

There is a beautiful custom surviving among the Ukrainian people to greet each other during the Christmas season with the words "Christ is born", to which the person addressed would reply, "Praise be to Him".

= = =

P.C.

ARE WE DETERMINED, OR NOT?

We can well recall those days of the past when the trend of a grave conversation turned to a subject, which dwarfed the significance of our cherished Ukrainian customs, the Julian calendar. Yet, with buyont hopes we looked forward to the time when our people would be in position to accept the New Style. Fortunately, in the spring of 1940 His Excellency Bishop Ladyka put the subject on the topic, and the Reverend Fathers, in attendance on a convention at Mundare, resolved to introduce the new calendar where an overwhelming majority of parishioners should vote for it.

In some localities, however, an experience, so gloriously anticipated, terminated ignominiously. People began to wrangle endlessly over the question, but it was clear to the unbiased listener that the only reason for their reluctance to accept the Gregorian calendar was their latent fear that something essential would drop out of their rite, which they treasured so dearly. We must admit that everywhere the discussions threw more heat than light on the subject.

In Mundare, nevertheless, as in many other parishes, the new calendar was welcomed with enthusiasm. It proved to be very practical and consequently it was not a problem to adjust our routine life to the new order. It was a pleasure, during the entire year, to celebrate holidays, especially Christmas, with the rest of the civilized world, and not to lag behind as we heretofore did.

Incidentally, another advantage accrued - a personal one in this case. The new calendar exonerated me from mathematical embarrassments. Formerly, when I lost track of the date in the breviary, to me it always was a baffling problem to subtract that odd 13.

- o o O o o -

B.

VERBA DOCENT, EXEMPLA TRAHUNT

Imitation is the dominating instinct in the life of the adolescent, as well as of the young child. They do what we do, not what we say.

Very often the modern home is a bedroom or rather boardinghouse. The father for the most part has gone out of the life of the adolescent in this age of factory and commercial centers. For the most part, the girl is the companion of the mother, and problem in her case is not so acute as for the boy. Even in schools, men are foumd in constantly decreasing numbers

The boy in his teens is as sensitive as a young plant

He needs the companionship, craves the friendship of a man. His home does not supply it, his school fails him, his Church cannot meet his needs, but this does not change his demand. He must have companionship and he gets it where he can - in the street and up the alley.

Between the ages of 12 and 18 is the most important period of a boy's life. It is then that his ideals are acquired, his character formed. In these years he needs an ideal on whom he may model his own character. Although women are, in many respects, better fitted to teach than men, this does not alter the fact that during his teens the boy needs the companionship and friendship of an adult of his own sex. Every boy needs a hero to worship, and pity the boy whose hero is the professional boxer or the gangster.

It is as easy to dam Niagara as to check the activity of a healthy youth in his teens. But the water which will upset and break ships and boats may be harnessed to run an engine. The boy's restless energy, if directed, may be guided to useful pursuits and wholesome ideals.

Two things are needed: a program of directed activity for the boy's leisure time, and men trained for leadership. Let us take a few sideglances at the latter.

The leader of youth must have tact, sympathy, and wisdom. He must be a man of character. The recreation leader must be trained in pedagogy, for he must teach. He must be familiar with psychology, for young minds are in his care. He must be practiced in sports and athletic activities. He must be versed in various crafts and occupations dear to a boy's heart. In short, he must be an ideal on whom the adolescent may model his own character.

- - - - - - -

B. A. V.

HISTORY OF UKRAINE

The Aftermath of the Battle of Poltava and the Abolition of Ukrainian Autonomy, 1775

After the ill fated Battle of Poltava, Ukraine found itself under the 'heavy thumb' of Tsar Peter of Russia. Knowing of what great importance the Ukrainian resources were to the interests of Russia, and foreseeing, on the other hand, the danger of having Ukraine a separate and independent state, he resolved once for ever to do away with it.

As a ruthless man, who had not the least regard for his own people, he simply could have no generosity to those who were his enemies. This was his opportunity to give vent to his terrible vengeance. But, as it was proper to Russian craftiness, he slowly, but systematically, ruined the Ukrainian people, despoiling them both of their natural and spi-

One way of ruining Ukraine was the ruthless extermination of her Cossacks. In 1716 some 10,000 were taken to dig a new canal between the Volga River and the Don. In 1721 another detachment of 12,000 Cossacks was recruited for similar work in the Lake Ladoga area. During the following years about 40,000 Cossacks were mustered under the Russian flag in the Russo-Persian war, while within the years 1725-1731, another 60,000 from among the Ukrainian youth were summoned to build the lines of fortification along the shores of the Sea of Azov. This was the method adopted by the Russian Tsar in destroying the military power of Ukraine.

Under such circumstances all interior welfare and trade was ruined. The vast farms of those many thousands sent abroad now lay waste. Nevertheless, Ukraine was to provide great supplies of food for the Russian armies, which even in times of peace were freely quartering in Ukraine.

Ukraine was soon brought to an impoverished state. The popular masses, tried by the burdens of long-lasting wars, were exhausted and economically ruined. But here again, in order to propitiate the Ukrainians, the Russian government thought it expedient to show some leniency towards them. Thus they permitted Ukraine to have a Hetman, to restore her own judiciary and to lessen the taxes. But this was just a calm before new blows.

In 1764 appeared the 'ukase' which stated the abolition of the Hetmanship. Some years later, in 1775, the Zaporogian Sitch, the last stronghold of Ukrainian freedom, was destroyed completely. In the following years the Russian government tried to do away with whatever particularism and remaining Ukrainian autonomy.

= = =

IMPORTANT DATES OF UKRAINIAN HISTORY

860 - Formation of the Ukrainian Princedom of Keiw
988 - Christening of Ukraine
1340 - Fall of the Galicia-Wolhynian Princedom, and end of era of kings
1595 - The Union of Brest by which Ukraine was reunited to Church of Rome
1623 - Death of St. Josaphat, bishop, martyr
1648 - Hetman Bohdan Chmelnitsky reestablishes an independent Ukraine
1709 - Ill-fated Battle of Poltawa, and the death of Hetman Iwan Mazepa
1861 - Death of Taras Shewchenko, greatest of all Ukrainian poets
1867 - St. Josaphat proclaimed a Saint by Pope Pius IX
1882 - Pope Leo XIII signs the decree confirming the reformation of the Basilian Order in Halyczyna
1918 - Ukraine proclaims her independence (third time in her history)

= = =

INDEX

AURORA FOR YEAR ENDING DECEMBER, 1941

RELIGION

	Page
Martyrology of Ukrainian Saints - O	
Preface - - - - - - - -	1
1. St. Olga - - - - - - - - -	5
2. St Wladimir - - - - - - -	27

LITERATURE

Slowo O Polku Ihorewi - P.C. - - - - -	3
Taras Shewchenko - S.P. - - - - - -	6
Early Books in Ukraine - P. - - - - -	11
Father Markian Shashkewich - P. - - - -	15

HISTORY

History of Ukraine - R-A-Y - - -	4,7,14,20,32

POETRY

Christ Has Arisen - S T M. - - - - -	9
Mary and May - S.T.M - - - - - -	15
Merry Christmas - S.T.M. - - - - -	27
Rejoice - S.T.M. - - - - - -	29

MISCELLANEA

Ukrainian Easter Rites - A.C. - - - -	19
Transfiguration of the Mission Cross - A.C. - -	12,17
Ukrainian People-Ukrainian Language - Sudomyr. -	18
Carry On Aurora - Fr. Ignatius Lesiuk, OSBM. - -	22
Retrospect - A.C. - - - - - - -	23
Importance of Writing - Z. - - - -	2[illegible]
Christmas- P. - - - - - - -	29
The Holy Crib of the Child Jesus - S.T.M. - -	30
Are We Determined, Or Not - P.C. - - -	31
Verba Docent, Exempla Trahunt - B. - - -	31

Writers contributing to the present volume:

Fr. Ignatius Lesiuk	Bro. Pacomius Dydyk	Bro. Boniface Sloboda
Bro. Hilarion Adams	" Polycarp Matwij	" Platon Soroka
" Eugene Bilyk	" Patrick Paschak	" Nikon Swirsky
" Parten. Chmilar	" Gregory Chmilar	" Orest. Zasijbida

ПРОБЛЕСК

Видають Брати Схолястики ЧСВВ.
Виходить раз у місяць.

Число 1. Мондер, Алта. Січень 1942. Рік 6.

ЇХ ЕКСЦ. ПРЕОСВ. КИР ВАСИЛІЙ ЛАДИКА, ЧСВВ.

В ДЕНЬ СВ. ІМЕННИКА

засилаємо
Преосв. Архиереєві Кир Василієві
щиросердечні побажання
Божого благословення, обильних ласк неба й кріпкого здоровля на владичому престолі.

Брати Схолястики, ЧСВВ.

СВ. ВАСИЛІЙ ЄПИСКОП.

(Проповідь, що її виголосив Ср. Володимир Шевчук, ЧСВВ. на Святочній Академії в честь Їх Ексц. Преосв. Кир Василія з приводу Їхних Іменин).

Для тих, що досліджують великих мужів св. Василій є тією загадкою, що її не вміють розгадати. Чудує нас його різнородна діяльність, його таланти, його великі прикмети духа і тіла, його святість. Про це можна писати великі томи й такі томи до певної міри є написані, однак вони не вичерпують діяльности св. Василія. Нині, в день св. Василія Великого звернемо увагу на деякі черти з його діяльности як Єпископа, пастиря кесарийської дієцезії.

Що він виказав себе гідною особою на Єпископськім престолі й що він не в ті прикрі часи світло виказався зо свойого уряду, свідчать про це два титули, що ними обдарувала його св. Церква, а саме "Отець Церкви" й "Великий". Ці титули характеризують св. Василія, як також замикають в собі зміст його діяльности.

З часів його єпископства найбільше вдаряє нам у вічі боротьба, яку провадив з еретиками, що як нагальна буря часто зривалися, як морські гидри підносили свої погані голови, щоб знищити Божу Церкву, здерти з неї одяг святости, божественности, а накинути свою ложну руїнницьку науку, зробити заколот, замішання в стаді Христовім і серед його збирати свої пагубні овечі, як це є в тактиці темних сил. Це були аріяни, евномінни, македоніяни й інші еретики. Але як розпінена морська филя розбивається об твердь, непорушні морські скелі, так всі ворожі напади звернені на св. Церкву розбивалися на особі св. Василія, сторожа і пастиря Церкви. Св. Григорій Наз. ось такими ядерними словами характеризує його боротьбу з еретиками: "В обороні св. Церкви виступає гідно, мужно, витревало й з глибокою наукою і серед небезпек і у всім ведеться надвираз совершенно."

Його праця, його боротьба не йшли марно. Він сам, особисто, збирав овочі своєї праці. Остаточно єресь усунула з його дієцезії. Його повага росла з дня на день, як перед цісарем, так в очах народу. В звичайних спірних справах його голос рішав, як закон. З усіх східних епархій його епархія найкраще розвивалася, найкраще в ній процвітало християнське життя.

Наші обставини подібні до обставин, що серед них жив і боровся св. Василій. Ті самі темні сили хоч в іншій зовнішній формі, продовжують свою роботу. Вони ще не зрікися з свого наміру, знищити Боже діло. Їх не лякають невдачі, це, що вони впродовж 19 соток літ цего зробити не змогли, але з питомою собі завзятістю йдуть вперід. Вони нині виступають у формі большевизму, атеїзму, сектанства, підшиваються під націоналізм. Це одним накидають, а других засипляють легким сном, смертельним сном, сном релігійної байдужности і індиферентизму. Всі вони

намагаються знищити Боже діло серед нашого народу, його розбити, а на кінець погубити.

Але при кермі нашої лодки-Церкви стоїть другий Василій. Його пастирське, бачне око стежить за кожним рухом ворогів, предбачує всіх надходячі грізні бурі, щоб в слушний час звернути керму, відхилити лодку і так увійти шкоди, а з новими здобутками далі плисти.

Це паралізує акції ворогів. Вони шаліють, лютують, але дарма. Їх пляни розвіваються. А цей другий Василій подібно до першого випроваджує свою лодку-Церкву з поміж лютих хвиль, підводних скель на отверте, спокійне море, на ясний шлях до вічної пристані.

Ця важка праця не йде без труду, жертви. Вона коштує багато сил і здоровля.

І нині, в день св. Василія, радіємо, що можемо мати між собою його Співіменника, подібного до нього, як в звичаї, так і в апостольській ревности, а заразом утвердити себе у вірности на позиції, що її держимо в леві, якою проводить Їх Ексц. Кир Василій, жертвуючи себе на услуги до помочі у важкім ділі, хто чинно, хто підготовчою працею, а хто щирою молитвою до Всевишнього, щоб Він кріпив сили Їх Ексцеленції в праці на Його славу, розвій нашого народу, добра й величі нашої Церкви.

II.

З НОВИМ РОКОМ.

Товстими буквами часописи зазначують кінець року 1941. Цілий людський загал приспаний сном буденности споглядує спомини веселости й радости - картини минулого року. Всесвітня історія неостертим, спокійвічним почерком пера записує події, факти, що їх ані словом ані ділом не можна завернути. Рівном українська іміграція в своїй рідній історії зазначує небувалий день. П'ятдесятліття прибуту українців до своєї нової Батьківщини, далекої від рідних сторін, Канади. Це все - доконані діла року 1941, що вже не можуть ніколи повернутись. З того року нам хіба лишається спомин. Спомин довершеної минулости.

Отак лишаємо позаді рік 1941. Перед нами стоїть новий час, рік 1942. Новий рік повний вимріяних, нових ідеалів, мрій і надій. Чи те все здійсниться, що ми так рожево замріяємо? Побачимо, якщо доживемо, при кінці року. Поки що нам треба триматися солідних основ нашої земської кулі. Нам треба заздалегідь забезпечити себе умовами, що досвід нам дає. Це треба доверпити, щоб будучий рік не пропав на марно. Однією певною умовою, це є новорічні резолюції. Річ дуже практична, якщо ми не знеохотимось. Досвід учить, що резолюціями з початком Нового Року можемо великі діла доконати. Хоча люди "от віра сего" беруть такі резолюції більш гумористично, ніж чогось поважного, одначе не один вмісився посеред рівень своїх других ізза своїх новорічних постанов. Це може при мрії співпраці, й з нами приключитись. Тож вперід з Новим Роком і новими сильними резолюціями.

[illegible]

ТОЧНІСТЬ.

Одною з найбільш користей, що нами обдарила нас культура є мірення і використання часу. Протягом однієї години, а навіть однієї мінути можемо нині зробити тільки, кільки робилось перед сотком літ протягом дванадцяти годин. А протягом кількох днів можемо виконати роботу, що потребували колись і пару літ часу.

Длятого в теперішніх часах не повинно бути мови про точність. Тепер люди повинні завжди находитися на означенім місці, виконати назначену роботу в означенім часі.

Ще за часів Генриха VIII в Англії, коли не було залізниць ані літаків, як тепер, а листи звичайно пересилали людьми т. зв. післанцями, був звичай так писати на важних листах: "Спішися післанче, спішися на твоє життя." А при цих словах видніє образок післанця звисаючого на шибениці. Отже, коли тоді за страту пару хвилин карано шибеницею, то яка кара повинна бути тепер за такий проступок. Вже Помпей говорив: "Не є річчю конечною, щоб я жив; але є конечною, щоб я в означенім місці находився в означений час." А Цезар заплатив життям за проволоку в відчитанню листа з вісткою про заговір в сенаті. Знову Наполеон казав, що кожна стрічена хвилина є [illegible] для нещастя.

Уявіть собі, що сталося б з цілим всесвітом, коли б хоч одна зоря або планета задержалася лиш на секунду. Тому то кажуть астрономи, що комета, яка появляється на наших горизонтах раз на 1000 літ, не дається випередити часові ні на одну секунду.

Годинник машиніста спізниться і наступає страшний зудар поїздів. Много змарнованих людей датує свою руїну від страти пяти мінут. Страта пяти мінут часто становить різницю між побідою а невдачею, осягненням а неосягненням ціли.

Вироблення точности в усіх своїх зайняттях є дуже важним також і для священика. Коли священик не буде точно в означенім часі зачинати богослуження, то як він може пізніше вчити людей, щоб не спізнялися але точно приходили на ці богослуження. Коли він не навчиться щоб в означенім часі зробити завдане діло, то по більшій части він буде мусів його взагалі залишити, або бодай поверховно виконати задля браку часу. Тому св. Альфонс Лігорі зобовязався навіть обітом, що не змарнує жадної хвилини добровільно, щоб як найліпше покористуватися часом.

З початком цього Нового 1942 Року ми також зробім собі сильну постанову завжди бути точними в усіх наших зайняттях. Не відкладаймо на завтра, що можемо зробити нині. Бо завтра - це речинець, якого нема в нікому регістрі. Завтра - це найкраща пристань для лінивства й браку рішучости. А на брак рішення є тільки один лік, а саме: скоре рішення.

Одним із найкращих уладжень у манастирі для вироблення точности, це дзвінок, що призначає до точности, коли кличе до праці або спочинку. Також уклад денного порядку дуже причиняється до вироблення точности. А хто

МОЛОДИЙ ПРОПОВІДНИК

(Від Редакції: З отсим числом починаємо містити проповідничу літературу для молодих проповідників. Для більшої вигоди проповіді чи промови будуть друковані на осібнім листку, одначе входитимуть як цілість до часопису а не додаток. Хто з Вас. Авторів має проповіді, промови до друку хай їх присилає нам до поміщення в "Молодому Проповідникові." Особливо побажані є проповіді короткі, оригінальні й актуальні).

Дияк. Полікарп [illegible].

Час [illegible] хвиль.

ЙОРДАНСЬКІ ВОДОХРЕЩІ.

Від довгого часу люди збігалися над рікою Йордан, щоб побачити й послухати науки великого Божого пророка св. Івана Хрестителя. Одного дня панував надзвичайний настрій серед численно зібраного народа. Очі всіх були звернені на св. Івана. А він не тільки проповідував хрещення покаяння як передше, але голосив щось нового. "Я хрещу - каже він - водою на покаяння, але грядe після мене сильніший від мене, котрому недостойний я розвязати ремінця його обуви. Той буде хрестити вас Духом святим і вогнем." Тоді звернувся св. Іван і показав Ісуса Христа, що надбіжався до них і просвічений св. Духом закликав: "Се Агнець Божий, що бере на себе гріхи світа. Се той про котрого я сказав: По мені іде муж, що передо мною був, бо перш був як я."

Це звернуло увагу всіх на Ісуса Христа. Та Ісус не зважаючи ні на кого йде просто до св. Івана і просить його хрещення. Зразу св. Іван противився тому кажучи: "Мені треба у тебе хреститися, а ти приходиш до мене." А Ісус сказав йому: "Лиши це тепер, бо так треба нам сповнити кожду правду." Тоді Ісус вступив до ріки Йордан, а св. Іван охрестив його.

Так в цій хвилі сталось велике чудо. Коли Ісус вийшов з води, отворилося небо, зійшов на нього у виді голуба Дух святий і далося чути голос Отця небесного: "Се є Син мій улюблений в котрім я вподобав собі."

З нагоди цієї великої події з життя Ісуса Христа

обходимо сьогодні величаве свято Богоявлення. Бо як кожне свято є на те, щоб нам пригадати якусь правду, так і Богоявлення пригадує нам ті звеслі правди нашої св. Віри, що Син Божий прийняв на себе упокорююче хрещення як також обявлення при хрещенні цілої Пресвятої Тройці. Бог Отець своїм голосом"се Син мій улюблений," Бог Син у людській природі хреститься у ріці, а Бог Дух святий сходить у виді голуба на Ісуса Христа.

Все церковне богослуження у своїх евангеліях, стихирах і піснях стремить до того, щоб нам якнайкраще зобразити хрещення Ісуса і обявлення Пресв. Тройці. Та крім цього відправляється у нас одно богослуження, що особливе пригадує нам ці дві великі Йорданські події. Неначе на спомин їх ми маємо Йорданське водосвяття.

Застановімся нині коротко у чім якраз пригадує нам водосвяття хрещення Ісуса й обявлення Пресв. Тройці, а потім яке значення має для нас свячена вода.

Ми знаємо, що де на це позволяють обставини, величава процесія виходить на ріку, що є символікою тієї хвилі, коли Ісус Христос йде на ріку Йордан до св. Івана. Притім співаємо стихири, що пригадують ту взнеслу науку, що її Христос хотів нам дати, коли хрестився від св. Івана. Це приклад глибокої покори. Він перед численно-зібраним народом прийняв на себе вид грішника хоч Він-Бог найсвятіший. "Це Агнець Божий, що бере на себе гріхи світа." Христос понижається до нашого стану, а ми з браку покори, перед світом, щоб з нас безбожники й маловірні люди не сміялися, встидаємося правди, боїмося вірно служити Богові й показатись перед грішним світом чесними людьми, добрими християнами-католиками. А бути добрим, вірно служити великому Богові - це не пониження для нас, але честь і слава.

Дальше ми вже певно також завважали, що при Йорданськім водосвятті уживається трисвічник. Священик тричі благословить воду освіченим трисвічником, занурюючи його у воду й притім говорить слова: "Великий Ти Господи і чудні є твої діла і нема одного слова відповідного, що ним можна б звеличати твої чуда." Нам може й не приходило на гадку, що тут означає трисвічник. Дорогі в Христі! Трисвічник є дуже гарним символом цієї незглибимої правди Пресвятої Тройці. Уживаємо його при водосвятті неначе на спомин,що при хрещенні Ісуса явилася ціла Пресв. Тройця. І хоча багато ми маємо знаків-символів Пресв. Тройці у нашім обряді й часто говоримо і чуємо ті слова.Отець, Син і Дух святий у наших богослуженнях і молитвах,одначе це не принесе нам жадної користи й не скріпить нашої віри, якщо ми не будемо звертати на це увагу.

І тут трисвічник нехай пригадає нам ту глибоку правду св. Віри, що є три Особі Божі. Це непоняте для нашого людського розуму тут на землі. Але прийде час, що по смерти Бог так просвітить нам розум, що ми зрозуміємо й тут правду про Пресв. Тройцю. А тепер збудімо глибокий акт віри, бо сам Бог нам це обявив якраз при хрещенні Ісуса.

Дальше на Йорданськім водосвяттю священик благословить воду своїми пальцями і притім говорить слова:"Ти, чоловіколюбче Царю, прийди й нині вселенням св. Духа й освяти цю воду." А на іншому місці молиться священик:

"Ти, що хрестився в Йордані, прийди й нині освяти цю воду Духом Твоїм Святим."

Потім знову мовить другу молитву, а при кінці дує на воду й просить о благословення словами: "Сам і нині, Владико, освяти цю воду Духом Твоїм святим."

Послідний знак благословення є ще коли священик занурює до води хрест і притім співає тропар-пісню, "Во Йордані..." Цей обряд пригадує нам перший Йордан, коли Ісус Христос вступив до води, щоб її освятити. Длятого часто в сьогоднішнім богослуженні співаємо: "Христос явився на Йордані освятити води, Христос і нині приходить, щоб освятити нам воду."

Дорогі в Христі! Коли буде відправлятися водосвяття, слухаймо з увагою. Хай перед нашими очима стане той образ, коли Христос над берегом Йордану щойно прийняв на себе велике упокорення за наші гріхи, а з отвореного неба Дух св. у виді голуба зійшов на Ісуса Христа, при чому Отець небесний сильним голосом промовив : "Се є Син мій улюблений в котрім я уподобав собі." Ми тоді краще зрозуміємо водосвяття й скріпимо нашу віру у Божі правди.

Тепер ще звернім нашу увагу на значення свяченої води для нас.

Після гарного старинного звичаю кожний бере собі до дому трохи свяченої воду. Там усі чекають на ню і заки возьмуть щобудь до уст мають найскорше напитися трохи свяч. води, а решта переховують. Це похвальний звичай. У кожній хаті повинна бути свяч. вода, бо все вона може в дома послужити в потребі. У якімсь наглім випадку, що треба було б охрестити умираючого, священик, чи хто інший може поступити до кожної нашої української католицької хати й знайде воду свячену. А це стане великим середником до осягнення многих ласк і Божого благословення на наш дім і родину.

В ектенії й молитвах при водосвятті вичисляється усі користи свяч. води. Дай їй, ми просимо, дар освячувати, відпускати гріхи, уздоровляти недуги. А всім, що черпають і пють ту воду дай, щоб вийшла вона їм на очищення душі й тіла, злегшення терпінь, освячення домів, охорону перед напастями діявола й іншими нещастями. Свячена вода має помогти нам до кращого життя і до ревнішої служби Богові.

Та буває нераз інакше. Дехто витворює якісь злі вірування, їх мішає з цим гарним звичаєм і з правдивими користями свяченої води. Дехто має свяч. воду за щось більше як Службу Божу, св. Тайни, сповідь, св. Причастя. Він може ніколи не молиться, не ходить до церкви в неділі й свята, не сповняє ні Божих ні церковних заповідей, ображає Бога всякими гріхами, а помимо того він думає, що через свячену воду Бог буде його хоронити перед всякими нещастями і що вистарчить йому свячена вода до спасіння.

Дорогі в Христі ми знаємо, що свячена вода не є тайною тільки церковним благословенням. І тільки тоді найбільше ми зможемо з цього благословення користати, коли будемо найперше старатися вірно служити Богові, заховувати Його св. заповіди. Користаймо якнайбільше з свяченої води з правдивою глибокою вірою, а вона поможе нам зібрати собі великі заслуги на вічне життя. Амінь.

ВІСТІ ЗА ГРУДЕНЬ.

3. Впр. о. Протоігумен вернулися з Монтреалю. - Вони перевели кан. візитацію тамошнього манастиря. З їх поворотом відбулася провінціональна капітула в Едмонтоні. Ввечері брати Теологи влаштували святочний концерт в честь свойого Покровителя - св. Івана Дамаскина; програма складалася із слідуючих точок: 1. Ой зійшла зоря - Леонтович - хор; 2. Вступне слово - бр. Віктор; 3. Верізка - М. Дрозда - терцет - відспівали бр. Боніфатій, бр. Севастіян, бр. Епіфаній; 4. Благословенна та земля - декл. - бр. Епіфаній;
5. .Св. Іван Дамаскин-Отець Церкви - реферат - бр. Євген; 6. Вігло козенятко - Я. Степовий - хор; 7. Слово Урбана VII. - декл. о. С. Семчук - бр. Венедикт; 8. Вдоха - квартет - співали брр. Севастіян, Боніфатій, Віктор і Епіфаній; 9. Кінцеве слово - бр. Пахомій; 10. Боже великий, єдиний - хор. Хор відспівав пісні під батутою бр. Венедикта.
4. Іменини про о. Дамаскина,ЧСВВ.
7. Бр. Еміліян Воднар вернувся зо шпиталю,де лічився з перестуди .- Вибрано персонал Академічного Семинарі. Головою вибраний бр. Віктор, а секретарем бр. Мирон.
9. Осьмоднєвні реколекції для деяких отців і братів відбулися в Новіціятськім Домі під проводом Впр. о. Магістра. На ці реколекції відїхав з Мондеру також пр. о. Ю. Жидан,ЧСВВ. і вроп. о. Й. Сеньків,ЧСВВ. з Вінніпеґу. Відїхав назад зараз по реколекціях.
12. Брр. Богослови III року здавали іспит "ад авдієндас."
19. Їх Ексцеленція Кир Василій приїхали до Мондеру й тут перевели Різдвяні Свята.
20. В год. 10:30 Їх Ексцеленція висвятили 15 богословів мондерського манастиря на піддияконів. Висвячені були: Брр. Маріян Горішний, Петро Гевко, Севастіян Курило, Боніфатій Слобода, Пахомій Дидин, Віктор Сорока, Епіфаній Пацан, Володимир Шевчук, Венедикт Гринилин, Орест Засійбіда, Євген Вілик, Єронім Химій й Григорій Хмілар. З них усіх знято знимку зараз по свяченні.
21. Їх Ексцеленція відправили примарію і в часі неї висвятили пять ново-поставлених піддияконів на дияконів. Диоконат одержали піддиякони: Маріян, Петро, Боніфатій, Бернард і Полікарп.
22. Бр. Йосиф Том одержав габіт на Новіціяті й тепер зветься Тимотей.
23. До нашого манастиря загостило трьох питомців Семинарії св. Иосифа в Едмонтоні: диякон В. Філевич, І. Борона, Г. Овчарик.
24. Бр. Навкратій Мазур зложив перші монаші обіти.
- О год. 4:45 пополудні Їх Ексцеленція висвятили в домовій каплиці І.Борону й Григорія Овчарика на четців і співців.
- В Навечеря Христового Різдва гостили в нашім домі Впр. о. Магістер, о. А. Трух і всі домашні братя й новики з Новіціятського Дому.
25. Їх Ексцеленція відправили Архієрейську Сл. Божу в Чипмені, Алберта. В Мондері Впр. о. Ігумен відправили Сл. Божу в асисті дияконів Петра Гевка й Василя Філевича. Монаший хор співав в часі Служби Божої під батутою бр. Венедикта.

ПРОБЛЕСК

Видають Брати Схолястики ЧСВВ.

Виходить раз у місяць.

Число 2. Мондер, Алта Лютий, 1942. Рік 6.

[illegible]

[illegible] замерзають вони на [illegible] берегах. [illegible] відпочинок, [illegible] прозорою [illegible] [illegible] по [illegible] [illegible] [illegible] у темряві [illegible] поплатися [illegible]

[illegible] цісар Генералом [illegible] ту [illegible] генерал [illegible]

"[illegible] моя сила!"

[illegible]

тільки Т[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] її [illegible]
[illegible] [illegible] відчуємо
правду, що її висказав [illegible] поет, що
релігійність в [illegible] в [illegible] в [illegible]
ки з цього капіталу [illegible] [illegible] до [illegible].
віра вчить, що [illegible] [illegible] і
приходять для [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible]
триди свої [illegible] церкви [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] і це довід [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] до [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] в [illegible]

Друга галузь [illegible], що [illegible] в [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

МОЛОДИЙ ПРОПОВІДНИК

дияк. [illegible] Час: 6 хвилин.

ЧОМУ РЕЛІГІЯ Є КОНЕЧНА.

> Господу Богу твоему поклонишися й тому единому послужиши. Мт 4,10

Захоплений здобутками нового часу думає дехто, що релігія непотрібна. Уникають її священики й духовні як мотузя, що ними вяжеться необразовані душі й замотується ними нерозвинені засоди. Певно ви, Дорогі Браття, чули подібне й не знали що відповісти. І тому хочу вам доказати, що релігія конечна. Її вимагається природа людська. Бо що властиво є чоловік? Розумне, товариське й відчуваюче єство. Так вчить нас філософія. З тих трьох прикмет ясний висновок, що релігія є конечна.

Чоловік розумне єство. Що це значить? То є, що він пізнає не тільки те, що спостерігають змисли, як звірина, але спостерігає також речі духові, що під змисли не підпадають. Однак цей дар не вистарчає, щоб когось назвати мудрим, розумним, але треба ще той дар розумно вживати. Хто так не робить, поступає проти свого пізнання; такий чоловік не є нічим лучшим від нерозумного сотворіння. Релігія отже є чоловікові о стільки конечна, о скільки вона є природним ужиттям здорового розуму. Релігія опирається на двох неоспоримих основах.

Нема жадної видії (жадного відповідного діла) без причини. Ми бачимо світ. Звідси заключаємо, що мусить бути сотворитель особовий Бог.

Друга засада. Честь, кому честь належиться. Любов Тому, що Сам є любовю. Послух для того, що є моїм необмеженим Паном і Творцем. Вдячність моєму добродієві. А те все є засади релігії.

Чоловік є товариське сотворіння. Усунений з родини, з першого товариства, він стає безсильний, бо тільки в товаристві й через него може чоловік розвинутися тілесно й духово. Людське товариство є конечне, тому воно є установою Божою; Бог постановив, щоб люди були між собою обопільно звязані, взаїмно помагали собі, та так могли вести життя гідне людини. Суспільність хочби не знати яка маленька, не може бути без начальства, без запоруки життя, чести, власности - коротко кажучи - без обичаєвого закона, що є написаний на другій таблиці Божого закона.

Не вистарчає почуття чести. Для пр[illegible] чванитися своїми проступками має більше значення, як сама честь. Як много на зовні грають ролю най[illegible]-

нів, а в дійсності то дотри, що уйшли стрічка [illegible] правдиво собі революцію, що в ній так часто соціялісти[illegible] уряд апелював до почуття чести робітників і жовнірів [illegible] до праці й порядку. Де релігія немає впли[illegible] [illegible] почуття чести

Не вистарчає наука. Она є обосічним мечем. Чи наші модерні вложники не працюють всіми [illegible] средствами модерної науки? Чиж не мусить наука в страшних війнах до того служити, щоб людей цілими масами убивати?

Не вистарчає сила публичної власти. В Росії бачимо світлі приклади з того.

Певно, що особисте почуття чести, знання, сила публичної власти можуть дуже успішно ділати, але тільки в сполуці зі засадами релігії; а вони самі не можуть вдержати чоловіка в обовязку в кожнім часі й в усіх обставинах. [illegible] лігія вказує чоловікові на всевідучого Бога, що знає найтайніші гадки; на Бога справедливого, що не дасть підкупитися, ані обдурити себе, на Бога всемогучого, що перед Його караючою рукою проступник не заховається ані богацтвом ані жадною людською силою. До того всевідучого, справедливого, всемогучого Бога, релігія укладає нам властиве відношення. В цей отже спосіб релігія найкраще береже й розвиває людську суспільність. Вона чоловікові є необхідна.

Вкінці чоловік є сотво, що підлягає [illegible] терпінням. Із того згляду для него релігія конечна. Чому? Бо тільки релігія пояснює нам нужду цієї землі, вона одна чоловіка підносить і потішає. (Сірах 40.1-4).

І люди говорять: чоловік на біду родився й в біді вмре. Чи не сповняється те слово навіть на щасливих того світа? [illegible], біда, слабість, обчерлення, [illegible] й власна нужда, все те втискається в людське серце, щоб його смутити й гнобити. Без релігії чоловік серед тих терпінь зовсім позбавлений потіхи. Не знає звідкіля, чому, пощо терпіння. Жадна звірина так багато не терпить як чоловік. Звірина терпить лише болі теперішні. Вона не думає про [illegible] перебуте або прийдешне. Чоловіка мучить не тільки нинішне горе, але сама згадка на минулість або будучність наповняє його боязню й журбою. Він переносить не тільки своє горе, але й з другими співчуває.

Чи ви думаєте, дорогі, що штука, знання або поступ можуть людині принести розраду в його терпіннях? Тільки релігія є в силі її піднести й потішити. Вона показує життя в правдивім світлі. В ній стільки пробивається доброти Божої. [illegible] сліпі сили природи [illegible] світом, але Бог Творець добрий. Він є батьком, що нас любить і тоді коли бере й тоді коли дає. Він не допустить, щоб покуса перевисшала наші сили. Він при нас зо Своєю ласкою. Коли Він карає, це немов ніж в руках досвіченого лікаря, долото в руці різбаря. Коли відбирає, то дасть щось ліпшого.

Тут пояснення чому много в часі свойого щасливого поводження покинули релігію, а опісля під натиском терпінь вернулися до неї.

Хто релігію відкидає, той є ворогом самого себе й ворогом людства. Хто нападає на релігію, той розриває основи суспільности. Він позбавляє себе й своїх співжителів правдивої потіхи в життю й пхає їх разом зо собою в безодню

розпука. [illegible] тому люби і живи[illegible] її [illegible] [illegible] провадиш [illegible] поступ [illegible] і цілому світові [illegible], мир і [illegible]. Амінь.

НА ФАРМУ

(прод. з стор.5.)

і повітря [illegible] що не так світить [illegible] світ [illegible] [illegible] вечером сидем [illegible] [illegible] тихо [illegible] [illegible] вітрець [illegible] [illegible] [illegible] дивляться [illegible] [illegible] в безмежні простори [illegible] [illegible] тобі [illegible] [illegible] [illegible] кусаться; [illegible] що в [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] Сімнура [illegible] [illegible]. Збори [illegible] (членів колегії) Проблеску в справі [illegible]. Після [illegible] бр. [illegible], адміністратором [illegible] [illegible].

[illegible] НА СІЧЕНЬ.

1. Їх Ексцеленції [illegible] відправили в [illegible] торжественну Архієрейську Службу Божу в асисті [illegible] о. [illegible], [illegible] о. Христофора [illegible] [illegible] й Петра. При кінці Служби Божої їх Преосвященство [illegible] свої [illegible] святочні [illegible] Рожд[illegible] [illegible] о. Прото[illegible] [illegible] бр. [illegible] в [illegible] їх Ексцеленції [illegible] точки: 1. [illegible] [illegible] - хор; 2. [illegible] Бернард; 3. Добрий вечір тобі - Стеценко - хор; 4. Св. Василій-Єпископ - бр. Володимир; 5. Спас[illegible]

ПРОБЛЕСК

Видають Брати Схолястики ЧСВВ.

Виходить раз у місяць.

Число 3. Мондер, Алта. Березень, 1942. Рік 6.

ПАПА ПІЙ XII

PIUS REGNAT...

Очі цілого католицького світу звернені [illegible] по[illegible] [illegible] духовного провідника – Папу Пія XII. Це вже [illegible] рік минає Його правління св. Церквою. [illegible] березня 1939 [illegible] Євгеній Пачеллі, тодішній Секретар Стану, по смерті Пія XI перейняв керму Христової Церкви й [illegible] обережно [illegible] її крізь бурхливі хвилі [illegible] наших часів.

Пій XII – це скромна й працьовита людина. Вже сам [illegible] порядок дня виказує як все точно [illegible] щоб [illegible] праці вложити в розбудові Христового Царства на землі. [illegible] роботи до пізньої ночі [illegible], послухання це [illegible] частина програми дня. Сьогоднішні політичні й розп[illegible] обставини багато утруднюють управу Церкви, однак Пій XII [illegible] дипломат і знавець міжнародніх державних від[illegible] [illegible] знаменито веде церковними справами [illegible] великі час. вимагають великих людей і Боже Провидіння зарядило, щоб у тих [illegible] і [illegible] часах держав керму й знаменитий муж Пій XII.

Завдання апостольської Столиці з сьогодні [illegible] особливо як провідниці миру. Однак за молитвами й співділанням [illegible] прийде до кращої майбутности. Під світлим проводом Пія XII прямуватимемо певно й безпечно.

Молімся, щоб милосердний Бог дозволив Його Святості [illegible] [illegible] ще довго промити на Петровому Престолі для [illegible] слави й добра католицької Церкви.

– [illegible]

ТОВАРИШАМ ПЕРА НА ПРОЩАННЯ

[illegible] того [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] ідеали до тієї самої [illegible] стати проповідниками в Христовому царстві.

[illegible] цього звання готовились довгі літа. У своєму [illegible] серединах не тільки [illegible] й [illegible]

[illegible] Проблеск. При ньому ми вчилися працювати для Божої слави.

[illegible] це була [illegible] наука співпраці. Ми вчилися [illegible] для спільної мети. Ми разом ділили й [illegible] успіхами, і разом гартувалися невдачами.

І коли перша група, що гуртувалася при Проблеску, [illegible] чергою "Назарет", відходить від Проблеску, в душі [illegible] почуття витоми кожній живій [illegible]

[illegible] [illegible] що з нами [illegible] [illegible] своєю минулості. Орган [illegible] вимагає [illegible] [illegible]

[illegible] разом до [illegible] на [illegible] [illegible] праці на Христа й Його Справу.

– диякон Вар[illegible]д

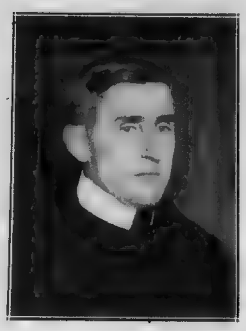

ВИСОКОПРЕП. О. ПРОТОІГУМЕНОВІ
В. БАРАНИКОВІ, ЧСВВ
з приводу Іменин
складають сердечні побажання
БРАТИ СХОЛЯСТИКИ, ЧСВВ

[illegible]

Ми багато знаємо про [illegible] людей [illegible] їхні великі дарування. [illegible] діяльність [illegible] [illegible] їхнє життя, [illegible] [illegible] в себе від них [illegible]

Коли ходить про [illegible] великих людей [illegible] під [illegible] ми [illegible] [illegible] більше [illegible] про [illegible] композитора, чи [illegible] як про [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] і народові неоцінені заслуги. Серед [illegible] [illegible] за віру, [illegible] її в цілості й чистоті [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] 17 [illegible] [illegible] [illegible] богословські студії [illegible]

[illegible]

[illegible] кілька разів їздив до Відня на чолі галицької депутації.

[illegible]

(Прод. на стор. 6.)

ЗВЕРШИЛОСЯ

Високий хрест... На ньому - Богочоловік. Пробиті Його руки й ноги, копією пробите серце. Очі залиті кров'ю, ціле тіло вкрите ранами й синіми слідами ударів. Терням увінчана голова схилилась на груди. Вже без життя... Звершилося...

. . . . .

За що розп'яли Його? - спитало сонце й не ждучи на відповідь сховалось за хмари.

За що? - повторили ліси й гаї.

За що? - пішло гомоном по горах і дебрах.

За що? - мов мати над трупом дитини стогнала земля. За що?... За що?... За що?

За що? - питав і дехто з прохожих. І показали їм напис над Його головою: ІСУС НАЗОРЯНИН - ЦАР ЮДЕЙСЬКИЙ. І многі читали це письмо, а прочитавши відходили, киваючи головами своїми, спокійні, байдужі: бо тверді як камінь людські серця.

. . . . .

Сонце закрило своє лице й на землю налягла темрява. Зза хмари виглянув місяць, а як побачив що сталося, жалував, що дочекав того часу.

Очі Його зайшли кров'ю, а уста ледво вимовили одне слово ЗВЕРШИЛОСЯ!

Звершилося! - повторили гаї.

Звершилося! - дудніло в горах і дебрах.

Звершилося! - стогнала земля.

Звершилося!.. - Звершилася міра людської злоби й ненависти - і міра Божої любови. Звершилося спасіння світа.

Судомир.

.-.-.-.-.-.-.-.-.

ЛИСТУВАННЯ

Впр. о. Маркіян ЧСВВ в Дервент Алта. - Сердечно дякуємо за 1.00 на видавництво Проблеску. Ваш щирий лист дає нам більше охоти до дальшої праці.

душуюча людина може хлюпотне серце тужити за ідеалами. Тільки з тим біда, що не всі люди мають однакові погляди на те, що через "ідеал" треба розуміти.

Світові ідеали

Загальновідомий "ідеал", що ним світ звичайно бавить молоде покоління, це "карпе дієм", "уживай світа, поки служать літа", "гуляй парню молодий, доки не зазнав біди", "станьмо разом друг при друзі й в веселім нашім крузі вночі гуляймо, а пиймо дзвоном і не прощаймось із [illegible]" й т. п. Людина це досконала звірина, каже світ, отже ідеалом людини повне задоволення, що з ним може добре почуватись животина.

Та ті "ідеали" світових людей не дають їм удоволення й щастя. Хоч-не-хоч мусять признати, що правду говорив поет Гете, коли казав, що "при тім всім я почуваюсь як щур, що зісвши отруту, бігав по всіх норах, пожирав все, що стрінув дорогою, та не зважаючи на те, його нутро палив несчасний і вбивальний огонь".

Та такі ідеали навіть не кожній світовій людині до смаку. Тому творять собі химерні ідеали, щоб тільки заповнити пустку свого життя, а поправді щоб ...дурити ... [illegible] домагання духа, що його людина дочасності не признає, та такі, не зважаючи на те, не вдоволяється самим хлібом, ані тільки химерними ідеалами, але наче дзвоном дзвонить – невпинною тугою тужить за високими, справжніми ідеалами.

Щоб задоволити духовий первень людської природи, що пхає її поза межі змисловости, люди старались створити собі також ідеали з богатьох інших земних річей. У сповид високого ідеалу вони одягли: високу науку, університетську освіту, батьківщину, державу, характер, мужність, людяність, [illegible]...

[illegible] хоч мають свою певну вартість, по-[illegible] веселить людське серце тільки до часу. [illegible] нудоти життя. [illegible] ви-[illegible] повністю вдоволити і щастя не [illegible] людина [illegible] справді сидить дуже низько.

[illegible] ідеали

[illegible] ідеали розкрило перед людиною одно християнство. Христова релігія взяла людину з-перед [illegible] перед правдивого Бога, що є найвищою доскональністю, й може заспокоїти всі бажання людського серця.

Хто [illegible] зрозуміє ясно, що [illegible] добра негідні бути нашими ідеалами, вони тільки [illegible] нам дорогу до справжнього ідеалу, вони є тими [illegible], що можуть управильнити наше життя, але ніколи не [illegible] нас до себе, щоб ми поза ними не бачили [illegible] краси.

(кінець буде)

[illegible]

[illegible]

ЗНАЧІННЯ БОЖИХ ЗАПОВІДЕЙ В ЖИТТІ ЛЮДИНИ

Дай мені розум і буду
хоронити закон Твій і
повнити з цілого серця
Пс 118, ст. 34.

В кожній суспільності, де тільки панує порядок, є [illegible] правила, що їх придержуються люди в своїм житті. Ті правила завжди є пристосовані до духа й потреб часу. Тому то державні закони час до часу підпадають так великим змінам.

Але є ще на світі закони вічні, незмінні, що були вириті на камені тому чотири тисячі літ, а в серці людини, хто знає від кільки тисяч літ. Ці закони називаються Божими заповідями. Ті короткі правила керують християнським життям кожної одиниці. Господь Бог колись проголосив їх на горі Синай для вибраного народу, щоб там впровадити [illegible] і порядок [illegible] щастя для майбутніх народів і [illegible].

Зберігання заповідей Божих не є легким завданням. [illegible] перешкоди людини немало утруднюють їх зберігання, [illegible] ведуть до їх переступлення. Безперечно [illegible] і побороли трудності, коли ясно перед очі поставили собі значення заповідей Божих у нашім житті.

Про таке розуміння Божих законів просив пророк [illegible]: "Дай мені розум і буду хоронити закон твій і [illegible] з цілого серця".

З поміж безліч хосенних і додатніх сторін, що випливають із заховання божих заповідей, [illegible] ними [illegible] Божі заповіді

I. улегшують нам дорогу до неба й
II. дають нам спокій сумління.

I

Осягнути свою остаточну ціль – небо – це повинно бути [illegible] кожного з нас. Одначе при таких [illegible] багато [illegible] тужать легшої дороги. І так починають усувати [illegible] Божі, щоб [illegible] заповіді, що їх не [illegible] Справдують свій проступок тим, що вони (Божі заповіді)

за тяжкі на теперішні часи. Та тим не збувають себе тягарів, які не виходять легшої дороги. Зо глибший погляд на життя чоловіка, що так кавалкує заповіді, так ними перебирає – викриває цілий ряд колод, що він їх сам собі ставить. Якби та людина застановилася над собою, пізнала в правдивім світлі свої трудності й [illegible] Божі [illegible], то [illegible] побачила б, що вони [illegible], а що найцікавіше, оглядала б у своїм житті нічого [illegible], тільки цілі й незаружені Божі заповіді. Якби тоді було б, що властиво Бог не утруднив нам дороги до неба через [illegible] заповіди [illegible] тільки диявол, наше тіло й світ [illegible] тягарі [illegible] нам Божі закони.

По щирості сказати, то ми [illegible] знаходимося більше менш в таких самих обставинах. При спокійнім застанові [illegible] же на наше розчарування, показується, що ми деякі заповіді заховуємо, а деякі таки [illegible]. [illegible] в житті стрічаємо нераз такі [illegible]. Їх. [illegible] до церкви доволі ходимо, [illegible], але за те інші заповіді [illegible] тої дороги, заховуємо всі [illegible] що інакше робимо [illegible].

II

[illegible]

З цієї науки бачимо яке значення [illegible] Божих у нашім житті. По його [illegible] заповіди Божі, а більше [illegible] життєві мандрівці. З чистим [illegible]. Хоча нераз посовгнемося, [illegible] своїм свої сили й більше впокоїм [illegible] помич. [illegible] буде нагороджена тут, а [illegible] добий і [illegible] Бог у [illegible]

МОГИЛА ПРОРОКА

На тій горі стоїть могила,
Терновий на хресті вінець
[illegible] в ній спочила,
Спочив у ній Пророк-Борець.

Він чує стони, плач народу
[illegible] у [illegible]
І жде на зерно [illegible]
Він сіяв по [illegible]

Спочив Пророк на любій кручі
І [illegible] тихо [illegible]
Він чує як рове ревучий
[illegible] широкополий [illegible] глядить

Аж прийде час [illegible]
Жнива великі [illegible]
І волі дух [illegible]
Настане суд [illegible]

І задрожить гора висока,
Вороги щезнуть наче дим
Встане з могили дух Пророка
[illegible] воля встане з ним.

о-о-о-о-о

Послух – це сильно сила.
С. [illegible]

[illegible]
настоятель [illegible]

[illegible]

В небі ангели [illegible]
[illegible]
[illegible]

ВІСТІ ЗА ЛЮТИЙ

[illegible]

до пополудня.

5. Впр. о. Протоігумен виїхав до Вінніпегу. [illegible]

[illegible] до нашого дому [illegible]

13. Впр. о. Протоігумен виїхали до Вінніпегу. Вернули [illegible]

14. Всеч. о. [illegible] Кривуцький, парох з Сифтону, Ман., приїхав до Мондеру [illegible]

[illegible]

Ізн. Жекдонжадр. був тем один монсіньор, [illegible]

[illegible] професори й семінаристи.

[illegible]

[illegible] Гарій. Горішний, Петро Гоцко [illegible]

[illegible] історії Церкви, [illegible]

[illegible]

ВІСТІ З ДРУКАРНІ

Вже вийшов [illegible] Обіймає 200 стор. [illegible]литовник призначений для української молоді. [illegible]бо й Друкарня оо. Василіян у Мондері, 1941. Наклад: 5000.

[illegible] скінчили друкувати нову [illegible] Наклад 2500. В-во і Друкарня оо. [illegible]

ПРОБЛЕСК

Видають Брати Схолястики ЧСВВ.

Виходить раз у місяць.

Число 4. Мондер, Алта. Квітень, 1942. Рік 6

Христос Воскрес!

З Світлим Воскресенням Христа Господа пересилаємо Шановним Добродіям Членам і Прихильникам наші сердечні побажання обильних ласк від Спасителя.

Брати Схолястики, ЧСВВ.

В покою, де передше були зібрані вояки, тепер була одна, чорна яма. Не було жадного знаку життя. Ворожа бомба сумлінно сповнила своє завдання. Впали нові жертви крозожадної війни.

-------xXx------

Промінь.

ВЕЛИКДЕНЬ СЕРЕД УКРАЇНЦІВ НА ЧУЖИНІ

Як у всіх народів, так і в нашім свято Христового Воскресення займає перше місце. Тому головною прикметою цього свята є велика радість. В той день церкви гарно прибрані, а людей якнайбільше. Ще далеко до сходу сонця, а вірні вже спішать до церкви, щоб тут зо своїм духовним отцем торжественним богослуженням, Службою Божою гідно привітати велике свято Христового Воскресення. Та не тільки вірні, але й ті, що зрідка приходять до церкви, прибувають громадно, щоб узяти участь у так величнім святі.

Відправа починається ранenько. ще перед сходом сонця. Тоді під радісними звуками церковних дзвонів, що досі мовчали. виходить з церкви процесія й обходить її. В тім часі люди співають воскресні пісні. Опісля священик, ставши перед церковними дверми. перший раз співає пісню "Христос воскресе". Ця пісня є найбільше люблена в українськім народі. Вона порушує серця всіх до самих глибин. особливо під цю хвилю. Вона підносить думку високо геч понад цей світ. Ця пісня наповняє душу надземською втіхою. Її забути не можна. Чим більше її співаємо, тим сильніше чарує її краса. Наш нарід співає її залюбки через цілі свята: співає її вдома. співає її через сорок днів і завжди знаходить у ній щось нового. радісного.

По Службі Божій відбувається свячення пасок. Це дуже гарна картина. коли вірні з пасками розміщуються в велике коло біля церкви. Кожна родина стоїть коло своєї паски. Всі співають радісно "Христос воскрес". а священик обходить і посвячує паски. Головні речі, що їх люди приносять до посвячення є. великодній хліб - паска, писанки, сир, масло, ковбаса. Коли священик скінчив посвячувати паски, люди, пожелавши собі взаїмно, вертають додому й серед гомону воскресних пісень споживають посвячену паску й інші Божі дари.

По обіді діти виходять бавитися писанками, а старші сходяться на гутірку, або всі виїзджають вгості до сусідів. Декуди біля церкви відбуваються гагілки. А церковний дзвін, неначе сторож над всіми, не вгаває. Він своєю луною щокілька хвилин далеко голосить радісну вістку Христового Воскресення. І так аж до пізного вечора.

- Це маленький образок Великодня українців на чужині.

[illegible]

[illegible] в Чікаго [illegible]

У величавій церкві в Чікаго [illegible] 2000 народу.

Почалася архієрейська Служба Божа. [illegible] "Іже Херувими" відбувалися обряди [illegible]

Кожен з нас приступав по черзі перед [illegible] і через рукоположення Преосв. Єпископа одержував [illegible] та знамя св. Тайни священства. Переживання цих [illegible] хвиль годі описати...

На другий день ми роз'їхалися. Кожний в свої рідні сторони.

Слідуючої неділі знову незабутні переживання. Родинна місцевість в Нормандо. Місцева церква [illegible] по береги вірними, між ними найближчі, рідні [illegible] дні сповнилися хлопячі мрії [illegible] мрія - перша Служба Божа.

По Службі Божій дещо тремтячими руками [illegible] благословення моїй рідні й [illegible]

Все це кінчиться благодаренням [illegible] литві до Всевишнього, щоб дав мені сил [illegible] дійти до мети мого звання й стати в ряди [illegible] слуг.

[illegible]

В.

ПРИВІТ НОВИМ ЄРОМОНАХАМ

По довгих роках студій, терпеливого [illegible] укладання планів майбутньої праці, також дочекалися [illegible] "старші брати" божественної ласки від [illegible] Христа. З хвилею, коли рука Святителя спочила на їх головах, а Його поважний голос розніcся по просторах [illegible] св. о. Николая в Чікаго, проказуючи слова [illegible] диякони Маріян, Петро, Боніфатій, [illegible] і [illegible] священиками; на їхніх душах Христос [illegible] вічне знаменя своїх вибранців і назначив їх працівниками Своїм винограднику.

Небо й земля зрадіва. Царство Христове [illegible] до нових пробоєвиків. Віримо, що так воно й буде [illegible] при журналі "Проблеску", що його були [illegible] дописувачами, проявлявся запал, охота [illegible] якнайскорішого сповнення недалекого [illegible]

Тепер уже вони на позиції...

Тож вітаємо Вас, Нові Отці, на [illegible] шляху - найкращому! Бажаємо Вам [illegible] [illegible] Господньої [illegible] [illegible] Його вірно [illegible] українському [illegible]

МОЛОДИЙ ПРОПОВІДНИК

[illegible]

[illegible] не цікавість [illegible] це місце. Сюди при- [illegible]

[illegible] вістку: "Хри- [illegible] радістю во всі- [illegible] на дорогах [illegible] землі, що їх лита [illegible] навіть передчасно [illegible] Христос воск- [illegible] щиру мо- [illegible] їх тим щастям, [illegible] є причина [illegible] за наших рідних [illegible] християнське діло. Бо молит- [illegible]

[illegible] приходимо на кладовище [illegible] чуємо сумні похоронні на- [illegible] в темну могилу спу- [illegible] засипали її землею, коли [illegible] і з тим відновляється [illegible] смутку. Наново [illegible] [illegible] щоб я сказав цей [illegible] сказати Іісус Христос - але [illegible]

[illegible] Тут на цім місці [illegible] ціле своє життя посвятили [illegible] і передчасно пішли до гробу. Тут [illegible] муж чи жена. Тут спочиває наше дитина, мо- [illegible] великі надії на наші ста- [illegible] наші найліпші приятелі [illegible] велика страта, що [illegible] тут на зем- [illegible] Тому оправданий є наш смуток, наш плач [illegible] можна нам сумувати, але не як ті, що не [illegible] (I Сол. 4,14). Надія - це велике [illegible] мило [illegible] ушах. Якби його усунути [illegible] тоді наша земля стала б глухою [illegible] є дорогим [illegible] надії. І ми [illegible] маємо [illegible] так і ми з ними [illegible] Христові, щоб з Ним [illegible]

ЗА НАШІ ІДЕАЛИ

(Кінець)

Аж тоді, коли наше серце полюбить надівсе найвищий Ідеал і вяже з Ним усі свої справи й речі, ми можемо розумно й відповідно оцінювати й любити напр. свою батьківщину й інші земні добра. Тільки пізнанням і любовю найвищого Ідеалу Бога ми можемо почуватись спокійно в характері людини.

Досконалість ідеалу побачив світ в Ісусі Христі. Це найкращий взір для всіх справжніх ідеалістів. Католицька Церква навчає ввесь людський рід відтворювати той найкращий ідеал у цілім житті.

Наші василиянські ідеали

Кожний василиянин може й повинен проводити своє життя захоплений двома ідеалами.

I. ДРУГИЙ ХРИСТОС. Перше, постійне, щире бажання й старання кожного молодого й старого василиянина мусить мати за мету: досконалу переміну в Христа. Ми не мали ніколи такого обявлення, що напр. "на св. Йосафаті вимирає династія канонізованих василиян..." Канонізаційна комісія готова й досі до послуг, тільки треба стати другим Христом!

Василь, Йосафат і всі святі лишили й дали нам дуже виразну лекцію тієї філософії, як перемінитись у Христа.

Це справжня трагедія, коли хтось із світської людини переміниться в василиянина, але потім не старається всіма силами перемінитись іще з василиянина в другого Христа... Треба конечно відновити гасло й запал! Бо де були б тоді наші василиянські ідеали?

2. ДОБРИЙ ПАСТИР. Тільки тоді можна бути справжнім василиянином, коли мається духа доброго пастиря. А добрий пастир "віддає своє життя за овечки".

Тому стільки треба молитися й вчитися, стільки працювати й жертвуватися, скільки треба, щоб душі, віддані нашому душпастирству, були певно спасені. В тій справі нема вакацій. Небо й земля мають бачити й чути, що василияни є добрими пастирями душ. Так як Христос. На те заснований наш св. Чин.

"Другий Христос" і "добрий пастир" – це наші василиянські ідеали. Діла й слова, жертва й молитва, сильна воля з любовю – помагають осягнути їх.

о. А. Трух, ЧСВВ

oooooo 0 0 oooooo

[illegible] 5 тисячів верстов до манастиря, ще [illegible] нам живе [illegible] найменше вкривас до віддя.

Й. [illegible], ЧСВВ

Судомир

ХУРТОВИНА

Весна! Як сонце ясно сяє.
Квітки, як зорі мерехтять,
Трава, мов шовк луги вкриває;
Метелик вийшов погулять.

Окрили співом гай і луки.
У лісі пишний дуб розвився
Підняв до сонця сильні руки,
І [illegible] синє небо задивився

Аж знялась хмара тож зза ліса
І мокрим снігом замело
Накрила світ немов завіса,
Мов [illegible] не було.

І буря [illegible], вихор грає.
Зелене листя в сніг летить
Та [illegible]
[illegible] вітер [illegible]

[illegible] лютує хуртовина.
Не зломить дуба [illegible],
Не [illegible]
[illegible] в сонце погляд [illegible]

Не звік бо бути хуртовині
[illegible] сонце [illegible],
А [illegible]
[illegible]

Блажен, хто в сонячну годину
[illegible] сил на лютий бій
На немлучу хуртовину
Готує сильний удар свій!

Блажен, хто в час страшної бурі
Не тратить духа, віри, сил
У кого очі, хоч понурі,
Шукають лету, сонця, крил

Блажен, хто в страшну годину,
З огнем надії ув очах,
Крізь бурі рев, крізь хуртовину
До сонця всім простує шлях.

---ооо---

відспівав хор. 2. Вступне слово виголосив [illegible] — хор: 3. Услиши Господи глас мой — [illegible]

[illegible]

ПРОБЛЕСК

Видають Брати Схолястики ЧСВВ.

Виходить раз у місяць.

Число 5. Мондер, Алта. Листопад, 1942. Рік 6.

ЇХ ЕКСЦЕЛЕНЦІЯ
ПРЕОСВ. КИР АМВРОСІЙ СЕНИШИН, ЧСВВ.

50-ЛІТТЯ СВЯЩЕНСТВА

ВСЕСВІТЛІШИЙ І ВИСОКОПРЕПОДОБНИЙ О. АРХИМАНДРИТ ДІОНІСІЙ ТКАЧУК, ЧСВВ.

СВ. СВЯЩЕНОМУЧЕНК ЙОСАФАТ.

ПРОБЛЕСК

Число 6 М. ндер. Алта. Грудень, 1942 Рік I

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

УСІМ ШАНОВНИМ ДОБРОДІЯМ СПІВРОБІТНИКАМ І ЧИТАЧАМ З НАГОДИ СВЯТ ХРИСТОВОГО РІЗДВА Й НОВОГО РОКУ НАЙСЕРДЕЧНІШІ ПОБАЖАННЯ СКЛАДАЄ

ПРОБЛЕСК

Впр. о. Ігумен С. Дидик, ЧСВВ.

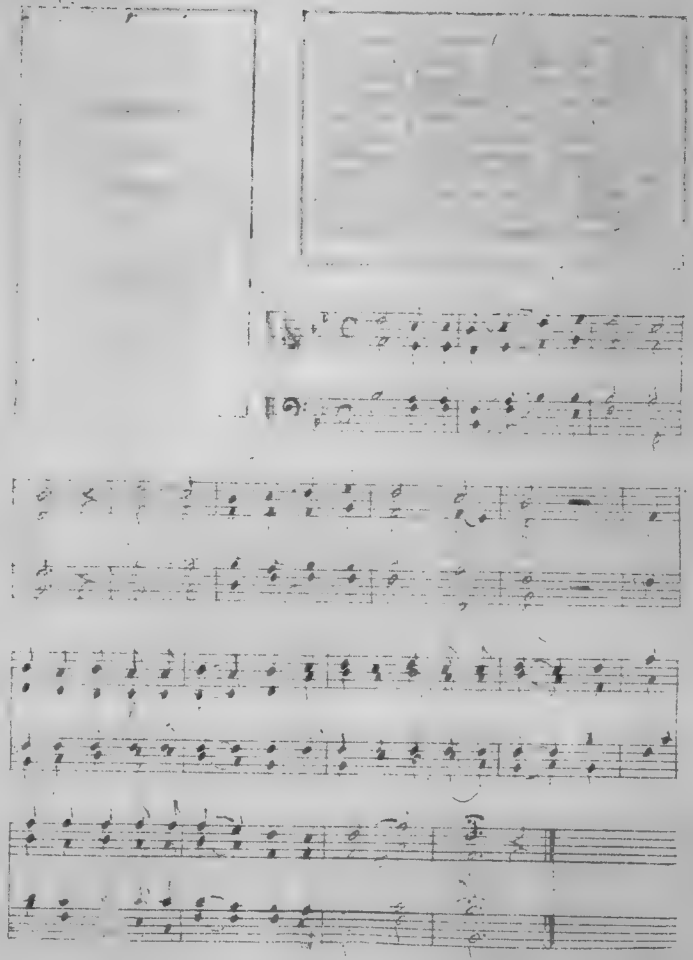

Не ХИЛЯЙТЕ ЗДІЛ ПРОЦОРА

Преосв. Амвросій Сенишин, ЧСВВ серед Впр. Отців й визначних громадян містечка Мондеру промовляє на величавій гостині в Мондері.

КІЛЬКА ХВИЛИН ПРИ ЯСЛАХ ІСУСА

(Продовження з стор 7)

причиною гарячих стіп Божої Дитини. Одначе Ісус, як Бог знав, що Він побідить сили темряви й це його заспокоювало [illegible]. Ісус знав, що Церква, що її Він заснував для добра людскости під проводом й опікою св Духа поконає всіх своїх невольних ворогів та переживе всі трудноці, що їх стрічає кожне благородне діло. Разом з тією побідою Церкви має поширитись по цілому світі панування Христового царства, царства мира й любови, добра й щастя.

[illegible] це все так поділало на Ісуса, що Він був готовий прийняти на себе всякі невигоди й терпіння, щоб тільки осягнути [illegible] тих душ, що їх Він полюбив своєю відвічною Божою любовю, привести до щастя, що йому не буде кінця.

НЕ ХИЛИТЕ ВНИЗ ПРАПОРА

(Продовження з стор 9)

[illegible] що частина молоді забуває рідну мову й пропадає, але чи менше в криниці води тому, що з неї [illegible], коли її джерело живе й здорове? Або чи не дасться заткати дір кудою витікає вода? [illegible] отже є є життя, що є великі й сильні [illegible] більше праці й більше любови. [illegible] згоду, згода дасть одність, а одність [illegible] світла.
[illegible] зневіра, геть одурманення чужи[illegible] до праці важкої та любої труд[illegible]
[illegible] – вгору наш стяг!

[illegible] тиха ніч!
[illegible] сльози з віч
[illegible] Божий йде до нас
[illegible] цілий світ любовю спас
Вітай нам святе Дитя!

ПРОФЕСОРИ

дому студій в Мондері

1942 - 1943

Вир. о. Ігумен Н. Саварин, ЧСВВ
Префект студій і професор латинської мови
і української літератури на
III році гуманістики.

Вир. о. В. Дрібненький, ЧСВВ
Професор філософії

Вир. о. Вікарій В. Каменецький, ЧСВВ
Префект схолястиків і професор морадьної, пасторальної й аскетичної богословії.

Вир. о. М. Романович, ЧСВВ
Префект проповідей і тонусів
і професор еврейської мови.

Вир. о. І. Лесюк, ЧСВВ
Професор догматики й св. Письма.

Вир. о. Л. Джіголик, ЧСВВ
Професор української історії, латинської мови на II. р. гуманістики і географії.

Вир. о. Д. Попович, ЧСВВ.
Професор літургіки, грецької і
старославянської мови й мінеральогії.

Бракує на знимках:

Вир. о. П. Боднар, ЧСВВ
Професор історії всесвітньої й латинської мови
Діякон Пахомій Дидик, ЧСВВ.
Професор англійської мови на
III. році гуманістики.
Діякон Віктор Сорока, ЧСВВ.
Професор англійської мови на
II. році гуманістики.

Бракує на знимках:

Діякон Епіфаній Пацак, ЧСВВ
Професор англійської мови на
I. році гуманістики.
Бр. Сотер Підскальний, ЧСВВ
Професор математики.
Бр. Модест Ґнесько, ЧСВВ
Професор французької мови.

[illegible]ІСТІ ЗА [illegible]ІОНАТ

19 [illegible]
[illegible]

20 Брати [illegible] демі[illegible] [illegible] програмі цього вечірка були слідуючі точки 1 Перед Тобою - хор; 2 [illegible] - славна України - [illegible]; 3 Сіяй нам Архі[illegible] - хор; [illegible] і наша місія - ре[illegible] [illegible] Пісня слави - хор; [illegible] - декламація [illegible] добро[illegible] хор, [illegible] Кінце[illegible] [illegible] Концерт звінча[illegible] [illegible] На кінець промовили Їх [illegible] Хором проводив [illegible] [illegible] концертовій [illegible] гості з [illegible]
[illegible]

21 [illegible]
[illegible]

[illegible] до [illegible] до Те [illegible] Архієрейську Службу Божу З преосвященним [illegible] таким [illegible] о Протоігумен [illegible] о Майстер [illegible] Когут о [illegible] Севастіян і бр Ад[illegible]ріян

23 Їх Ексцеленція і [illegible] до [illegible] поїхав до [illegible] своїх [illegible] По кількох [illegible] там з [illegible]

24 [illegible] Катерини - патронки [illegible] обіді брати [illegible] приїхали [illegible] Відбулися річні збори членів [illegible] легії Проблеску На цих зборах вибрано [illegible] редакційний персонал на рік 1943 [illegible] представляється Головний редактор - бр [illegible] - бр [illegible] до Тех[illegible] [illegible] Друк[illegible] [illegible] [illegible] половин[illegible] редактор

AURORA

organ of the Bros. Scholastics

English Supplement

published bi—monthly

Vol. VI. MUNDARE, ALTA. JANUARY, 1942 No. 1.

Mass Ordination

as Fifteen Receive First Holy Orders at Hands of His Excellency Basil V. Ladyka, OSBM.

Raised to the Holy Deaconate

Left to right: Deacons Polycarp Matwiy, Marian Horishny, Bernard Dribnenky. Peter Hewko, Boniface Slododa

Receive Minor Orders of Subdeaconate

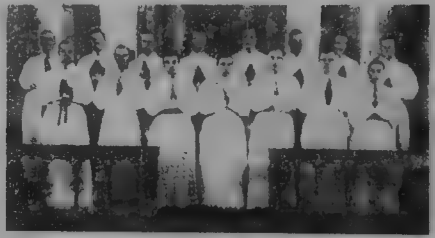

First row: Subdeacons G.Chmilar, M. Horishny, P. Dydyk, V. Shewchuk, E. Bilyk, B. Sloboda, P. Matwiy. Second row: V. Soroka, O. Zasejbida, E. Paschak, P. Hewko, S. Kurylo, B.Dribnenky, J. Chimij, B .Hrynyshyn.

A MEMORABLE EVENT

Ceremonies that seldom occur bear a greater influence on us and imprint themselves more deeply upon our memories. But the significance of this recent event we hardly wish to attribute to its scarcity, though 3 years have elapsed since in some similarity, a likeness was witnessed. The history of our Canadian diocese has for the first time recorded such a number of recipients of the first Holy Order.

On the 20th of December, there knelt before the altar 15 young theologians of the Order of St. Basil the Great, in readiness to consecrate themselves to the service of their God and Church. It was a grand sight, that did not fail to impress the onlooker, to see 15 Levites to be, one by one approach his Excellency and receive (according to the Eastern rite) minor orders of subdeaconate. The following day his Excellency imposed hands on five newly-ordained subdeacons to bestow upon them major orders of the deaconate, thus raising them another step to the priesthood.

It is not hard to enter into the spirit of the moment when each one felt the reassuring presence of the Bishop's hand on his head. For thus were fulfilled the long cherished desires and [illegible] of life. Happiness, high sentiments and deep feelings of gratitude to God filled their hearts, [illegible] asking His greater blessings, that they [illegible] the rest of the time remaining, and thus prepare themselves for higher orders and closer union with Him.

We can join them in happiness, knowing that these 15 most promising [illegible] shall partake in the great work of God and we pray God keep them as they are this day.

MARTYROLOGY OF UKRAINIAN SAINTS

2. St. Vladimir the Great, Prince, Apostle

(continued)

In the following year, 988, after his conversion to the Faith, the now Christian prince introduced Christianity as a state religion and ordained the mass conversion of his people.

The formation of an ecclesiastical hierarchy under the jurisdiction of Ochryda (in present Macedonia, in Bulgaria, next engaged his attention. He purposely entrusted to the Bulgarian clergy the organization of his infant Church, leaving it [illegible] directly with Rome, and [illegible] for political [illegible] ecclesiastical [illegible] to the [illegible] of Imperial [illegible].

Under the vigilant care and [illegible] of her [illegible] [illegible]

[illegible] erected and churches built throughout the country, [illegible] alone is said to number about [illegible] in the year [illegible], a total [illegible]. He encouraged the further [illegible] [illegible] [illegible]. A lasting [illegible] of this was the Church of the Blessed Virgin [illegible] of the [illegible].

[illegible] the Christian faith, St. Vladimir encouraged missionaries, among [illegible] St. [illegible] of Querfurt, Germany, to labor among the still existing pagan tribes.

[illegible] to promote the success of Christianity and to [illegible] his people in that spirit, St. Vladimir himself, as a true [illegible], first showed the way by his exemplary life [illegible] worthy of imitation by his subjects. From a licentious, ruthless and war given pagan he was almost [illegible] transformed into a [illegible], loving and [illegible] the father of the poor and oppressed. His good name [illegible] known to all within his kingdom and [illegible] far [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] canonization.

[illegible] in 1015 on the eve of his preparation for war. [illegible]

[illegible]

(continued from page 1)

[illegible]

The first [illegible] of the Ukrainian Greek Catholic Church [illegible] in 1912 [illegible]

AURORA

organ of the Bros. Scholastics | **English Supplement** | published bi—monthly

VOL. VI. MUNDARE, ALTA. FEBRUARY, 1942 NO. 2.

[illegible]

The pull of passion can easily deflect them from their line of duty.

As a matter of fact any sort of self-indulgence is bad for character; virtue languishes, grows slack. Such people cannot be commissioned with an answerable task, for they can easily break down under its [illegible]

In these few brief weeks of Lent we sacrifice many lawful delights just to show that we can be trusted. We then test our will, take a grip on ourselves, master our inclinations that these may not master us for life. If one can not control himself in small, commonplace things what warrant has he of refraining in large, unlawful things? A man of character is the one who can say to himself and to his faculties "yes" or "no" and be sure of prompt obedience.

Reparation. The third purpose of fasting is to expiate sins. We all admit to have offended God. We have turned away from Him and embraced creatures. That is a sin. It is a crime against our Father and needs readjustment. Reason demands that; God possesses a claim to it.

The Lenten days arrive and we punish ourselves to show God that we are heartily sorry for having offended Him. To prove that we have made a mistake we deliberately turn away from these creatures, innocent pleasures and turn ourselves to God. We offer special sacrifices in order to restore friendship with our Father.

However insufficient and inadequate these offerings are, nevertheless, when wrapped round with love and filial subjection, they become very precious in God's eyes. It is not the thing itself that counts, but the love that lies back of it is important.

Viewing Lent from this angle, these days are unmistakably the most precious days in the whole year. They are designed to secure both our temporal as well as eternal welfare. This is the time when we have ample opportunities for self-mastery, for developing ourselves into men of trustworthiness and advancing in sanctity enormously. Let us hope this period will be profited by all in the highest degree.

: : : : : : :

P.

OSYP G. FEDKOWYCH.

Amongst the outstanding personalities in Ukrainian literature, we must truly acknowledge a prominent place for O. Fedkowych. Knowing what great significance had the appearance of Kotliarewsky for Eastern Ukraine, what the role of Shaskewich meant in Halyczyna, so also must we acknowledge Fedkowych as the immortal poet of Bukowina. Though his writings, which are mostly lyrical poems, have no exceptional value in the world of literature he is recognized as being equal to other famous writers, because he first introduced the vivid language of the Ukrainians in the Bukovinian state.

Osyp Fedkowych was born on January 8, 1834, in the village of Putylow, Bukowina. His father was the descendant of Polish nobility and traces of this were prominent in the life of Fedkowych. He was baptized and reared as a Catholic of the Roman rite and it was only in 18[illegible], in mature age, that he forsook Catholicism and embraced the Orthodox faith, justifying himself that thus he would be closer and of more service to his people.

In his childhood he was inspired to his poetical abilities by his step-sister. She often narrated to him fascinating tales of the courageous Cossacks, sang ancient folk songs, and thus implanted deeply in his childish heart an ardent love for his country and her traditions. After [illegible] school days Osyp became acquainted with a German poet, one [illegible] [illegible], who did much to bring out, in full glory, the young poet's talent.

In later years Fedkowych enlisted in the army. As a soldier he was sent to Italy. There he achieved the rank of officer, but somehow army life did not appeal to the home-loving poet. In his loneliest moments he found solace in writing. He mostly wrote lyrical poems about the desolate life of a soldier recruit. During his army career [illegible] [illegible] [illegible] Ukrainians. Even when he was transferred to Semi[illegible], communication between did not cease. Under their influence he began writing poems in the current Ukrainian language. His first trials were published in Lviw in 18[illegible].

After 10 years of army service, Fedkowych resigned his officer's rank and returned to his home town. Here he passed [illegible] spent his years, dedicating leisure moments to writing. Later, discouraged because of lack of [illegible] among his people, [illegible] and [illegible] retired in solitude [illegible] 18[illegible], when Bukowina [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] January 11, 18[illegible].

— — —

Bukowina is a province of former Ukraine, situated in [illegible] [illegible] by the [illegible] Ukrainians forming a [illegible]

Bukowina [illegible] its [illegible] back to the early era of Ukrainian [illegible] formed an integral part [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Only [illegible] some form of equality [illegible]

No. 2

HISTORY OF UKRAINE.

[illegible] Ukraine Under Polish Rule, 17[illegible]

[illegible] Western Ukraine was [illegible] In order to [illegible] promised freedom [illegible] many Ukrainians [illegible], so that in a few years [illegible]

[illegible] years of freedom [illegible] away. Serfdom [illegible] began to threaten the freedom-loving Ukrainians. In consequence many [illegible] took place throughout [illegible] of the [illegible] The people [illegible] delivery [illegible]

[illegible] course of time, [illegible] of this latter [illegible]

[illegible]

The present issue of Aurora appears as an extra publication in addition to the regular [illegible] edition. The [illegible] urged to closer co-operation and invited to send in their contributions. [illegible] interest and participation will [illegible] to resume its former position and [illegible] as a monthly. As now it remains a bi-monthly

AURORA

organ of the Bros. Scholastics | English Supplement | published bi—monthly

VOL. VI. MUNDARE, ALTA. MARCH, 1942 NO. 2.

[illegible]

is the secret of their success? What agencies contributed mostly to their achievements?

The answer would run something like this. These men excelled because they were geniuses. They had unusual gifts that enabled them to perform their feats. Such an answer is partly justifiable.

There is one potent factor that played a marked role in their achievements without which even a genius could not become a genius and with which a person of [illegible] [illegible] still excell. This secret is called [illegible] to work. Even if one would be a [illegible] [illegible] will never earn a great name. [illegible] of all times have been [illegible] "Genius is [illegible] part inspiration and [illegible] part [illegible]" "Genius is the capacity for taking [illegible] [illegible]".

Sometimes we are lost in [illegible] of great men, but if [illegible] private life, [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

BOOKS

[illegible]

as [illegible] out of it as we possibly can. Many [illegible] spend their lifetime in developing literature and writing new books. They know that [illegible] cannot stand without knowledge, and [illegible] [illegible]

continued on page [illegible]

prove the existing, actual racial difference between [illegible] and Ukraine, for such history is "strongly biased and founded on misunderstanding" (p.23), and in direct opposition to Russian writers on whom the author rests all his authority.

Thus outlawing the Ukrainian historians as separatists, Mr. Allen [illegible] his thesis that as a distinctive nationality, Ukraine gradually came into existence about the middle of the 16 century, increasing rapidly (assuming truly American proportions of colonization, pp. 263,375, from a community numbering about [illegible],000 in the south-eastern frontier region of the [illegible] state (pp. 25,26).

[illegible]

[illegible] religion and [illegible] Ukrainians the author [illegible] makes no effort to [illegible] (p. 372). [illegible] to resort to this form of argument as a last [illegible]. It is not at all [illegible] out [illegible] all others fail.

Mr. Allen founds his whole book on [illegible] arguments. [illegible] Truth will always out and in such important questions as a nation's history, [illegible] will bear witness and give ample evidence of it.

# # # # #

AURORA

Organ of the [illegible] Scholastics

English Supplement

published bi-monthly

VOL. VI. MUNDARE, ALTA. APRIL, 1942 NO. 4.

REV. MARIAN HORISHNY, OSBM. REV. BONIFACE SLOBODA, OSBM.
REV. PETER [illegible], OSBM. REV. BERNARD DRI[illegible], OSBM.
REV. POLYCARP [illegible], OSBM.

TO OUR NEWLY ORDAINED

[illegible] to the Holy Priesthood [illegible] 8, 1942, in Chicago [illegible] Constantine Bohachevsky.

EVERY BEST WISH FOR SUCCESS IN THEIR [illegible] [illegible] SCHOOL [illegible] AND FUTURE [illegible] IN THE SACRED MINISTRY

THE BROTHERS SCHOLASTICS

[illegible]

... striving for loftier things ... He wants to make ... in a special way to save souls ... "What doth it profit a man ... and suffer the loss of his soul." [illegible]

[illegible]

... there are souls to save ... Church encourages, that is, to ... [illegible]

Let us help in this ... cause of Christ. We can ... by our humble prayers, ... and encouragement to those expressing a desire to consecrate themselves to this ...

The ... for the ... American Province of ... [illegible] ... the province at 40... [illegible] ... with the 3 ... [illegible]

[illegible]

We have ... new priests. Five young ... advanced a step higher and received ... power of the holy priesthood.

We rejoice ... them in their new and happy ... we are loath to have had them depart from our ... in which we have passed blissfully together ... years.

Pleasant memories remain of those carefree ... may they ... in later years, ... youthful ... towards which we were called here together, and ... strive to attain.

FATHER MARIAN [illegible]

Father Marian Horishny, OSBM

Father Marian ... the only ... of ... [illegible] ... with ... mission field ... however, studied ... by ... of ... [illegible]

... position of editor ... articles and provided ... [illegible]

Eliminated from participation ... a chronic leg illness, Father Marian ... indoor recreation. ... as the best chess player ... time.

We are confident Father Marian ... and follower of his Master ... passed together with him ... given ... ward" is our hearty send off ... mation of our good wishes.

Father Peter Hewko, OSBM.

[illegible]

... Our sincerest greetings to Father ... [illegible]

Father Boniface Sloboda, OSBM.

[illegible]

Fr. Bernard Dribnenky, OSBM.

[illegible]

... the Ukrainian Chesterton. Our hopes ... [illegible]

... present, Father Bernard is stationed here ... [illegible] ... his duties as professor.

Our ... and best wishes go out to Father ... on the occasion of his ordination ... in His service with a long and meritorious life in the ... [illegible]

[illegible] MATWIY

Father Polycarp Matwiy, OSBM

The [illegible] of our class of [illegible] [illegible] at the young age of 13. [illegible] we learn are also in [illegible] state.

[illegible] years of his religious life on the scholasti[c] [illegible] Father Polycarp, as he was at the [illegible] of his entrance, the true type of [illegible] with a childlike, simple [illegible] affected spirit and countenance. [illegible] was his ever ready goodwill to help [illegible] with an [illegible] smile.

It is [illegible] that Father Polycarp [illegible] Peter [illegible] of the [illegible] and [illegible] reward [illegible]

[illegible] we [illegible] to the scholastic newspaper. For the past two [illegible] the position of business manager [illegible] was always a frequent [illegible] [illegible]

To Father Polycarp [illegible] work in Chi[cago] we send our [illegible] and best wishes. [illegible] all his [illegible] and [illegible] reward [illegible]

[illegible]

AT EMMAUS

The afternoon of Easter [illegible] the disciples of Jesus had set out for Emmaus. Discouraged and [illegible] they went, [illegible] talking [illegible] the [illegible] of the past few days [illegible] another traveller joined them and asked the cause of their sadness. Thinking him a stranger in the city, they recounted the seizure and execution of their Master and the hopes they had had that He was to be the Redeemer. Now [illegible] was ended and they were [illegible]

Then [illegible] showed them how blind they had been. "[illegible] Christ," he asked, "to have suffered these things and so enter into His glory?" And he reminded them of the prophecies, pointing out how the Passion of Jesus had been predicted in every detail.

[illegible]

[illegible] their [illegible] discouraging [illegible]

The [illegible]

[illegible]

EASTER MORN

[illegible] triumphant [illegible]
[illegible] victory Christ [illegible]
[illegible] peak o'er the mountain [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] white
[illegible]

But the [illegible] were [illegible] first [illegible]
[illegible] victory
[illegible]
They fled to the fearful [illegible]

And we must not fear, for [illegible]
Majestic Christ [illegible]
The evil and [illegible]
That [illegible]

[illegible]

[illegible]

I suppose there children were never [illegible] perfect [illegible] of [illegible] attendance. At least [illegible] attended [illegible] little harm [illegible] seemed [illegible] their [illegible] ideas [illegible] of their [illegible] the early part of the year they [illegible] after June attendance [illegible] and badly and what was [illegible] for a very [illegible] length of time.

Raising my head from the [illegible] register [illegible] make enquiries [illegible] I [illegible] really believe [illegible] enjoyed [illegible] this procedure regularly each year [illegible] for a season of [illegible] and [illegible] and that [illegible] confidently expect [illegible] after Easter. This was [illegible].

Fresh [illegible] the [illegible] of newly acquired [illegible] the power that was given me over [illegible] eighteen [illegible] although I was not such [illegible] to [illegible] I refused to consider [illegible] movements of children [illegible] going to school on [illegible] morning was [illegible] importance [illegible] a two or three [illegible] fishing trip taken with their [illegible] parents. [illegible] called for action.

With a sinister smile I tore out a small blank form from my ever ready register. [illegible] effusive [illegible] tion concerning the migratory [illegible] of a particular [illegible] ries of Redwater. Soon a deadly missile was speeding on its evil course towards the Department of Education at Edmonton. From this pinnacle of authority would be issued a [illegible] of high warning. Law and order — and attendance, I hoped, would be restored within the precincts of my [illegible] walls. With grim determination I awaited the results of my master move. I had not long to wait.

(to be concluded)

/The above is an extract from "Memory Book", unpublished as yet [illegible] of the author./

[illegible] this winter. Even the Scholastic [illegible] were [illegible]. Four games were played and of these [illegible] the [illegible] took the [illegible] two [illegible] 2 and 5 3, while the third went [illegible] another [illegible] 4 2 and fourth ended in a draw 5 5.

A Scholastic [illegible] exhibition game on the latter's [illegible] resulted in 5 2 win for the [illegible] Scholastics.

AURORA

organ of the Bros. Scholastics

English Supplement

published bi—monthly

VOL. VI. MUNDARE, ALTA. DECEMBER, 1942 NO. 6.

Anon.

[illegible]RIST THE [illegible]

Omnipotent God [illegible] own as a [illegible],
That [illegible] as He may abide.
He [illegible] not of [illegible] sorrows [illegible],
[illegible] love knows no bounds,
For [illegible] outstretched [illegible]
[illegible]
[illegible], my heart [illegible]
[illegible]
[illegible], my doors are wide [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] the knowledge and experience needed in the [illegible] [illegible]

Page [illegible].

and [illegible]
His [illegible]

[illegible]

[illegible]tinued (from p 28)

[illegible] was morning re[illegible]s on a pleasant [illegible] day when one of my [illegible] (sometimes wished [illegible] them) pupils bounded into the room and announced gleefully, "There's [illegible] comin[illegible] see ya." [illegible] a modest starched collar expression [illegible] happen[illegible] at the door. Fu[illegible] there [illegible] I walked to the door, gingerly edged it [illegible] peeked out, then gasped.

[illegible] rough looking fellow [illegible]. He had [illegible] Evidently the [illegible] had done the work ver[illegible] efficiently. I decided [illegible]er [illegible]

[illegible] my [illegible] courage, tried to remember the Latin quotation that promised [illegible] Fortune [illegible], opened the door and walked [illegible] smile that [illegible] to be [illegible] and a steadily growing inclination to scamper in the opposite direction I approached the man. [illegible] expected to see fire in his eye I was disappointed for [illegible] his pipe was [illegible] turned towards me meekly, pleadingly and [illegible] (grunt) [illegible] children [illegible] school [illegible] me sorry (ugh.)" I understood enough. From [illegible] private [illegible]pocket I produced [illegible] package of tobacco. We smoked quietly, silently [illegible] mutually happy. Then he departed and I let [illegible] go at that.

The first Christmas card was [illegible] in England in 184[illegible].

An editor was obliged to refuse many stories sent in to be published.

A lady once wrote him:

"Sir! You sent back last week a story of mine without reading it. As a test I have pasted pages 18, 19, and 20 together and upon receiving found them unrouched."

The editor replied:

"Madame! At breakfast when I open an egg I do not have to eat the whole egg to discover it is bad."

A lady walked into a railroad ticket office in Canada and asked for a ticket to New York.

"Do you wish to go by Buffalo," asked the ticket agent?"

"Certainly not," she replied. "By train, if you please."

R-n.

ROME OR KIEW.

Many Ukrainian nationalists are of the opinion that the one who holds with Rome is a Roman slave, a traitor to his own nation. He helps in foreign affairs, builds up and enriches a foreign country to the detriment of his own people. They say that Kiew, the capital of Ukraine must always have a predominant place in our hearts and acts.

In this we cannot agree with them. They put nation before God, religion, and the good of our souls. God as we all know is our ultimate end. We are born and we live not to make ourselves happy in this world, but we must strive for higher ideals, for heaven which is our real fatherland. And he who is concerned only with earthly happiness, to whom the highest ideal is the good of his country, might achieve what he strives for but his ever lasting happiness, his eternal good which is heaven will greatly be imperilled. And of what good will it be to him if he even offers his life for his country but be forsaken by God forever.

When His Holiness the Pope asks the people to send him offerings, these are not expended to the building up of a strong Roman State but they are used for the propagation of faith among the pagans. With these voluntary contributions he also helps the needy all over the earth. And such help was given even to the Ukrainians when a seminary was built for them at Rome for the education of young Ukrainians. From this it may be inferred that the money offered by the Catholics does not enrich the Roman State but is employed for the good of everybody and especially for the widespread of the glory of God.

We admit that every person should love his country and that this love is the first and greates duty of every citizen. One must always obey civil laws; never allow them to be violated. But to offend God, commit sin for the good of the country is forbidden. God is always in the first place and it would not be wise of us to endanger our immortal souls for the sake of our country.

LARGEST CHRISTMAS PUDDING.

The largest Christmas pudding on record is said to have been one produced in England in 1718. It weighed 1,000 pounds, and had to be boiled for 14 days, accounts say

No one can do more than his best. But a good many can do more than they think is their best.

ПРОБЛЕСК

Видають
Брати
Схолястики
ЧСВВ.

Виходить
раз у місяць.

Число 1. Мондер, Алта. Січень, 1943. Рік VII.

НА МНОГІ ЛІТА ВЛАДИКО !

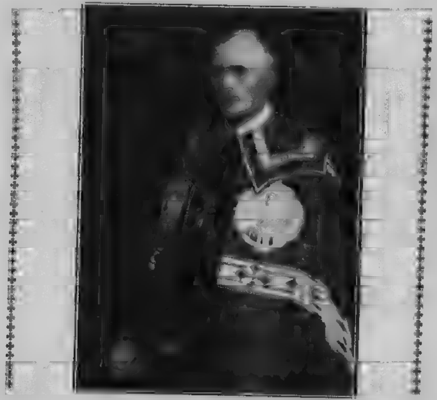

ДОРОГОМУ АРХИПАСТИРЕВІ
ПРЕОСВЯЩЕННОМУ КИР ВАСИЛІЄВІ ЛАДИЦІ, ЧСВВ.

в день св. Іменика

Складають найсердечніший привіт і в молитвенних просьбах до Вселаскавого Бога благають для Достойної Особи Іх Ексцеленції Його благословення, обильних ласк неба, кріпкого здоровля та многих щасливих літ на владичому престолі.

Брати Схолястики, ЧСВВ.

О. Вікарій В. Каменецький,
ЧСВВ.

AURORA

organ of the Bros. Scholastics | **English Supplement** | published monthly

VOL. VII. MUNDARE, ALTA. JANUARY, 1943 NO. 1.

Saint Basil The Great

ПРОБЛЕСК

Видають Брати Схолястики ЧСВВ.

Виходить раз у місяць.

Число 2. Мондер, Алта. Лютий, 1943. Рік VII.

AURORA

English Section of "PROBLESK." Published Monthly.

Vol. VII. Mundare, Alta. February, 1943. No. 2.

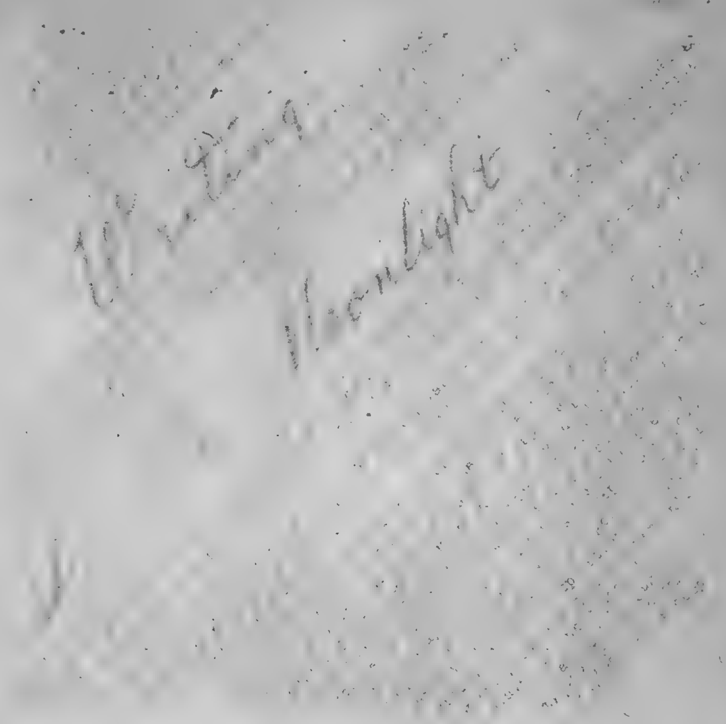
Moonlight

Printing In Ukraine

ПРОБЛЕСК

Видають Брати Схолястики ЧСВВ.
Виходить раз у місяць.

Число 3. Мондер, Алта. Березень, 1943. Рік VII.

В IV. РІЧНИЦЮ КОРОНАЦІЇ

Святійший Отець Пій XII.

Високопреподобному о. Протоігуменові Веняминові Бараникові, ЧСВВ

На знак синівської любови й відданости з нагоди Імянин, складають свої щирі побажання

Брати Єхолястики

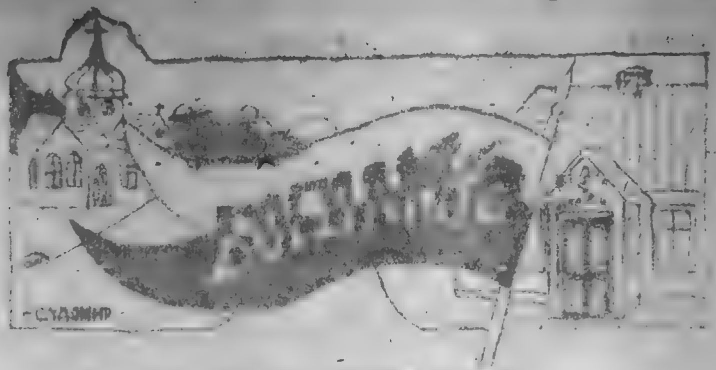

AURORA

English Section of "PROBLESK." Published Monthly.

Vol. VII. Mundare, Alta. March, 1943. No. 3.

Why I Love St. Thomas.

by Jarome [illegible]

[illegible] handic[illegible] [illegible] every [illegible] of his [illegible] he arose [illegible] that he proved [illegible] superior to all the difficulties of life, surely my heart cannot remain but enraptured by such a noble character as was St. Thomas.

The third reason for which I am carried away by love towards St. Thomas is the sanctity of his life. In the midst of his daily [illegible] and duties he never withdrew his attention from man's final end - eternal bliss. Even in his studies he made frequent recourse to prayer [illegible] the source of the profound [illegible] the crucifix resting [illegible] the source whence proceeds [illegible]

[illegible] St. Th. so greatly [illegible] shall be striving [illegible]

Give Some Philosophy

To The Modern Mind

A VIEWPOINT

By: Josaphat

My First Article in AURORA

By M.

SHEWCHENKO

by P.

The Voice Said... by Leo

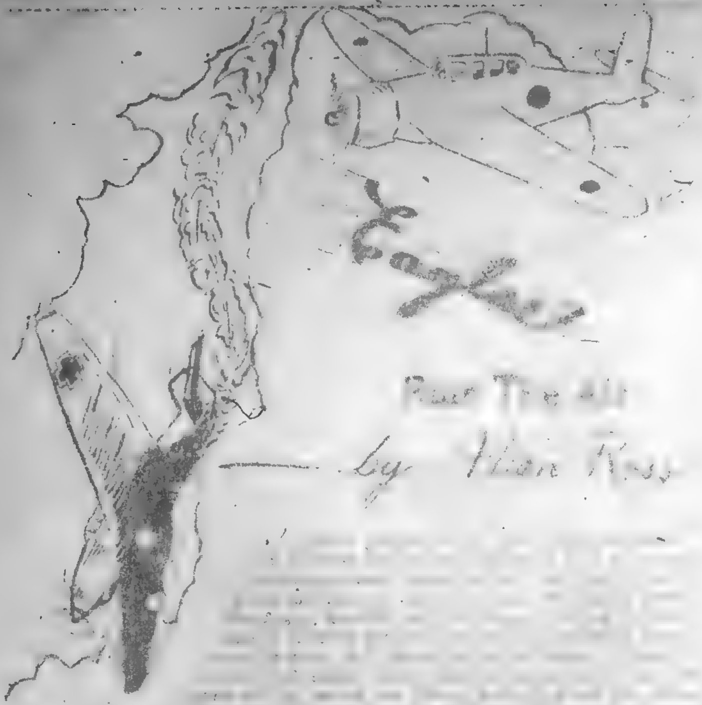

[illegible]

Gaspar a final warning reaching for the unwanted commer Gaspar swerved to the side, but now a real staggering sight contorted his face, his heart throbbing with excitement. This momentarily threw him out of control but he moved his plane into a steep climb as the threat of seven Messerschmitts verging into a point for an easy target charged at him. Gaspar after gaining sufficient height made a [illegible] turn and closed in [illegible] out a [illegible]-second burst of [illegible] and [illegible] the Nazi [illegible] rigid his plane [illegible] down in an uncontrol- [illegible] cockpit and [illegible] streaming [illegible] but the [illegible] was just going to come. [illegible] for some unprecedented [illegible] in his seat [illegible] to see [illegible] closing [illegible] The plane was at [illegible] with ri- [illegible] straight [illegible]

Turn to page 17

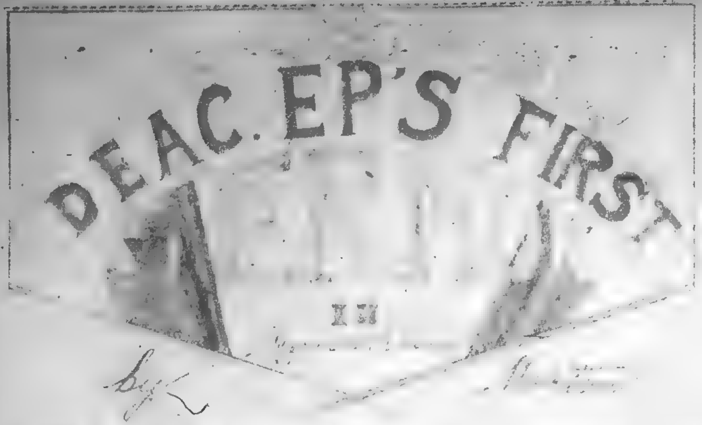

[illegible]

[illegible]

Since January Aurora has undergone some changes in its management. [illegible] of what has escaped the lips of [illegible] is published for the entertainment of [illegible] readers.

[illegible] it's very fine,

[illegible]

E X C E R P T S F R O M M Y B I B L E

[illegible]

*** *** ***

Deacon's First Sermon ...

(Continued from p 10)

I immediately sat down to write out my sermon ... was a problem of obtaining material ... [illegible] ... was finally ... [illegible]

[illegible]

…comes a PRIEST

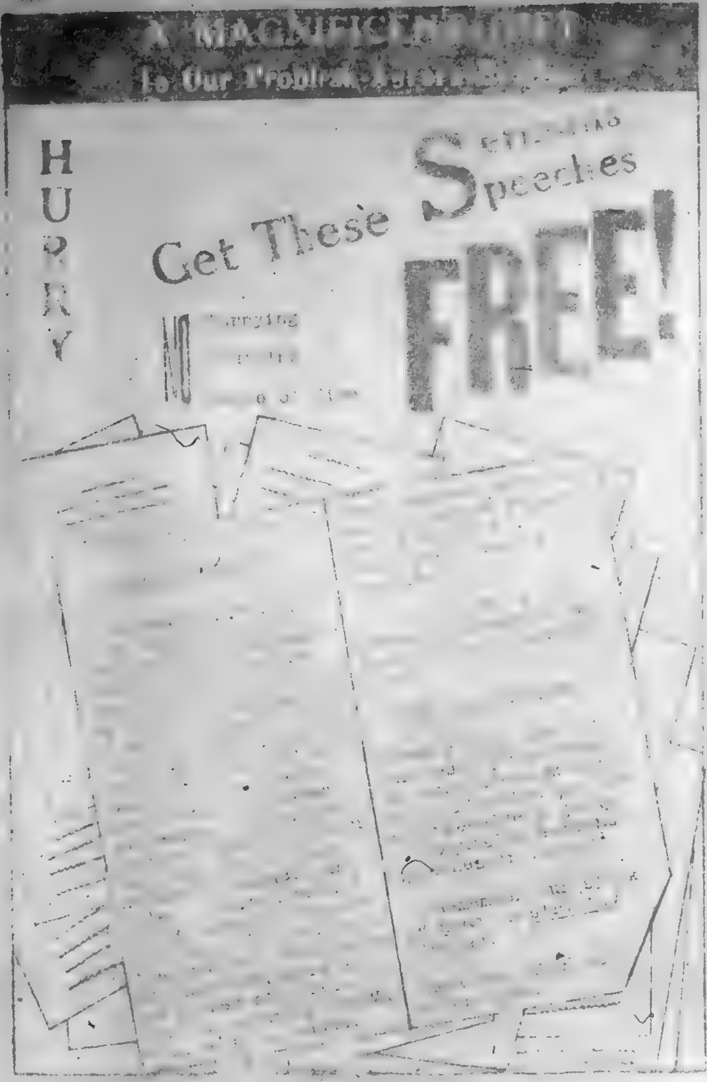

I Studied Philosophy Two Yrs. [illegible] ... By T[illegible]

[illegible] upon my course of philosophy at [illegible] [illegible] in my life. I then regarded [illegible] higher education. [illegible] [illegible] I was [illegible] my [illegible]

[illegible] towards profound thinking, subtlety and [illegible] of mind, [illegible] therefore to the first few assignments [illegible] I allotted a considerable part of the day, pondering [illegible] at almost the point of sweating till I had mastered everything [illegible] increased my self importance.

[illegible] all [illegible] difficulties we [illegible] only [illegible] we [illegible] attain a high level [illegible] that philosophy is a vast [illegible] passages which [illegible]

[illegible] myself as possessor of [illegible] strove [illegible] the hard passages [illegible] be [illegible] clear [illegible] based on a false [illegible] a subject as one [illegible] rise above [illegible]

[illegible] course of philosophy [illegible] in grasping it.

[illegible] with similar [illegible]

[illegible] year course of [illegible] key unveiled [illegible] understood [illegible] that there [illegible] then I managed [illegible]

[illegible]

[illegible] proceeding rapidly [illegible] report but [illegible]

[illegible]

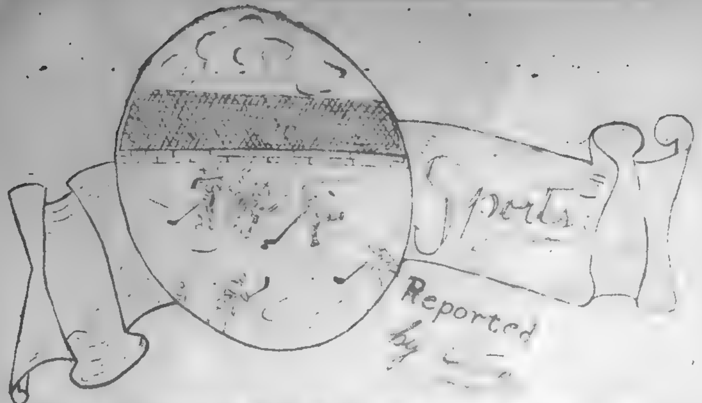

Hockey and [illegible]

[illegible]

[illegible] a day later each year, so [illegible] years their calendar [illegible] a whole [illegible]

[illegible]

[illegible] Dies Solis (day of the [illegible] day of the moon), Dies [illegible] (day of [illegible]), Dies Mercurii [illegible] Dies Jovis (day of Jove or Jupiter), Dies Veneris (day of Venus), Dies Saturni (day of Saturn).

[illegible] Egyptians of [illegible] years ago divided their year into twelve months of [illegible] There were five days extra so they added them at the end of each year and called "days additional to the year." The year began when the star Serius appeared in heaven. They did not see that the star Serius came into

ПРОБЛЕСК

Видають Брати Схолястики ЧСВВ.

Виходить раз у місяць.

Число 4. Мондер, Алта. Квітень, 1943. Рік VII.

ХРИСТОС ВОСКРЕС

З нагоди

Світлого Христового Воскресення

Складають

щирі побажання

Всім добродіям, жертводавцям, співпрацівникам; прихильниками і читачам.

Брати Схолястики.

Христос Воскрес

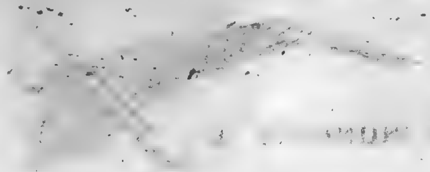

ВПР. О. Т. ДОБКО, ЧСВВ.
Укр. військовий капелян.

AURORA

English Section of "PROBLESK." Published Monthly.

Vol. VII. Mundare, Alta. April, 1943. No. 4.

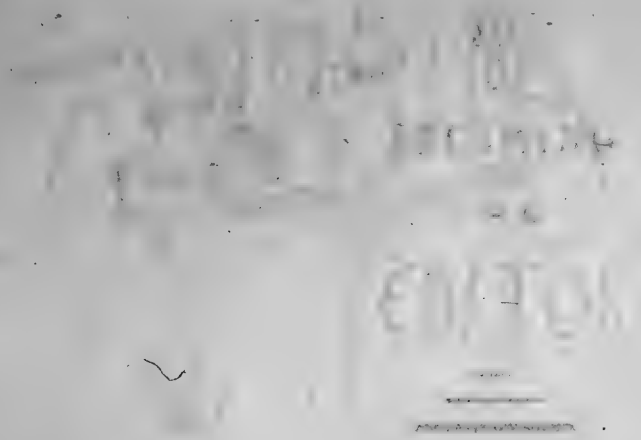

Table Manners!
by Allan

When Does [illegible] Occur Every Year?

IMMY Becomes a PRIEST

Looking

ПРОБЛЕСК

Видають Брати Схолястики ЧСВВ.
Виходить раз у місяць.

Число 5-6 Мондер, Алта. Травень-червень, 1943. Рік VII.

НОВОМУ И ДОРОГОМУ ВЛАДИЦІ

ІХ ЕКСЦ. КИР НІЛЕВІ Н. САВАРИНОВІ, ЧСВВ.

свойому довголітньому духовникові,
префектові й настоятелеві

желають

много ласк Божих і щасливих літ

Брати Схолястики.

Судомир

ДУШЕХВАТ

Царила ніч Блідий місяць спокійно глядів з темного блакиту на дужі хвилі Двини на сонне місто на цвинтар де під хрестом клячала скромна стать молилась "Боже Владико й Господи вислухай голосу мого почуй мої моління зглянься на сльози на горе й недолю мого народу Молю Тебе благаю за Церкву Твою за мій нещасний народ за братів Прийми мої терпіння мої труди моє життя навіть мою кров Дай нам братам моїм дай світло Твоє благодать велику дай єдність "

Лились тихі сльози Неслись луною немилосердні удари самобичування Горяча кров багрила перший сніг

"Боже дай єдність "

\- - - - - - - - - - - - - -

Місто окутане темінню ночі не спало Не могло стерпіти гостини "Душехвата" Підбурене темними демонами радило раду чорну невдячну А раннім ранком народ став катом свого Пастиря й Владики Батька і Брата

Двина вкрила Його тіло сльозами змила Його рани й похоронила - думали на вік віка в Святій Криниці

\- - - - - - - - - - - - - -

[illegible] давени Співали хори Били поклони [illegible] в славі - у кривавій - вертав на свій престіл [illegible] тілом мертвий та духом живий [illegible] могутній Брат і Батько Осушував сльози лікував недуги [illegible] [illegible] давав світло й ласку віри правдивої святої [illegible] справжнім душехватом всіх тих що перше були [illegible] а дехто може й катом

Ріки плили в море й пропадали Літа минали й не вертали Писались протоколи відбувались наради

\- - - - - - - - - - - - - -

Ясне рання сонце осяло Вічно Місто Золотило верхи св Петра цілувало розкішні віти дерев купалось у жовтих филях Тибру В цей ясний день з Петрового престола пролунав могутній непомильний голос Намісника Христа - Папи Урбана VIII - що Йосафат Владика наш і Батько - святий блаженний

І пішли слова Його світами Світами понесли вічну славу Душехвата !

\- - - - - - - - - - - - - -

Сьогодні 300 літ від цієї хвилі Схилімо ж голови й коліна віддаймо честь Йому рідному Святому і Божій доброті й силі

БОЖЕСТВЕННАЯ БЛАГОДАТЬ

По важких томливих трудах по мозольній праці над собою і над здобуттям потрібного знання по тих у [illegible] журбах нашого схоластицького життя прийшла хвиля радости хвиля нагороди. Божественний Вождь що ніколи не дасть перевивисшити Себе в жертвенності дав свою заплату тихої радости тим котрих вибрав як воїнів на [illegible] світа на ратунок душ.

Дня [illegible]-го травня діякон Севастіян у Мондері а 16-го травня діякони Пахомій Віктор Володимир і [illegible] [illegible] одержали з рук їх Ексцеленції Кир Василія Ладики ЧСВВ Божественную Благодать Христових Священиків. [illegible] що колись молодим юнакам видавалось недосяжним тяжким майже неможливим то сповнилось у одному дні. [illegible] стали дійсністю надії - сповнились бажання - осягнули свою мету труди - свою нагороду [illegible] в одній [illegible] очікуваній хвилині у хвилині приходу Божественної Благодати.

Тепер перед ними - новими єреями Нового Завіту - розкриваються нові горизонти нові поля праці родяться нові мрії плани й надії. [illegible] праці в Христовій виноград[illegible]

Нехай же Божественний Вічний Священик дасть їм [illegible] [illegible] благословення. [illegible] та їх великі замріи и мрії та ті надії [illegible] [illegible] [illegible] щоб [illegible] Христовій був справді легкий а ярмо солодке [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] трудів [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] щоб нашим [illegible] [illegible] [illegible]

М Н О Г А Я Л І Т А !!!

[illegible]

[illegible] - [illegible] (Продовж.)

поїхав до Галівуду [illegible] [illegible] з нашого міста. Потім ти і мене [illegible] туди."

[illegible] свого [illegible] [illegible] [illegible] Одного дня Андрій [illegible] [illegible] Зразу не хотіли [illegible] [illegible] [illegible] буде [illegible] [illegible] до Галівуду.

([illegible] буде)

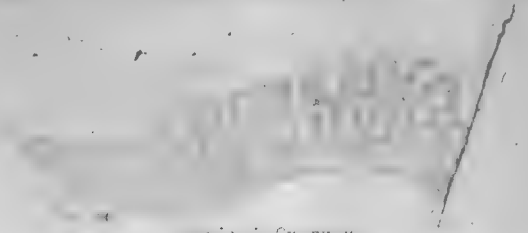

[illegible] Сходини

[illegible] [illegible] [illegible] почали сходитись [illegible] Розмістились [illegible] [illegible] гутірка про важніші події [illegible] словами [illegible] Богданко [illegible] в очах огні забилось серце [illegible] [illegible] картина [illegible] [illegible] покинуті на [illegible] зійшлись разом щоб подумати [illegible] діяти.

- [illegible]

- [illegible] подумаємо разом

[illegible] [illegible] кімнатою що [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] що нам треба б частійше робити [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] рідної [illegible]

- Що ж ви на це [illegible] Богданко

- [illegible] думаємо

- [illegible] будемо робити сходини [illegible] хто буде говорити [illegible] хто перший?

Тихо

- Та хиба ти [illegible] - озвався [illegible] голос

- А чи ж я [illegible] більше знаю від других?

[illegible] радо слухали б [illegible] непереможну силу.

- Між нами нема [illegible]

- Можеб запросити [illegible] озвавсь голос з кутка.

- Але чи вони зможуть?

Ще кілька [illegible] тихо. Всі звернули очі [illegible] [illegible]

- [illegible]

МОЛОДИЙ ПРОПОВІДНИК

Бр Мирон ЧСВВ

РОЖДЕСТВО СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ

Обходимо сьогодні празник Рождества св. Івана Хрестителя, Предтечі Господнього, великого угодника Божого У св. Письмі так написано про Його народження

За часів юдейського царя Ірода жив у Хевроні священик на імя Захарія. Його жінка називалася Єлисавета Обоє були праведні й до пізної старости бездітні Скільки вони не молили Бога, щоб Він прислав їм на світ бодай одно дитятко. Коли одного дня Захарія приносив Богу в храмі жертву, зявився йому ангел Божий і так промовив до нього. "Вислухана твоя молитва Захаріє! Твоя жінка Єлисавета породить сина і даш йому імя Іван Він буде великий перед Господом не буде пити вина та острих напитків і наповниться Духом святим ще з утроби своєї матери." Але Захарія став сумніватися чи це все правдиве й тому спитав ангела "По чім пізнаю це?" За таку невірність зганив його ангел: "Ото замовкнеш і не зможеш говорити аж до дня коли це станеться " Тоді зник ангел а Захарія вийшов до людей але був німий Коли народився св Іван, всі хотіли надати йому імя батька Захарія та Єлисавета сказала, що він буде називатися Іван Тоді запитали онімілого батька, як він хотівби назвати його Захарія взяв табличку й написав: "Іван є його імя." І зараз отворилися його уста й почав говорити прославляючи Бога. А дитя росло й кріпилося духом. Ставши молодцем Іван покинув світ, покинув роскоші, полишив багатства, достатки, вигоди а пішов у пусті дикі сторони. Не перестрашився ані голоду, ані холоду, ані самоти, ані диких звірів і з охотою піддався строгому, тяжкому пустинному життю. Його одіж була убога, з верблюжої шерсти, на своїх бедрах носив ремінний пояс. Його поживою була саранча й дикий мід а мешканням камінна печера; Його постелею була земля а подушкою твердий камінь. Так жив св Іван аж до дня свого прилюдного виступу щоб проповідувати Ізраїлеві покаяння й приготовляти дорогу для приходучого Спасителя світа

Прод. на стор. 18.

З ЛИСТА ВПР. О. Й. ЖАНА; ЧСВВ.

Слава Ісусу Христу!

Дуже тішуся, що хочете звеличати мого дорогого іменика св. свщм. Йосафата в слідуючім числі "Проблиску" з нагоди Його 300 літної річниці канонізації 16-го мая 1643 р. Папою Урбаном УІІІ. Якраз у полудне дістав я Ваш лист і хоч не маю часу, то присвячую одну годину, щоб написати Вам мої "спостереження" як кажете.

Коли в Крехові, 9-го мая, 1914 дістав я від тодішнього о.Магістра Впр.о.Діонісія Ткачука імя "Йосафат", тоді Впр.о.Соцій, о.Павло Демчук сказав мені: "Отче, моліться, щоб ми могли віднайти тіло вашого іменика". -"Отче", відповів я, "Чи Їх Ексцеленція А.Шептицький і наш Впр.о.Протоігумен Філяс в своїх подорожах по Росії не знайшли місця, де Він є похований?" - "Ні, а навіть дуже побоюємося, що москалі спалили ці наші найдорощі мощі."

При кінці жовтня 1915 будучи в Лаврові, ми чули що Впр.о.Демчук, за благословенням Впр.о.Протоігумена Філяса, поїде до Бялої де сподіється віднайти мощі св. Йосафата, а наші ревні молитви товаришили йому. Як щасливий я чувся, коли на початку грудня 1915 вертаючи на Новіціят з Лаврова до Крехова, бачив я у Львові знимки мощей св.Йосафата й чув про чудне віднайдення віднайдення їх з уст самого о.П.Демчука ЧСВВ, що більша була наша радість, коли в липні 1916 ми почули, що ці дорогоцінні мощі є вже з Відні.

По різних тарапатах в Галичині, на Великій Україні й в Польщі, я в серпні 1920 р. поїхав до Відня та був дуже здивований коли застав ті св. мощі неначе в забутю в одній шафі в захристії церкви св. Варвари в Відні, під нездалим дозором о.мітрата Жука. Зараз написав до Їх Ексцеленції Митрополита й до Впр.о.Протоігумена, котрі дали мені повновласти разом із власними печатками, щоб я зайнявся справою Реліквіяра для нашого Святого. Я зараз дав замовлення найліпшим віденським малярам, щоб намалювали образ св.Йосафата на взір лаврівського малюнка, що його змалювала сама мати нашого дорогого Митрополита, Графиня Шептицька. Маляр, не знаючи що малювати на епископській мантії, на місци апостола намалював мене.

До того треба було фондів. Всюди писав. З Галичини нічого не прийшло, бо під поляками була дуже велика біда. У Відні Апостольський Делегат на Україну о.Д.Дженнокі дав $20. Їх Ексц. Епископ Надраді дав $25. Їх Ексц Митрополит Шептицький дав саккос і мітру. Впр. о.Климентій Шептицький дав свій Студитський жезл, що я поставив при голові св.Йосафата. Архикнязь Вільгельм фон Габсбург продав своє "Золоте Руно" щоб купити епископський хрест св.Йосафатові, а решта около $300 дістав

від своєї рідні.

Плин Реліквіяру. Ексц.Митрополит і я взяли з одного [illegible] часопису [illegible] перш[illegible] 60 роками [illegible] фірма виконала [illegible] золота [illegible] з [illegible]

[illegible] було готове. [illegible] тим Впр. [illegible] Редемпторист приготовив та уложив всі [illegible] Їх Ем. Кардинала [illegible] мощей св.Йо[illegible] уложення мощей до Ре[illegible] були [illegible] святої [illegible] голову [illegible] св.Йосафата [illegible] руку Його ста[illegible] золотий [illegible]

Кирило-Методіївського [illegible]

[illegible]

[illegible] Далеко від Рідної Землі, під доглядом чужих людей спочивають мощі україн[illegible] Святого [illegible] Йосафата. Ген там, де синій [illegible] хвилі [illegible] мир [illegible] вольничі діти". [illegible] на свою землю як [illegible]

Вже трошки більше як [illegible] праці стоять. Я завтра маю їхати до [illegible] полонених.

Щиро поздоровляю Впр. [illegible] молитви

Оттава 16 квітня 1943 [illegible]

oooOooo

Дуже сердечно дякуємо Вам [illegible] за так цінний лист, це справді дуже цікаві відомості для нас особливо молодих василіян [illegible] святого [illegible] Йосафата та про Дон [illegible] за [illegible] жертвенність [illegible]

Памфлетка

МАРІЯ - ОПІКУНКА МОЛОДІ

Небувалий вечірок.

У малім містечку одного травневого вечора був великий, надзвичайний рух. Вся молодь неначе ожила, всі спішились кудись.

Крізь густе листя кленів і тополь викрадалося десь-не-десь електричне світло з вікон модерної хати на одну з бічних вулиць.

Коло восьмої години зупинилося велике авто біля фіртки, що вела до хати, і з нього вишла по святочному вбрана група молоді та весело попрямувала до хати. Були то Яремові діти. Незабаром то з цього то з того боку вулиці приїхало друге, трете й четверте авто та всі зупинились коло хати де то сьогодні зїзджалася вся молодь з міста й фармів. Приїхали й музиканти, що мали розвеселювати цей вечірок.

І тепер крізь густе листя кленів та тополь продирались на вулицю весела музика й голосний молодечий гамір.

Представлення заохотою для Андрія

Два тижні тому в місцевім народнім домі відбулося велике, гарно виконане представлення. Головну ролю мав всій молоді знаний юнак, Андрій Соловій. Він дуже гарно писався, особливо в співі. Люди зачаровані його голосом грімко й довго плескали в долоні а потім ґратулювали Андрієві й його батькам, та говорили їм: "Може б ви дали свого сина на актора, співака?" Інші знову казали: "Андрій повинен їхати до Америки. Він може стати великим співаком." Родичі Андрієві раділи. Це ж люди так хвалили їхнього сина. Однак вони не хотіли, щоб він був актором чи співаком але мали намір вивчити його на лікаря

Андрій зрадів та набрав охоти бути тим, до чого заохочували його люди. Лікарська штука не цікавила його. Йому отвиралося нове поле до писів. Та хоч Андрій бажав світової слави, все таки плекав набоженство, або радше мав звичай що вечора, особливо в маю, додавати до звичайний своїх щоденних розсіяних молитов - три рази "Богородице Діво" в честь Пречистої Діви Марії, поручаючи свою молодість Опікунці молоді. Постановив він стати славним актором та співаком. До цього багато заохочувала його молодша сестра Евелина. Вона також мала гарний голос а ще більше здібна була на сцену й тому хотіла, щоб вони обое їхали до Америки. Вона нераз говорила Андрієві: "Андрію! Памятаєш той великий концерт? Чи то не було б гарно, наколи б ти

(продовження на стор. 6)

1843

1943

О. МАРКІЯН ШАШКЕВИЧ

Пробудитель Галицької України.

НЕЗАБУТНІ РОКОВИНИ

П

Сто літ тому в селі Новолісок, в Галичині, відбувався похорон. Селяни разом з духовенством ховали свого пароха - о. Маркіяна Шашкевича. Цей отець зломаний важкою слабістю сухіт, ще замолоду, бо щойно по 32 році життя, віддав духа Господеві й відійшов по свою вічну нагороду. Ця картина - сільський похорон - на перший погляд є звичайною для нас. Кожний скаже: "Чи то один чоловік, хочби священик, став жертвою тої невилічимої недуги, чахотки? Щож тут такого надзвичайного, щоб аж сто літ по його смерти згадувати." Це правда, але дивне диво, що хоч тільки вже проминуло часу, память цего священика ще свіжа, жива перед нами. Кожний, що обзнакомлений бодай поверхово з українською літературою, знає цего духовного отця. Мимоволі він сягає в закутки

Памфлетка.

МАРІЯ - ОПІКУНКА МОЛОДІ

Небувалий вечірок.

У малім містечку одного травневого вечора був великий, надзвичайний рух. Вся молодь неначе ожила, всі спішились кудись.

Крізь густе листя кленів і тополь викрадалося десь-не-десь електричне світло з вікон модерної хати на одну з бічних вулиць.

Коло восьмої години зупинилося велике авто біля фіртки, що вела до хати, і з нього вишла по святочному вбрана група молоді та весело попрямувала до хати. Були то Яремові діти. Незабаром то з цього то з того боку вулиці приїхало друге, третє й четверте авто та всі зупинились коло хати де то сьогодні зїзджалася вся молодь з міста й фармів. Приїхали й музиканти, що мали розвеселювати цей вечірок.

І тепер крізь густе листя кленів та тополь продирались на вулицю весела музика й голосний молодечий гамір.

Представлення заохотою для Андрія

Два тижні тому в місцевім народнім домі відбулося велике, гарно виконане представлення. Головну ролю мав всій молоді знаний юнак, Андрій Соловій. Він дуже гарно пописався, особливо в співі. Люди зачаровані його голосом грімко й довго плескали в долоні а потім гратулювали Андрієві й його батькам, та говорили їм. "Може б ви дали свого сина на актора, співака?" Інші знову казали "Андрій повинен їхати до Америки. Він може стати великим співаком." Родичі Андрієві раділи Це ж люди так хвалили їхнього сина. Однак вони не хотіли, щоб він був актором чи співаком але мали намір вивчити його на лікаря.

Андрій зрадів та набрав охоти бути тим, до чого заохочували його люди. Лікарська штука не цікавила його. Йому отвиралося нове поле до пописів. Та хоч Андрій бажав світової слави все таки плекав набоженство, або радше мав звичай що вечора, особливо в маю, додавати до звичайний своїх щоденних розсіяних молитов - три рази "Богородице Діво" в честь Пречистої Діви Марії, поручаючи свою молодість Опікунці молоді. Постановив він стати славним актором та співаком. До цього багато заохочувала його молодша сестра Евелина. Вона також мала гарний голос а ще більше здібна була на сцену й тому хотіла, щоб вони обоє їхали до Америки. Вона нераз говорила Андрієві: "Андрію! Памятаєш той великий концерт? Чи то не було б гарно, наколи б ти

(продовження на стор. 6)

ЧАСТИНА ДРУГА

1843 **1943**

О. МАРКІЯН ШАШКЕВИЧ

Пробудитель Галицької України.

НЕЗАБУТНІ РОКОВИНИ

П.

Сто літ тому, в селі Новоліcок, в Галичині, відбувався похорон. Селяни разом з духовенством ховали свого пароха - о. Маркіяна Шашкевича. Цей отець зломаний важкою слабістю сухіт, це замолоду, бо щойно по 32 році життя віддав духа Господеві й відійшов по свою вічну нагороду. Ця картина сільский похорон - на перший погляд є звичайною для нас. Кожний скаже "Чи то один чоловік хочби священик став жертвою тої невилічимої недуги чахотки? Щож тут такого надзвичайного, щоб аж сто літ по його смерти згадувати." Це правда, але дивне диво що хоч тільки вже проминуло часу, память цего священика ще свіжа жива перед нами. Кожний, що обзнакомлений бодай поверхово з українською літературою знає цего духовного отця. Мимоволі він сягає в закутки

памяті, що прикриті пилом довгих літ, щоб згадати теплим словом того Будителя рідного українського слова, о. Маркіяна Шашкевича.

Так, Маркіян Шашкевич удостоївся безсмертної слави між своїми людьми великим ділом відродженьа рідної мови. І доки говоритиме український нарід своєю рідною матірною мовою, доти Маркіян Шашкевич буде тішитися славою Батька цієї мови в Галичині й поза Галичиною, аж в далекій Америці.

Життя цього українського священика було дуже коротке, повне невдач, клопотів і тілесних терпінь. Відколи почав він колихати в своїм серці й ширити клич любови до свого народу, зо всіх сторін почали кидати камінням в нього, щоб зломити його залізну волю, щоб перервати його сильну постанову й наклонити його йти слідами своїх колишніх товаришів - на Північ, на легкий хліб Москви.

Одначе дарма вороги старалися перетягнути Маркіяна на свою сторону! Він своєю рішучістю утревалив слабеньке русло рідної мови, яке згодом літ так скріпилося, що сьогодні ніяка сила не може зломити його. Тож у столітню річницю його смерти віддаймо честь гідну великому Пробудителеві української мови! А ці слова поета нехай і від нас будуть невянучим вінком слави на могилу о. Маркіяна Шашкевича:

"Хвала ж Тобі, наш Пробудителю,
Твій заповіт сповняєм,
В річницю цю перед Тобою
Низенько голови схиляєм.
Хвала Тобі, великий Маркіяне,
Життя Твоє - то світло,
І тьма Тебе не обняла.
Любов і віра сильна як той Бескид,
Усе перемогла,
Великого огню і смерть не погасила!"

- - - -

СЛАВКОВЕ ПОКЛИКАННЯ

С К (Продовження)

Але знайшлися знову причини, що здержали його, й час вступлення до манастиря відложено на пізніше.

Один славний лікар знеможений старістю продавав в той час свою клініку. Батько хотів забезпечити її для Михайла, але що йому бракувало ще три роки науки, тому просив Славка, щоб він заступив його доки Михайло не скінчить науки. Тяжко приходилось Славкові зробити це, але бачучи батькову доброту до нього, він не міг відказатися й послухав батька.

(Продовження на стор 24.)

Мирослав.

ДВІ ПОДІЇ.

Розповідав мені один приятель про дві цікаві події, такі відмінні а заразом такі подібні до себе, що я мушу й вам розповісти про них.

Отже говорив мені приятель, що минулого літа, підчас катехизації був він свідком звичайної, але й заразом дуже повчаючої події. - Одного вечора приготовлявся він до лекції на другий день, аж тут під вікном як не закудкудаче курка, то він аж підскочив. Дивиться, а вона знесла яйце й розповідає всім, що вона доконала так важного діла. Індики та качки навіть слухати не хотять, а вона тим сильніще кудкудаче, щоб другі бачили її геройство. Почула ті крики господиня, вибігла на двір, підняла яйце й понесла до хати. Курка оглянулася, а яйця вже нема, то й нема чим хвалитися вже, потрясла крилами й відійшла мовчки.

Це є перша подія; в ній нема нічого надзвичайного, але вона є цікава, бо до неї дуже гарно пристусовується слідуюча.

Недовго по цій першій події вийшов мій приятель на поле, де забавлялась якась певного рода інтелігенція. Прийшов і приглядається грі; бачить, що одна сторона є в десятеро сильніща від противної, а ще цікавіще було це, що слабша сторона брала верх і побідила ту сильнішу. - "Ну," думає собі приятель, "ті, що виграли, варта похвали, бо їм воно легко не вдалося, але треба було добре приложити рук!"

Лишень подумав так, аж тут один з героїв, як не почне куткудакати, насміватися з тих, що програли та старатися, щоб всі присутні признали йому, що він доконав дуже важну роботу, то приятелеві зробилося аж недобре й задержав похвалу, що її мав вже висказати перед всіми. Замовк і відійшов.

Тоді прийшла йому на думку попередня подія, та подумав собі, що є і люди подібні до тієї курки. Хваляться, хваляться думаючи, що тим здобудуть собі славу й добре імя, а воно буває звичайно зовсім противно. Ті, що чують їх пустохвальство, забувають про їх похвали гідне діло недавно виконане й бридяться таким самохвальком.

- - - - - - - - -

**Ті, що нині з тобою тримають, можуть завтра спротивитися і навпаки. Люди часом мов вітер зміняються. ...
На цім світі Христос теж зазнав зневаги від людий і в найтяжшу хвилю, серед наруги знакомі й приятелі виреклися Його.**

(Тома з Кемпіс).

Судомир

МАЛІЮТЬ РЯДИ

Нічого нема вічного під сонцем. В цілім світі все безнастанно зміняється, повстає, істнує а сповнивши свій обовязок уступає місце іншим. І так як все в світі, так також зміняються і співробітники Проблеску.

З хвилею як Божественна Благодать поставила благовійних діяконів: Севастіяна, Пахомія, Віктора, Володимира й Епіфанія во пресвітерство, наш орган втратив кількох визначних, щирих співпрацівників, а ми товаришів пера. Змаліли наші ряди, ослабли сили, але скріпився дух, росте завзяття, приспішуються кроки до тоїж мети, куди вони дійшли. В науку й заохоту для грядучих поколінь подаємо бодай скромно ролю кожного з них при нашім часописі.

Впр. о. Севастіян Курило ЧСВВ

Писав під криптонімом "Скала" і справді силою скали визначались його праці, з яких дуже цінні гумористичні матеріяли, хоч не брак і інших. Неабиякий, хоч трохи закопаний талан виявився в однокім віршику, що його подав як приклад ним самим опрокидуваного футуризму. За працею в проводі нашого хору, а також в рідній школі й різних діточих організаціях, зійшов незамітно зо сторінок Проблеску. Свого часу був також головою бувшого нашого Академічного гуртка. Часописом цікавився ввесь час і його щиро піддержував, особливо в адміністраційних ділах.

Впр. о. Пахомій Лидик ЧСВВ

Плідний співпрацівник при редакції, особливо в кількох попередніх роках. Писав під іменем "Олег" або під скороченням "П.Д." Гарячий прихильник праці над молоддю, на що найкращим доказом стаття "Про боно ностро коммуні". Перший і довголітний редактор англійської частини Проблеску. Заслуги його великі, а й надії на нього також не малі.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ПРОПОВІДЬ (Прод. зі стор. 9).

СЛАВКОВЕ ПОКЛИКАННЯ
(Продовження)

[illegible] ... вже тепер не хотів покидати своєї роботи ... він же був молодий, здоровий, веселий а життя чаділо його до себе.

"Що ж, — порівнював сам собі, — чому покидати це за[illegible] ... на світі можна вести правдиве життя. І так ми всі не є покликані, щоб бути [illegible]." І батько де інде мусів шукати клініку для [illegible].

Тепер вже й Грицько записався на університет, щоб [illegible] правничого факультету. [illegible]

[illegible]

— ВІСТІ ЗА КВІТЕНЬ —

[illegible] "Життя Христа" [illegible]

[illegible]

У ВЕЛИКУ РІЧНИЦЮ

(Прод. [illegible] 3)

[illegible] Йо[illegible] а Папа [illegible] Його [illegible]

Ж[illegible] Йо[illegible]

[illegible] Рус[illegible]

Нехай [illegible]

[illegible] Його [illegible] Нехай Йо[illegible]

ДЯКУЄМО

[illegible]

В[illegible] Ко[illegible] $3.00 на Пробл[illegible]

В[illegible] Д[illegible] $3.00 на П[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] $[illegible].00

AURORA

English Section of "PROBLESK." Published Monthly.

Vol. VII. Mundare, Alta. May-June, 1943. No. 5-6.

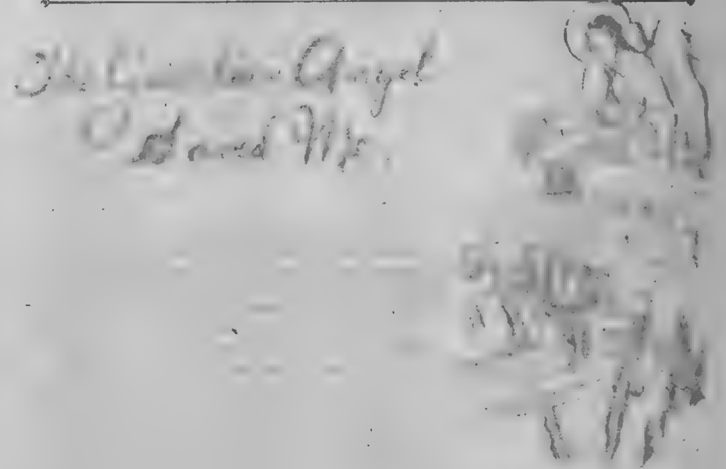

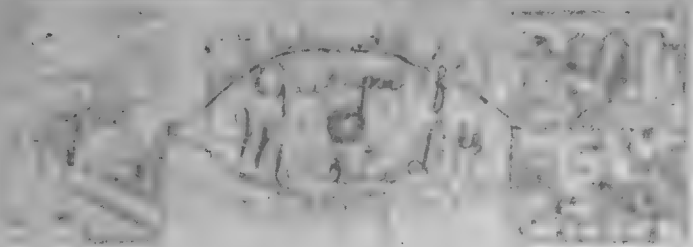

[illegible]

[illegible]

[illegible]ers, who teach in Catholic schools. But Father, I am uneducated. I cannot be a similar brother. I went to school up to the age of twelve and ever since I worked hard and am not qualified for such education." "Forget it," I broke in," there are brothers for instance who belong to different orders. They live together with the Fathers, wear the same attire, live the same life, promise to God the same vows and profit from cooperative life the same as the priests."

Are you a religious, too Father?' Yes, I am and there are brothers in our congregation and I can tell you a lot about them. [illegible] if they are not priests and do not study what do they do?'

' The [illegible] and the religious homes are given to their [illegible]. They are cooks, gardeners and agriculturists. [illegible] work for them. We have brothers [illegible] tailors, shoemakers, etc. [illegible] and everyone of them is a [illegible] they live always with you?'

[illegible] accepted to live with us, they stay [illegible] they become old and weak, we do [illegible] to them and take care of them. [illegible] priest of our congregation says [illegible] for their souls. That is grand indeed, but [illegible] that an one that wants to become a brother [illegible] a saint, otherwise he is not accepted to [illegible] life. There is no [illegible] a poor [illegible] like me. Why do you think so [illegible] I will tell you [illegible] have a sincere and frank heart. You [illegible] your soul. You know the [illegible] of the world. Even if you know the kind of [illegible] life [illegible] of this the [illegible] religious life are [illegible] from you. [illegible] can enter a religious order with the spirit of a penitent and so secure your salvation and [illegible] gives you [illegible] do a great deal for the glory of God"

Father, could I save my soul like the missionaries?" Father, I am going to try. I never was really happy in the world. World joys brought me shame and disturbance of conscience. I always had other desires, besides working for a few dollars all my life. You showed me a way to do something for God: I did not think there were people [illegible] [illegible] you just [illegible] [illegible]. I know now [illegible] they are happy quite

(cont on [illegible] 15.

Why I Love Canada.

Recipe for Sanctity

JIMMY

ПРОБЛЕСК

Видають
Брати
Схолястики
ЧСВВ

Виходить
раз у місяць

[illegible]

Судомир

НЕ ПЛАЧ УКРАЇНО!

Не плач Україно над цвітом народу
Не лий [illegible] сліз гарячих
Бо вони пропадуть як камінь у воду
І не розбудять сплячих

Не плач Україно! Вони сплять спокійно
Свойого свідомі все чину
Хоч чорні могили їх тіла покрили
Так духом живуть безупинно

Не плач Україно! Поглянь на могилі
Березовий хрест все стоїс
Там вінок терновий символ їх любови
І напис з далеки видніє

Не плач Україно! Ми всі добре знаєм
Для кого цей напис поклали
З любови святої з любови палкої
Це "Тим що у бою впали."

Не плач Україно! Ті чорні могили
[illegible] по волі
Ті [illegible] вони нас навчили
Будем йти нині до волі

Не плач Україно! Хоч горе нас давить
[illegible]
[illegible] твердо [illegible]
[illegible]

--- ooo ---

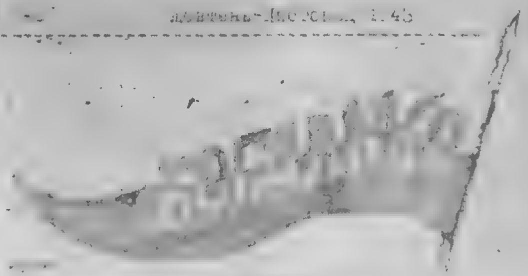

[illegible]

ЩО РОБИТЬ [illegible]!

[illegible] ми [illegible] до дому [illegible] кількома [illegible] ти [illegible] в церкві [illegible]

[illegible] знову звернув- [illegible]

[illegible] присутнос- [illegible]

[illegible]

ВІСТІ З ВАКАЦІЙ У ГРИМСБІ

Червень.

19 Зъїхали до Гримсбі перші брр. схолястики
[illegible]
26 [illegible]їхали Преосв. Кир Ніль Саварин, ЧСВВ., Впр. о. Протоігумен Преп. оо. І. Лесюк і В. Дріоненький, ЧСВВ. та решти брр. схолястиків
27 приїхали до нас на консекрацію Впр. оо. Василіяни В. Каменецький з Мондеру С. Журавецький В. Андрейчук з Чікаго Й. И[illegible]ман з Оттави
29 Брати схолястики їздили з Впр. о. Протоігуменом до Торонто де в катедрі св. Михаїла мали пробу щодо церемоній консекрації
- по обіді прибули до нас із Ню Йорку Впр. оо. М. Марків і Петро Гевко ЧСВВ відїхали назад аж за кільна днів по консекрації.
30 Впр. оо Н. Криворучка з Саскатуну и К. [illegible]ерський із Сидней Н. Ш. гостили в нас.

Липень.

1 Консекрація Їх Екск. Кир Ніля Саварина, ЧСВВ. Всі отці й брати були присутні на ній в Торонто. По консекрації величавий обід для духовенства в "Кинґ Едвард" готелю всі брати були там також.
- Вечером приїхали до нас всі три єпископи: Преосв. Кир Василій Преосв. Кир Амвросій і Преосв. Кир Ніль, також Впр. оо. А. Химій М. Когут, Павло Гевко та два світські отці: В. Філевич і М. Заяць із Китченер Онт.
2 Преосв. А. Сенишин відїхали до Чікаго
3 Гостили в нас Впр. оо. З. Слобода, ЧСВВ. із Вінніпеґу, І. Борецький із Брентфорд, Онт. і В. Гіґейчук із Оттави.
6 Впр. о. Й. Сеньків ЧСВВ. із Вінніпеґу гостили в нашім домі, а по обіді о. А. Фик із Ріджайни.
- Почали збирати вишні.
12 Преосв. Кир Ніль і Впр. о. Протоігумен відїхали до Мондеру
18. Преосв. Кир Василій відїхали до Вінніпеґу.
-- Впр. о. Й. Тимочко, ЧСВВ. відїхали на Піс Ривер де переняли тамошні кольонії, а нашим отцем Ігуменом стали назначені Впр. о. М. Когут.
26. Бр. Анатолій Мазур приїхав до нашого дому кухарити а бр. Вінкентій Прихідко відїхав до Мондеру
29 Цілоденна прогульна всіх братів до "Ниаґера Фалс". Їздили з нами також Преп. оо. І. Лесюк і В. Дрібнень-

[illegible]

... застосувати до нашого ... [illegible]

(продовж. на 1[illegible] ст.)

AURORA

[illegible] Published Monthly

Vol. V[illegible] [illegible] October-November, 1943. No. 7-8.

Thanksgiving Day in Canada

by The Editor

Thanksgiving Day is set apart annually for the purpose of giving thanks to God for the blessings of the year.

Originally, as early records show, Thanksgiving Day was observed for the most part to recognize the end of the war. Later on it assumed a more general character. Thanks were rendered God for the blessings of a beautiful harvest. This is true particularly when talking about Canada and U.S.A.

In the new world Thanksgiving Day originated in New England in 1621 after the first crop at the Plymouth settlement was gathered. Governor Bradford decreed then a day of thanksgiving. Great preparations were being made for this day. Hunters were sent out by the governor and they returned with a large supply of game for the feast. The women of the colony spent days boiling, baking and roasting. As guests there were more than four score Indians who brought as their share of the feast wild turkey and venison from the woods. This is probably the reason why the turkey symbolizes the Thanksgiving Day. The festivities of this first thanksgiving, which included prayers, sermons and songs of praise lasted three days.

(Please turn to p. 7)

Fulton Sheen In Toronto

by Z.

[illegible]

[illegible] is there such a [illegible] are tempted to ask. Well, no, if you mean art in its strict sense [illegible] the creation of beauty such as music, poetry, architecture, sculpture. The answer would be yes, if you take art in a general sense, as performing an act in conformity with definite rules. In this sense reading could be called an art.

Books are a great [illegible] mankind. What memory is to [illegible] are [illegible] and happy thoughts and lift us out of and [illegible]

[illegible] are the intellectual treasures through which the [illegible] speak to us. We only need to find [illegible] the book, and before us lies [illegible] power and [illegible] stream of knowledge and [illegible] of intellectual [illegible]

[illegible] of books play such a great role in our life, [illegible] about the manner of [illegible] the [illegible]

[illegible] at the outset that all [illegible] consideration, nor the attention [illegible] Some books are to be tasted, [illegible] few to be digested. Here we [illegible] books that are "to be digested".

[illegible] in reading is to read slowly [illegible] end of the study or problem [illegible] from book to book [illegible] over the [illegible] and making [illegible] and applications. Skimming books is a [illegible] impression of having read [illegible] acquired knowledge.

[illegible] to read thoughtfully. Force [illegible] paragraph by para[illegible] concentration, [illegible] of the mind [illegible] thoughts, [illegible] what has been read. Reading [illegible] thinking, but we [illegible] those thoughts [illegible] what they read [illegible]

THE MISSION EXHIBITION FROM THE UKRAINIAN PAVILION

By [illegible]

Varsity [illegible] was the scene of the First Canadian National Mission Exhibit [illegible] 12th to 18th in Toronto. It was here [illegible] a [illegible] pageant of color and confusion. [illegible] of school children under the guidance of [illegible], [illegible] of adults, young men and women [illegible] their ways about the exhibits. [illegible] a while with the noise and [illegible], the [illegible] of the lights, the maze of colors, the glimpses of strange [illegible] habits, and with the dense throng of humanity [illegible] upon me I was lost.

Slowly a picture of the [illegible] began to unfold itself. The Arena ring was [illegible] as the [illegible] missionary [illegible] of Canada [illegible] stretching down the [illegible] of some 26 booths, gave the [illegible] with the [illegible]. [illegible] stood the statue of Christ [illegible] the motto: "Thy Kingdom Come". [illegible] distinguish the individual [illegible] there in [illegible] the [illegible], the [illegible] of St. Basil, the [illegible] King, the Sisters of [illegible], and others [illegible] our own Ukrainian pavilion [illegible] Ukrainian Missions in Canada".

The Ukrainian [illegible] Mary [illegible] own [illegible] an outstanding [illegible] before [illegible] rows, [illegible] pulpit. [illegible] stones, [illegible] of brush, [illegible] through [illegible] of [illegible] three [illegible] missionary work of the [illegible] of the Order of St. Basil [illegible] around the Ukrainian exhibit [illegible] going on here".

The work of our exhibitors, the Reverend Deacons Ores[illegible]

[illegible] Brother [illegible] was [illegible] in the French language [illegible] was both interesting and [illegible] [illegible] work on [illegible] was favorably exposed and [illegible] beautiful [illegible] for Mass and [illegible] every [illegible] Sunday.

[illegible] Mass [illegible] the whole world in [illegible] the following was very [illegible] believe in the [illegible]. Explanations of our [illegible] Father and that the Ukrainian [illegible] very [illegible]. However [illegible] on departing expressed their thanks [illegible] learned something here, [illegible] of these guests [illegible] of the Ukrainian booth by praising it as [illegible]

[illegible] of the Mission Exhibition was the visit [illegible] for a long [illegible] our bishop [illegible] before his [illegible] the direction [illegible]

[illegible] the First Canadian National [illegible] in [illegible]

	[illegible]
	[illegible]
	[illegible]

Fulton Sheen in Toronto

(Cont'd from p.)

[illegible] Christ. He pointed out a fact which was most stun[illegible] [illegible]. "Our times, the present age", he said, "is very similar to the one in which Christ lived, taught and was crucified. The State ruled then, the State is striving to rule again now. Nowadays people sin just the same as they sinned during the middle ages, but with this difference however. In the Middle Ages the sinner knew that he sinned and admitted it. The modern sinner will not admit that he is a sinner. Accordingly today there are no penitents as in the days of old."

Further the speaker described the different forms of freedom and what is understood by freedom. His arguments taken from the sacred Scriptures and exemplified in the Divine person of our Lord Jesus Christ [illegible] on [illegible] to shatter all object [illegible] of worship, and [illegible] [illegible] Scriptures in which it is depicted how [illegible] pointing out all the world [illegible] are [illegible] and if you will [illegible] your [illegible] give them to you [illegible] things are [illegible]. In other words [illegible] a man [illegible] he [illegible] the freedom of speech [illegible] was [illegible] he [illegible] Our Lord could very easily have spoken [illegible] end", said Monsignor [illegible]. [illegible] must know [illegible] with freedom [illegible]

[illegible] and political, [illegible] will to [illegible] address [illegible] God knows wh[illegible]

[illegible] Morgan, [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] evil [illegible]

Wisdom goes not always by years [illegible]

The Art of Reading (Cont'd from p. 3 -

[illegible] makes them learned. [illegible] mind, [illegible] [illegible] given honey to the [illegible] digested [illegible] hour daily read.

[illegible] reading is making [illegible] obtain [illegible] over [illegible]

[illegible]

[illegible]

GHANDI STILL SEEKS THE TRUTH — Will he find it?

Ghandi is a great seeker of truth. [illegible] and again [illegible] in search of truth and that it is his great [illegible] to come to the knowledge of it. Strange as it is, [illegible] he admits that he has not found the truth, especially [illegible] truth.

It is not a surprise, though, that Ghandi has not found [illegible] for he has a false idea about the subject. His [illegible] of truth is entirely subjective. Truth to Ghandi means that what he feels and thinks about the subject. Everyone and everything is false save Ghandi wrapped in his own Ghandi. Objective truth presents no value to him.

[illegible] Ghandi's religious ideas and especially his views [illegible] regard to missionary work that is interesting. [illegible] maintains [illegible] that one religion is as good as another, [illegible] as [illegible] another, and, therefore, there [illegible] [illegible] with regard to [illegible] [illegible] is on the same level [illegible] [illegible] they are all revealed [illegible] [illegible] authority. This is due to the fact that [illegible] come through man and therefore [illegible] by the individual.

In one of his books entitled, "Christian Missions" [illegible] says: "And if we are imperfect ourselves, religion as conceived by us must also be imperfect. We have not realized religion in its perfection, even as we have not realized God. Religion in our conception being thus imperfect, is always subject to a process of evolution and re-interpretation. Progress towards truth, towards God is possible only because of such evolution. And if all faith outlined by men are imperfect, the question of comparative merit does not arise. All faiths constitute a revelation of Truth, but all are imperfect and liable to error. Reverence for other faiths need not blind us to their faults. We must be keenly alive to the defects of our own faith also, yet not leave it on that account, but try to overcome these defects. Looking at all religions with an equal eye, we would not only [illegible] but [illegible] faith [illegible] [illegible] of other faiths."

[illegible] Ghandi's attitude [illegible] as a [illegible].

[illegible] OF VOCATION TO PRIESTHOOD

By [illegible]

[illegible] ago I looked at a book entitled "Vocation [illegible]. [illegible] at the beginning of his work the [illegible] with the essence of priestly vocation. This [illegible] my curiosity deeply. I frankly but blush [illegible] have not known precisely in what the calling [illegible] consists.

[illegible] this chapter, my knowledge will be so much [illegible], a thought flashed through my mind as I began [illegible].

[illegible] that one had to be [illegible] approach the altar but it was [illegible] that call, how to recognize it [illegible].

[illegible] the first part of the mentioned chapter I [illegible] this question, apparently [illegible] of bitter controversy [illegible] problem received a decisive [illegible].

[illegible] controversy was that there [illegible] the essence of priestly [illegible] of the [illegible] declared to have a [illegible] attraction [illegible] priestly [illegible] holy orders [illegible] for he had a right to [illegible] priesthood and the bishops had an [illegible]. The chief expounders of this [illegible] in charge of all the [illegible].

[illegible] against this [illegible] Father [illegible] who [illegible] and [illegible] published the priestly vocation [illegible] the calling is rather [illegible] of the Church and [illegible] at least [illegible] that part of priestly vocation.

[illegible]'s book was [illegible] a claim together with a great [illegible] so a [illegible] [illegible] this [illegible] for [illegible] invasion. [illegible] Hamilton's [illegible] to the [illegible] infal[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] an individual [illegible]

[illegible]

Scholastics See Niagara Falls

(Cont'd from p. 12)

[illegible] is surrounded by a rampart about ten feet high [illegible] are [illegible] of the moat that once encircled the rampart [illegible] the fort is neglected entirely.

[illegible] two [illegible] south-west of Fort Mississauga lies Fort [illegible] of about ten acres of land. Fort [illegible] Governor of Upper Canada in 179[illegible] [illegible] Jay Treaty by [illegible] British. The fort [illegible] bastions, barracks and [illegible] This fort was the pride of General Brock [illegible] heavy and decisive [illegible] have been fought [illegible] belligerent armies [illegible] in 1937-39. [illegible] Queenston heights also [illegible] were [illegible] The hero [illegible] where he lost his life and [illegible] The Brock Monument [illegible] view. It is [illegible] in 1840.

[illegible] the Whirlpool Rapids [illegible] Niagara River [illegible] 300 feet wide, the current [illegible] The Whirlpool [illegible]

[illegible] printed word [illegible] adequately [illegible] of Nature. The water falls so [illegible] and [illegible] at the same time [illegible] and you [illegible] in the contemplation of its beauty [illegible] feet [illegible] miles away on a [illegible] day.

[illegible] Niagara Falls [illegible] the beauty of the falls of Niagara [illegible] gardens, [illegible] shrubbery and an amphitheatre that looks [illegible] Niagara. Those gardens [illegible] splendid [illegible] Lately I heard [illegible] has been [illegible] by his son-in-law.

[illegible] Niagara Falls is one of the greatest thrills [illegible] in his [illegible] the final thought that occurred in my mind upon leaving the Falls of Niagara.

Scholastics [illegible] Niagara [illegible]

[illegible] ure has many [illegible], a few [illegible] but one Niagara. [illegible] is [illegible], grand and [illegible]. [illegible] is the [illegible] of Nature's [illegible] of world's [illegible] was to be seen by the Bros. Scholastics on [illegible] this year.

[illegible] was [illegible], walking with light [illegible] the [illegible] arrived.

[illegible]

[illegible] foot square, [illegible]

[illegible]

ПРОБЛЕСК

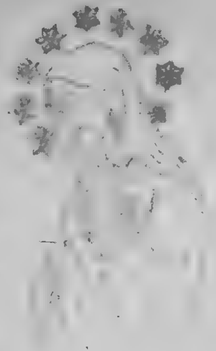

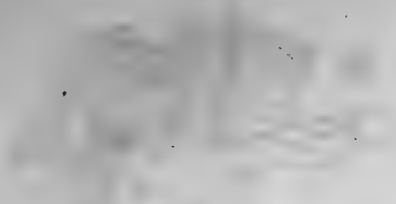

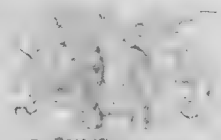

ЧОМУ

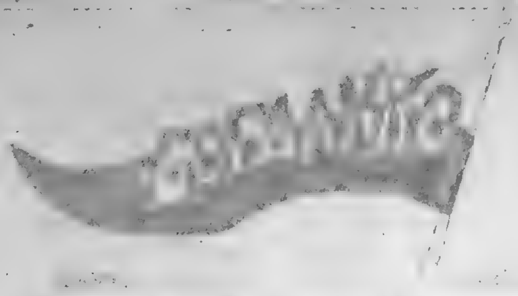

[illegible]

Сухомир

[illegible]

1943 р[illegible]к [illegible] великим [illegible] Нема в ньому [illegible] в них [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] України [illegible] [illegible] Гетьманської [illegible] України.

[illegible] життя в тому, нова говорить [illegible]

[illegible]

[illegible] що сталось – не [illegible] [illegible] руїна [illegible] ми руїна що більша [illegible] до цілого ряду [illegible] в нашій історії причинилась і ще одна сумна річ[illegible]

– хХх –

Різнад [illegible]

[illegible] РІЗДВА

Було це по святій вечері. [illegible] просторій кімнаті [illegible] [illegible] на підлозі сіно. В одній кут[і] стояв сніп а в другім [illegible] [illegible]. [illegible] Грицько і[з] [illegible] на Різдвяні [illegible] сидів коло стола [illegible] розмовляв із родичами і сестрами.

[illegible] веселої забави й [illegible] оповідань Гриця час [illegible] [illegible] дев'ята година. [illegible] почули кроки на дворі й хтось застукав у двері. Батько вийшов до дверей.

"Христос Рождається!" [illegible] голос[ів].

"Славіте Його!" відповів батько. "[illegible] до нас! Просимо до середини."

[illegible] то Грицькові приятелі [illegible] [illegible] і [illegible]. "О, як ся маєш, Грицю?" [illegible] всі в один голос. [illegible] побачили свого друга. [illegible] [illegible] та стали випитувати його то про це, то про те. [illegible] [illegible] [illegible] горіхів й поставила на стіл. При [illegible] [illegible] і веселій [illegible] час скоро минав. Грицеві рідні вийшли були до сусідів а хлопці почали [illegible] на [illegible] теми.

"Як довго ти, Грицю, будеш у дома?" спитав Михайло.

"Лише два тижні," відповів Гриць. "А тоді знову вертаю до [illegible]."

"Але ти вчишся вже довго! Чим ти думаєш бути? [illegible] [illegible] або [illegible]?"

Гриць весело сміючись відповів: "Чим я буду, то [illegible] [illegible] ви скоріше скажіть мені, чим ви задумуєте стати, а тоді й я [illegible] вам свою тайну."

Михайло перший почав з великою усмішкою на лиці: "Чим я буду? Я буду рільником — [illegible] рільником, так як мій батько. Буду мати [illegible] коні, просторі поля, [illegible] авто й модерний трактор."

"[illegible] це твій замір вже від давна. [illegible] добре. [illegible] тобі того [illegible]. А ти, [illegible], чим думаєш стати?"

Андрій [illegible] [illegible] свої [illegible] "Я? Я буду пілотом. Коли підросту, [illegible], то зараз зголошуся до війська. Я вже від ранньої молодости мрію про літака."

"Не вважай, бо від літаків не буде [illegible] землі," зажартував Гриць. [illegible] [illegible] до слідуючого [illegible] спитав: "А ти, Павле?"

Павло [illegible] на дуже [illegible] хлопця та походив із багатої [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] свої [illegible]. "Я буду лікарем. Буду мати багато грошей [illegible]."

(Докінчення буде.)

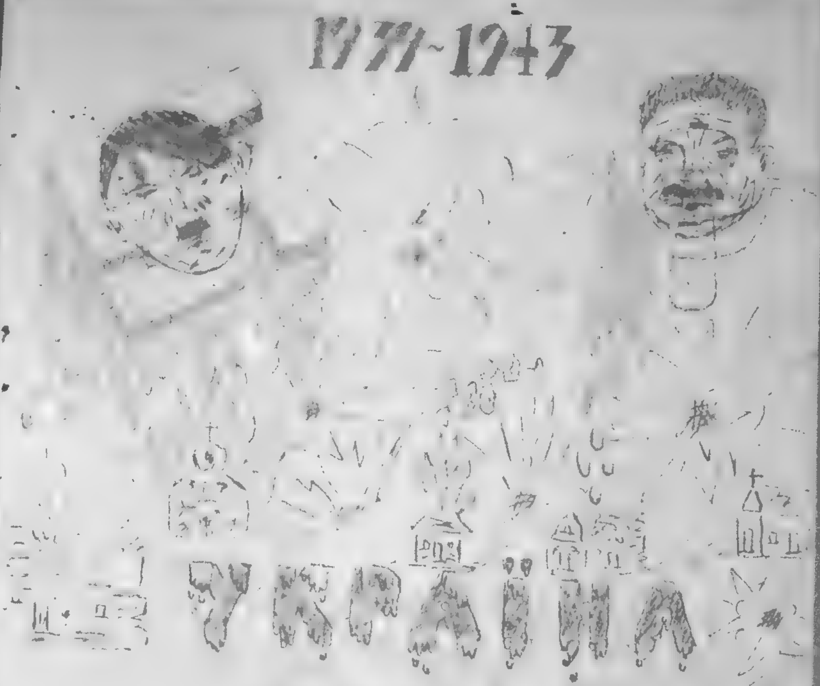

СТРАДАЄ...

[illegible]

[illegible]

ЗМІСТ

СТАТТЕЙ [illegible] 1943

[illegible]

AURORA

Hark O' Christmas

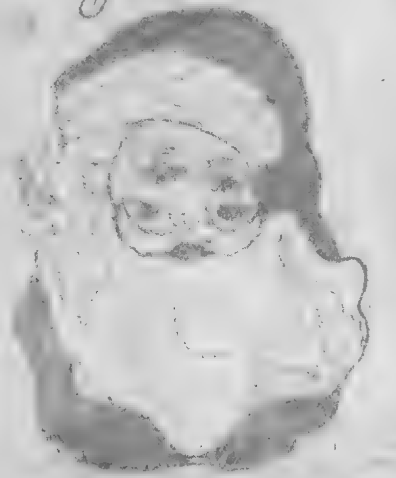

[illegible]

[illegible] a little stable [illegible] the only [illegible] the Blessed Mother [illegible]

[illegible] are [illegible]

[illegible] Bethlehem's [illegible] chapels and homes. This custom [illegible] St. Francis of Assisi [illegible] the founder of the Franciscan order had a special [illegible] little Child of Bethlehem. At Christmas in [illegible] in the forest of [illegible] the corner of this [illegible] figures of Jesus, His beloved [illegible] In order that it may [illegible] Bethlehem's manger, he put [illegible] an ox and an ass [illegible] from the neigh[illegible] to venerate the little Child Jesus.

[illegible] St. Francis and set up cribs [illegible]

[illegible] people build cribs [illegible] religious sentiments [illegible] divine Child. Having [illegible] vividly of the Child Jesus, [illegible] salvation which he brought to us [illegible] Christmas Day.

[illegible]

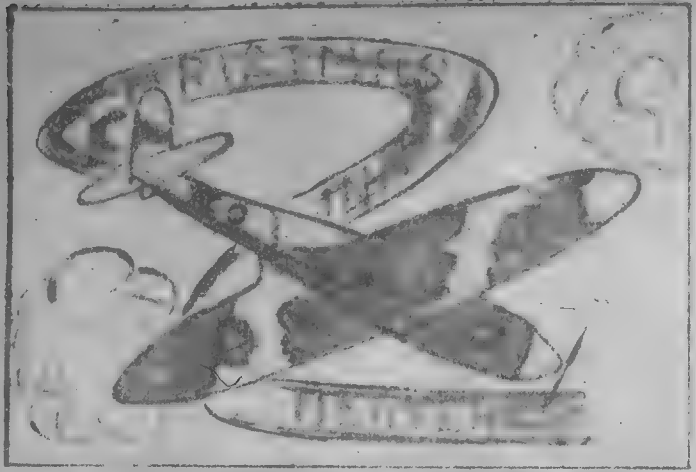

DISORDERLY DESK - INDICATES WHAT?
by Isadore

When I come to your room and find everything in perfect order, every bit of furniture in its place, and especially your work-desk is very orderly - what thoughts arise in my mind? Very favorable ones.

The first impression I receive is that you are of a noble character. You possess a perfect control of yourself. The order in your room is the reflection of the order and harmony that exists in your soul.

Analyzing this idea two more conclusions could be drawn.

Firstly, you are a person of moderate capacities. You do not possess strong passions and have not any aspirations to excel, to rise above other people in your achievements. You give all your attention to the affairs that lie before you at the present moment and do not look very far ahead of you. Such individuals will have success proportioned to their abilities because they do not very readily give way to distractions or whims that always tend to destroy order.

Secondly, you might be a person of very great abilities and aspirations but at the same time keep a perfect control over yourself. You are the one that has mobilized all his resources and directs them at one point, focuses all his powers at one object of his ambitions. If you belong to this group great successes and achievements are in store before you. You are the one that will in some way improve and better this world.

But if I find your room and especially your work-desk all swallowed up by the abyss of disorder what judgment then, shall I declare about you?

In the first place, that your endowments are very great. You are laborious, diligent, ambitious. You schedule something great to be carried out in the future. But due to lack of control over yourself, you will be incapable of concentrating your powers on one point; you will be displaying a great deal of energy but owing to the lack of giving centralization and harmony to your acts - failure is awaiting you. After a great expenditure of work and power you will end in disappointment and tragedy. Why? Because such people are in an endeavor to perform everything at one time what is impossible and without any order what leads to discouragement.

On the other hand I might gather that you are a person of extraordinary talents and superior qualities but you are so deeply absorbed in attaining your ends that practically no time remains for matters of least importance. As a support for this view we have a good example of Abraham Lincoln - a man who was so enthusiastic about his achievements that he never had any order about him. Yet in spite of all that, we admire his power of will, concentration upon a definite goal and his great success.

(Please turn to p.10)

[illegible]

Man being endowed with intel[illegible]tual faculties has an urge for acquiring knowledge. Looking upon the world he inquires into the origin, purpose and [illegible] [illegible] what is [illegible]

[illegible] With the lapse of [illegible] many ques[illegible] [illegible] concerning this world and every[illegible] [illegible] else upon it were [illegible] [illegible] [illegible] in which the more subtle minds inquired the ultimate composing elements of physical bodies. It was Aristotle one of the most eminent ancient philosophers who gave a most satisfactory solution to this question by declaring that every [illegible] composed of primary matter and substantial [illegible] [illegible] is called the hylomorphic theory.

[illegible] theory fully and [illegible] explains the [illegible] organic and inorganic [illegible] [illegible] every corporeal substance [illegible] [illegible] principles [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] primary matter [illegible] [illegible] everything. [illegible] [illegible] [illegible] and indefinite [illegible] [illegible] the form [illegible] substantial forms [illegible] [illegible] never [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], however, [illegible] [illegible]

[illegible] form that [illegible] primary [illegible] [illegible] of [illegible] [illegible] [illegible] form of any [illegible] iron, oxygen, [illegible]

The hylomorphic theory [illegible] explanation of the inner structure of physical bodies. [illegible] the ultimate [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] way it was [illegible] [illegible] [illegible] which [illegible] evidently [illegible] answers [illegible] what [illegible] composing elements of matter as we see it.

For centuries the hylomorphic theory was [illegible] accep[illegible] ted and defended by [illegible] philosophers. Today this theory, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] minds.

Autumn at Grimsby
(Cont'd from p.6)

attacking forces of frost and wind. Due to this fact and still more to the milder climate and the gradual approach of winter, the living nature is preserved 2 or 3 months longer than that of Alberta. This gives a longer span of summer and most naturally comes about two months in adwance of Albertan spring. This year we had the first snow-fall on Nov. 9th. At present the climate is very warm except for the chilly nights.

In fact, the work in the fields is very much like that of Alberta. The field-products are being collected according to maturity. The autumn season is one of the busiest times. Truck-loads of fruit shuttling back and forth, busy hands at picking, and most of all the packing and delivering of this collected fruit, might slightly indicate how tense the work is and how every farmer seems to be pressed for the valuable time. The anxiety to have the fruit all in in time practically causes one to lost his head, especially when nature threatens with frost or prolonged rains. Moreover the squirrels keep themselves busy storing every conceivable grain of food in the hollow cavities of apple-trees. It is only the turtle which carries the least of worries, for all that it has to do for winter is to get into a certain depth of mud and thus preserve itself for a convenient time to spring up again to the enjoyment of life.

This is how autumn sets in at Grimsby.

G.W. Augustus

Christmas In Heaven
(Cont'd from p.4)

with ill-beating of the cylinders.

Scott Lake or formerly called the Moose Mountain Lake is a small lake, hardly significant, sometimes scornfully called "The Big Slough". At its north side is the community beach and play-ground lying at the foot of an eighty-foot slightly inclined hill which is used in summer as a natural grand-stand. The hill leads out into pasture and farm land.

Above the pasture the plane wheeled and made an attempt to land. The height meter pointed two feet from the ground and finally the wheels of the plane touched the ground. The landing appeared to be a successful one. Yet the plane sped on the clear ground of the hill with great velocity. Due to the darkness and blizzard the danger was not foreseen. The pilot relaxed when all of a sudden his plane gave way and fell down the steep hill crashing heavily into the frozen lake shattering the plane, pilot and crew, leaving only a heap of twisted fuselage. A moment later a flame burst forth consuming most of the plane. (Please turn to p.10)

And So It Happened

Ah! (deep sigh) those were the days! I refer to that period of time during which we followed the Gregorian calendar. Somehow it seemed to pour into us a fresh outburst of life. It gave us an adequate position with other people in this world of humanity. Then Christmas was really a Christmas. Then one could speak to anyone as man-to-man of equal standards. Then as if a new air of prominency enfolded the entire community. For then, no one could brand us as an individual group with a point of view: "ripe as last year's bananas".

But now (groan), we are back in the rut. Yes,-lock, stock and barrel we again follow a calendaric system desirable as a bathtub into which you climb for a hot bath but realize that there is not hot water running, - and no soap. A calendar with a shocking two weeks behind date! That is our present predicament. I will not discuss whose fault it is but to illustrate the matter, that is how it looks like:

A young lad attending the Ukrainian Separate school walking down the alley....

"Oh, hello, Danny, you know there's a...Say! Where are you going with those books under your arm"? calls out 14 year old Larry, who lives down the street.

"Well, you see..." stammers Danny, our wandering boy, his face coloring rapidly, "I'm going to school".

"What! To school!.. during Xmas holidays! Phew!" exclaims Larry, "I bet you must have gotten a nasty knock on your head from last week's football game. Don't you know that from December 20 to January 2. are school holidays? Come on, let's go watch the Beaver Caps give the Gashouse Gang another trouncing at the Olympic rink".

"No, sorry, laddy, old boy", sadly answers the downhearted Dan. "You see, our Ukrainian Xmas is on January 7th and our holidays start on the second. So, kiddo, I'd love to see the Beaver Caps play but it's "no go". Have to be in school today. Christmas exams you know? Hope you enjoy yourself at the Olympic. Be seeing you after four".

"Well, of all things!" murmured Larry, rather dazely, "Whoever heard of Christ being born on December 25, and then again on January 7th. Don't you think it sounds sort of silly, Danny boy, eh?"

Poor Danny! All confused, embarassed must drink this bitter chalice right to the bottom - through no fault of his. Now, dear Readers, do you see my point? Why in the name of common sense should we, Ukrainians, suffer such or similar embarassing consequences?

At the present moment Canada is in the most blissful moment of the year. Despite heart penetrating war conditions, [illegible] atmosphere prevails. Throngs of people strolling [illegible] the sidewalks bid each other a cheery "Merry Christmas." [illegible] answer sincerely "Same to you!" I repeat, [illegible] are now at this stage. But amongst such an enli[illegible], hearty company, we spy, here and there, a long, dole[illegible]. Who is the owner of such wistful [illegible]? For formality's sake, frankly, I will answer. [illegible] countenances are typical of none other than people, who [illegible] wholly within the Christmas season [illegible].

Of course, I admit there are, thank God, Ukrainians who [illegible] taken definite steps. Now, they do not [illegible] glances from their Irish or English [illegible]. [illegible] Ukrainians really [illegible] a brief [illegible] other [illegible] prove our point. [illegible] constitute a strong [illegible] for [illegible]. Then what is the reason [illegible]. Many [illegible] I doubt it. What [illegible] the younger [illegible] outnumbers the older. [illegible] would easily [illegible] that [illegible] should be switched [illegible]. Then, again, what is [illegible]? I don't know. That is now a [illegible]. That is, also, my [illegible]. There are many others [illegible]. I do not take upon myself [illegible].

[illegible] eventually, the calendar must be changed. Let us pray for a speedy change, and may the [illegible] our [illegible] and quicken that day when all Ukrainians shall rejoice on His birthday and celebrate it according to the New Style.

[illegible] Indicates What

[illegible]

ПРОБЛЕСК

Р-к.

З Новим Роком.

[illegible]

У день св. Василія, тут у чужому, прибраному краю глядимо спокійним оком на наш Чин. Рік річно свіжі доноси свідчать нам, що св. Василій дбає про нас. Мусимо уприглядити собі, що розвивається наше монашество у Канаді. Думаю, що на часі буде згадати, в свято св. Законодателя, про важніші центри того закону в кожній провінції.

Матірним домом для Чина є Мондерський манастир. Чия оснитель - це василіянський перший піонір у Канаді. Має за собою вже 41 років тяжкого місіонарського життя. Манастир заснував [illegible] 1905 року на фармі (де знаходиться тепер новіціят оо. Василіян). В 1922 р. [illegible] Крижановський збудував знову сьогоднішний дім у місті Мондер. Тепер посирають у ньому гуманістичні науки наші молоді схолястики. Рівнож при цім домі знаходиться друкарня - де друкується популярна релігійна газета "Світло". Тут стало перебуває також Провінціональний Заряд цілої Провінції. Настоятелем дому є Впр. о. А. [illegible] Кілька миль від міста є також Новіціят збудований 1933 р.

В [illegible] є другий важний дім - гримсбійський. Хоча він тільки в початках, то однак його значіння велике. В цьому домі посирають кінцеві науки, а саме богослови й філософи. Звідси виходитимуть молоді отці, щоб занимати свої місця в Христовім виноград[illegible]. Історія манастиря недавня

Закупивно свою[illegible] [illegible]

[illegible]

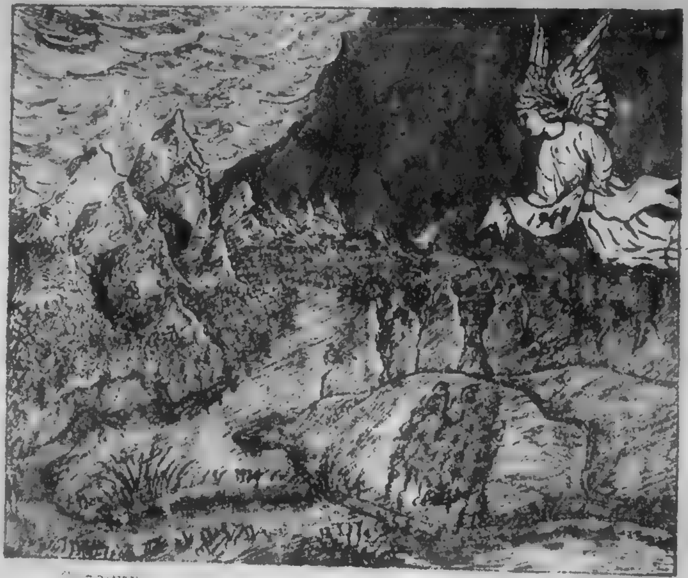

Судомир.

[illegible]

Петіж бурчить
З високих гір,
[illegible]

[illegible]

Ось так і час
Проминається
Плине, плине
Не вертається
То тихо так
Потихесенько
Щасливо мов
І любесенько
Година йде
За годиною
Мов той потік
Гон долиною
То горем знов
Розливається
[illegible] кров
Проливається
За горем так
Минає рік
[illegible]
Із-[illegible] потік

Новий йде рік
До наших [illegible]
[illegible] буде
[illegible] скаже нам
[illegible]
Звіс[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Щоб [illegible]
[illegible]
З [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

як із іншими [illegible] розуму [illegible] ні коли [illegible] ходить про справедливість [illegible] свободу [illegible] [illegible]

Судемир

Від Кавказу по [illegible]

Відколи великий князь Володимир поділив свою простору державу між своїх синів, відтоді вона вже ніколи не стала так великою, ніколи її межі не сягали вже так далеко, як за його володіння, хоч вічно живучий українськ[illegible] Прометей [illegible] здвигав свою власну державу. Київська, галицько-волинська держава, Гетьманщина й Запоріжжя, велико українська й галицька республіки — оце стадії, що їх переходила українська державність, та ні в одній з них її межі не розтягались [illegible] на всі українські землі [illegible] за тим затамувалось [illegible] почуття єдности цілого народу [illegible] витворилось [illegible] з [illegible] в [illegible] у звичних [illegible] державі [illegible] "[illegible] от [illegible]" [illegible] дійшло до того, що над [illegible] в Російській [illegible] що багато українців [illegible] або старались причинитись [illegible] і так відійшли від [illegible] марно пропадали. Такий [illegible] щойно на [illegible] великого [illegible] в народу проломалась [illegible] народної свідомости [illegible] противним [illegible] українського народу [illegible] державі [illegible] одного всього народу [illegible] чужі держави [illegible] а цьому [illegible]

За [illegible] де скор[illegible] державі [illegible] (незалежна [illegible] Холмщина і Підляшшя [illegible] Галичина [illegible] Буковина й Закарпаття [illegible] до в[illegible] Та як тільки [illegible] українські землі [illegible] самостійність [illegible] сорок [illegible] українські землі злучились у одній [illegible] державі [illegible] це [illegible] 1919 р.

[illegible] 3 січня 1919 р. [illegible] Раде в Станиславові [illegible] злуку всіх західно-[illegible] земель [illegible] Україною [illegible] 22 січня це [illegible] урочисто [illegible] Галичини, Буковини і Закарпаття [illegible]

(Продовж. на стор. 15)

ПИТАННЯ

[illegible]

Уміюте [illegible]
[illegible] чоловіка [illegible]?

[illegible]

ми не можемо [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] не так [illegible]

[illegible] причина [illegible] торжества [illegible]

[illegible] отець [illegible] ближчими [illegible]

[illegible] тоді всі брати та [illegible]

[illegible]

Вічная ... Память

Відійшов Від Нас

[illegible] ЗА ГРУДЕНЬ

1 - Впр. о. Ігумен їздили до [illegible] щоб замовити будівельного матеріялу, [illegible]
3 [illegible] статут до Вероному [illegible] церква дальші приготування до збудовання цього вероному вже в [illegible] русі
15 Навечір'я св. о. Николая. Вечером відбувся концерт в честь впр. о. Ігумена Николая Коструба [illegible] На програму концерту складались слідуючі точки: 1 Под Твою милость - хор; 2 [illegible] - [illegible] ; 3 [illegible] - хор; 4 Деклямація [illegible] свій рідний край - бр. Григорій; 5 [illegible] - хор; 6 [illegible] - бр. [illegible] відчит - бр. [illegible]; 9 Деклямація "Хто [illegible]" - бр. Віталій; 10 [illegible] - хор; 11 Кінцеве слово - бр. [illegible]. На кінець [illegible] композиції [illegible]. Хор співав [illegible] бр. [illegible]. [illegible] Ігумена [illegible] 13
[illegible] [illegible] їздили до [illegible] [illegible] до [illegible] вже [illegible] під заголовком "[illegible]" [illegible] буде називатися "[illegible]"
[illegible] [illegible] [illegible] концерт [illegible] Програма концерту [illegible] дуже [illegible]

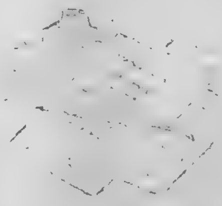

ПОДЯКА

[illegible] перш[illegible] до нашої [illegible] Добродії [illegible] відізвалися на наш зазив:

[illegible] Ігумен	$5.00
Прец. [illegible] Пащак	10.00
Прец. о. Володимир Шевчук	2.00

Дякуємо [illegible] Отцям за памятливість про нас. Нехай [illegible] Боже стократно надгородить вам за це. З вдячністю приймемо й слідуючі [illegible] жертви.

Також сердечно дякуємо Прец. о. [illegible] за $10.00 на наш [illegible]

АВРОРА

Sincere Wishes
To His Excellency
Bishop Basil Ladyka
On His Feast Day

We send our hearty greetings to His Excellency, whose [illegible] and [illegible] [illegible]

EDITORIAL

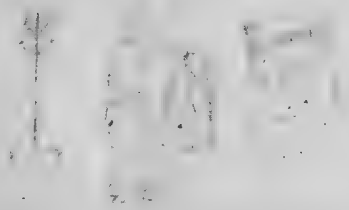

A MESSAGE FOR THE NEW YEAR

No 1

[illegible]

RELIGIONS OF JAPAN

EXTRACTS FROM ANCIENT PHILOSOPHY

Contributed by [illegible]

1. - The greatest sin - Fear
2. - The best day - Today
3. - The biggest fool - The boy that [illegible] to school.
4. - The best town - Where you succeed.
5. - The most agreeable person - The one who [illegible] you different from what you are [illegible]
6. - The great bore - One who keeps on [illegible] after he has made the point.
7. - A still greater bore - The one who [illegible] about himself when you want to [illegible] about yourself.
8. - The greatest deceiver - One who [illegible] himself.
9. - The greatest invention of the devil - [illegible]
10. - The greatest secret of production - [illegible]
11. - The best play - [illegible]
12. - [illegible]
13. - The greatest comfort - The knowledge that you are doing better than [illegible].
14. - The greatest mistake - Giving up.
15. - The most expensive indulgence - Hate.
16. - The cheapest, most [illegible] and easiest thing to do - Find fault in others.
17. - The greatest stumbling block - Egotism.
18. - The most ridiculous asset - Pride.
19. - The worst bankrupt - The soul that has lost its enthusiasm.
20. - The cleverest man - One who always does what he thinks is best.
21. - The most dangerous person - The one who is full of envy and emotion, but will not speak.
22. - The most disagreeable person - The complainer.
23. - The best teacher - One who makes you want to learn.
24. - The saddest thought - That one is [illegible].
25. - The greatest wisdom - Friendship.

26. - The coldest word - No.
27. - The meanest feeling of which [illegible] - Feeling bad at another's success.
28. - The cruelest deed - Revenge.
29. - The greatest need - Common sense.
30. - The greatest puzzle - Life.
31. - The greatest mystery - Death.
32. - The noblest thought - God.
33. - The best comfort - Faith.

* * * * *

Pessimist : One who, when he has to choose between two evils, [illegible] both.

* * * * *

[illegible] E T E R N A L R [illegible]

With grief we received the news of the death of Brother [illegible], Adam [illegible], who passed away on December 19th, [illegible] A.M. 194[illegible]. Death claimed him in the [illegible] year of his life of which [illegible] years he spent in [illegible] in our Order.

Presumably, the cause of his death was a hemorrhage. On the [illegible] funeral services were held in the [illegible] Mundare. Rev. Fathers, [illegible], Bouner, Romanovich, [illegible] and [illegible] officiated.

R. I. P.

If we could foresee the death of our friends, how many things we would do [illegible] that we [illegible] to do now - and how many [illegible] we are [illegible] selfish to do now.

GREETINGS TO OUR FRIENDS

On this feast

[illegible]

By Roger

Facts About Forgetting

The rapidity with which we forget is astonishing. [illegible] this as a grave [illegible] of the mind. A certain amount of forgetting, however, is natural and [illegible]. [illegible] in thinking in school and in life [illegible] upon remember[illegible] [illegible] and forgetting [illegible] [illegible]. [illegible] and dis[illegible] [illegible] re[illegible]tain in the memory [illegible] [illegible] of [illegible] point of [illegible] may be regarded as [illegible].

[illegible] that forgetting [illegible]. At first it is rapid, then [illegible] forgetting may be slowed down [illegible] always to [illegible] [illegible] has been learned.

Forgetting [illegible] overlearn[illegible] [illegible] is [illegible].

[illegible] the start[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] and rapid [illegible]

[illegible] the [illegible] stab[illegible] [illegible] shield his master [illegible] Unaware [illegible] Boris was still [illegible] in a [illegible] took [illegible] their [illegible] they encountered [illegible] who [illegible] Boris. Finding him still alive they [illegible]. The body of this holy prince was [illegible] and secretly buried in the church of St. Basil.

The [illegible] but St. Boris [illegible] and will live forever in the [illegible] of his religious countrymen.

No. 1 January, 1944 Page 1

SAINTS OF UKRAINE

Saint

Borys was the beloved son of ... Vladi-mir the Great. His affectionate ... [illegible]

[illegible]

ПРОБЛЕСК

Столітні Народини

[illegible]

СТРЕМЛЕНИЯ

[illegible]

[illegible]

n. c.

[illegible]

A New Home In The West

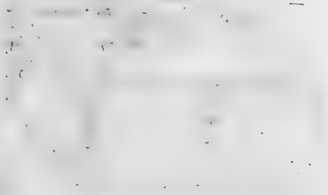

[illegible]

in the propo[illegible] And [illegible]
[illegible]
and [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] life.

[illegible] our [illegible] [illegible]rough.
[illegible]

[illegible]

[illegible]

** **

Should This Still Interest Us?

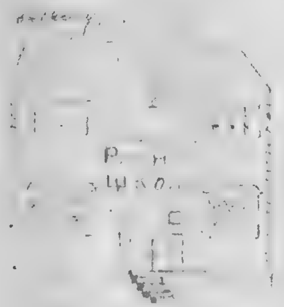

[illegible] for the [illegible] American and Canadian [illegible] that our [illegible] generations [illegible]

[illegible] is a [illegible] in our history, we [illegible]

[illegible] America in the [illegible] At present we have achieved [illegible] Then

in our history of this continent have we had [illegible] bishops and so many young and energetic priests? [illegible] this is deeply appreciated [illegible] read about our lonely days [illegible] first [illegible] mission on this continent. In our 50 years [illegible] before have we been so [illegible] or [illegible] to [illegible] from every corner of [illegible] country [illegible] to [illegible] our [illegible] problems and plan our [illegible] When before have [illegible] of our [illegible] so many [illegible] of our [illegible] When before have the English-speaking nations heard so much about us [illegible] our nationals [illegible]. They do appreciate the great contribution our immigration has made to this continent's armed forces.

These achievements [illegible] and [illegible] progress we have [illegible]

[illegible]

WE WILL KEEP [illegible] if we allow [illegible]

[illegible] who will remember our [illegible] so rich

[illegible] color and variety. No, we can't allow this to happen. The work of our predecessors cannot be in vain. We will carry on.

[illegible]

[illegible]

A VISIT TO THE HAUNTED HOUSE

[illegible]

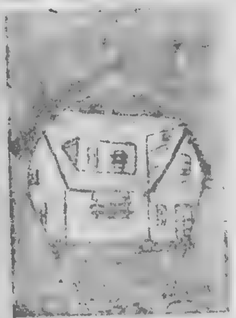

[illegible]

[illegible]

No.

GREETINGS FRIENDS

Your Temperament

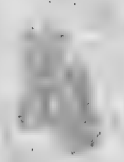

[illegible] he [illegible] it hard to acce[illegible], the help [illegible] to play the lone wolf in all [illegible]is undertakings. [illegible] humiliated, even his [illegible] a lower opinion of himse[illegible]. The [illegible] to humble [illegible]imself.

[illegible]

[illegible] his decisions a[illegible] often [illegible].

[illegible]

[illegible] and will [illegible] to [illegible]

[illegible]

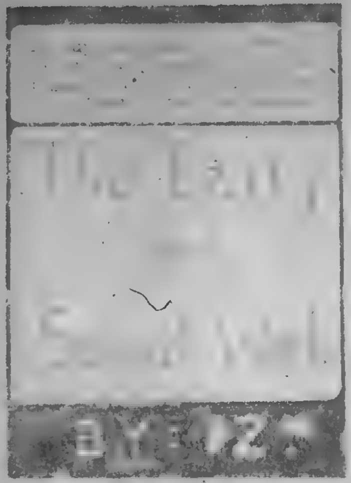

ПРОБЛЕСК

П'ЯТИЙ РІК

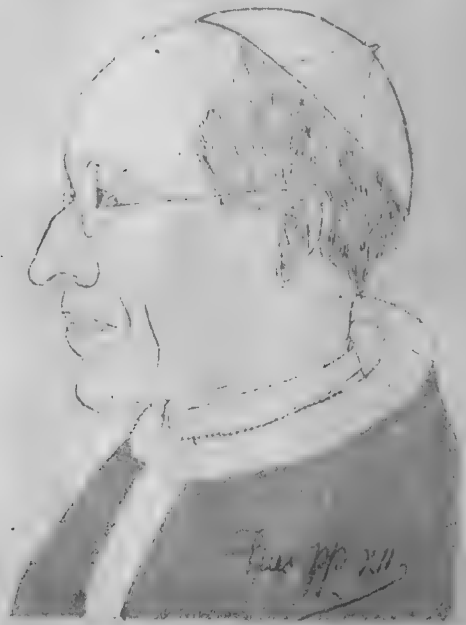

Мирослав.

ХР[illegible] XII.

[illegible]

ВИХОВНИК НАЦІЇ

РЕБЯТА

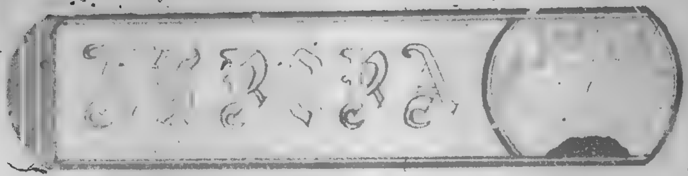

No. 3

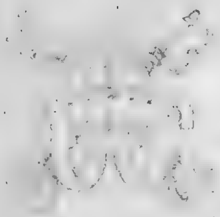

The Vatican FLAG

[illegible]

MEMORIES OF 1934

A VISIT TO THE HAUNTED HOUSE

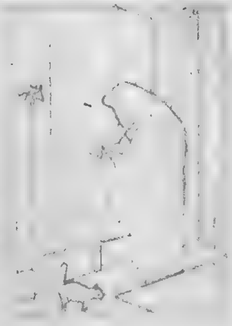

THE NEW METHOD

About ten years ago the [illegible] United States introduced alterta to the enterprise, the project or the action method of education. Ontario and the remaining [illegible] followed suit, until today [illegible] is [illegible]. What is the new arrangement? [illegible] at the modes that [illegible] within the last century.

[illegible] METHOD

This was more [illegible]. The pupil was given a definite [illegible] and was required to reproduce [illegible] verbatim. The rod was often [illegible] sometimes, the pupils [illegible]. Fortunately the young [illegible], had no contact with [illegible] other than what was read [illegible] English school-boy novels. [illegible] would be pleased to call [illegible]

The [illegible] METHOD

Indeed this was altogether a much more honorable and efficacious method as [illegible] condoning adherents are only too eager to attest. Its parts: a teacher, the walking symbol of the proverbial encyclopaedia who offered syrupy doses of the prescribed course until the bottle was finished, and an overdosed class who swallowed his potions resistlessly, passionless and with that lacking-of-lustre eye that specified constipated [illegible]. "Teacher said so", proved the rule in all discussion. It was a good system. It made us. But it surrendered ...

IQUISITIVE

[illegible]

... everyone gets down to brass tacks, it will go as far ... it won't even last a year. As it seems

... tell what other program it will accept besides the ...

[illegible]

to take place. We expect ...

[illegible]

[illegible]

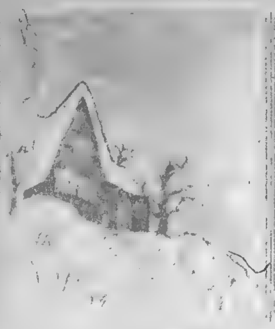

WINTER IN GRIMSBY

ПРОБЛЕСК

Видають Брати Схолястики ЧСВВ.

Виходить раз у місяць.

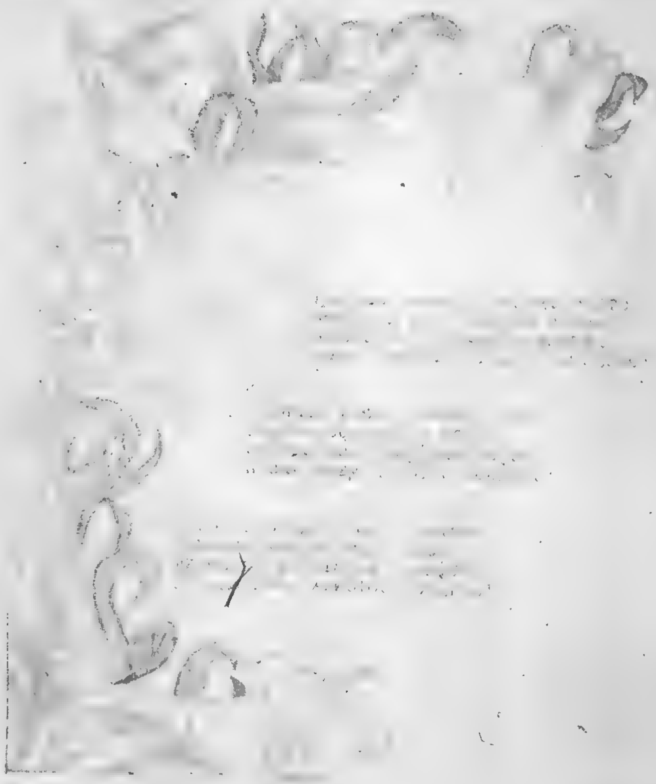

ВЕЛИКДЕНЬ — 1944

"Воскрес Ісус от гроба, якоже прорече..." починає співати священик великодню відправу рано-вранці — на світанку дня. Тоді йде народ у процесії торжественно довкруги церкви при звуці всіх дзвонів і радісної воскресної пісні. Відтак стають усі перед замкненими церковними дверми, аж священик хрестом отвирає їх і всі входять до церкви співаючи "Христос воскресе..." Так починається празник воскресення Господнього — Великдень.

Уже [illegible] дочекалися ми [illegible] великодних свят. Так як рік-річно святкують цей день всі народи [illegible] собі звичаєм, так і український народ торжественно переводить воскресення Христове [illegible] до кожної укр[аїнської] хат[и] церкви, де [illegible] е [illegible] стрічає нас той сам вид [illegible] торжественна [illegible] Божа, прекрасний [illegible] та численне [illegible]

Так [illegible] святкують день Воскресення Христового [illegible] сповіщати всім про великий тріумф [illegible] це ж побіда Ісуса над ворогами [illegible] [illegible] дня [illegible] Пилата [illegible] [illegible] ложі а [illegible] [illegible] Показ[illegible] через смерть [illegible] як віск [illegible] дня [illegible] Христос воскрес!

Велике є [illegible] великодніх свят [illegible] потішають [illegible] перед гріхами [illegible] подією [illegible]

Однак [illegible] хмари війни [illegible] фронті теж в[і]дсвяткують великодні свята [illegible] свята відправ[illegible] Пр[illegible] [illegible] д[illegible] мають служити [illegible] [illegible] гну або якась розбита [illegible] [illegible] обдерті в брудних одежах [illegible] від них [illegible] свіжої пролитої людської крови [illegible] смерти [illegible] ний буде сьогорічний Великдень для цих [illegible] [illegible] оборонців [illegible] вони далеко від рідні [illegible] [illegible] ними ця пригадка. А [illegible] ною [illegible] несуть [illegible] небожа[illegible] [illegible] тих [illegible] нації [illegible]

В [illegible] стоїть [illegible] [illegible] чуттями [illegible] що на цеї [illegible] обов'язок [illegible]

[illegible]

В. В.

[illegible]

НА МОГИЛУ

АРХИМАНДРИТА

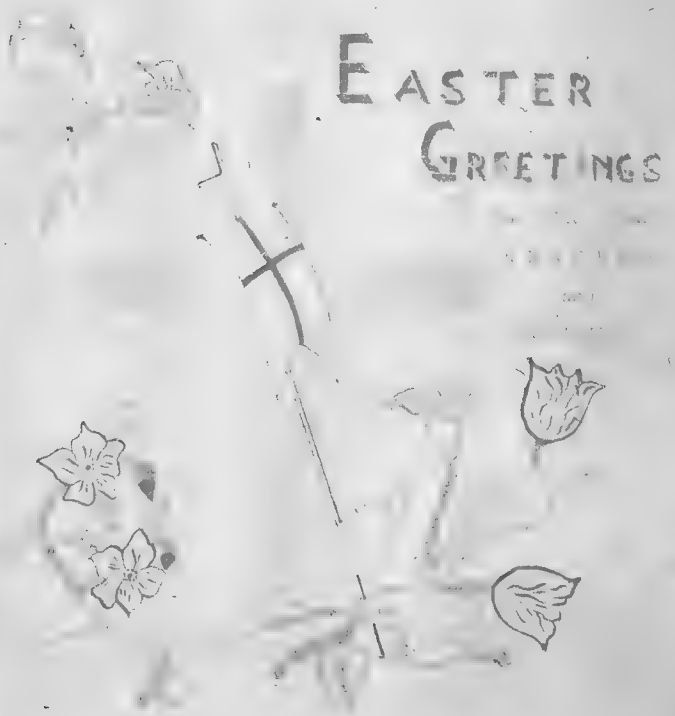
EASTER
GREETINGS

Distinguishing features

Canadian Literature

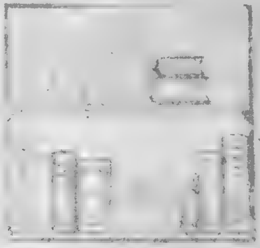

No.4 [illegible]

[illegible] should be [illegible] [illegible]

[illegible] was [illegible]

[illegible]

[illegible] and [illegible] and [illegible] as a [illegible] source of [illegible] and [illegible] education, general culture and entertainment. They won't have to listen to [illegible]

GREETINGS TO OUR FRIENDS

[illegible] submit our free version. This [illegible] experience with our literary society. Truly, [illegible] but placed them in the [illegible]. Nevertheless, [illegible] your [illegible] practice is [illegible] [illegible] ...ical.
[illegible] ...ated article

[illegible] has always [illegible] who were [illegible] are but [illegible] at a [illegible] that the [illegible] Catholic Brotherhood [illegible] competent [illegible] arguments, which corrobo[illegible] able to think clearly and [illegible] which is so essential in debates and contests. [illegible] other solved item of interest and importance was [illegible] in the club's diary. For this many thanks to [illegible] and the hearty support of our brother [illegible]. With undisguised curiosity we await further en[illegible] such [illegible] discussions.

ECHOES — From The Club Front

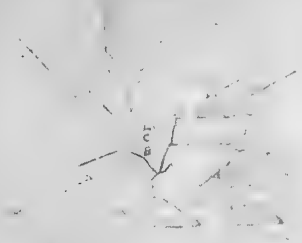

By Tr

ПРОБЛЕСК

Видають Брати Схолястики ЧСВВ.

Виходить раз у місяць.

[illegible]

[illegible]

ВІНОК НА МОГИЛУ ВС.ВСВ.ОТЦЯ АРХИМ.-ДРИТА

[illegible]

ВІСНИК НАЦІЇ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

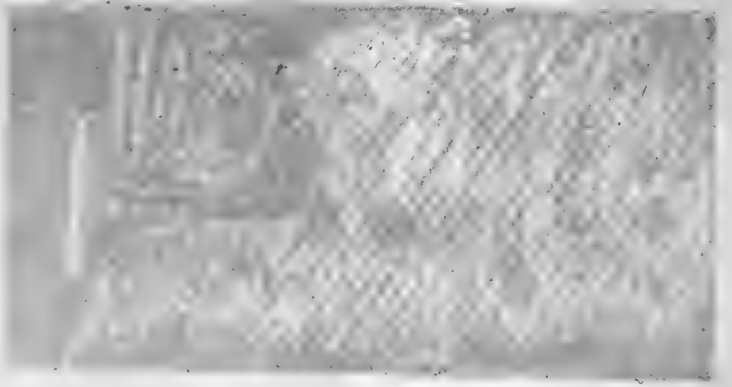

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] May [illegible], 1944 [illegible]

MARY QUEEN OF MAY

[illegible] measures of love [illegible] tender bonds [illegible] the childhood, [illegible] express [illegible] With smil[ing] faces and joyful hearts they [illegible] for all the [illegible] they have received from her. [illegible] does not permit them to [illegible] words of mother [illegible] love and [illegible] she receives [illegible] from her [illegible]

[illegible] our affectionate mothers, [illegible] we must remember our Heavenly Mother too. Her love towards us is greater than any mother on earth may have. [illegible] Heavenly mother is Mary the queen of the month of May. Mary is our best mother and for this reason the church devotes May the most beautiful month of spring in her honor. During this month

when nature [illegible], when greenness [illegible] the earth and the air is perfumed by the [illegible] of the budding trees and flowers, the church summons us to restore to our hearts new love and devotion to our Mother and Queen of May. She is our mother since Jesus spoke to her from the cross and we, who then became her spiritual children, should feel obliged to render gratitude for all we have received through her intercession. It is therefore, in this month of May, to go her with the universal church present before her altar a bouquet of daily prayer and devotion.

[illegible]

M O T H E R

M eek, a beautiful virtue of Mother,
  for with it she attracts the meek

O nward, to work unsparingly for the good
  and welfare of her brood

T earsome, when sorrow [illegible] her,
  on account of the troublesome.

H umble [illegible] for she [illegible]
  over the smallest tasks of her [illegible]
  [illegible].

E [illegible], when she [illegible]
  [illegible] and [illegible].

R [illegible], for the word 'Mother' [illegible]
  the heart of the [illegible] of [illegible]

[illegible]

Mother In The Family

Mothers are most efficient and successful educators of their children. If any man or woman becomes prominent and influential, he owes this to the religious and ideal training received from his mother. As a matter of fact, both parents must share the burden of moulding the character of their offspring, for children are actually mirrors of their respective mothers.

DEACON JEROME

WHY FATHERS FAIL?

In our world of mechanization and fabulous conquests over matter, the father of the family fails generally to give an adequate training to his children. Why? Because with him rests the duty of tending to the welfare of the family. This duty, compels him to spend most of his time outside his home. He works either in the factory, or office, or farm. The very nature of this work deprives the father of a frequent and more intimate contact with his family circle. The only time he comes home is to take meals, which are usually hurriedly eaten, and then he returns immediately to his work or seeks a quiet corner where he may enjoy a quiet moment.

Spending so small a portion of his time at home, the father naturally fails to give his children an adequate education; he loses all influence with them. The children feel that he is rather a "boss" of the family than a "daddy" and often, [illegible] a "[illegible]" give him "servile obedience" in the place of filial devotion and respect.

Secondly, men generally fail to understand the needs, wants and nature of children. They fail to receive the tenderness and love which attracts children so magnetically. Men handle the children more sternly, roughly and severely. This sort of treatment, as a rule, never results in education but servility.

WHY MOTHERS [illegible]?

Mothers are more efficient and successful educators of their children than the fathers. She spends practically the whole day with her children. Day after day, year after year, the child sees the conduct of its mother, talks with its mother, is nourished by its mother and consequently fashioned and influenced by its mother [illegible] and [illegible] with time grow so strong that [illegible] finds no other person on earth that is wiser, more lovable and worthy of imitation than its mother

Secondly, the mother is [illegible] of penetrating the heart of a child wholly and [illegible] into the [illegible] recesses of its soul. [illegible] earth and in heaven could probably be found which could be in possession of [illegible] a deep understanding of [illegible] weaknesses, [illegible] and [illegible] children [illegible] rule, are quick in [illegible] and are therefore very [illegible] life.

To summarize [illegible] are the [illegible] educators of their children [illegible] heart, and secondly because [illegible] home the children are [illegible] example.

[illegible]

[illegible]

"When a patient [illegible] mental [illegible] to observe and [illegible] is then [illegible] relaxing [illegible] a disturbed state of the same [illegible] he goes about his daily affairs.

"What have muscle tensions [illegible] worry, fear and other states of mind? [illegible] when you imagine, recall or reflect about anything, you tense muscles somewhere. If you relax those particular tensions, you will cease to worry about the matter in question. [illegible] such disturbing re[illegible] are found to include visual pictures, the instruction is to relax such tensions while not closing the eyes and not otherwise ceasing to be active. Such relaxation may be accomplished no less successfully while you are active in your daily affairs than while you are lying down."

* * *

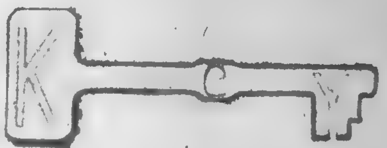

to Happiness

Sérenity and ease characterize most of us. We view the future optimistically, see great things ahead and in such moments we are happy and contented Yet, at times, our sizzling enthusiasm cools off to an imperceptible smolder, our hopes lose their buoyancy and start sinking, heaviness of heart sets in and we see nothing ahead but a murky gloom.

When the zest of life evanesces, when we are physically and psychically fatigued, how fortunate we should be to have a treasure box from which we could refresh our wilting earnestness, refill our emptied reservoirs of cheerfulness and good humor, and recharge the run down batteries of our zest and lust for life.

There is a key to such a treasure box. It is W O R K. To have plenty of work is all the tonic we will ever need. If we have some honest work, something we intend getting done, that is the greatest cure for all the maladies and miseries that ever beset us. If we have work todo every day, let us thank God:- being forced to do our work, will breed in us temperance, self control, strength of will, content and cheerfulness, and a hundred other virtues which the idle will never know.

The most tiresome and the longest moments are those in which we are idle doing absolutely nothing. We feel ennui and fatigue, instead of being rested and refreshed. The best cure for this is to have something to do, something we like to do, and that implies grave responsibilities. If we can get our interest and all our faculties absorbed in that job we are certain to be happy. Why? Firstly, because we will succed in that work and thus will feel the spur the realization of achievement

provides. Secondly, we will be so engrossed in our work that we will forget our troubles, failure and worries. It's worry, not overwork that breaks people: but who can worry if he is completely absorbed in his work. It is justly said that no man can be thoroughly unhappy if he is completely occupied.

Work does contribute much to happiness. There are many successful men who have amassed enormous wealth, yet they do not quit their positions. They do not need the money they have earned nor do they care for the luxuries that their money can buy, but they keep on working because their work is interesting to them. Life would be dull and dreary if they could not continue in their positions. They sleep little and work long hours. They do not even take rests or go on vacations, because their work is more interesting than any vacation can be. Those people are happy. These busy people need no sympathy because they have so much work to do. The best prize life has offered them is the chance to work hard at work worth doing.

There is another way in which work contributes to happiness. We all know that a feeling of independence is a necessary prerequisite to happiness. A feeling that eventually no one and nothing can completely upset one's mental and moral equilibrium imbues one with a feeling of self importance and successful work engenders this feeling. If one is reassured that no matter what happens his work will be a success what can boost his morale more than that?

And then there are times when things go wrong. Then, too, we can resort to our cozy corner, to our hobby and there immersed in our favorite occupation forget our trouble and worries.

Work is always the right key to happiness. Success in it will ever refresh us with stimulating hopes.

Philosophy teaches: "Omne ens est bonum."

Moral: There must be some good in "Aurora".

SAINTS OF UKRAINE

By Bro Partheny

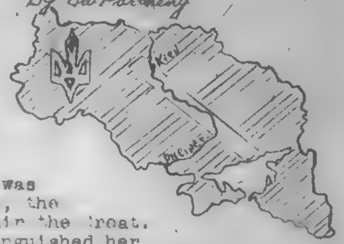

Saint Ephrosinia:

Predyslava was the daughter of Emperor George, the great grandson of Saint Vladimir the Great. From early childhood she distinguished herself with rare qualities of soul, mind and body. Being only 12 years of age, she attracted many admirers because of her beauty and charm. But she repudiated worldly goods, disappointed many princes and barons who made her offers of marriage. She embraced monastic life.

Mother Romana tried to delay the acceptance of the charming young princess into the convent at Polotsk. Predyslava however, prevailed over Mother Superior with her sincere entreaties. When receiving the habit she chose the name Ephrosinia.

At the convent she spent her time in rewriting pious books. The little money she received for this she gave to the poor. Eventually with the help of her father, Emperor George, she built a large monastery on the outskirts of Polotsk. Later on she built a spacious church of our Savior and one in honor of the Holy Virgin.

In the monastery Ephrosinia built, she became superior to all nuns. She was a noble example of all virtues. They all liked her for her charity, kindness and piety.

Saint Ephrosinia longed to visit the Holy land and there spend the rest of her quiet and pious life. Her heartfelt desire was granted when her brother Prince David, proposed to go with her to Jerusalem. She brought precious gifts with her to the church in Jerusalem. In the church of the Blessed Virgin, in the above mentioned city, there was a hostel for the pilgrims from Ukraine; there Saint Ephrosinia ended her holy life in 1173.

Her body was buried in a church belonging to the Carmellites in Saint Jean De Acre. Later her remains were transferred to Kiev, her native land. Our church celebrates her memory on the 23rd day of May.

GREETINGS

TO OUR FRIENDS

May [illegible] — To Bro. [illegible]

[illegible]

May [illegible] — [illegible]

[illegible]

May 9 — [illegible]

[illegible] Sincere greetings and good cheer to a friend we hold most dear.

May 2 — To Brother Constantine Vyscchansky:

[illegible] is a friend of all. One who takes a deep and active interest in all trial and affliction. We are particularly grateful to Bro. Constantine for his tireless efforts in photography and for his great part in helping to produce the finest illustrated Ukrainian [illegible] weekly Just the same old wish in the same old way to the same old friend on the same old day " Mnohaia Lita "

June [illegible] — To Brother Justin Nazar:

has always had a pleasing personality a fine sense of humour and a knack for witticism We give him sincere thanks for his capability in successfully solving the many difficulties that are always attendant upon such a large establishment. On your Nameday may God grant you his generous blessings of good health and a happy long life

June 4 — To Brother Metrophan Pasichny:

A kind and simple heart We are glad to see that Bro Metrophan is sticking hard to his books We soon hope to see him a prominent Rhetor We wish you Bro Metrophan good success in your final exams and a happy vacation We will whisper a prayer to your patron saint for you

June [illegible] — To Brother Dorotheus Zeleny:

A man of strength, sacrifice and good will. Whatever his post; be it cook, economist, or carpenter his duties are always fulfilled to perfection. We give sincere thanks to Brother Dorotheus for his contribution to the growth of our Order. We take pride in numbering you among our valued friends We send you loads of sincerest wishes.

[illegible]

To Brother Bartholo[illegible] [illegible]cherba:

A master [illegible] and [illegible] friend [illegible] [illegible] of this [illegible] brother [illegible] [illegible] [illegible] and [illegible] greatest happiness [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

J[illegible]

To Brother Ch[illegible]

[illegible] the wise [illegible] said [illegible] [illegible] Ch[illegible] on the [illegible] he has the [illegible] with our wishes for Br. Ch[illegible] health happiness [illegible] [illegible]

Jun[illegible]

To [illegible]

A [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] more [illegible] Deacon Jerome May [illegible] optimism and good [illegible] with success in every undertaking.

J[illegible] [illegible]

To Brother Leonte [illegible]

Steady earnest and reliable. A worthy friend. One gets to depend on Brother Leonte. We also admire his humility, his application, his grand co-operation with all, his charity to his fellow brothers. We prophecy great things for Brother Leonte. Flashing a message of good cheer. "[illegible] [illegible]"

June 29

To Brother Paul Polansky:

The back bone of our printery. He is the eyes, the ears and the fingers of the press. One [illegible] to Br. Paul as a world of [illegible] of pictures, of news and information swarms upon him, dwindles into a [illegible] thread, pass through the medium of his blaring [illegible] and flash out into a [illegible] of gilt [illegible] headlines, subtitles and typograph[illegible]. [illegible] "Go teach ye all nations that all may [illegible]." "[illegible]" A hearty handshake across the prairies. May joy and good health be with you every day of your life.

[illegible] 29

To Brother Peter Hrabec.

[illegible] just a budding youth
[illegible] early in Year One
[illegible] trying hard to be a [illegible]
Of course the battle will be won.

[illegible] sincere wishes for happiness and [illegible] to you dear Brother on the road of life.

****

IN MEMORIAM

Father Sophronius Stephen Diakovich died [illegible] June [illegible]934

In loving memory of dear Father Sophronius Stephen Diakovich we offer a silent prayer:

Tis sweet to know we [illegible] meet again
Where [illegible] are no [illegible]
And that the one we loved so well,
Has just gone on before.

Happy Childhood Days-

By: Deacon Jerome U.S.S.

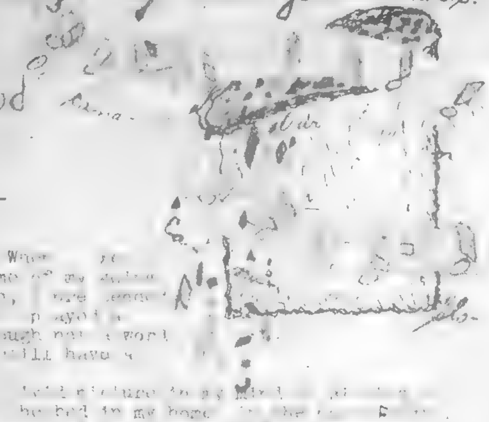

When [illegible] seized the time of my going to school drew nigh, I [illegible] to be very clever [illegible] reading a book though not a word was understood. [illegible] will have [illegible]

[illegible] picture in my mind [illegible] the bed in my home [illegible] side of the room, [illegible] paper in my hands [illegible] head moving from [illegible] and my lips moving [illegible] [illegible] pretended [illegible] in literature.

[illegible] troubled my sister [illegible] the point of [illegible] ation to teach me counting and writing numbers [illegible] will learn all that in school, she would [illegible] me when my pleadings became unbearable.

The exact date of my first day at school I do [illegible] recall, but fairly well remember that [illegible] was late for classes. My first impressions of the school teacher were very favorable. On coming late I expected to be rebuked and reprimanded [illegible] nothing of the sort happened. On the contrary, the teacher received me agreeably with a smile on his face. "What is your name, sonny?" he asked pleasantly.

[illegible]

"Isadore." [illegible] "Perhaps, we shall call you Isaac? That is a nice name too."

[illegible] returned no answer, my shyness showing reluctance towards such a project.

"Have you a [illegible] and a pencil?" the teacher inquired [illegible] humorously.

"[illegible]," I returned. "[illegible] have money to buy one."

[illegible] he summoned me to his desk. "[illegible] will [illegible]," he said.

[illegible] consideration a pencil [illegible] on my back [illegible]

[illegible] the children were [illegible] my simplicity, I thought [illegible] the great similarity [illegible] very nice place to go [illegible] these [illegible] really am very fond of them but in my deep [illegible] happen.

[illegible] was "[illegible] Black [illegible]" [illegible] was of a [illegible] complexion [illegible] were poking [illegible] purposely [illegible] was repeated, his eyes [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] court [illegible], after explaining the history [illegible] group of sailors seeking [illegible] ship papers [illegible] one of them:

- "[illegible] What [illegible] does [illegible]?"

[illegible]

"[illegible]"

Inquisitive Reporter

Who records conversational tit-bits.

By Chas.

There is something attractive in every one of us. We all possess some magnetism which attracts others to us. This is especially noticeable when we meet strangers for the first time. They show an interest in us. This is natural, just as we are interested in a new locality with its different sceneries and landscapes. But the important issue is whether our interest in the new environment will be long lasting or will the unfamiliar surroundings just lure the attention for a brief moment and fail to hold it. It is the same with meeting new people. The question is whether they will find a rich mine of interest in us, or will they be dissappointed, having struck a meagre vein.

There are various ways of baiting and holding them an interest. One of the oldest is by lively conversation. A good conversationalist has the power of transforming hours, otherwise dull and insipid, into invigorating, amusing, and refreshing periods of relaxation. He strikes a spark, kindles it into a warm blaze, thus stimulating himself as well as all listeners who after a brief moment are all agog to tell their story. Conversation always will be a pleasant way of spending some moments with people because there always will be something to talk about. Things are always happening and people will always enjoy exchanging opinions about them.

But there are moments when it seems all topics of interest are exhausted. This is when we feel an urge for a search and conquest of new horizons of entertainment. The Inquisitive Reporter considered it profitable to scurry about and glean a few ideas has to what are the best ways of entertaining people when we are to spend a few long evenings with them.

The first question the Inquisitive Reporter asked

was whether it was a good idea to plan the conversation and entertainment, or was it better to just proceed on a blind guess. Another interesting point was what form of entertainment, has always immediately "clicked". This was followed by brief queries as to what one thinks about other forms of entertainments as games, tricks, puzzles, songs and music.

Well, let us lend a friendly ear to some of the ponderings of our Aurora fans on this matter. First of all we shall hear the opinion of Deacon Eugene, who, we feel will not be faced perhaps with this problem very often, since people will always try to entertain him and win his favor rather than be so impudent as to demand entertainment from him.

"To plan the evening is not a very good idea. People may bring up altogether different topics for discussion.

"Right now, I can't tell you what will "click" immediately since I haven't had very much experience yet.

"Singing Ukrainian melodies is a good way of spending an enjoyable evening especially where there are young people.

"Playing cards is alright only where the people are very well known and will not be scandalized."

Deacon Gregory gave a slightly different slant on the the subject. He reckons that if we are to meet people for the tenth time we ought to prepare something of interest to discuss. "There is hardly a human being that can narrate interesting incidents, discussions and jokes impromptu for hours at a stretch. But there is another secret of being a desirable in society and that is — "just listen". Sounds too easy and incredible, nevertheless it is true. If you know how to instigate a person and set his larnyx in motion, then relax and listen eagerly, he's sure to tell people he had a "good talk" with you, and that is a compliment few people ever get.

"With children an easy way to capture their curiosity is to spend a hilarious evening with them is by showing tricks and puzzles. They'll listen to you, awe-struck for hours. Even the elders will liven up if you know some really intricate puzzles. People will enjoy your company and long to have you in their home again."

*

By Clare.

Write That Letter NOW

"I have to write a letter" How many of us are startled with that nightmare of unwritten-letters. Almost everyone displays a faltering attitude when he has to dispatch an epistle to his longing parents or friend.

What a blessing the modern inventors are going to offer these laggers whose personal correspondence has waned, and who never start a letter any other way than "Excuse me for not writing such a long time but..." It is said that in the near future we will have our "walkie talkie" and just dial our friend's number (just as we dial the radio) and start a friendly conversation with our pal a thousand or more miles away

But before these promising inventions materialize, here are a few rules for better letter writing

1. Open your pen right now and don't let the ink dry up on it.

2. Write a little about him (ask him how he likes this sultry weather.)

3. A little about yourself. (Tell him you are as fit as fiddle.)

4. A little about them. (Ask about the latest successes.)

5. Do not write on scrap paper first and then rewrite. You'll seldom have enough energy to do all that that in one herculean effort. (Unless just headings.)

6. Do not write lomg letters. (If you do, you are obliging your friend to follow suit and that is asking too much of him.)

oOo.

WHEN CROSSING THE BAR

DYING WORDS OF GREAT CATHOLICS

1.
Blessed William Howard, to the headsman
"Take your own time. God's will be done. I am ready now"

2. Sir Charles Carroll of Carrollton:
"I have lived to my ninety sixth year. I have enjoyed continued health; I have been blessed with great wealth, prosperity, and most of the good things which the world can bestow, public approbations, esteem, applause, but what I now look back upon with the greatest satisfaction to myself is that I have practised the duties of my religion

3. Daniel O'Connell:
"The heart of O'Connell at Rome, his body in Ireland and his soul in Heaven", so he murmured "Is not that what the justice of man and the mercy of God demand?"

4. Cecil Rhodes
"So much to do, so little done."

5. Cardinal Newman:
"Please leave the room. I wish to meet the end alone."

PRESIDENTS

6. John Quincey Adams
"It is the last of earth. I am content."

7. Andrew Jackson.
"I hope to meet each of you in heaven. Be good children, all of you, and strive to be ready when the change comes."

8. William McKinley.
"It is God's way. His will be done, not ours."

9. Theodore Roosevelt.
"Put our the light please."

10. Woodrow Wilson.
"I am a broken machine, but I'm ready."

11. Julian the Apostate
"Thou hast conquered, oh, Galilean!"

12. Saint John Berchmans, S.J.
"If your Reverence (Father Cepari) thinks fit, you may tell my Fathers and brothers since I have been in the Society, I do not recollect having committed a deliberate venial sin, nor am I aware that I have voluntarily broken a single one of our rules, or disobeyed any regulation of my superiors. But I leave all to your judgment.

"I accuse myself also of not having been sufficiently grateful to God for the benefits I have received, and of not having taken care to excite in myself an ardent desire to suffer for Jesus Christ." (Last confession to Reverend Father Cepari who was absolved from secrecy.)

Note: Saint John Berchmans was born 1599, died 1621, canonized 1888.

Are You Interested?

The Brother Theologians who are editing an Almanac for the year 1943 1944, wish to say that the publishing of it is well underway.

Aurora wishes the Brother Theologians good speed and great success.

(continued from Page 20. The Movies.)

the time they occur.

Movies are the modern educators of the world. They act upon the sight, the medium, through which 70% to 75% of our ideas enter. In the theatre one's mind is perfectly concentrated on the subject due to the darkness, charm of music, words and action.

Movies speak by means of vivid and concrete imagery, which the mind takes in with enjoyment and without fatigue. Thus even the crudest and most primitive minds are captivated by the cinema.

Since, then, the moving picture is in reality an objective lesson which, for good or for evil, teaches the majority of men more effectively than abstract reasoning, it must be saved from depraving and demoralizing effects.

The Legion of Decency has aided towards this to a great extent, but still the immoral shows swoop into theatres packed with both old and young. Everyone knows what damage is done to the soul by bad motion pictures. "They are occasions of sin, and particularly, they seduce the young people along the ways of evil by glorifying the passions; they show life under a false light; they cloud ideals; they destroy pure love, respect for marriage and affection for the family. They are capable also of creating prejudices among individuals, misunderstandings among nations, among social classes, and among entire races," as spoke His Holiness Pope Pius XI, in his encyclical letter on motion pictures.

On the other hand, good motion pictures are capable of exercising a moral influence upon those that see them. They are a blessing both to young and old. And therefore in conclusion it is our very intimate duty to provide catholic halls with good films. Thus only can we stop our youth from attending the bad theatres. There must be no weariness in combating whatever contributes to lessening the people's sense of decency and honor. We are here to do it.

Our duty, too, is to provide for our own Catholic Ukrainian films. Movies are too modern and too effective to be abandoned and left behind. We must use them, but use them to help others, and use them correctly. And thus we will make movies fight evil.

* * * *

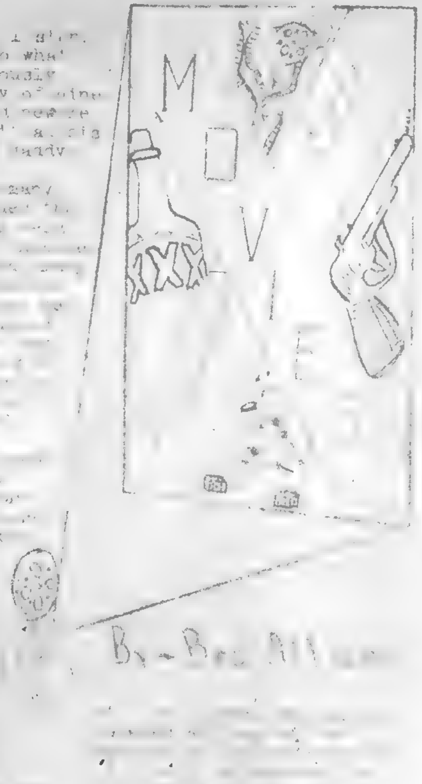

ПРОБЛЕСК

Видають Брати Схолястики ЧСВВ.
Виходить раз у місяць.

Ч 7 Гримсбі, Онт. Листопад, 1944. Рік VIII

СВ. ЙОСАФАТ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Світла – образок лишається в несте[illegible] пам'яті [illegible] І той [illegible] при денних світлі [illegible] свідком [illegible] став [illegible] втратив найкращу [illegible] та [illegible] з цього [illegible] Бо [illegible] ті [illegible] хрусталі грають величезну ролю в проявлені[illegible] водопадів [illegible]

ВІНОК НА МОГИЛУ ВСЕСВ. ОТЦЯ АРХИМАНДРИТА

(Спомини)

о. М. К.

(Докінчення)

Порядок дня

Здається не помилюся коли скажу, що наш пок. о. Архимандрит більше як хто інший були взором для нас усіх щодо заховання денного порядку. Від самого рана аж до пізного вечора вони точно й совісно заховували правила, приписи та звичаї нашого Чина. Вони були свідомі, що ми дивимося на них і що "verba docent sed exempla trahunt." І тому, хоч мали багато занять за дня, часто в ночі не могли спати [illegible] слабостей, вони все вставали на голос [illegible] а як брат будильний заспав, навіть самі дзвонили. [illegible] всіх нас випереджували в Посіщенню. Ми бачили як [illegible] дякували вони Богові за перебуту ніч [illegible] благословенства для себе, Чина, церк[illegible]

[illegible] по Посіщенні йшли до своєї келії на розважання та рефлексію. Зараз потім правили Сл. Божу при головнім престолі Матери Божої. Перед проскомидією відмовляли [illegible] молитви навколішках перед престолом [illegible] на переміну о. Лесюк, я та інші отці й брати, що перебували там. Траплялося часами, що дехто з нас спізнився. Тоді однак вони не показували якогось обурення чи образи, але самі збиралися на Сл. Божу. А правили [illegible] "Альтер Христус". Вони не спішилися ані не протягали її. [illegible] нам часто наказували, що це є найважніша справа і треба її найкраще відправити. Вони були [illegible] і скупчені підчас неї, а рухи, метанії, благословенства були природні та милі, обличча ясне й спокійне. І тому не диво, що чужинці любили бути й причащатися на їх Службі Божій.

Я й разу не бачив, щоб коли опустили благодарення. Зараз по Сл. Божій заходили до крилоса, накладали каптур і молилися кілька хвилин склонивши голову. Опісля відчитували молитви з молитвенника, а [illegible] виймали коронку й [illegible] молилися на ній. Часами як не було служачого для когось із отців або ми вже мали йти до школи, вони самі служили до Служби Божої.

По цих вправах духовних йшли вони на снідання. Було воно поєдинче і дивно як могли вони витревати так до обіду. По снідані знову йшли на коротке посіщення а відтак до хати, де через кілька хвилин переглядували часописи [illegible] "Нову Зорю" [illegible] (Бразиліянь-

[illegible] і інші [illegible] до своїх [illegible] звичайно самі відвідували [illegible] на всі [illegible] хоч їх так багато що дни [illegible] і то було [illegible] по батьківськи

[illegible] було кожного дня [illegible] Совісно працювали при сво[illegible] дням до писали й до кого ми не [illegible] [illegible]

[illegible] лекціях перед обідом, вони [illegible] вибрали [illegible] ту так важну справу [illegible] на [illegible] хоч мали багато занять

Підчас обіду завжди було читання [illegible] [illegible] або [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] буда [illegible] до [illegible]

по обіді [illegible] вони [illegible] [illegible] на [illegible] хоч ми [illegible] самі [illegible] вилізали [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ми [illegible] вони [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] розмовляти "

[illegible] ми мали "конже" або "[illegible]" звичайно по обіді [illegible] на [illegible] архимандрит брали тоді [illegible] [illegible] звиджувати цікаві місця. Ходили [illegible] церков а навіть були раз у [illegible] [illegible] вичерпуючим та безплатним провідником [illegible] архимандрит бо самі про все добре [illegible] і нам пояснював. Знакомі наші студенти та професори [illegible] та [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Підчас [illegible] походів вони [illegible] та [illegible] справами дуже зацікавлювалися. Питали про школу, труднощі [illegible] [illegible] на дусі

[illegible] в своїй хаті для цілого дому [illegible] вони мали все виписане обробо[illegible] що вони хотіли передати нам те ро[illegible] до духовного [illegible] життя. Звертали [illegible] веселим [illegible] тоном і [illegible] бо все мали у вел[illegible] до себе [illegible] все [illegible] [illegible] [illegible] вони любили самі правити [illegible] до Серця Хрис[illegible] і суплікації, а ми всі [illegible] [illegible]. Також

([illegible] на стор 12)

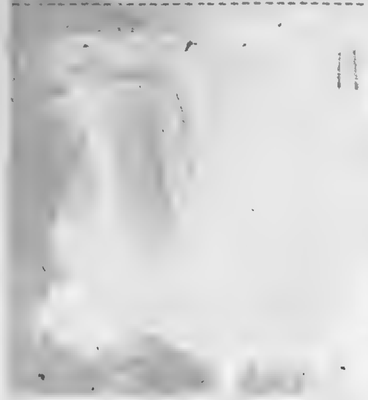

При сяйві світел

"Ніагра Фалс!" О ці могутні води що притягають до себе людей з цілого світа. Приїзджають сюди королі, княгині, вчені, фільософи, поети, письменники, бідні, багаті. І не надармо просиджують тут годинами, днями, тижнями. Так пише Кінгзлей: "Міліони дивились днями в мовчанці на цю непоняту красу " яке одушевлення мусіло обняти о Людвіка Геннена, французького місіонаря що перший оповістив світові про ці води.

Ізза нашого сприяючого окруження, ми теж звиділи кілька разів ці Богом створені великанські водопади, дим разом у ночі. При сяйві сильних електричних світел (воно виносить 1.440 000,000 свічкового світла) ми глядiли на цей причуд природи.

Але на тім не конець. Не тільки що ті світла відбивали яскраво повну, незглибиму красу водопадів - що більше вони були різнобарвні. Тут прямо бракується слова щоб влучно віддати велич того непонятого видовища. Всі оповиті мовчанкою, непорушно стоять і глядять на барвисті падаючі з вереском громових звуків величезні струї води. Тимчасово починається гра красок на водяних екрані. Вид водопадів стається неймовірною фантастичною картиною. То раз ллються величезні струї крови, то знову сині як небо, а тут уже фіолетні наче [illegible] [illegible] з дрібних фіялок; і так все [illegible] в безліч[illegible] [illegible] барв. А тим часом на зустріч [illegible] світлам надпливають свої свіжі резерви могутньої води и стрімголов летить дико з клекотом у безодню можи каменюки, а по дорозі ловлять й зливають дрібні світла в один майстерний образ сплетених красок. Постепенно щезають одні краски, а на їх місце повстають нові небоагнені. Деколи водопади купаються в однім синім морі, деінде в бухкаючім огні, іншим разом потопають у зеленій трав[illegible]

Це є "Ніагра Фалс" при сяйві світел [illegible] тім вони мають красу тільки їм питому. І без огляду чи це світ[illegible] місяця (бо і так можна їх оглядати), чи лучі штучних

(Докінч. на стор 2)

ВИХОВНИК НАЦІЇ

Судомир

"[illegible] до неї
На мою [illegible]
Мої сльози [illegible] Боже
Й за неї гину!"
(Лічу в неволі [illegible])

За Україну

Не довго радів волею Тарас. І його досягла всесильна рука царської ласки. - як і інших членів Кирило-Методіївського Братства - і погнала на край світа в глуху пустиню - в неволю. А за що? За слово правди [illegible] сказав в очі царям і панам - усім катам. Важка була його неволя. Його талан його життям було малювати й віршувати - а на його присуді цар власноручно зволив дописати, що забороняється йому писати и малювати. Шевченко міг це все оминути - вистарчило б було зложити ісповідь покаяння, махнути один-другий вірш на честь царя - і все гаразд. Та люде сильної волі не коряться лихові. Він волів страдання-неволю - як поганьблення й зраду свого народу, як сам він пише "караюсь мучуся але не каюсь."

Ось там, в далекій чужині - у важкій неволі, він таки крадьком заходивсь мережать сірії рядки - і там зродились його найкращі думи - його захолявні книжечки - а в них його любов і важка туга. - Впав донос зробили трус і забрали, що було в його написане - Спасибіг їм - сьогодні можемо його читати - а то пропало там у пустині.

Десять довгих літ пробув Шевченко в неволі а тільки три роки міг сяк-так крадьком писати - сім літ його найкращого віку пішло марно. Важка неволя забрала як сам він каже: "моє не злато серебро, мої літа - моє добро." - А ми сьогодні дивуємось, чому його творів так мало.

Багато зробив Тарас для народу своїм огненним словом - та це більше - своїм страданням, своєю неволею. Він показав, що мало тільки говорити - але треба все-а-все, навіть життя й волю віддати - за народ за Україну.

(Далі буде)

Товаришам — На Прощання

Хоч і кілька місяців проминуло від тої хвилі коли то Божественная Благодать сплила на голови пятьох наших діяконів: Ореста, Евгена, Єроніма, Венедикта й Григорія, та зроокла їх тим до чого спрямовані були їх кроки - Священиками Христовими - то однак наш орган немав ще до тепер нагоди висловити свої почування та зложити поб[illegible]ання товаришам пера з цього приводу. Тому бодай тепер, хоч це вже досить пізно, будемо старатися зложити наші щирі желання новим єреям у їх праці над українським народом. З вдячности за всі їх труди, співпрацю та щиру піддержку нашого часопису через так довгі роки, а заразом для заохоти їхнім наслідникам, подаємо також бодай загально ділянку кожного з них при Проблеску.

о. Орест Засідга, ЧСВВ.

Отець Орест завсігди цікавився справами Проблеску. Він ніколи не відказався, щоб дати добру раду або виратувати зажуреного редактора з біди. Його праці знаходяться переважно в англійській частині, що ними підтримував єї від єї першого випуску. Однак не без того, щоб і на сторінках Проблеску час від часу появилася його цікаво виконана статтяю. Підписувався послідною буквою "Z", хоч його статті завсігди мали передове місце.

Нехай Божественний Вічний Священик обдарує Вас своїми ласками та уділить своє щедре благословеня, щоб всі Ваші великі заміри й мрії були сповнені а Ваша парохіяльна й професорська праця приносила стократні овочі.

о. Евген Білик, ЧСВВ

Отець Евген був ще одним із тих перших основників нашого цінного видавництва. Річники Проблеску, почавши від першого так укр., як і анґ. частини, що так скажу, переповнені його статтями. Писав на різні теми й у кожній ділянці вивязувався дуже добре. Цінною працею з під його пера є коротко й ясно зібрана українська історія в анґ. мові. Підписувався іменем "Промінь" хоч знаходилися його статті й під іншими криптонімами. Крім того занимався ще через два роки матеріяльними засобами органу. Зійшов зо сторінок Проблеску, щоб із тим більшою посвятою взятися до видання першого богословського Альманаху, якого укр. частини він був головним редактором.

Вам також бажаємо особливших Божих благодатей у праці над його виннице, щоб Він виповнив усі Ваші нові мрії, пляни й надії, особливо щоб благословив Вашу працю над повіреними душами Борщева й Лемонту, як також великих успіхів у професурі фільософії та над духовним станом новиків.

о. Єронім Химій ЧСВВ

Отець Єронім був великим і трудящим працівником при редакції анг. частини Проблеску особливо в послідних кількох роках. Йому то треба завдячити, що "Аврора" а від неї й Проблеск прибрали іншу, більше різноманітну форму. Також завдяки його пильній праці ця "Аврора" побільшилася й почала виходити кожного місяця. [illegible] він час до часу написав статтю й до [illegible] частини, [illegible] від довшого часу цікавився. Писав під іменем "[illegible]", "Левко" а в анг. частині скривався під різними псевдонімами. [illegible] Проблеску він узявся до [illegible] альманаху якого анг. секції був редактором як заразом і технічним виконавцем.

З нагоди Ваших свячень бажаємо зо щирого серця особливого Божого благословення. Нехай він увінчає великими успіхами всі Ваші труди й зусилля над повіреним Вашій опіці стадом едмонтонських околиць. Дай Боже, щоб із під Вашої руки вийшов незадовго другий альманах але багато більший і обширніший.

о. Венедикт Шиманський ЧСВВ

Отець Венедикт брав живу участь при Проблеску від його перших початків. Його праця, хоч вправді [illegible] го однак завсігди була великою поміччю в видаванню нашого журналу. Ціле все технічне редагування спочивало через довгі роки в його руках. Майже всі [illegible] гарно були розміщені на сторінках Проблеску виходили з під його умілого смаку. Кожна й найменша справа нашого журналу знаходила в ньому щире й повне [illegible] зацікавлення.

Бажаємо Вам також о. Венедикте, на цій новій дорозі Вашого священичого життя много ласк Божих. Щоб він виповнив усі Ваші високі заміри й бажання. Дай Боже, щоб Ваші парохії гарно й скоро розвивалися а Ваші [illegible] збирали від Вас багато природничого й географічного знання.

о. Григорій [illegible] ЧСВВ

Отець Григорій був сталим дописувачем до анг. частини від її першої появи аж до своїх свячень. Його статті виходились під іменем "А. С." або "[illegible] Augustus." Особливо дуже гарно [illegible] оброблював і передавав читачам у англійській мові статті про українські традиції й звичаї як на Різдво, Великдень і т. п. Всі залюбки читали все що виходило з під його пера.

І Вам о. Григорій, бажаємо особливої Божої опіки в усіх парохіяльних заняттях повірених Вам кольоній Делф [illegible]. Нехай Ваші [illegible] докази на проповідальницях пробивають і найтвердші серця грішників до покаяння. Дай Боже, щоб Ви на другий рік [illegible] професором не тільки латинської мови але ще й реторики.

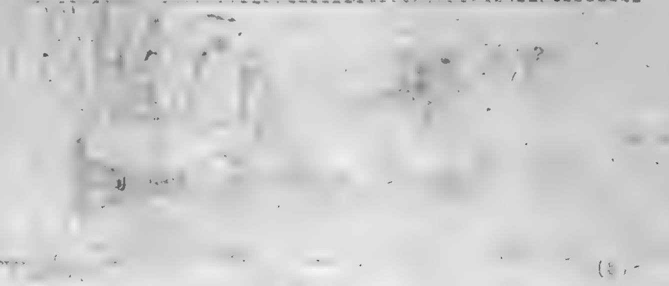

[illegible] це нам [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Звучні [illegible] і тільки це думка порушає [illegible] в далекий [illegible] Українці [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Україні [illegible] [illegible] італійська [illegible] [illegible] що це за мова [illegible] [illegible] широка [illegible] [illegible]?

[illegible] українці [illegible] чудові [illegible] [illegible] згадалось слова віщого Тараса:

[illegible]

Перед нами [illegible] [illegible] сідуємо [illegible] тільки кілька хвилин і ось ми вже знову на [illegible] коні — їдемо. Декому обернувся світ сходом на захід — і довго треба було переконувати себе що таки їдемо на схід.

Перед очима пересуваються постаті — події — світлі і темні хвилини народнього життя не імміграції. Виннипег — чого в ньому не було й чого в ньому немає. В ньому наш провід наші працівники, наша слава — в ньому також і руїнники нашого життя поступу [illegible] — це справді осередок нашої слави й неслави. Чомусь стачув народ

(Продовжен. на стор. 14.)

І ТАКІ ВСТУПАЮТЬ ДО МАНАСТИРЯ.

(Спомин)

Ріонад.

Ділялося це по обіді одної гарної літної неділі. Іван, Матей, Андрій, Павло й збиточний Грицько вже від довшого часу шукали якоїсь надзвичайної пригоди. А то все видавалось їм монотонним що вже й наприкрилося. Що дня треба було йти до школи, а вечером назад до дому; все те саме тай те саме...

Та недільне пополудне вже було їх днем. І в цю неділю постановили вони вже раз розігнати ту будденість. Тому чим скорше взялись до діла, щоб трохи собі погуляти.

Через фарму Андрійового батька була положена бічна залізниця; а вживали єї тільки в літі. Вона тягнулася до малого озера яких з чотири милі. Звідтам передше парова машина майже що літа наповняла вагони піском, що його вживали до посипування залізничих шляхів. У зимі однак ця лінія була не вживана й туди затягали порожні вагони з вугля та пшениці. Вони стояли рядом вздовж цілої лінії по десять вагонів у купі, щоб на случай огню всі не згоріли. А також розділено їх у тих місцях де залізниця перетинала дорогу. Того року стояли вони так ще й через ціле літо бо їх тоді не потребували.

Хлопці порадилися шепотом межи собою, засміялися й пустилися в сторону тих вагонів. Дорогу добре знали, бо часто перед тим заходили туди бавитися; вилазили на верх вагонів то в їх середину. Та цього разу мали вони щось іншого на думці.

На самому кінці лінії стояв один вагон, що був трохи віддалений від других пятьох, можливо тому, що лінія перетинала якусь нібито фармерську дорогу, що рідко коли була вживана. Хлопці вмить кинулися до того вагона та що сили ставало старалися попхати його вперед, бо задумали переїхатися на свім трені бодай до других пятьох вагонів, що стояли оподалік. Однак скільки вони не насилувалися то вагона не могли рушити з місця.

Тоді Іван задумав спробувати ще один спосіб. Він приніс довгий паль і почав підважувати одно задне колесо, а другі в тім часі що сили пхали вагон у перед. Він поволи рушив з місця.

"Гу-р-ра!" закричали радісно хлопці. "Він уже їде! Тут, ту-у-ут!" викрикували один то другий і чим скорше почали видрапуватися на верх вагона, відтак бігали по нім а навіть і почали виспівувати. А вагон набирав чимраз то більшої скорости тому що від головної залізниці до озера

був великий спад.

Зближалися до других пять вагонів. "Тримайтеся!" крикнув збиточний Грицько. Гр-рим! Вдарив вагон сильно в другі аж рушив їх із місця. "Гурра; це вже направду трин!" кричали врадувані хлопці та бігали вже поверх шістьох вагонів, що що раз то приспішували скорість. Грим! Ще сильніший удар. Вже й десять других почало котитися вперед від сильного удару попередніх. Це ж потіха для збиточників небои яка. Та ж це оправжній довгий трин.

Але заразом почав і украдатися до них страх. Ану ж загородять головне перехрестя - а що тоді буде? Назад не зможуть попхати тільки вагонів. Грим! І ще десять нових рушило вперед! А тут страх взяв уже добре верх над хлопчиськами. Треба потяг якось чимскорше спинити бо головне перехрестя вже недалеко. Грицько побіг чимскорше верхом до переднього вагона та почав закручувати сильно колесо гальми. Одно не помогло. Він ще скорше вернув до слідуючого вагона й тут також закрутив колесо; відтак ще одно й потяг на їх велике щастя й утіху, засвистав, заскреготіли колеса й він станув якраз перед самим головним перехрестям дороги. З великим страхом позлізали хлопці з вагонів та чимскорше порозбігалися домів. Їм було вже досить тої пригоди.

Андрій, Павло й збиточний Грицько вертали разом. Через цілу дорогу приріклися один другому, що не скажуть нікому про цю пригоду.

Кілька днів потім цікаво випитували люди одні других яким то чином прикотилися ті всі вагони до самого перехрестя дороги; а тепер годі спокійно переїхати те місце бо коні бояться їх. Та малі збиточники добре тримали секрет і перед ніким не висказалися.

За якийсь час те все минулося й забулося. В осени ... забрала вагони, а на друге літо знову порозставляла їх там як передше. Тільки не було вже збиточного Грицька, щоб знову постягати товаришів пхати та гальмувати вагони. Він виїхав далеко звідтам - до манастиря.. та почав приготовлятися пильно, щоб міг колись пхати людські душі до неба а гальмувати від пекла.

.... оОо .....

Довідуємся, що Преп.о.Пахомій Дидик, ЧСВВ., почав видавати Парохіяльний Вістник при парохії св. Юрія в Ню Йорку. З цього приводу бажаємо о. Пахомієві якнайкращих успіхів у цьому так корисному ділі.

ВІНОК НА МОГИЛУ О. АРХИ[illegible]

(Продовж. зо стор 4)

варта зазначити що вони все любили співати [illegible] Йому правити литію та різдвяні й великодні богослуження. Хоч у 1936 р. нас було тільки п'ятьох вони правили Єрусалимську утреню. Диаконував тоді о. [illegible] а я піддияконував. А наша церква була переповнена італійцями.

Коли прийшли Різдвяні чи Великодні свята, вони запрошували до нашого дому укр. світських [illegible] що вчилися в Римі медицини й права. Тоді ми [illegible] або співали воскресні пісні й з ними переносилися до Галичини, до Канади, до своїх далеко за морем.

Давали нам також пок. о. Архимандрит 3-дневні реколекції перед Новим Роком. Тут навчали нас як важною річчю є добре приготовитися до нашого родинного свята св. Василія та нового Року. Щиро можу сказати що не пригадую собі нікого що дбав би про наше виховання так релігійне як і наукове як наш пок. о. Архм. Ткачук.

Звичайно по шкільнім році вони висилали нас до Галичини на вакації, про що заздалегідь [illegible] та просили о. Протоігумена щоб нами там [illegible]. Яка радість була для них, коли довідалися про наші [illegible]. Пригадую собі, як нині, як вони вклякнули [illegible] його благословенства та як цілували наші руки. [illegible] це подиву гідна рідкість.

Коли ми в липні 1937 р. верталися до Канади вони ще дали нам останні щирі, сердечні, батьківські заохоти, заввагми. Поблагословили на дорогу, побажали успіху в праці та опіки Серця Христового й Матери Божої до якої мали велике набоженство.

Несподівалися ми щоб вони з другими отцями відпроваджали нас до потягу. Однак вони приїхали та побістали з нами до нашого виїзду. На конець просили їх щоб усіх поздоровити починаючи від Преосв. В. Ладики аж до наймолодшого брата. І так останній раз поцілували ми їх добру, теплу руку. Неначе відчували ми що це наша розлука і жаль стало нам покидати їх. Але така воля Божа.

Їх смерть сильно подігала на нас, хоч вони самі нераз казали що не дочекаються десятьліття свого головного настоятельства. Однак Бог зарадив інакше. [illegible] обставини, друга світова війна не допустила до скликання загальної Капітули. Вони дальше працювали витревало і тяжко. А немилосердний рак докучав їм. І хоч вже старші віком піддалися тяжкій операції. Невдалася. Бог хотів їх уже коло себе щоб заплатити та винагородити за вірну службу в нас!

Нехай цих кілька слів будуть малим але [illegible] вінком на могилу Всесвітлішого Отця Архимандрита як [illegible] синівської любови й пошани за все що вони зробили нам та всім іншим за час їх святого життя з нами.

ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ[illegible]

[illegible]

Гимон[illegible]

[illegible] столітті [illegible] нові потреби для Католицької церкви [illegible] в Европі протестантизм [illegible] скористати [illegible] і тоді то Господь Бог [illegible] церкви [illegible] "Товариство Ісуса" або [illegible] "Єзуїти" [illegible]

[illegible] ранy в ногу [illegible] жовнір [illegible] до чого взявся [illegible] скорше минав [illegible] там іншими [illegible] ди почав [illegible]

в [illegible]

[illegible] ним Дух

-----:: ВІСТІ З ҐРИМСБІ, ОНТ. ::-----

Червень.

5. Всі отці й брати їздили автами на прогульку до"Наґра" водопадів. По дорозі поступили також до оо Кармелітів і оглядали їх величезний манастир. У нім знаходиться Ювенат як також філософічні студії.
9. Впр.о.Ігумен виїхали до Стемфорд, Конн., де були на ювілею Преосв.Конст.Богачевського. Вернули на 14-го.
14. Приїхали до нас Преп.о.А.Химій, ЧСВВ., як екзамінатор богословів з доґматики
15. Іспити брр.Богословів із доґматики.
-- Вечером оо.діакони почали 8-дневні реколекції під проводом Преп о.І.Лесюка.
20 Впр.о.Протоігумен поступили до нашого дому в дорозі з Ню Йорку до мондеру. Відїхали на 22-го.
25 Перший празник і відпуст Серця Христового на нашій фармі під розлогими дубами. Співану Сл.Божу мали Впр о Ігумен з діяконами Венедиктом і Григорієм. По Сл Божій був молебен і посвята Серцю Христовому, а зараз по тім спільний обід під тими самими дубами.
-- Вечером 5 діяконів: Орест, Евген, Єронім, Венедикт і Григорій відїхали до Мондеру на свої свячення.
26 Іспити з Моральної Богословії. Іспитували також Преп о П.Матвіїв,ЧСВВ., із Чікаґо.
27 Іспити з Філософії й закінчення школи.
29. Преп о В Дріоненький відїхав на стало до Мондеру

Липень.

2 Семинарист Дмитро Ґрещук із семинаря св.Августина в Торонті, поступив до нас перед виїздом до дому в Альберті.
8 Преп.о.М.Романович приїхали з Мондеру й обняли опорожнене місце вікаріяту та вчитимуть богословію
16. Український посол до домініяльного парляменту, Антін Глинка зо своєю дружиною мали реферати в церковній салі а відтак загостили до нашого дому на кілька годин.
25. мондерські друкарі, брр.Павло Полянський і Константин Височанський приїхали до нашого дому на вакації. Відїхали назад на 16 серпня.

Серпень.

11. Приїхали Впр.о.Протоігумен; а відїхали до Америки на 14-го
16. Преп.о.Й.Жан,ЧСВВ., з Оттави й Преп.о.М.Пасічник,ЧСВВ., з Виннипеґу приїхали сюди на реколекції.
17. Бр.Йосафат Король приїхав із Мондеру до роботи при будові великого дво-поверхового курника.

18 Почали 8-дневні духовні вправи під проводом Прев о. М Пасічника
27 В церкві підчас Сл.Божої слідуючі орати зложили свої торжествені обіти: Іларіон Адамс [illegible] [illegible], Патрикій Пащак Із цієї нагоди проповідь [illegible] о місіонар М Пасічник

Вересень

3 Храмовий празник Рождества Матери Божої [illegible] перший раз співав під проводом бр Віталія
4 Впр оо й бр схоластики їздили до [illegible] слухати промови [illegible] [illegible]
- Тої ночі було [illegible] рі орати навіть [illegible] лися це нагнало декому досить страху
17 Впр о Протоігумен приїхали й зараз по обіді почали переводити канонічну візитацію [illegible] відїхали [illegible]
1[illegible] почали збирати [illegible] по травню до 13 [illegible]

[illegible]

[illegible] Отці й всі орати схоластики [illegible] до [illegible] до латинські [illegible] урядили [illegible] відмов[illegible] церкві під голим небом разом із іншими [illegible] Все це відбулося на великій [illegible] [illegible]
1[illegible] Іх Ексц Кир [illegible] [illegible]
1[illegible] Прев о [illegible] Романович відїхав [illegible]
1[illegible] Преосв Кир [illegible] мали візитацію в [illegible] хії о Каменецького Впр о І Лесюк і бр [illegible] ріон і Адріян їздили з ними як асисти
16 Прев.о.Романович вернув із Монтреалю а також Впр [illegible] Й.Тимочко загостили сюди на пару днів.
18 Іх Ексц Кир Василій уділили піддіяконат слідуючим оратам: [illegible]ронові Дацкові Сотерові П[illegible] Віталієві Підекальному Іларіонові Адамсон[illegible] [illegible] Свірському й Патрикієві Пащакові Все це відбулося вечером у грімсбиській церкві
1[illegible] Рано Преосв мали тиху Сл Божу у церкві й підчас неї висвятили на діякона бр [illegible]
2[illegible] Преосв мали [illegible] Сл Божу [illegible] хії о Боберського З ними їздили також [illegible] і бр [illegible] і Патрикій
23 Іх Ексц їздили вечером оглядати освітлення "Наєгра" водопадів Разом із ними були також Впр оо Ігумен Вікарій і декотрі орати
25 Преосв Кир Василій відїхали до Вінніпегу
30 Розпочато школу Рано було призвання Св Духа а відтак перші години оо Професорів

АВРОРА

' Vol. VIII. Grimsby, Ont. November, 1944 No.7.'

PRAYER

TO ST. JOSAPHAT

O hail to thee, Saint Josaphat,
Our great and mighty patron.
To Thee we bend our yielding knees,
And raise our lips, -
Thou holocaust of wonder.
Thou effigy of God, most glorious martyr.
Thou star - encrusted in God's eternal firmament.
Art thou too far? -
To hear our cry, our need and lamentation?
O golden voiced, O balm of souls, send us thy peace.
Searer of heresy, O miracle man, send us thy gifts.
For we are naught but clay,
In His Hands.
And make us One!

*

J.

St. Josaphat.

THE CANONIZATION - By Vit.

For many years, preparations were being made for the canonization of St. Josaphat. Following his beatification, many obstacle and false documents were brought up by the heretics in order to interfere with, or at least postpone the canonization process, but none of these were ever justified or sustained.

On the morning of the 29th of June, 1867, all the bells in Rome rang notice that the ceremony of canonization had begun. This was the signal that the Pope's procession had left the Vatican City and was slowly moving towards the temple of St. Peter and Paul. The archbrotherhood, surrounded by many Greek Basilians from the Grotta Ferrata, followed by bishops of various rites, and

(Continued on P.4)

o o o o o o o o o o

TO HIS EXCELLENCY

MOST REV. NILUS SAWARYN, O.S.B.M., D.D.

on his name day,

WE WISH HEALTH AND HAPPINESS AND THAT

HE MAY BE OUR INTELLECTUAL AND SPIRITUAL MODEL AND LEADER FOR MANY YEARS!

HALLOWEEN

J O S A P H A T

150 years ago the poet Burns wrote:

"Some merry, friendly, countra folks,
Together did convene,
To burn their nits, an' pou their stocks,
An' haud their Halloween."

and to this day his words still ring true. Halloween was once a religious holiday, and the evening of Oct. 31st was known as the Eve of All Hallows. Although the Eve of All Hallows or Hallowe'en as it is now called seems to be more connected with comic antics, pranks and grotesque costumes, the Roman Catholic Church yearly celebrates the day which follows Oct 31st as All Saints Day. The Feast of All Saints on Nov. 1st is dedicated not only to all the Saints of the calendar, but to all who have lived holy lives and have passed away.

As most of our modern customs, so the modern Halloween seems to have evolved from age old practices of the Britons and the Romans. Originally, on the very same date the pagan Romans paid tribute to Pomona - their goddess of fruits and gardens. In her honor they ate nuts and fruits and played games.

The Druids (priests) of the old Gauls and Britons believed that the evil spirits, witches were abroad more than usual on this night. To this day, bonfires are lit in the wilder parts of Ireland and West Scotland to scare the wicked fairies away. While the paganism and superstition of Halloween has for the most part died away, fun, feasting and gaming still go on.

One might almost say that Halloween is international. Indeed in America and in Canada, Halloween festivities seem to be on the increase. Even in our Grimsby, Ontario, 21 prizes were offered this year for the best costumes in their large Halloween parade. There is always

an indescribable thrill on Halloween for the youngster wearing even the cheapest paper masks. We look back fondly upon the times when we were made to sing for our pennies, beg for apples, or watch for the witch that rode her broom.- Fond memories. Halloween sometimes concides with the idea of harvest time and Thanksgiving. Certainly, 'Jack -o'-Lantern', the big red orange pumpkin, who first frightened away the attacking Indians from that pioneer loyalist farm-house of long ago, was of the fruits of that years's harvest. A fitting symbol for Thanksgiving. That same red pumpkin possibly introduced the first Halloween in Canada.

oOo

CANONIZATION OF ST.JOSAPHAT. (Continued from Page 2.)

many of our own Ukrainian Bishops. The procession slowly moved into the great Basilica and was soon hidden within its walls - the massive temple decorated in purple and gold. The arcade of the Basilica was adorned with pictures representing the miracles performed by the saints who were to be canonized the same day. A charming picture of St. Josaphat robed in his Archbishop's vestments stood out among the rest.

Pope Pius IX was seated on his throne before the altar. Thrice (according to ritual) did the cardinal master of ceremonies request the Supreme Pontiff to enroll St. Josaphat in the Calendar of Saints. As the last chords of the glorious chant in honor of the Holy Ghost faded away into the spacious dome of the Basilica, the pope, that infallible teacher of the Universal Church raised his voice and read the Act of Canonization of St. Josaphat. The decretal proclaimed 24 other Saints that day - Nov.12th being set aside as the Feast Day of St. Josaphat.

Following the canonization, Rome has always reserved itself the privilege to offer the first honors to the new saint. On July 12th services were held in the church of St. Atanasius for three days, while in Lviw the Archbishop of Athens, Falcinelli Antoniacci said Holy Mass in his honor. And thus began that holy veneration which to this day proclaims through the wide world - St Josaphat, the Saint of Ukraine.

- * -

* The Ukrainian Nation mourns the loss of the late Metropolitan, Count Andrew Shyptycky, O.S.B.M., who passed to his eternal reward on Nov. 4th, 1944.*

Greetings

July 3 -

To Brother Anatole Mazur:

- The man of good cheer and good friendship. All of us have enjoyed Bro. Anatole's good humour and fun as well as his preserved fruits. We wish to let him know that we appreciate his efforts and great work on our farm in Grimsby. To him we wish good luck, good health, and may the most he ever wishes for himself be the least he gets. God bless him.

Aug.17 -

To Deacon Myron Daciuk:

- An impenetrable wall of solid standards and splendid efforts at the editor's chair of the Problesk. Your accomplishments 'till now, Deacon Myron, foretell great things in future years for you. And though amongst us, your scholatic days are being rapidly numbered- may we in appreciation, offer our kindest wishes on this your Feast Day. Many happy returns of the day!

Aug.26 --

To Brother Adrian Karpa:

- "The man of all trades." That describes Bro. Adrian best. Be it within the fields of tailoring, [illegible], chauffering, gardening, choir singing and even wine making - his versatility in all bespeak of Bro. Adrian as a great asset to our growing community. May your Holy Patron bless you on this day.

Sept. 7 - To Brother Sozont Popyk:

- Our thoughts drift to Mundare as we greet you Bro. [illegible] have deeply imbedded in our minds those attributes [illegible] to us. As a presentiment of much good to be done yet through your hands we offer you this [illegible] to our absent friend. May his every day be happier than the [illegible].

Sept. 17 - To Brother Cornelius [illegible]:

- As you enter the threshold of scholastic life, we extend to you our heartiest welcome. May your soldier saint imprint within perseverance and the will to sail through all difficulties encountered in your books with masterly ease. Success to your hopes and enjoyment to your wishes. Mnohaia Lita!

Oct. 1 - To Brother Roman Pitula:

Tall, gentle, quiet and good hearted Bro. Roman. We have many hopes for you and pray that you shall fulfill all of them. May your joys be as deep as the ocean, and your misfortunes as light as its foam. Sing on Bro. Roman!

Oct. 14 - To Brother Nazarius Kushnir:

- Hello, America! A hearty handclasp across the Niagara Peninsula for our dear Bro. Nazarius. Gentle and kind, compliant and bland, humble and obedient, willing and generous. Need we prolong the litany? Memories of days gone by has gained for you a cherished place within our hearts. May we, please God, encourage you to further perfection and serene happiness in your divine calling. Ad multos annos!

Nov. 1 - To Brother Damien Bunio:

-- Splendid work at the kitchen range Bro. Damien. Your electrically cooked meals have made us realize what a prize we have in Bro. Damien. True it is,as Fr. Lord might have delicately noted, Damien shows fine promises of developing a'majestic approach'. But that only proves that he is a good cook. Long life to Bro. Damien and may he fry us many more tons of Snyczli and Pliatsky."Hoch soller leben".

Nov. 3 - To Brother Michael Danko:

- Greetings to the most High! Genial Bro. Mike, big in body and big in soul. His presence always brings a glow of warmth and friendship to all of us. To you, Dear Brother, happy returns of the day. To you this little poem:

"I'm as dear to you as he,
He's as dear to me as thee,
You're as dear to him as me,
Here's to jolly good company."

Nov. 11 - To Brother Vincent Prychitko:

- Will you dear Brother, for a moment, lift your head above all those culinary implements and accept a word of wishes from your friend the "Aurora"? Your progress in both the domestic and spiritual world has always been a model and an inspiration to all of us. Keep on with the good work. For some may quit and some may try, but here's to the man who never says, 'die'.

Nov. 12 - To Brother Josaphat Korol:

- Enter, your Highness! Bro. Korol - king of wit and wisdom. Be it boards or bees; nails or names, Bro. Josaphat has his quaint way of expressing and fitting in the right'Corollarium. Roars of laughter. To you, Brother,

we wish to extend our greetings. We appreciate your good humour and your model example in our community life. Through that common love which binds us we sing thundering: - Sotvory Hospody!

Nov.12 - To Brother Josaphat Chanas:

- Amidst patterns of blueprints, encyclopaedias, calculations we find Bro. Josaphat with a T ruler around his neck. On Nov. 12th we commemorate a great Ukrainian Saint, and in the same moment enliven sweet thoughts of past days with a co-sharer of the same name. Your energetic words, gestures still make us glance wistfully back on the days of yesterday. To you, dear Bro.Josaphat, we raise high the cup of tribute and wish you God's blessings upon you on this memorable day. Vive notre frère.

Nov 14 - To Brother Phillip Kovalsky:

- We lay at your feet, Brother, a bouquet of forget-me-nots on your day of joy and happiness. Earnest and hard working, conscientious and devoted, your example has brought forth ejaculations of gratitude and thanks. Your aim has always been God's glory, the welfare of your Order and people. In closing this list of birthday greetings may we offer you and all the following little toast:

"Welcome be ye that are here,
Welcome all, and make good cheer,
Welcome all, another year."

Mnohaia Lita.

00±00

We cordially invite all the Scholastics of Mundare to contribute to the Aurora. Please mail all contributions from Mundare before the 11th of each month.

Yours for the month of December. - AURORA

Summary

SHEEN:

THE FAMILY, THE BULWARK OF THE NATION
(Spoken at Victoria Hall, Toronto, Sept.4th)
1944

(Applause) You were expecting me?

The little boy with his father in the elevator. Up 30 stories without a stop. "Do you think God knows we are coming?"

At the barber shop. "Are you going to the lecture to-night?" Yes. "Well have you a ticket." No. "They say that they are about sold out. (To Fulton) You know every time I go to hear Fr. Sheen speak I have to stand. Do you ever have to stand?"

I hate to really tell this one - it's on me. Happened in my hotel in Cleveland. Was dressed this way (in red) - kind of a holy show - a cut finger. Before the lecture went to the refreshment room where several other people were waiting to be served upon. A 'flippant' young thing was taking and 'giving' the orders. Finally she got to me. "Well cock robin - what will you have?"

Giving weekly instructions. Got to talking about Jonas and the whale. There was an annoying young man present who was doing his best to ridicule everything I said. "How are you ever going to make us believe that Jonas was swallowed by the whale." I don't think I can - I believe I'll wait until I get to Heaven and then I'll find out how it happened. "But suppose that Jonas isn't there?" Then I said, 'you' ask him.

Bridegroom who could not talk. He was not accustomed to public speaking as 'I' am. At the banquet table he was asked to get up. Reluctantly he stood up.

He put his arm around his bride. He looked down upon her appealingly but saw that there was no help for it, so he began,"This thing was forced upon me.""

1917 Russia - common law united people in marriage. Post card divorce. Today abortion clinics are nearly 100% eliminated. Sane sex life was only a "bourgeois superstition". Last year in Chicago 1943 there were more divorces than marriages.

The bride who was being married for the 5th time. Lights went out in the church. In the darkness the bride called out to her husband, "Hold on to me, I know the way." And we may be sure that that was no amateur performance.

My aim is to disprove that marriage is a series of biological experiences. I never speak of the relation of marriage to sex, but always to something spiritual. Marriage is expressed in terms of knowledge. Marriage is the identity of one flesh - it is a knowledge - it is a mystery. A mystery is something that is known to all and yet is obscure to all. It is the mystery of each one's incompleteness. It is a mystery and therefore acquired only once.

Someone has brought you completion. Suppose that you never knew that 2 and 2 is 4 (previously planned to use the date of Shakespeare's birth, but apparently forgot it and so used the example of 2 and 2 makes 4). Once you learn that 2 and 2 is 4 you have that knowledge for ever. That is why marriage is a mystery acquired only once. He makes her a woman. She makes him a man. The riddle has been solved 'once'. 'One' gave the knowledge. This is the era of carnality. Affection in public is always offensive - because it is a mystery. Sex is something mysterious. It is something sacred.

7 year old daughter asked her mother where she came from. The mother looked up her best books on the problem. After a long discourse, and after she had finished, the mother asked, "Now tell me why did you want to know." The little girl said, "Because the little girl next door says that she comes from Hamilton." We often do not appreciate the purity and innocence of children.

Today I want to prove to you that Marriage must be:

1) Fruitful 2) Faithful 3) Sacrificial.

* *

(He hasn't started talking - - - - - - do you want more?)

Lystopad

S.

During the month of November, we read in the Ukrainian newspapers that on a certain date a Lystopadowa concert has been held.

Why all these concerts - services? Here is the reason. On Friday, the first day of November, 1918, the Flag of Ukraine was hoisted for the first time in 578 years over a Free Ukraine. All over the country the people rejoiced and found it hard to believe the good news. But sad times were in wait for them, for immediately following the day of their Declaration of Independence, war set in with Poland. Within the space of two or more years, many heroes were left dead upon the fields of battle, and in honor of these heroes concerts are made.

Although the first attempts to liberate Ukraine have failed, it is evident that the people of Ukraine want self-government. They strongly believe that the first day of November will come again, but this time it will be a longer day. Then Free Ukraine will be recognized as a nation amongst the many other nations of Europe.

* * * *

TO THE ORATOR: (Continued from last page).

Be prepared always. Inspiration of the greatest occasion cannot help a man to give an audience something he does not possess. He can give it neither wit nor wisdom, neither learning nor eloquence, neither pathos or beauty. To appear without preparation is an insult to an intelligent audience.

As wit develops wit, so oratory develops oratory. The orator must wrestle with the orator, if he will not become great. As to hospitality, avoid invitations to the club, chats for an hour, and time for a drink or two. As a rule, if he will lock the door of his room(at a hotel) he can rest better and make himself more free and at home than he can at the house of a friend. The old rule holds true: Familiarity breeds contempt - for "Isolation is the price of greatness, and the stars are all the friends an orator needs.

oo1o1oo

(Sel)

To the Orator:

Oratory is the greatest art known to man and embraces a number of great arts. The orator must furnish the ideas, he must clothe them in words, he must give these a rhythmic arrangement, and he must deliver them with all the care with which a singer sings a song. He must present new ideas, or old ideas in a new light. And they must be lofty ideas, that appeal to the nobler sentiments of men. Mind must commune with mind and soul, or there is no oratory. The soul of the speaker and the soul of the audience must become one. Elevation of thought produces elevation of language. Studying the stars and contemplating nature prepare the soul for great things.

It is important to bear in mind that while facts are addressed to the intellect, sentiment alone can stir the soul. An audience will swallow a whole library of statistics or argument unmoved - while one divine flash will stir it to its depths.

Delivery - action - is the vital essence of oratory. Every word must be uttered with the right volume of voice, the right pitch, the right inflection; and every sentence must have the right cadence. No man can rise to the heights of oratory unless his soul is on fire.

All speeches should be written beforehand. Quintalian says, "In writing are the roots; in writing are the foundations of eloquence." Writing fixes the boundaries, brings to light the subdivisions, their relative importance and their relations to each other. Ideas come to us that have eluded us before. Even if the writer should throw his copy into the fire, and not use a single sentence of what he wrote he will make a better speech. The subject matter will be larger, the presentation clearer, the language more elegant.

Because a speaker can work himself into a glow of excitement does not prove that he is eloquent. It is rant.

(Continued on preceding page.)

ПРОБЛЕСК

Видають
Брати
Схолястики
ЧСВВ.

В[redacted]
раз у місяць.

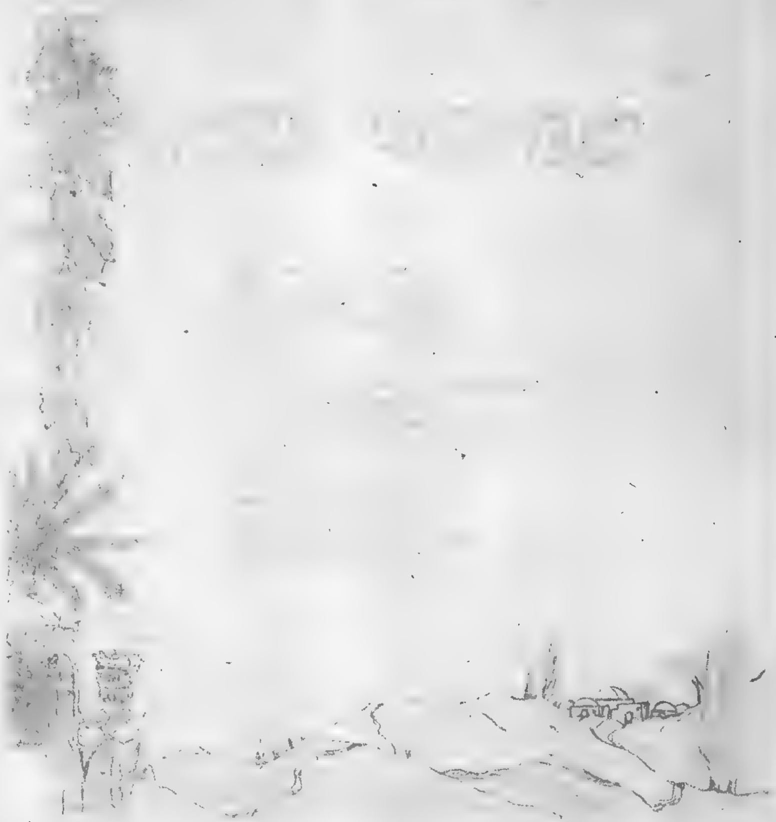

[illegible] Христа

Римон

Рік річно великий празник Рождества Христового насуває людям на думку багато миних вражінь. Пригадується нам у тому часі та чудова історія народження нашого Господа Ісуса як маленького Дитяти в бідній стаєнці за містом. Немов живими очима бачимо тих бідних пастухів, що [illegible] біжать скоро до вертепу [illegible] чудо та вложити Божому Синові [illegible] чудо[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

вого Різдва [illegible]

[illegible]

[illegible] Христових [illegible]

V [illegible] Рождества Христового на 25-го грудня [illegible] в половині IV ст. опираючись на старинній традиції, що цей день мався бути

(Докінч. на стор. [illegible])

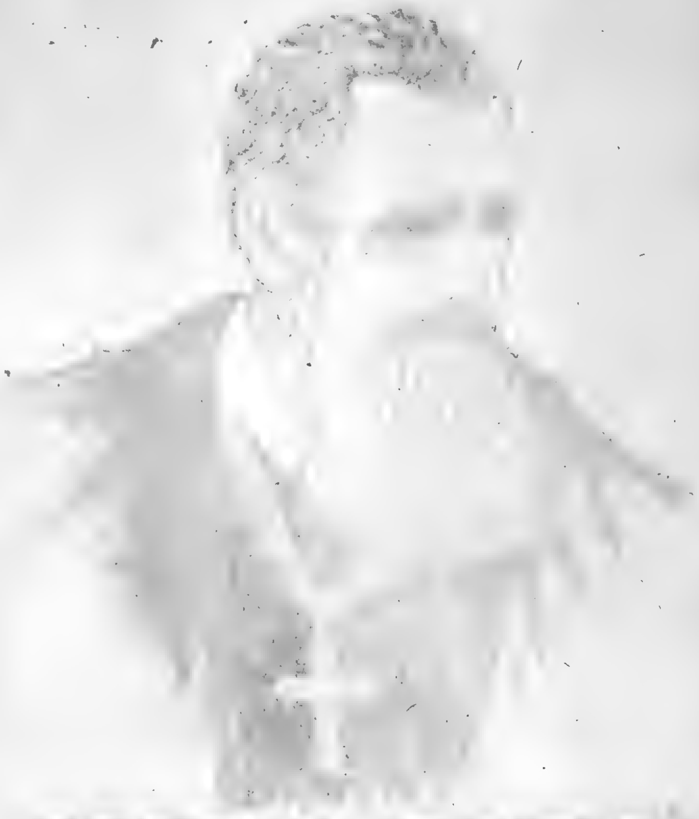

БОРЕЦЬ БОЖИЙ

[illegible]

[illegible]

[illegible] Патрикій [illegible]

(Реферат на день св. Миколая)

[illegible] "Народ" [illegible] "Його ж в [illegible]" [illegible]

[illegible] великим [illegible] святого [illegible] ознайомитися з цим [illegible]

[illegible]

Життя св. Миколая Чудотворця

[illegible] в [illegible] Патарі [illegible] проводив [illegible] його ровесниками. [illegible] від других [illegible] Вихован[illegible] в ньому цю [illegible] відда[illegible] до манастиря. Незабаром [illegible] Бог його родичів [illegible] Микола став круглою сиротою [illegible] батьківського маєтку. Але не хотів він цього [illegible] свою спадщину бідним людям, а сам став [illegible] монахом. [illegible] своїми великими чеснотами він [illegible] пав собі довір'я й любов усіх братів [illegible] манастиря [illegible] (в церкві [illegible] місце. Миколай став Архієпископом Мир Лікійським. Бідна була ця дієцезія перед

Николаєвим вогуминням на престіл. Одним за старшими [illegible] вечерами сходилася біднота. Діде-[illegible] стада цвиту-[illegible] Христові цвітнику [illegible] архієпископ Николай тішився [illegible] признанням межи людьми. І не дивно чому не було [illegible] людини, щоб не зазнала доброти єпископської [illegible]. Не можна було найти дитини, щоб її Николай не обдарував дарунками, тісточками. Горнулися до нього діти [illegible] і тішилися ним як рідним батьком. Але не [illegible] його люди. І Господь Бог не забував за [illegible] слугу. [illegible] за своє життя [illegible] те Боже [illegible] міг творити чуда. По смерти [illegible] заким [illegible] що люде вже молилися до нього [illegible] просили в не-[illegible] нікого не відпускав своїх [illegible] доб-[illegible] від їхніх молитов. Слухав їх [illegible] тоді [illegible] те само робить [illegible] у глибокій старості віддав свою [illegible] душу Господові. Память його смерти в церкві об-[illegible] на 19 грудня.

Продовження слідує

На схід
(Докінч. зо стор. 10)

[illegible] кострима цвітниками [illegible] долині [illegible] хрест [illegible] бійсько гори, а по другій стороні [illegible] на [illegible] [illegible] Сибірського озера [illegible] хоті [illegible] дололати [illegible] за одноманітну дорогу [illegible] дійти до [illegible] - на Дикий Схід.

[illegible]

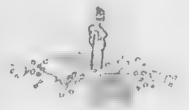

[illegible]
(Докінч. зо стор. 2)

[illegible] найдоподібніше пре [illegible] того великого [illegible] [illegible] обходе цей день [illegible] рідне [illegible] [illegible] в 3-0 роках Східні церкви почали також святкувати Рождество на 25 грудня.

Так само і практика будови вертепів по церквах за-[illegible] около 1200 року. [illegible] ставити та-[illegible] вертепи з фігурами представляючи св. Родину, трьох царів і [illegible] були [illegible] францішкани в Італії. Ця практика [illegible] і тому поширилася скоро в цілій католицькій церкві. Такі вертепи надають святові більше вро-[illegible] та збуджують в народі сильніше зацікавлення [illegible] набожність.

Місто [illegible] лежало вкрите глибоким снігом. А зимові похмурі [illegible] [illegible] з них час від часу пот-[illegible] сніжок [illegible] від самого рання люде спі-[illegible] [illegible] [illegible] зелені ялинки до своїх домів [illegible] [illegible] дзвіночки [illegible] червоні [illegible] [illegible] радів [illegible] нас-[illegible] [illegible] Святого Вечора.

[illegible] [illegible] [illegible] приготовитися до [illegible] [illegible] пустився [illegible] [illegible] в великій [illegible]

[illegible] снігами [illegible] у грубі [illegible] голод дом-[illegible] [illegible] із [illegible]

[illegible] хочу [illegible] мене [illegible] [illegible] хату [illegible] сміх [illegible] дітвори. [illegible] прикраси [illegible] тому [illegible]

[illegible] стоїть при нашій [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] хати!" [illegible] діти [illegible]

[illegible] ручку й при-[illegible] [illegible] зараз [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] до чого [illegible] [illegible]

"[illegible] мене самого й вже не [illegible]" [illegible] "Татуся також [illegible] [illegible] про це [illegible]"

[illegible] Івася й почали благати свою добру маму, щоб він міг лишитися в них.

"[illegible]! Як його мама не вернеться до дому, то хто буде [illegible]"

[illegible] Святого вечора Івась [illegible] разом із другими дітьми [illegible] [illegible] знайшов у Гарасимів другого [illegible] [illegible] Ісуса.

Ріонал

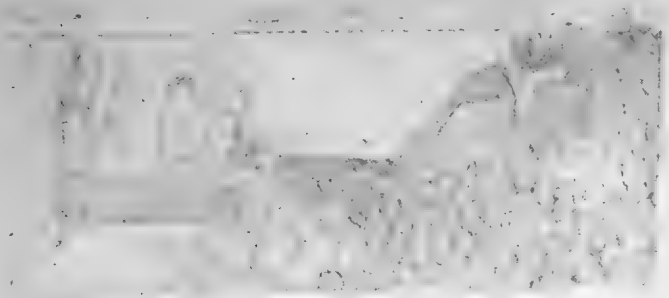

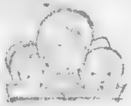

[illegible] вели́кі дзво- [illegible] аж око́ло [illegible] віку.

[illegible] церков [illegible] дзвони́в IX ст. [illegible] най[illegible] дзвін на світі знаходиться на Сході [illegible] [illegible] промі́ру й ва́жить до 100 тонів

[illegible] ПРОГУЛЬКА
(Докінч. зо стор. 6)

твердині [illegible] й поховані там; а нині гранітовий памят[illegible] це місце [illegible] Гарніє і [illegible] шасвнель осягнула [illegible] тото самого року в віддаленню на кіль [illegible] від станиці [illegible] Отця Даніель убив [illegible] від католицької Церкви коли він на [illegible] із одної місійної станиці [illegible] брат [illegible] і товариш отця [illegible] були замучені [illegible] Ірокев [illegible] де вони [illegible] над ни[illegible] твердиню [illegible] не могли використати її для себе, [illegible] разом із оставшими [illegible] острів серед Гуронського озера
[illegible] остались [illegible] розвалені [illegible] під зем[illegible] літ тому почали [illegible] це історичне міс[illegible] тут багато [illegible] знаряддя і начиння що [illegible]
[illegible] за порозумінням [illegible] відбудувати це [illegible] [illegible] яка була збудована 300 літ тому [illegible] роблячи [illegible] та [illegible] при[illegible]
[illegible] собі [illegible] подій цієї око[illegible] мучеників [illegible] четвертій годині ми [illegible] в дорогу назад до дому. Через цілу дорогу [illegible] одна була бесіда – а то про все те що ми бачили [illegible] в дома дов[illegible] з пережитого дня [illegible] все що ми бачили й чули на [illegible] канадійських святих мучеників [illegible] в нашій памяті

[illegible] половина з
його [illegible]
– А друг [illegible]
– Вони ще не знають що він стратив гроші

Івась: Дуже дякую вам тітусю за дарунок
Тітка: Нема за що дякувати.
Івась: Те [illegible] думав але мама казала щоб все одно подякувати

AURORA

"GLORY TO GOD IN THE HIGHEST, AND ON EARTH PEACE
TO MEN OF GOOD WILL!" (Lu.II.6-14)

The [illegible] alone and [illegible]

[illegible] of riches [illegible] ant minds [illegible] life's question remai[ns] [illegible] mystery [illegible] learned [illegible] Christianity made its entrance.

Then came Christ and [illegible] entrance it was, too. [illegible] night - one thousand [illegible] On the road to Bethlehem [illegible] a poor carpenter and his [illegible] route to Bethlehem [illegible] that [illegible] these people [illegible] from far [illegible] were tired [illegible] difficulty [illegible] there were no lodgings to be found. [illegible] or reserved for others [illegible] But Joseph [illegible] steps towards an [illegible] beyond Bethlehem. Here [illegible] before the rapidly [illegible] stuffed with straw, that [illegible] gave birth to a Babe [illegible] world. This was Christia[nity] [illegible] perplexities of life, and [illegible] the everlasting life [illegible] was quenched [illegible] a manger, a Child, a Virgin, a [illegible] reborn to a new life of eternal bliss.

That is the essence of Christmas. And as we gaze upon our present surroundings noticing various symbolical signs, typical of that first Christmas - our thoughts drift back, unconsciously, halting before an ancient manger in the tiny town of Bethlehem - to contemplate God's triumph over paganism through the efforts of an insignificant Virgin and Her first born Babe. Here lies the joy of Christmas. A glorious mystery - and we are its participators.

MERRY CHRISTMAS!

TO THEIR EXCELLENCIES - THE RIGHT REVEREND BISHOPS, THE REVEREND FATHERS, SCHOLASTICS, BROTHERS OF THE BASILIAN ORDER THE CHRISTLIKE MESSAGE OF PEACE AND GOOD WILL IS THE SINCERE CHRISTMAS WISH OF THE

AURORA STAFF.

The Manger

Where is Christ's crib? Many often wonder what happened to the manger in which Christ - the Child rested after His birth. Was it destroyed by the Saracenic invasion? If not, where is it now?

Upon the site, where once an Almighty God was born, today, a chapel proudly raises magnificent spires. Symbolical in its significance - it represents the homely stable - Christ's birthplace. Here, before a perpetual vigil lamp, the religious of three monasteries adore the ground hallowed by Sacred Feet.

As to the manger - it is still intact. After the Saracen conquered the Holy Land, the precious relic was taken to Rome - to the Maria Maggiore Church. In 1586, the Crib, with much reverence, was transferred to a privileged chapel specially erected for veneration of the Manger. At Christmastide, annually, Christ's Crib is carried to the Church of the Blessed Virgin Mary for public adoration.

To this church people throng from near and far, so very like the Wise Men of Christ's time. They all hurry to pay tribute to a Crib, and pledge homage to an Infant - the Saviour of mankind! Shall we join them?

CHRISTMAS AT HOME

Christmas was approaching...

Jimmy, the most popular boy in the town of W., had received a call to arms. His parents took the news with a shock. But, being trueblue Canadians they witheld hot, surging tears, and with a "Thy will be done" complied with the government's order. And so, one winter morning, they saw their eldest son to the train... an enlisted fighter for freedom.

Many a fine youth since the war began, has left a beloved home... in exchange... for an army barrack. And Jimmy, too, had left.

Christmas Eve! Who does not realize and feel the holy atmosphere that prevails throughout the lovable night before Christmas. Pious parents with golden faced children enjoy the evening as no other. However, today it is different. The war has caused many a heartbreak, and a cozy home to be broken up. Today's children are dispersed to the far ends of the globe -- victims of war. Sons and daughters have left sweet faces to offer youthful, innocent lives for freedom's sake. Some, mayhap, shall return, but... how many will never return from the cruel battlefields?

Christmas Eve?... The ruthless war has no Christmas! Christmas lies asunder like a puppet... while human blood flows in pools...

(turn to page 10, please.)

In Tribute

[illegible]

[illegible] ... atmosphere of Toronto from the depths of [illegible] it was interesting to see [illegible] of each other. The Primate [illegible] found himself analyzing [illegible] brow that would be invisible [illegible] his size, he was [illegible] reactions, [illegible] world. There was no mistaking [illegible] blue eyes for the incumbent of Toronto [illegible]

[illegible] Have Changed The World.

[illegible] was unbounded when we found that we were [illegible] all other duties to serve as secretary to [illegible] saintly man. We learned a great deal in the [illegible] He had done what one man could do to [illegible] red wounds [illegible] had put upon [illegible] heart bore no [illegible] to arouse America [illegible] Russian crusade. [illegible] have succeeded. But, [illegible] in cros [illegible] Americans in [illegible] still [illegible] by our [illegible] of both sides [illegible]

[illegible]

[illegible] tion, dungeon and [illegible] people always [illegible] humbly pray that God will raise up [illegible] crown the centuries [illegible] struggle [illegible] Catholic [illegible] raise for [illegible] the universal Church with [illegible]

[illegible]

[illegible] between the [illegible]

[illegible]

[illegible] A 'peculyar' smell.

Speaker: "[illegible] to be [illegible] in the odor of sanctity"

Hushed whisper: "Wy! a smelly saint!"

[illegible]

KOSHETZ

Alexander Koshetz, our own Ukrainian genius, is no more. At the age of 69, death, inexorable in its stride, took him away from his people. It was an unexpected death, giving him no opportunity to complete, for the good and education of his people, a valued manuscript titled:" History of the Ukrainian Musical Culture".

Koshetz was a genius in the whole sense of the word. If one does not like work - far he be from becoming a real genius. And Alexander Koshetz loved work. He knew that it takes ingenuity to begin great deeds, but labor alone produces fruit. So he labored all his life. He was not satisfied with 'good'. He wanted to be better.

The talented artist was born September 12, 1875. Little is known about his early boyhood days. Outside of his family surroundings - Alexander was unknown. Nobody dreamed that, one day, little Alexander would become the great Koshetz. In 1896, the growing lad organized his first choir. The following year he entered the seminary of Kiev, and there, too, indulged in his pastime - choir directing. After some time, the ambitious young musician left the seminary to tread deeper and deeper into the realms of music.

Till the end of the First World War, Koshetz was known only to the country folks. In 1919, his star of hope and fame rose quickly unto sublime heights. This was his prelude towards world's fame - the world wide renown Ukrainian Capella. Through the efforts of Koshetz and this memorable choir - Ukrainian national and folk songs gained the glor which follow them throughout the world till this very day.

In 1923, Koshetz decided to settle permanently in the United States. Becoming a full fledged American citizen, the great Master does not quit working. Koshetz labored zealously to the last, his life expiring September 21, 1944 in Winnipeg, Manitoba.

Koshetz loved music - that universal language of mankind. Through the means of music, he managed to enliven that historical Ukrainian sentiment which cannot be expressed. but, on the other hand, cannot be ignored. With his Capella, Koshetz raised a mighty voice deep in its feeling of

(please turn over)

our misery and craving to be free again.

And now, the Genius of our beautiful song lives no more. Still, we are sure he left this world satisfied, for he left it in better surroundings than he found it. Furthermore, he left the Ukrainian world a great fortune: his Name and his Music. We grieve his departure, and pray for others to undertake and prolong his noble work.

//////////////////

Christmas At Home (con'd)

... The Crawchuk family had sat down to the traditional holy supper. Yet the twelve dishes were not as tasty as of old... At the table was a vacant chair - Jimmy's Tonight, they missed him as never before.

Two long, grinding years had elapsed since Jimmy entered the service. The service had its good points and shady ones, too. Nevertheless, today Jimmy was in no mood for rejoicing. He missed his homelike Christmas with the holy supper, midnight Mass and dearly loved ones. But duty called.

Shortly afterwards, Jimmy - a RCAF pilot was 'somewhere in France'. Christmas, then, was approaching. Jimmy was looking forward to his next furlough - he was planning to spend it at home. But ....

... One evening, while preparing for an enemy attack, unexpectedly, a stinging bullet whizzed by, then another and another. Jimmy tried to duck... but the sniper had aimed well. With a bloody, shattered knee, Jimmy staggered across the field, and fell unconscious to the ground...

In the army hospital, Jimmy's thoughts whirled with feverish rapidity. He thought of Christmas and .. home. He would not see his dearly beloved ones again this year.

Christmas Eve of 1944!

Along the frosty streets of W. walked briskly an airman. He headed towards the Crawchuk home. A sharp, enthusiastic rap at the door. Mr. Crawchuk answered nervously. With a ring of the season's spirit and joy, Jimmy cried: 'Christ is born!... A Merry Christmas! Through joys and tears the family reunited. A merry Christmas was there, indeed, thanks to skilful surgery and a youth's pluck.

[illegible]

[illegible] FAMILY,

The Bulwark of the Nation

(continued)

Today I want to prove [illegible] that marri[illegible] must be 1 fruitful, 2 faithful and 3, sacrificial

Marriage [illegible] be fruitful. The [illegible] the animals [illegible] themselves [illegible] We know all this from [illegible]. The three persons of the [illegible]ed Trinity are equal. The father was trying [illegible] son that they were not equal [illegible] come a father until I become a son.

[illegible] be a [illegible] of [illegible]. There is beauty in the [illegible] day [illegible] love [illegible] of the [illegible] love is [illegible]

[illegible]

your womb [illegible]

[illegible]

Vol. VIII. December, 1944 No. 8.

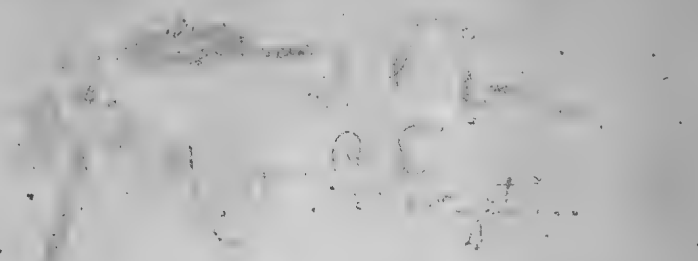

Re[illegible] I received a letter from [illegible] armed forces [illegible] islands of Guadalca[illegible] spent four months [illegible] his life at Guadal[illegible] he writes of the beauty of [illegible] islands [illegible] is only one side of the story. The weather there was hot, too hot, and the enemy [illegible] Japanese soldiers made it still hotter. [illegible] of a few coconuts, food was scarce. There were days without food, too. Well, you couldn't eat right anyway - the sight of blood spoiled all appetites. After a full day of battle came the night and ... rest ... in trenches full of water. Bombs, shells, planes, fire, that was the daily program. It completely unnerved a fellow. Those terrible scenes of horror and yet when all was quiet came the mosquitoes and malaria. Concluding his letter he asked me to remember him in my prayers. He needs them so much and [illegible]

I've been wondering and cannot help but wonder. The Christmas season is here, and in our ears are ringing the echoes of that ever famous song of the angels: 'Glory to God in the highest, and on earth peace to men of good will'

What will be ringing in the ears of our servicemen, scattered over the four corners of the world, defending our country, our homes and faith? Nothing, nothing - just echoes of bombs, screams of dying men, and orders to push on. Will Christmas mean to them the birth of Christ Who came to bring peace to the hearts of men? Or will they say: Why are the forces of ill will so strong and the forces of good will so weak today? We can find the answer in the Christmas story itself. Christ came to earth, a helpless little baby born in poverty and hardship; a mere spark of light and love in a world of darkness and hate. Yet He was to be the world's Salvation to 'as many as received Him'. For, in Bethlehem, out of the weakness of the night has come the strenght of martyrs, the patience of sufferers, and the perseverence of penitents. So, too, Christ will be the strenght of those heroic lads who receive Him, place their faith, trust in Him, and receive all their hardships in His name.

In ending his letter, my Uncle requests me to pray. A simple proof of a soldier's deep confidence in prayer and God. How wonderful, after all, is God's divine plan! Many boys, now braving fire and steel for their country, may not have known themselves clearly in past life, but now, midst danger and death, within the depths of their conscience a flame enkindles. Man sees himself. He discovers his selfishness, his silly pride, his fears, his greeds, his blunders. He senses a moral obligation, his intellectual humility. Thus begins the soul's journey to the realm of grace. Today, as never before, prayer is a necessity in the lives of men and nations. The lack of emphasis on religion has brought the world to its present edge of destruction.

So, please, may all of us offer our prayers for the servicemen. They are fighting to preserve good will and peace in the hearts of men. Let us - an army uponour knees - support them. Especially now, during Christmas season. May the Christ Child watch over them and bring them back safely. We all have uncles, brothers, or friends we would like to meet once more. Couldn't we ask God to bless and protect them? Certainly we can, and will. Not only will we make those in service happy, but God, also, will bless us for our kind thoughts and efforts. And only then we can hope that our prayers for a better world will be heard and, with certainty, answered.

A.R.M.U.S.

* * * * * * *

"Poverty cannot prevent the joy of Christmas, for it is a joy no earthly wealth can give. Time cannot wither Christmas, for it belongs to eternity. The world cannot shatter it, for it is union with Him who has overcome the world"

Archbishop Spellman.

Invest - HERE!

J.

The prime rule for success is concentration. If one could but gather all the vast stores of knowledge that could have been one's own but for inattention, he would be a wise man indeed.

The enemy of concentration is day dreaming. Too often pink clouds and fairy castles are the lubricants for smooth and easy passage through both ears. To achieve success by concentration, whether it be in business or study, one must 'put all his eggs in one basket' and then watch that basket. With what idle unconcern we scatter our investments. For, e.g., when listening to a lecture on crop rotation and the conservation of soils, why should I speculate on Perseus and his methods in the rescue of Andr[illegible]

Concentration is a matter of realization and will. Realize the fault, the necessity for correction and then all that remains is the will to do. Hold your mind in leash. Never allow it to leap beyond the bounds of the will.

But this requires practice. Often a slogan: 'I will keep all my eggs in one basket', or, 'Now I will invest here and I mean only hear', aids the will in the drive towards concentration when there is a danger of a relapse.

To the man who has succeeded go the rewards of will, unbounded confidence and undreamt of power in all his deeds.

--------Down blindman's alley.

Brother (pointing through window): Do you see those four cows roving in the pasture?

Another Brother: I'm sorry, but my visibility is only 25% of normal.

Brother: Well, can you see one cow?

Our monthly paper (Ukrainian and English sections) expresses sincere thanks to all Readers who have followed our publication. Thank you, Readers, your encouragement has served as a stimulant for further editions.

In a special manner we extend cordial thanks to the contributors of the 1944 Volume of the Problesk - Aurora. Through your generous cooperation the periodical enjoys its present high standard. Thank you, Brothers, and we count upon you in the future.

Also, we wish to inform the Mundare Scholastics that contributed articles are wholeheartedly welcomed. The Problesk - Aurora is the "Vox Studentium". So ALL who wish are welcome to mail their assignments to each of the editors, respectively. But, for Mundare contributors we [illegible] a point: Please mail all articles before the eleventh of the month. E. g., an article for the January Issue must be in the mailbox, the LATEST, December the eleventh. Last week, the editor, and all the forces and machinery of Problesk and Aurora Co. Ltd. were in a whirl. Centered upon the problem of doing something with an article that arrived after the Aurora had been completely edited, censured and published. Result - the Christmas Supplement.

The Editors.

ЗМІСТ

СТАТТЕЙ ОСЬМОГО РІЧНИКА ПРОБЛЕСКУ, 1944

РЕЛІГІЙНІ:

Число
Піст - П. - 3.
Травень - місяць двох матерей - Римон - 5-6.
Св. Йосафат - Мирослав - 7.
Рождество Христове - Римон - 8.
Св. Николай - Бр. Патрикій - 8.

СЕЗОНОВІ:

З Новим Роком - Римон - 1.
Христовий Намісник - Пій XII. - Мирослав - 2.
Великдень - 1944 - П. - 4.
Привіт Батькам - П. - 5-6.

ЮВІЛЕЙНІ:

Столітні народини - П. - 2.
Століття Апостольства молитви - Римон - 5-6.

ВИХОВАЛЬНО-ПОВЧАЮЧІ.

Модерна психольогія в практиці - Римон - 1.
Чи вони все так співають? - Ріонад 2.
Виховник нації - Судомир 3.4.5.6.7.8.
Англ. мова - важний середник священ. - Бр. Григ. - 4.
Другий фронт - Том Сед - 5-6.
Співпрацюй - П. - 5-6.
Сила Мови - С. - 5-6.

[illegible]

ЧСВВ. - П. - 1.
Від Кавказу по Сян - Судомир 1.
Перший образ Серця Христового - Б.Б. - 5-6.

РОЗВІДКИ.

1944 чи 1950 - Том Сед - 1
Питання - 1.2.3.4.5.6.7.8.
Стрітення - Мирослав - 2
Правдива церква є одна - Б.Б. - 2
Православна а католицька церква - Б.В. - [illegible]
Монаший Світ - Францішкани - Римон - 3
- Облати - [illegible]
- Редемптористи - 5-6.
- Єзуїти - 7.
- Білі Отці - 8.

ОПОВІДАННЯ:

Тайни в часі Різдва - Ріонад - - - - - 1.
В Велику Пятницю - Ріонад - - - - - 4.
Маївка ратує - Ріонад - - - - - - 5-6.
Радісний Свят-Вечір - Ріонад - - - - 8.

СПОМИНИ:

На Схід - Судомир - - - - - 2,3,4,5-6,7,8.
Інспектор - С. - - - - - - - 2,3.
Вінок на могилу О.Архимандрита - о.Н.Когут - 3,4.5-6,7
Їзда на представлення - Бр.Й.Ш. - - - 5-6
При сяйві світел - П. - - - - - - - 7.
І такі вступають до манастиря - Ріонад - - - 7.
Наша прогулька - Б.В. - - - - - - - 8.

ПРИНАГІДНІ:

Відійшов від нас - П. - - - - - - 1.
Товаришам на прощання - Редакція - - - - 7.
Борець Божий - Судомир - - - - - - 8.

ПОЕЗІЇ:

Дай нам Боже - Судомир - - - - - - 1.
Христос Воскрес - Судомир - - - - - 4.
Маріє - Судомир - - - - - - 5-6.
Христос Раждається - Судомир - - - - - 8.

РІЗНІ:

Перші іменини Впр.о.Ігумена - С. - - - - 1.
Оцінка великого здобутку - П.С. - - - - 2.
Магатма Ґанді - З. - - - - - - - 2.
A new home in the West - Кан.Українець. - - 2.
Дебата - - - - - - - - - 3.
Бібліотека - Др.О.Назарук - - - - - 5-6.
Культура - Др.О.Назарук - - - - - 6.
Дива природи - - - - - - - - 5-6.

----- ООО -----

НАЙСЕРДЕЧНІШІ ПОБАЖАННЯ ВЕЛИКИХ УСПІХІВ НОВИМ РЕДАКТОРАМ, СПІВРЕДАКТОРАМ, АДМІНІСТРАТОРАМ ТА ВСІМ ДОПИСУВАЧАМ У ВИДАВАННІ ПРОБЛЕСКУ НА СЛІДУЮЧИЙ 1945 РІК - ПЕРЕДАЄ

УСТУПАЮЧИЙ ПЕРСОНАЛ ПРОБЛЕСКУ.

ALPHABETICAL INDEX

A·U·R·O·R·A ______ VOLUME 8, 1944.

A

Afflicting Bereavement, An- .... No. 3.

C

Canadian Literature .... No. 4.
Christmas At Home .... No. 8.

E

Editorial .... Nos. I,8.
Extracts From Ancient Philosophy .... No. I.
Excerpts From A Sage Of Antiquity .... No. 2.
Echoes .... No. 4.

F

Facts About Forgetting .... No. I.
Five Glorious Years .... No. 3.
From The Jewish Pascal To Christian Easter .... No. 4.
Fight Evil Movies .... No. 5.

G

Greetings .... Nos. I,2,3,4,5,6,7,8.
Gifts .... No. 8.

H

Happy Childhood Days .... Nos. 5, 6.
Hallowe'en .... No. 7.

I

Inquisitive Reporter .... Nos. 3,4,5,6.
I Speak Cree .... No. 4.
In Tribute .... No. 8.
Invest Here .... No. 8.

K

Key To Happiness .... Nos. 5,6.

L

Laity And Social Work .... No. 2.
Lest We Forget .... No. 8.
Lystopad .... No. 7.

M

Message For New Year, A- .... No. I.
Memories .... No. 3.
Mary - Queen Of May .... No. 5.
Mother .... Nos. 5, 6.
Mother In The Family .... Nos. 5, 6.
Manger, The- .... No. 8.

N

New Method, The- .... No. 3.

O

Our Model .... No. 3.
Our Own Koshetz .... No. 8.

P

Purification .... No. 2.
Prayer To St Josaphat .... No. 7.

R

Religions Of Japan .... No. I.
Respect Privacy .... No. 4.
Radio .... No. 4.

S

Saints Of Ukraine .... Nos. I, 2, 3, 4, 5, 6, 7.
Should This Still Interest Us .... No. 2.
Saint Josaphat .... No. 7.
Sheen .... Nos. 7, 8.

T

To The Orator .... No. 7.

V

Visit To A Haunted House A- .... Nos. 2, 3.
Vatican Flag, The- .... No. 3.

W

Winter In Grimsby .... No. 3.
Write That Letter .... No. 5.
When Crossing The Bar .... No. 5.

Y

Your Temperament And Mine .... No. 2